

การค้าประเวณี : กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร

นางสาวอัษฎฉัตร พิณจรัญชรธรรม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

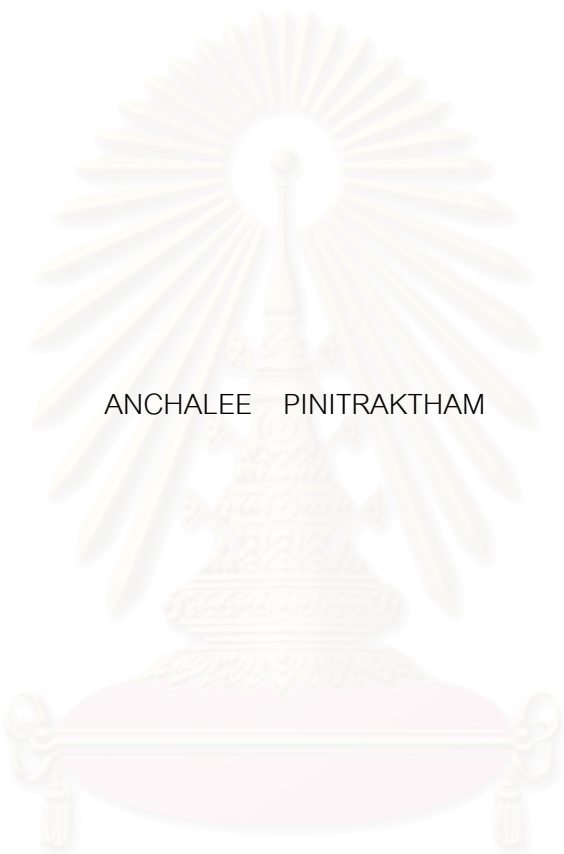
ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-03-0304-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PROSTITUTION : A CASE STUDY OF
FEMALE UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK

ANCHALEE PINITRAKTHAM

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Faculty of Economics

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-03-0304-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การคำาประเมิน : กรณีศึกษานักศึกษานหญิงในกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวอัญชลี พินิจรักษ์ธรรม

ภาควิชา

เศรษฐศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตีร์รัตน์

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตีร์รัตน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ แล ดิลกวิทยรัตน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กนกศักดิ์ แก้วเทพ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัญชลี พิณวัชรภรณ์ : การค้าประเวณี : กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร.

(Prostitution : A case study of female university students in Bangkok)

อ. ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตริรัตน์, 205หน้า. ISBN 974-03-0304-8.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาโครงสร้างธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิง ซึ่งประกอบด้วยตัวนักศึกษาและนายหน้า(อุปทาน) และผู้ซื้อบริการทางเพศ(อุปสงค์) โดยในด้านอุปทานจะใช้การสร้างสถานการณ์เหมือนการติดต่อซื้อขายบริการทางเพศจริง และสัมภาษณ์ข้อมูลจากหญิงเหล่านั้นโดยไม่ให้รู้ตัวเป็นหลัก ในส่วนของอุปสงค์ และทัศนคติจากสังคมใช้การเก็บแบบสอบถามเป็นหลักและนำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS การวิเคราะห์ภาพรวมในเชิงธุรกิจจะใช้ PORTER'S 5 FORCES MODEL เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้ศึกษาจากกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างจำนวนน้อยและยังจำกัดอยู่ในกลุ่มที่ขายบริการอยู่ในช่วงราคาระหว่าง 1,500 – 3,000 บาทซึ่งเป็นกลุ่มระดับกลางและล่าง จึงไม่อาจเป็นตัวแทนของประชากรนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศทั้งหมดได้

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้ามาขายบริการทางเพศมีสาเหตุหลายประการขึ้นอยู่กับตัวบุคคล และจะมีสาเหตุหลายอย่างประกอบกัน เช่น ปัญหาการเงิน ปัญหาครอบครัว ความเป็นวัตถุนิยม ผลจากการติดยาเสพติด การเล่นเกม มีเพื่อนหรือคนรู้จักขายบริการทางเพศ โดยที่การเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนเป็นปัจจัยเสริมที่สำคัญและช่วยให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการขายบริการทางเพศง่ายขึ้น นายหน้าจะหักค่านายหน้าประมาณร้อยละ 20-50 ขึ้นอยู่กับภาระจรรยาบรรณ ในด้านอุปสงค์พบว่า สาเหตุที่เลือกซื้อบริการจากนักศึกษาเพราะต้องการทดลอง และคิดว่าน่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่าเป็นหลัก ช่องทางการซื้อบริการส่วนใหญ่จะติดต่อผ่านเอเยนต์หรืออาจจะติดต่อกับนักศึกษาโดยตรง อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษายังมีจำนวนไม่มากนัก ธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาจัดอยู่ในตลาดผู้ขายมากมาย แม้ว่าธุรกิจนี้จะเป็นตลาดซื้อขายสินค้าที่กระจายตัวมาก ไม่เป็นหลักแหล่งแน่นอน แต่การติดต่อซื้อขายเป็นไปอย่างง่ายดาย ราคาของสินค้าเป็นไปตามราคาเฉลี่ยของตลาด ทั้งนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ สถานที่และช่องทางในการขายบริการ, กลุ่มลูกค้า, คุณภาพของตัวสินค้า เมื่อวิเคราะห์ด้วย PORTER'S 5 FORCES MODEL พบว่าอำนาจต่อรองของนักศึกษามีมากกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น ในขณะที่ผู้ซื้อบริการยังคงมีอำนาจต่อรองสูง เพราะบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิงมีกลุ่มอื่นที่สามารถทดแทนได้ และยังมีนักศึกษาอีกเป็นจำนวนมากที่พร้อมเข้าสู่ธุรกิจ นอกจากนี้กฎหมายและทัศนคติจากสังคมมีผลให้ธุรกิจนี้ต้องกระทำอย่างแอบแฝง แต่การต่อต้านจากสังคมที่อ่อนลงทำให้ธุรกิจนี้ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวในอนาคต

ภาควิชา.....เศรษฐศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....เศรษฐศาสตร์.... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2544

428 56130 29 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD: STUDENT / PROSTITUTE / PROSTITUTION

ANCHALEE PINITRAKTHAM: PROSTITUTION : A CASE STUDY OF FEMALE UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK. THESIS ADVISOR : ASST. PROF.NUALNOI TREERAT,Ph.D., 205 pp. ISBN 974-03-0304-8.

This thesis aims to study the female university student sexual business structure: supply side includes both female student prostitutes and sexual service agent, while demand side focuses on sex buyer group. Research methodology for supply side was to create a situation like real business negotiation and interview student sample group informally while they do not know. For demand side, information was collected by questionnaire and processed by SPSS. Moreover, PORTER'S 5 FORCES MODEL was employed to analyze the business structure. However, this research has a little sample size on supply side and focuses on lower and middle group who charges 1,500 –3,000 baht for their fee, these limitations cause the research cannot explain whole female student prostitutes population.

According to the research, we found that each female student engaging in sexual business such as financial problem, family problem, materialism, effects from drugs and gamble or have friends who being prostitutes. Moreover, having sex experience makes it easier to come into this business. Agents will charge their commission around 20-50 % depend on negotiation. For demand side, found that reasons to consume sex service from female students are “just want to test” and “expect for better feeling”. The main channels for buying this service are through the agent or direct contact to the sellers. Female students sexual business is classified as the monopolistic competitions market. Although both sellers and buyers highly scatter, but business negotiation is very easy. Price differentiation varies to 3 factors e.g. channel of buying and selling, customer group, and product's quality. Using Porter's 5 forces model, we found that female students have more bargaining power than other prostitute groups, because the services can be substituted by other groups in high degree, while the buyers still have high bargaining power and there are a lot of female students who are ready to engage to this business. However, law and social attitude cause this business to be taboo. The weakness of social anti-power cause this business still continue to grow.

Department.....Economics.....	Student's signature.....
Field of study.....Economics.....	Advisor's signature.....
Academic year .....2001.....	

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ และได้ศึกษาจนกระทั่งถึงระดับการศึกษาดังเช่นปัจจุบัน

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร, รองศาสตราจารย์แลดิลกวิทย์รัตน์, รองศาสตราจารย์ ดร.กนกศักดิ์ แก้วเทพ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำชี้แนะโดยตลอด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวนน้อยตรีรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือในทุกๆ ด้านจนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ศรีวงศ์ สุมิตร อดีตรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ดร.รัชณี คุโณปการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, รองศาสตราจารย์สุเมธ แก้วแพรง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คุณจินตนา บุนนาค, อาจารย์สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์, รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ, และเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิต่างๆ, กองสัมพันธ์อาสาสมัครประชาสงเคราะห์ รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจที่กรุณาสละเวลาให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงมาได้เลยหากไม่มีพี่ชายผู้แสนดีที่สละเวลาช่วยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาหญิงที่ขายบริการ ทั้งนี้อาจเพราะเล็งเห็นแล้วว่าหากไม่ลงมาช่วยแล้วน้องสาวผู้นี้คงไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์เสร็จและสำเร็จการศึกษาได้

ขอขอบคุณพี่ตี๋ พี่ชายใจดีอีกหนึ่งคน ที่คอยให้คำปรึกษาและแนะนำสิ่งต่างๆ ตลอดเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยไต่ถามและช่วยเหลือในการเก็บแบบสอบถาม โดยเฉพาะพร้อม, กฤษ, ด้วง, เป้, อิม, นา, ตี๋ก, พี่ง, ชิน, บอย, คุณกฤษดาและคนอื่นๆ ที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด กำลังใจและแรงกดดันเป็นแรงขับเคลื่อนที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์เดินหน้าต่อไปได้

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ตอบคำถาม แม้ว่าเธอเหล่านั้นจะไม่รู้ตัว ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และบางท่านยังให้ข้อมูลเบื่องลึกได้เป็นอย่างดี

อัญชลี พิณจรัญธรรม

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1-5
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
- ขอบเขตของการวิจัย.....	2
- ข้อจำกัดในการศึกษา.....	3
- คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
- ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6-30
- สาเหตุที่ผลักดันให้หญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณีและการเติบโตของธุรกิจ ค้าประเวณี.....	6
- การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ.....	12
- จำนวนหญิงขายบริการทางเพศในประเทศไทย.....	13
- บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจค้าประเวณี.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31-38
- การสำรวจเอกสาร.....	31
- การสัมภาษณ์.....	31
- กลุ่มนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและบุคคลที่อยู่ในธุรกิจโดยตรง	
- กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
- การเก็บแบบสอบถาม.....	32
- ด้านอุปสงค์หรือลูกค้าผู้ใช้บริการ	

บทที่

หน้า

- ทศนคติของบุคคลต่างๆในสังคมต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ	
- แนวคิดในการวิเคราะห์.....	37
บทที่ 4 โครงสร้างและรูปแบบธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิง.....	39-77
- อุปสงค์ (ชายผู้ซื้อบริการทางเพศ).....	39
- ข้อมูลทั่วไป.....	39
- ข้อมูลเชิงวิเคราะห์.....	42
- อุปทาน (นักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ).....	52
- รูปแบบการขายบริการทางเพศ.....	52
- สาเหตุที่ผลักดันให้นักศึกษาขายบริการทางเพศ.....	69
- อัตราค่าบริการของนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ.....	74
- นายหน้า (เอเย่นต์).....	76
- คุณสมบัติของนายหน้า (เอเย่นต์).....	77
บทที่ 5 ทศนคติเปรียบเทียบของสังคมต่อหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษา	
และไม่ใช่นักศึกษา.....	78-115
- ทศนคติจากนักศึกษาทั่วไปที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร.....	78
- ความคิดเห็นต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ.....	78
- ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา.....	86
- การทดสอบสมมติฐาน.....	93
- การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปร.....	95
- ทศนคติจากบุคคลทั่วไปที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	96
- ความคิดเห็นต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ.....	97
- ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา.....	107
- การทดสอบสมมติฐาน.....	112
- การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปร.....	114

บทที่	หน้า
บทที่ 6 การวิเคราะห์ธุรกิจขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษาหญิง.....	116-122
- ตลาดผู้ขายมากมาย.....	116
- วิเคราะห์สภาพการแข่งขันโดยใช้ PORTER'S 5 FORCES MODEL.....	117
- การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดและแนวโน้มในอนาคต.....	120
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	123-134
รายการอ้างอิง.....	135-137
ภาคผนวก.....	138-204
- ภาคผนวก ก.....	139
- ภาคผนวก ข.....	165
- ภาคผนวก ค.....	191
ประวัติผู้เขียน.....	205

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2-1	จำนวนหญิงขายบริการทางเพศ จากการสำรวจของกองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข 2525-2537.....15
2-2	ประมาณการจำนวนหญิงขายบริการทางเพศแยกตามประเภทสถานบริการ พ.ศ.2539.....16
2-3	เปรียบเทียบประมาณการจำนวนหญิงขายบริการจากแหล่งต่างๆ.....17
2-4	สถิติเปรียบเทียบระหว่างโสเภณีที่ถูกกฎหมายกับโสเภณีเถื่อนที่ถูกจับกุมใน ช่วงที่ยังใช้พระราชบัญญัติป้องกันการสัณจรโรค ร.ศ.127 4 ปีสุดท้าย.....18
2-5	ร้อยละของหญิงขายบริการจำแนกตามประเภทของผู้ที่จะไปขอคำปรึกษา ถ้ามีปัญหาต่างๆ.....20
2-6	ความคิดเห็นของหญิงขายบริการทางเพศต่อผู้ซื้อบริการ.....24
2-7	ประมาณการมูลค่าเพิ่มจากหญิงขายบริการทางเพศทั้ง 3 ระบบ.....28
2-8	ร้อยละของหญิงบริการที่ใช้จ่ายเงินในเรื่องต่างๆ โดยจัดลำดับตามความสำคัญ.....30
4-1	อายุของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศ.....39
4-2	อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศ.....40
4-3	ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศ.....41
4-4	ระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศ.....41
4-5	ช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก.....42
4-6	กลุ่มบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก.....43
4-7	ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศ.....44
4-8	ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศต่อครั้ง.....45
4-9	ความถี่ในการซื้อบริการทางเพศต่อครั้ง.....45
4-10	กลุ่มหญิงขายบริการทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการบ่อยที่สุด.....46
4-11	จำนวนครั้งที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา.....46
4-12	ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา.....47
4-13	สาเหตุที่ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา ทั้งที่ราคาสูงกว่าหญิงกลุ่มอื่น.....48
4-14	ช่องทางในการซื้อบริการจากนักศึกษา.....50
4-15	สถาบันการศึกษาของนักศึกษาที่ผู้ซื้อบริการทางเพศเคยซื้อบริการด้วย.....51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ฎ

ตาราง	หน้า
4-16	วิธีการตรวจสอบว่าได้รับบริการจากนักศึกษาจริง.....51
4-17	สรุปราคาค่าบริการของนักศึกษาชายบริการทางเพศ.....76
5-1	สาเหตุหลักดันให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการทางเพศในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป....79
5-2	ค่านิยมที่ส่งผลให้นักศึกษาชายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป....80
5-3	จำนวนและร้อยละความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและลักษณะ การคบหานักศึกษาเหล่านั้นในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....81
5-4	เหตุผลของความรู้สึกที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ.....82
5-5	เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิง ที่ขายบริการทางเพศ.....82
5-6	แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว ในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....83
5-7	เหตุผลเมื่อนักศึกษาทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขาย บริการทางเพศแล้ว.....84
5-8	แนวทางที่มหาวิทยาลัยควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....85
5-9	สาเหตุหลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษามาขายบริการทางเพศในมุมมองของ นักศึกษาทั่วไป.....86
5-10	ค่านิยมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษาชายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมอง ของนักศึกษาทั่วไป.....87
5-11	จำนวนและร้อยละของความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษา ในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....87
5-12	แนวทางป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่การขายบริการทางเพศที่มหาวิทยาลัย/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....88
5-13	เหตุผลของความรู้สึกที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษา...89
5-14	จำนวนและร้อยละของระดับการคบหากับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ศึกษา ในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป.....90

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

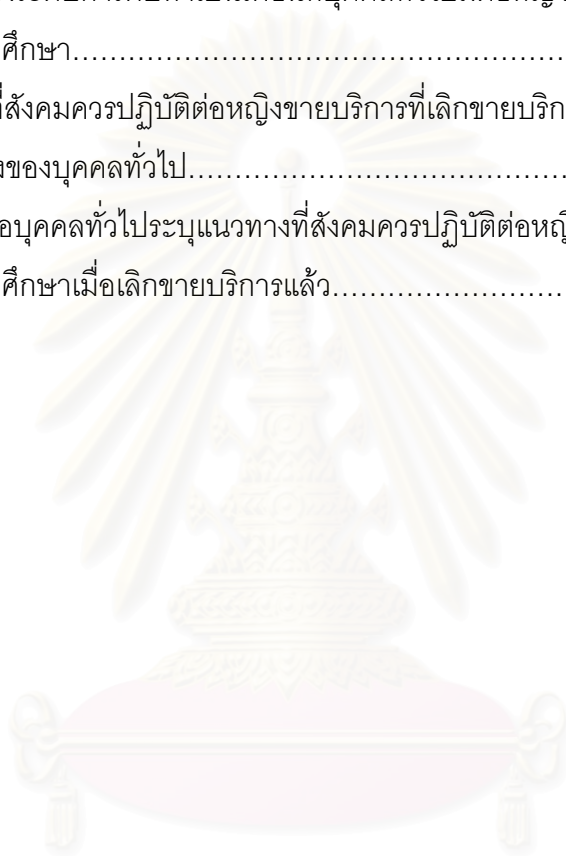
ฎ

ตาราง

หน้า

5-15	เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา.....	91
5-16	แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษาเมื่อเลิกขายบริการทางเพศแล้ว.....	91
5-17	เหตุผลเมื่อนักศึกษาทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษาเมื่อเลิกขายบริการ.....	92
5-18	สาเหตุหลักดันให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	97
5-19	ค่านิยมที่ส่งผลให้นักศึกษาขายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	98
5-20	จำนวนและร้อยละความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและลักษณะการคบนักศึกษาเหล่านั้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	99
5-21	เหตุผลของความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ.....	100
5-22	เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการ.....	101
5-23	แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้วในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	101
5-24	เหตุผลเมื่อบุคคลทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาขายบริการทางเพศเมื่อเลิกขายบริการแล้ว.....	102
5-25	แนวทางที่มหาวิทยาลัยควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	103
5-26	แนวทางป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่การขายบริการทางเพศที่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	105
5-27	สาเหตุหลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษามาขายบริการทางเพศในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	107
5-28	ค่านิยมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษาขายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	108
5-29	จำนวนและร้อยละของความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษาในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	108
5-30	เหตุผลของความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษา.....	109

5-31	จำนวนและร้อยละของระดับการคบหากับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา ในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	109
5-32	เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่บุคคลทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศ ที่ไม่ใช่นักศึกษา.....	110
5-33	แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว ในมุมมองของบุคคลทั่วไป.....	111
5-34	เหตุผลเมื่อบุคคลทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการ ที่ไม่ใช่นักศึกษาเมื่อเลิกขายบริการแล้ว.....	111

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจค้าประเวณีมีใช้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย หากแต่เกิดมาเป็นเวลานานและสะสมจนกระทั่งเป็นปัญหาใหญ่และมีความซับซ้อนมากขึ้น เห็นได้จากการที่ประเทศไทยได้รับการขนานนามจากทั่วโลกว่าเป็น “ดินแดนแห่งเซ็กซ์และกอล์ฟ” และ “กรุงเทพมหานคร” ยังได้รับการขนานนามว่าเป็นเมืองหลวงแห่งยาเสพติดและโสเภณี (ธีรนาถ : 2542) แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่นโยบายที่มุ่งในการ**ปราบ**ไม่ใช่**ปราบ**การค้าประเวณีตามพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ.2503 ที่กฎหมายเอาผิดกับโสเภณีโดยระบุว่าเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย ในขณะที่อนุญาตให้สถานที่มีการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นรูปแบบโดยเปิดเผย หรือโดยแอบแฝงสามารถเปิดบริการได้ถูกกฎหมายตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 รวมถึงการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ลงโทษแต่โสเภณีไม่เอาผิดกับแขกที่ใช้บริการแม้ว่าประมวลกฎหมายอาญา แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 จะระบุโทษหนักเอาไว้ หรือถ้าลงโทษก็จะเลือกใช้พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ.2503 ซึ่งกำหนดโทษไว้เบาว่า ประกอบกับการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ ทำให้ปัญหาดังกล่าวยังคงลุกลามและขยายตัวต่อไปเรื่อย ๆ และยังเป็นเกี่ยวเนื่องให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ด้วยเสมอ เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพอนามัย

ในปัจจุบัน ธุรกิจค้าประเวณีมีทางเลือกที่หลากหลายขึ้น จากเดิมที่เคยมีการตั้งสำนักเป็นหลักแหล่งกลับมีโสเภณีให้เลือกอยู่ตามข้างถนน หรือสามารถเรียกใช้บริการได้จากโทรศัพท์และระบบการสื่อสารที่ทันสมัย จากเดิมที่ผู้ให้บริการเป็นหญิงที่มีสัดส่วนการถูกหลอกมาขายบริการมากกว่าเต็มใจมาประกอบอาชีพดังกล่าวกลับกลายเป็นทั้งหญิงและชายที่มีแนวโน้มสมัครใจมาประกอบอาชีพดังกล่าวมากขึ้น ทั้งที่เข้ามาประกอบเป็นอาชีพหลักและเป็นอาชีพเสริม นอกจากนี้สถิติการประกอบเป็นอาชีพเสริมยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากกองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข กล่าวคือในปี 2525 มีหญิงขายบริการทางเพศโดยตรง 15,808 คน แอบแฝง 30,822 คน ในปี 2538 กลับพบว่า มีหญิงขายบริการทางเพศโดยตรง 16,383 คน แต่หญิงขายบริการทางเพศแอบแฝงเพิ่มเป็น 65,001 คน ฉะนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจดังกล่าวจึงควรเพิ่มความสำคัญกับกลุ่มที่ประกอบเป็นอาชีพเสริมหรือแอบแฝงให้มากขึ้น

ในบรรดาผู้ที่ประกอบอาชีพนี้แบบแอบแฝงนั้น กลุ่มที่น่าสนใจคือ กลุ่มนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นมันสมองและเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต โอกาสที่กลุ่มนิสิตนักศึกษาเหล่านี้จะถูกหล่อหลอมให้มาขายประเวณีนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นไม่มากนัก อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีทางเลือก

ในการประกอบอาชีพมากกว่ากลุ่มคนที่มีการศึกษาค่ำกว่า และบางคนอาจไม่มีความขัดสนทางด้านเศรษฐกิจด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้หญิงเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศที่เคยมีการศึกษาวิจัยไว้ เช่น ความยากจน ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษาน้อย การไม่มีทางเลือกหรือถูกกดค่าแรงในการประกอบอาชีพนั้นไม่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของนักศึกษาหญิงที่เข้าสู่อาชีพนี้ได้อีกต่อไป จำนวนนักศึกษาขายบริการในประเทศไทยไม่สามารถระบุได้อย่างแน่นอนเนื่องจากยังไม่เคยมีงานวิจัยขึ้นใดที่ทำการศึกษาหรือประมาณการไว้ แต่จากการที่จำนวนหญิงขายบริการทางเพศเพิ่มขึ้นถึง 1 เท่าตัวในช่วงปี 2525-2538 แสดงให้เห็นว่าตลาดมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งในบรรดาหญิงขายบริการทางเพศแบบแฝงนั้น กลุ่มนิสิตนักศึกษาหญิงขายบริการก็มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะได้มีการศึกษาหาปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมการขยายตัวดังกล่าวทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมถึงสภาพการแข่งขันของธุรกิจ ทั้งที่กฎหมายได้กำหนดให้การค้าบริการเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ด้านอุปทาน (Supply)

1. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาหญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณี รวมถึงรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้น
2. ศึกษาลักษณะของธุรกิจค้าประเวณีทั้งในด้านโครงสร้างการจัดการ สัดส่วนการจัดสรรรายได้
3. ศึกษาสภาพการแข่งขันของธุรกิจ และกลยุทธ์ในการแข่งขัน

ด้านอุปสงค์ (Demand)

4. ศึกษาโครงสร้างของกลุ่มลูกค้าที่มาซื้อบริการ
5. ปัจจัยที่จูงใจให้กลุ่มลูกค้าเข้ามาซื้อบริการจากนักศึกษา รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบริการระหว่างนักศึกษาและหญิงขายบริการอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์รวมของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของสถานบริการทางเพศ ฉะนั้นนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในจังหวัดนี้จึงน่าจะมีสัดส่วนมากกว่าจังหวัดอื่น อีกทั้งยังมีข้อจำกัดทางด้านเวลา งบประมาณในการวิจัย

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะด้านอุปทานอาจพยายามที่จะปิดบังไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าตนประกอบอาชีพนี้ ประกอบกับวิธีการสัมภาษณ์จะกำหนดเฉพาะแนวทางกว้างๆ ส่วนรายละเอียดคำถามจะต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้สัมภาษณ์และถูกสัมภาษณ์แต่ละคน ฉะนั้นความเข้าใจต่อคำถามและลักษณะคำตอบที่ได้ อาจต่างกันบ้างเล็กน้อย
2. การอ้างอิงชื่อตัวบุคคลไม่ว่าจะเป็นหญิงบริการ และบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ชื่อสมมติทั้งสิ้น เพื่อเป็นการปกปิดความลับของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้นอาจมีข้อจำกัดในความน่าเชื่อถืออยู่บ้าง
3. จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนน้อย และจำกัดอยู่ในกลุ่มนักศึกษาขายบริการทางเพศที่ขายบริการอยู่ในช่วงราคา 1,500 –3,000 บาท ซึ่งถือเป็นกลุ่มระดับกลางและล่าง ไม่ครอบคลุมถึงนักศึกษากลุ่มอื่นที่ขายบริการทางเพศในช่วงราคาที่สูงกว่านี้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณเป็นหลัก การวิเคราะห์ต่างๆ จึงไม่อาจเป็นตัวแทนของประชากรนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศทั้งหมดได้
4. การเก็บข้อมูลในช่องทางการขายบริการทางเพศบางแห่ง ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้ด้วยตัวเอง เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องเพศ และในการเก็บข้อมูลโดยแฝงตัวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์จะได้ข้อมูลที่เป็นจริง และไม่มีอคติมากกว่าการเก็บข้อมูลแบบให้กลุ่มตัวอย่างรู้ว่าถูกสัมภาษณ์ จึงจำเป็นต้องใช้ผู้ช่วยวิจัยที่เป็นเพศชายเข้าไปช่วยเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ทำแนวคำถามและซักซ้อมทำความเข้าใจกับผู้ช่วยวิจัยก่อนล่วงหน้า เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลในแต่ละครั้งจะบันทึกข้อมูลทันที เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ไม่ตกหล่นตามที่รวบรวมได้ในครั้งนั้นๆ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คำว่า **การค้าประเวณี**ตามพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2503 หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินค้าจ้างนั้นไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำ หรือผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

คำว่า **โสเภณี** ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 กล่าวว่าโสเภณี ย่อมาจากหญิงนครโสเภณี แปลว่า หญิงงามเมือง ตามพระราชบัญญัติป้องกันการสัจจรโรค รศ.127 มาตรา 4 ระบุคำว่าหญิงนครโสเภณีหมายถึง หญิงที่รับจ้างทำชำเราสำส่อนโดยได้รับเงิน

ผลประโยชน์เป็นค่าจ้าง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันผู้ที่ขายบริการทางเพศมีทั้งหญิงหรือชาย ในที่นี้จึงกำหนดให้ **โสเภณี** หมายถึง ผู้ที่ยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำสอนเพื่อสินค่าจ้างนั้นไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำหรือผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

นักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ หมายถึง หญิงที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพเสริมควบคู่กันไปด้วย หรืออาจเป็นหญิงที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว หากแต่ขณะที่เรียนในระดับอุดมศึกษานั้นได้ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพเสริมควบคู่กันไปด้วย

สถานการค้าประเวณี ตามพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ.2503 หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่จัดไว้เพื่อให้บุคคลอื่นทำการค้าประเวณีโดยจัดให้มีผู้ทำการค้าประเวณีไว้เพื่อการนี้ด้วย

สถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 หมายถึง สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้าดังต่อไปนี้

1. สถานเต้นรำ รำวง หรือร้องเงิง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ
2. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ
3. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า
4. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อศึกษาและเข้าใจถึงปัจจัยสาเหตุ รวมถึงรูปแบบการบริหารงานของธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิง
2. เพื่อนำไปสู่วิธีการที่เหมาะสมในการป้องกันการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาหญิงที่เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศต่อไป

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 - บทนำ

บทที่ 2 - เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 - วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 - โครงสร้างและรูปแบบธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิง

บทที่ 5- ทักษะคติเปรียบเทียบของสังคมต่อหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษา

บทที่ 6 - การวิเคราะห์ธุรกิจขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษาหญิง

บทที่ 7 - บทสรุป การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานวิจัย รายงาน บทความประกอบการสัมมนา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โสเภณีและธุรกิจการค้าประเวณีมีอยู่มากมาย อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่มีอยู่เป็นการวิจัยในกลุ่ม หญิงขายบริการที่ทำอาชีพนี้เพื่อเป็นหลักทั้งธุรกิจภายในประเทศไทยและธุรกิจข้ามชาติในด้านต่าง ๆ ในขณะที่กลุ่มหญิงขายบริการที่ทำอาชีพนี้ในลักษณะแอบแฝงหรือทำเป็นอาชีพเสริมโดยเฉพาะ กลุ่มที่เป็นนักศึกษาหญิงยังมีไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปรายงานทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ และวิทยุ หรือบทความประกอบการสัมมนาต่างๆ การปริทัศน์วรรณกรรมในที่นี้จึง นำเสนอลักษณะด้านต่าง ๆ ของหญิงบริการที่ประกอบอาชีพนี้เพื่อเป็นหลักและเปรียบเทียบกับ กลุ่มนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศทั้งในด้านสาเหตุ ลักษณะของธุรกิจ และการจัดสรรรายได้ เป็นต้น เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจภาพรวมของธุรกิจนี้ได้ก่อนในเบื้องต้น

2.1 สาเหตุที่ผลักดันให้หญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณีและการเติบโตของธุรกิจค้าประเวณี

เนื่องจากธุรกิจค้าประเวณีมีการพัฒนารูปแบบไปเรื่อย ๆ ฉะนั้นสาเหตุที่ผลักดันให้หญิงเข้าสู่ ธุรกิจนี้จึงเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบที่มีการพัฒนามากขึ้น นักวิจัยหลายท่านพยายามศึกษาหา สาเหตุเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและทันต่อ เหตุการณ์มากขึ้น Phongpaichit (1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง From Peasant Girls to Bangkok Masseuses และอธิบายถึงสาเหตุที่หญิงมาประกอบอาชีพขายบริการโดยมองไปถึงวิถีชีวิต การ อบรมสั่งสอนของครอบครัวและภาวะเศรษฐกิจ กล่าวคือ ครอบครัวไทยจะมอบอำนาจในการ ปกครองให้แก่ฝ่ายชาย ในขณะที่ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเศรษฐกิจและสภาพความเป็นอยู่ ของคนในครอบครัว รวมถึงเลี้ยงดูบิดามารดาตามแก่แม่ แต่ผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมที่ไม่สมดุล การกระจายรายได้ที่เหลื่อมล้ำกันมากระหว่างเมืองและชนบท ภาวะการว่างงาน ในชนบท ภาวะล่มสลายของภาคเกษตรและระบบนิเวศวิทยา ทำให้ครอบครัวในชนบทเกิดปัญหา หนี้สิน ไร้ที่ดินทำกิน วิธีการทำมาหากินแบบเดิมของครอบครัวไม่สามารถเลี้ยงดูสมาชิกได้ทั่วถึง หญิงเหล่านี้ต้องดิ้นรนหางานอื่นทำเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ โดยร้อยละ 85 ของหญิง ขายบริการอพยพเข้ากรุงเทพมหานครครั้งแรกในช่วงอายุ 18-23 ปีเพราะต้องการหางานเพื่อเพิ่ม รายได้ให้ครอบครัว ชาย โพธิ์สิตาและคณะ (2537, 9) พบว่าร้อยละ 89.6 ของกลุ่มตัวอย่างเคย ทำงานอื่นมาก่อน เช่น งานด้านการเกษตร ประมง ค้าขาย งานในโรงงาน และพนักงานต่างๆ แต่เนื่องจากหญิงเหล่านี้มีการศึกษาต่ำและไม่มีทักษะอะไรมากนักจึงมักจะถูกนายจ้างเอาเปรียบ และกดค่าแรง ในขณะที่อาชีพขายบริการทางเพศเป็นทางเลือกที่ให้รายได้ดีกว่าค่าแรงที่ได้จากงาน

ด้านอื่น ๆ ถึง 25 เท่า และไม่ต้องการวุฒิการศึกษาหรือทักษะอะไรมากนัก ทำให้หญิงจำนวนมากเข้าสู่อาชีพนี้ Phongpaichit (1982), สุนีย์ มัลลิกะมาลย์และคณะ(2525), และจิรพรณ กุลติล (2525) สรุปลักษณะของหญิงขายบริการทางเพศไว้ตรงกันคือมาจากครอบครัวเกษตรกรที่มีบุตรโดยเฉลี่ย 6-7 คน มีฐานะยากจน ร้อยละ 99 มีการศึกษาไม่เกินชั้นประถมหรือไม่มีการศึกษาเลย และส่วนใหญ่มาจากภาคเหนือมากกว่าภาคอื่น การศึกษาของชาย (2537)พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามาจากภาคเหนือ 68% จากภาคอีสาน 27.1% ภาคกลาง 4.3% ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเชื่อดั้งเดิมเรื่องผีปู่ย่า กล่าวคือเมื่ออยู่ในหมู่บ้านผู้หญิงต้องประพฤติตนมิให้เสื่อมเสีย มิเช่นนั้นจะเป็นการผิดผีปู่ย่า ผีจะโกรธและลงโทษเอากับแม่ตัวเองหรือคนอื่นในบ้าน ต้องทำพิธีเสียผีขอมา แต่การออกไปประกอบอาชีพเป็นหญิงขายบริการทางเพศนั้นไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหายผิดศีลธรรม เพราะมิได้มากระทำในหมู่บ้านที่จะทำให้ผีไม่พอใจ¹ ประกอบกับหญิงสาวในภูมิภาคนี้มีรูปร่างหน้าตาดี ครอบครัวอื่นในหมู่บ้านก็มีหญิงไปประกอบอาชีพนี้เช่นเดียวกัน ทำให้เป็นที่ยอมรับของคนในหมู่บ้านว่าเป็นสิ่งปกติ (นิวัตร 2541) หากแต่ในภูมิภาคอื่นมีวัฒนธรรมความเชื่อที่ต่างออกไปและการประกอบอาชีพดังกล่าวก็ไม่เป็นที่ยอมรับจึงมีผลให้จำนวนหญิงที่เข้าสู่ธุรกิจประเภทนี้น้อยกว่า

สาเหตุด้านเศรษฐกิจที่ Phongpaichit ได้วิเคราะห์ไว้แล้วยังสามารถอธิบายสาเหตุของการเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณีของหญิงบางกลุ่มได้เป็นอย่างดีในปัจจุบันและตรงกับที่ธีรนาถ (2542) และยศ (2534) ได้วิเคราะห์ไว้ นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านสังคมยังเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากที่ผลักดันให้หญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณี และดูเหมือนจะสามารถอธิบายปรากฏการณ์ของผู้ที่เดินเข้าสู่อาชีพนี้ด้วยความสมัครใจหรือประกอบเป็นอาชีพเสริมได้เป็นอย่างดี ยศ (2534) พบว่านอกเหนือจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กล่าวมาแล้วยังมีปัจจัยทางสังคมที่สำคัญคือ การครอบงำทางการศึกษาและวัฒนธรรมจากศูนย์กลางทำให้ภูมิภาคและความรู้ท้องถิ่นสูญหายไป การแพร่ระบาดของอุดมการณ์บริโภคนิยมและความทันสมัย การขาดความสมดุลระหว่างความต้องการปัจจัยเพื่อบริโภคกับความสามารถในการตอบสนองความต้องการนั้น การถูกยึดเยียดให้พึ่งพิงภายนอกมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ศักยภาพแห่งการพัฒนาตนเองภายในชุมชนชนบทหยุดชะงักลง พลังในการแสวงหาทางเลือกเพื่อยกระดับฐานะของตนเริ่มอ่อนกำลัง จิตวิญญาณของชุมชนเริ่มเสื่อมทรามลงด้วยพลังกระแทกทางเศรษฐกิจและการรุกของกลไกตลาด การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขทางสังคมของการผลิต ทำให้การรวมกลุ่มและองค์กรสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง บทบาทและฐานะของผู้หญิงลดต่ำลง ถูกผลักออกจากการเป็นผู้ผลิตในภาคเกษตร และกลายมาเป็นสินค้าคุณภาพดีราคาถูกเพื่อ

¹ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, ร่วมแรงร่วมใจรัก สภาพข้อเท็จจริงแห่งปัญหาโสเภณีและเอดส์, เอกสารทางวิชาการหมายเลข 178, หน้า 23

บ่อนตลาดค้าประเวณีที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว² Phongpaichit และ Baker (1995, 75) กล่าวว่า การที่ความสำคัญของวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นลดลงเป็นสิ่งที่ช่วยเร่งให้การอพยพของหญิงสาวเข้าสู่ธุรกิจทางเพศมีจำนวนมากขึ้น ถึงแม้ครูที่โรงเรียนจะพยายามหยุดยั้งกระแสการอพยพอย่างไรก็ไม่เป็นผล อาจกลับทำให้เหตุการณ์ยิ่งเลวร้ายลงทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาและวัฒนธรรมจากส่วนกลางที่ครูเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดแก่ชุมชน Sanitsuda Ekachai (1994, 21-23) พบว่าการที่หนุ่มสาวต้องออกจากหมู่บ้านไปหางาน ทำให้มีเวลาอยู่กับพ่อแม่น้อยลงและส่งผลถึงเวลาในการถ่ายทอดวัฒนธรรมชุมชนที่มีน้อยลงด้วย และหากวัฒนธรรมชุมชนต้องสูญหายไปก็เป็นเพราะแรงบีบคั้นทางเศรษฐกิจและหนี้สินที่เกิดขึ้น การศึกษาของยศ (2534) ยังพบว่าปรากฏการณ์ของหญิงภาคเหนือที่ไปขายบริการและกลับมาเยี่ยมบ้านด้วยภาพลักษณ์ที่ทันสมัย แต่งตัวสวยงาม มีเงินทองมากมายสามารถส่งเงินกลับมาช่วยเหลือเศรษฐกิจทางบ้านให้ดีขึ้นได้โดยไม่ยอมบอกถึงสภาพความเป็นจริงในด้านไม่ดีของงานที่ต้องเผชิญ หากแต่บอกว่าเป็นงานสบาย ไม่หนักหนาอะไร ทำให้หญิงสาวในหมู่บ้านรุ่นต่อมาอยากเอาเยี่ยงอย่างและสมัครใจเข้าสู่อาชีพนี้โดยมีเป้าหมายอยู่ที่ความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ และบุคคลในหมู่บ้านเริ่มให้การยอมรับจนกลายเป็นเรื่องปกติไปในที่สุดกระทั่งผู้นำชุมชนในบางหมู่บ้านเป็นเอเยนต์ค้าหญิงเองอีกด้วย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ นอกจากจะส่งเสริมให้หญิงเข้าสู่อาชีพมากขึ้นเรื่อย ๆ ยังส่งผลให้ธุรกิจค้าประเวณีขยายตัวมากขึ้น ธีรนาถ (2542) ได้สรุปสาเหตุทางสังคมที่เป็นปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของธุรกิจทางเพศอันประกอบด้วย สภาพและทัศนคติของสังคมในระบบชายเป็นใหญ่และเห็นหญิงเป็นวัตถุซึ่งแสดงออกในรูปของค่านิยมพรหมจรรย์ ทัศนคติเหล่านี้ครอบงำและมีอิทธิพลอย่างมากเห็นอกความเป็นไปในสังคม สภาวะฟุ้งเฟ้อ บริโภคนิยม และวัตถุนิยม ระบบที่เงินเป็นใหญ่ การวัด "ชีวิตที่ดี" จากความสามารถในการหาเงินและใช้เงินแทนที่จะเป็นความสามารถในการผลิต และสภาพความกดดัน ชัดแย้งและความแปลกแยกของสังคม อันเกิดมาจากการทำงาน ครอบครัว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การเติบโตของธุรกิจค้าประเวณีมีผลสำคัญอย่างมากในการปรับวิถีชีวิตการดำรงทางเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือ แม้ว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยจะสูง แต่อัตราการกักขังเงินตราต่างประเทศก็สูงด้วย มีการขาดดุลทั้งในรูปเงินเยนและดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และประเทศไทยเองไม่พยายามลดปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำเข้าน้ำมันซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดหนี้เหล่านั้น ฉะนั้นการจะรักษาอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเหล่านั้นไว้ได้มีธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นแหล่งดึงดูดเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ และการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวนี้เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจทางเพศ (Hill 1993,138 ; LePoer

² อ่านเพิ่มเติมในยศ สันตสมบัติ, แม่หญิงสี่ชายตัว : ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย , รายงานวิจัยเสนอต่อสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มกราคม 2534

1989,134) หรืออาจกล่าวได้ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศยังสูงอยู่ได้มีหญิงสาวในธุรกิจค้าประเวณีเป็นเหยื่อที่สำคัญ เหยื่อที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเลย นับแต่ปี 2525 เป็นต้นมา ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นแหล่งดึงดูดเงินตราต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดของไทย และมากกว่าเงินที่ได้จากการส่งออกข้าวซึ่งเป็นสินค้าออกอันดับหนึ่ง และบางปีมากพอที่จะชดเชยกับเงินที่ขาดดุลกับต่างประเทศ (Richter 1989, 84) ในช่วง พ.ศ.2509-2512 ประเทศไทยกลายเป็นแหล่งเสนอความบันเทิงและพักผ่อนในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะบริการทางเพศแก่ทหารสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาพักผ่อนระหว่างพักประจำการจากสงครามเวียดนาม รายได้ส่วนนี้ช่วยผ่อนคลาภภาวะขาดแคลนเงินตราต่างประเทศและลดระดับความรุนแรงของปัญหาความยากจนในชนบทไปได้ส่วนหนึ่ง หลังสงครามเวียดนามยุติลง ธุรกิจค้าประเวณีได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมออกไปอย่างมากมาย ทั้งในรูปแบบเช็ทส์ทัวร์และอื่นๆ ตลอดจนการส่งผู้หญิงออกไปต่างประเทศทั้งนี้เพื่อรักษาระดับรายได้ของตนให้คงที่ การแข่งขันที่เข้มข้นและผลประโยชน์มหาศาลจากธุรกิจดังกล่าวนำไปสู่การทำงานที่เป็นระบบและการพลิกแพลงรูปแบบจนถึงการโฆษณาด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน

ในขณะที่สาเหตุการขายบริการทางเพศของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน งามพิศ สัตย์สงวน(2544) วิเคราะห์ไว้ว่าเด็กส่วนใหญ่ที่ยอมขายตัวมักเป็นเด็กใจแตก มีปัญหาครอบครัว ชอบเที่ยวบาร์ เที่ยวเฮค ชอบแต่งตัว จึงต้องหาเงินมาเที่ยว แต่ก็มีบางรายที่มีปัญหาทางการเงินในกลุ่มของเด็กนักเรียนและนักศึกษาที่ขายตัวเพราะขาดแคลนเงินนั้น ต้องการเงินมาใช้จ่ายค่าหอพักและค่าเล่าเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ สมประสงค์ พระสุจันท์ทิพย์และอัญชลิ ปิยะตานนท์ (2544) วิเคราะห์สาเหตุการขายประเวณีในกลุ่มนิสิตนักศึกษาออกเป็นหลายประเด็นสรุปได้ดังนี้ คือ มีความจำเป็นด้านฐานะ หลงใหลในวัตถุนิยมรู้สึกตัวตัวเองต่ำต้อย ต่อต้านกฎเกณฑ์ทางสังคม สูญเสียความมั่นใจในตัวเอง ผลจากการเสพยา มีค่านิยมเรื่องเพศแบบญี่ปุ่นและตะวันตก ผลจากการพนันและติดหนี้ ในขณะที่การวิจัยเชิงสำรวจของนักศึกษาศรีปริญญาโทสาขาการจัดการของสถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2544) พบว่าสาเหตุหลักที่นักศึกษาขายบริการทางเพศคือ ความยากจนไม่มีเงินศึกษาเล่าเรียน และความฟุ้งเฟ้อส่วนบุคคล อย่างไรก็ตามจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจะพบกลุ่มตัวอย่างที่มีความจำเป็นทางเศรษฐกิจเป็นสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความฟุ้งเฟ้อ

นอกจากนี้ยังมีการรายงานข่าวโดยการสำรวจภาคสนามของสื่อมวลชนหลายครั้ง หนังสือพิมพ์มติชน (11 มิ.ย. 40, 20) ได้สอบถามข้อมูลจาก น.ส.ยุพา ครูศากยวงศ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ บ้านพักฉุกเฉิน กล่าวว่า “..เท่าที่พบตัวอย่างในบ้านพักฉุกเฉิน มีทั้งกลุ่มคนมีเงินและไม่มีเงิน สำหรับกลุ่มมีเงินเมื่อขายบริการเสร็จแล้วจะไม่รับเงิน ทำไปเพื่อทดแทน

หาคนที่เข้าใจ ต้องการที่ปรึกษาเมื่อเกิดความรู้สึกว่าคุณนี้สามารถเป็นที่ปรึกษาได้ก็จะรู้สึกอบอุ่นใจ หรืออาจจะเสียตัวให้กับเพื่อนชายแล้วถูกทิ้งหรือเคยถูกข่มขืนมาก่อน แต่บางครั้งก็มีประเภทที่ต้องการความโก้เก๋ ส่วนนักศึกษาที่ขายตัวเพราะฐานะทางบ้านยากจนนั้น อาจขายบริการเพราะต้องการลดล้างปมด้วยที่มี ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่น แต่อยากมีอยากเด่นจึงต้อง ขวนขวายหาด้วยการขายตัว” นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกันยังรายงานว่ามีนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนที่เข้าสู่ระบบการขายตัวนั้น ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน เข้า มาเรียนในกรุงเทพฯ แต่รู้สึกไม่อยากจะเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดจึงหันเข้าไปสมัครเรียนในมหาวิทยาลัย เอกชน เมื่อเงินขาดสันทัดคิดหางานทำเพื่อเป็นค่าเล่าเรียนบ้างและเพื่อใช้เงินฟุ้งเฟ้อบ้าง ซึ่งรายงานนี้ เป็นไปในแนวทางเดียวกับที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (1 ก.ย. 42, 1 และ 10) ซึ่งให้ผู้อ่านทดลองซื้อ บริการจากนักศึกษาผ่านเอเยนต์พบว่า นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศรายนั้น “ฟ้า” (นามสมมติ) เป็น คนจังหวัดอ่างทอง ทางบ้านมีฐานะปานกลางไม่ถึงกับร่ำรวย แต่ที่เข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะสอบเอ็นทรานซ์ไม่ติด ครั้นจะไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยเปิดก็กลัวว่าจะเรียนไม่จบ สาเหตุที่ ตัดสินใจขายตัวเพราะปัจจุบันมีค่าใช้จ่ายสูงมาก นอกเหนือจากค่าหน่วยกิตแล้วยังมีค่าทำกิจกรรม ทำรายงานต่างๆ ที่ต้องไปจ้างร้านพิมพ์คอมพิวเตอร์ ฟ้ายังซื้อเพจเจอร์กับโทรศัพท์มือถือมาใช้ ต้อง เสียค่าบริการเดือนหนึ่งกว่าพันบาท นอกจากนี้ฟ้ายังเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนมาแล้วเมื่อเรียนอยู่ ชั้น ม.6 แต่สุดท้ายก็เลิกกันไป เมื่อเพื่อนแนะนำให้ขายบริการจึงทำเพราะคิดว่าตนไม่ใช่สาว บริสุทธ์อะไร หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (9 เม.ย.40,1 และ 17) ได้สอบถาม “เปิ้ล” (นามสมมติ) พบว่า “... สาเหตุที่มาขายบริการทางเพศก็เพราะว่าไม่มีเงินทองจะใช้จ่ายในการเที่ยวและค่าเช่าห้องที่เปิด เอาไว้อยู่อาศัยกัน ส่วนที่มาอยู่รวมกันก็เพราะหนีออกมาจากบ้าน เนื่องจากอยู่บ้านไม่อิสระเหมือน อยู่กับเพื่อน ซึ่งตอนแรกก็ไม่คิดอยากจะทำ แต่เนื่องจากหาเงินเที่ยว, ใช้จ่ายซื้อเสื้อผ้า และจ่ายค่า เช่าห้องจึงต้องจำใจทำ แต่จะทำวันละครั้งเท่านั้น...” ฉบับวันที่ 10 เม.ย.40 (1 และ 10) ยังคง รายงานข่าวนักศึกษาขายบริการอีกรายหนึ่ง “แอน” (นามสมมติ) ซึ่งเปิดเผยว่า “ตนเป็นคน หนองคาย มาจากครอบครัวแตกแยก มีพี่น้องด้วยกัน 2 คน ตนเองเป็นคนโต หลังจากพ่อเสียชีวิต แม่จึงแยกตัวเองไปอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนน้องชายก็ไม่ทราบหนีหายไปไหน ตนจึงเดินทางมา หาญาติที่กรุงเทพฯ และได้เรียนจนถึงชั้น ม.5 ก็ต้องออกจากโรงเรียน เพราะคบเพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่ ตามสถานบันเทิงจนเสียการเรียนและเมื่อญาติจับได้ว่าหนีโรงเรียนประกออบกับเกิดความระอาจึงไม่ ส่งเสียให้เรียนต่อ ตนจึงไปอาศัยอยู่กับเพื่อนและยังคงเที่ยวกลางคืนอยู่เสมอ สาเหตุที่ขายบริการ ทางเพศเกิดจากเที่ยวหนักจนไม่มีเงินใช้ ประกอบกับเห็นเพื่อนมีทั้งเพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ เสื้อผ้า ราคาแพงใส่ จึงตัดสินใจขายตัวจากการชักจูงจากเพื่อนในกลุ่มและได้พาไปแนะนำกับนายหน้าราย หนึ่งในย่านอารีโฮ เมื่อเงินหมดก็จะเริ่มขายตัวอีกครั้งเพื่อแลกกับเงินจนเกิดความเคยชินและยอม

ทำเป็นประจำ นอกจากนี้จะคอยแนะนำให้เพื่อนที่ไม่มีเงินออกทำงานหาเงินอย่างเธอบ้าง ตำรวจก็ไม่ได้สนใจอะไรแต่จะกวาดขันในเรื่องยาเสพติดมากกว่า เงินที่ได้มาจ่ายจะนำไปซื้อเสื้อผ้าในราคาแพงๆ เพื่อแข่งขันกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ และเหตุที่ทำให้เธอหยุดขายบริการทางเพศนั้นเนื่องมาจากเธอได้ให้กำเนิดบุตรชายซึ่งเกิดจากความผิดพลาดในการป้องกันระหว่างการขายบริการทางเพศ” และฉบับวันที่ 5 ก.ย.42 (1 และ 14) ได้สัมภาษณ์นายหน้ารายหนึ่งจากจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งสะท้อนสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาขายบริการทางเพศว่าเป็นเพราะมีปัญหาเงินไม่พอใช้ เนื่องจากจะใช้หมดไปกับการเที่ยว การแต่งตัว และนำไปปรนเปรอคนรักของตน อีกทั้งยังมีสาเหตุมาจากสังคมที่ฟอนเฟะ และผู้ชายที่มาใช้บริการซึ่งต้องการเด็กสาววัยรุ่น โดยเฉพาะพวกที่เป็นนักเรียนนักศึกษา นอกจากนี้ยังสัมภาษณ์ผู้ที่มีข้อมูลด้านนี้รายหนึ่งจากจังหวัดเชียงใหม่พบว่าแต่เดิมนักศึกษาบางรายยอมขายตัวเพราะมีความจำเป็นจริงๆ และหาทางออกไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้เกิดจากความฟุ้งเฟ้อ ประชดชีวิต หากแต่นักศึกษาบางรายจบการศึกษาแล้วแต่ไม่สามารถกลับบ้านได้ เนื่องจากไม่มีงานทำและกลัวชาวบ้านเยาะเย้ยถากถาง จึงอาศัยอยู่ในตัวเมืองต่อ และเข้าสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด ผู้ที่ขายบริการทางเพศก็ไม่จำกัดอยู่แต่นักศึกษาที่ยากจนเท่านั้น นักศึกษาที่มีฐานะดี มีรถเก๋งขับหลายรายก็ขายบริการทางเพศด้วย ขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (1 ก.ย.42, 1และ18) ได้สัมภาษณ์นักเที่ยว (ผู้ที่ซื้อบริการทางเพศเป็นประจำ) 2 ราย รายแรกเปิดเผยว่า “...นักศึกษาส่วนใหญ่บอกลักษณะที่ขายบริการทางเพศเหมือนกัน ถ้าไม่บ้านยากจน พ่อเสียเหลืแต่แม่ ก็จะเป็นครอบครัวแตกแยก พ่อแม่แยกทางกัน ไม่มีใครดูแล อยากเรียนหนังสือต้องหาค่าหน่วยกิต ไม่มีใครบอกหรอกว่าจะเอาเงินไปแต่งตัว ไปซื้อของ ไปเที่ยวหรือเลี้ยงเพื่อนเลี้ยงแฟน” ในขณะที่นักเที่ยวรายหลังเปิดเผยข้อมูลที่ต่างจากรายแรกว่า “...นักศึกษบางคนมาขายตัวเพราะเสียพนันบอลแล้วไม่มีเงินใช้หนี้ พ่อเสียแล้วเงินไม่พอจ่ายก็จะบอกเจ้ามือให้ช่วยหาลูกค้าให้แล้วหักเงินกันไป ลูกค้าก็พวกเขียนพนันด้วยกันนี่แหละ...” หนังสือพิมพ์ฝึกหัดของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย “นิสิตนักศึกษา” (ก.ย.-ต.ค. 2542, 14-15) ตีแผ่ประวัติของนักศึกษารายหนึ่ง “นุ่น” (นามสมมติ) เปิดเผยว่ากำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง เข้าสู่อาชีพด้วยการแนะนำจากเพื่อนร่วมงานสาเหตุที่ทำเนื่องจากสงสารมารดาที่ต้องทำงานคนเดียวเพื่อรับผิดชอบเธอและน้องอีก 2 คน จึงอยากจะช่วยแบ่งเบาภาระเนื่องจากเธอเป็นลูกคนโตด้วย ส่วนบิดาเสียชีวิตไปแล้ว นุ่นไม่บอกใครว่าตนขายบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามนุ่นบอกว่าหากมีทางเลือกที่ดีกว่านี้ นุ่นก็คงเลือกทำ หรือตัวอย่างรายหนึ่งที่กลุ่มนักศึกษานิเทศศาสตร์โทสาขาการจัดการของสถาบันราชภัฏได้ศึกษา(รายการคมชัดลึก,สถานีโทรทัศน์ไอทีวี) “ฝน”(นามสมมติ) เปิดเผยว่า เธอศึกษาอยู่ปีที่ 3 สถาบันการศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เพิ่งเริ่มขายบริการมาได้เพียง 2 เดือน สาเหตุที่ขายบริการเพราะครอบครัวมีปัญหา ด้านเศรษฐกิจ ไม่สามารถส่งเสียให้เรียนต่อได้ แต่เธออยากเรียนต่อให้จบ จึงยอมขายบริการทาง

เพศเพื่อส่งเสียตัวเอง ผมเข้าสู่อาชีพนี้ด้วยการแนะนำของเพื่อนบ้านที่เธอไปปรึกษาปัญหาดังกล่าวด้วย ผมยังบอกอีกด้วยว่าเธอได้พยายามหางานอื่นทำแล้ว แต่ไม่มีใครรับเธอเข้าทำงาน เพราะเธอไม่สามารถทำงานเต็มเวลาได้ และจะเลิกขายบริการทางเพศเมื่อเรียนจบ และมีงานที่ดีทำ

จากผลการวิจัยที่น่าเสนอข้างต้น อาจสรุปได้ว่าธุรกิจค้าประเวณีไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยว หากแต่มีปัจจัยหลายอย่างทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทัศนคติ ความเชื่อที่ประกอบกันขึ้นโดยมีหญิงสาวเป็นเหยื่อ ปัจจัยหลักที่ส่งเสริมให้ธุรกิจค้าประเวณีเติบโตอย่างรวดเร็วในสมัยก่อนประกอบด้วย ภาวะความยากจนในชนบท การใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของทหารสหรัฐอเมริการะหว่างพักประจำการจากสงครามเวียดนาม และการขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจท่องเที่ยว (ชาย โภธิสิตาและคณะ 2537, 3-4) แต่ในปัจจุบัน ลัทธิบริโภคนิยม ค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป แนวคิดในการมองและวิเคราะห์ชีวิตของตนเองที่เปลี่ยนแปลงไปน่าจะ เป็นปัจจัยหลัก ฉะนั้นการมองเพียงแค่ด้านใดเพียงด้านเดียวไม่อาจแก้ไขปัญหาให้ยุติลงได้

2.2 การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

วิธีการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศไม่ใช่เรื่องยากและมีอยู่ไม่กี่แบบเท่านั้น ชาย โภธิสิตา และคณะ (2537, 15-17) สุณีย์ มัลลิกะมาลย์และคณะ (2525, 66-68) สรุปเส้นทางการเข้ามาขายบริการทางเพศไว้อย่างชัดเจนว่ามีเพียง 2 ทางเท่านั้น คือ

1. ถูกบังคับหรือล่อลวง

การเข้าสู่อาชีพด้วยวิธีนี้มีมากในช่วง 20-40 ปีก่อน ซึ่งมักจะเป็นเรื่องของหญิงสาวถูกคนรู้จักกันหรือคนแปลกหน้าชักชวนว่าจะพาไปทำงานในเมือง แต่แล้วก็ถูกขายเข้าช่องและถูกบังคับให้รับแขก ในปัจจุบันอาจอยู่ในรูปนายหน้าจัดหางานโดยบอกกับหญิงสาวและครอบครัวว่างานที่ทำเป็นงานบริการโดยไม่ได้บอกรายละเอียดของงาน ทำให้หญิงสาวและครอบครัวเข้าใจผิดว่าเป็นงานบริการทั่วไป ไม่ได้นึกถึงงานบริการทางเพศ เมื่อตกลงกันแล้วจะเซ็นสัญญาว่าจ้างและมอบเงินให้ครอบครัวหญิงสาวก่อน แต่เมื่อไปทำงานจริงก็จะถูกขายเข้าช่อง ถูกบังคับให้รับแขกเพื่อใช้หนี้เงินที่จ่ายให้ครอบครัวไป 2-3 เท่าจึงจะเป็นอิสระ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ได้แก่ หญิงนั้นมีพื้นฐานนิสัยเป็นคนฟุ้งเฟ้อ รักสวยรักงาม ใจแตก ชอบเที่ยวเตร่มั่วสุมกับเพื่อน และในที่สุดจะถูกเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดที่รู้ถึงลักษณะนิสัยหลอกลวงพาไปขายด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น มอมเหล้า มอมกัญชยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งแม้ว่าการเข้าสู่อาชีพด้วยวิธีนี้จะมีส่วนที่น้อยลงในปัจจุบัน แต่ก็ยังคงมีอยู่

สุณีย์ยังพบอีกว่าการบังคับให้หญิงไปขายบริการทางเพศไม่ใช่มีเพียงแค่จากคนรู้จักหรือคนแปลกหน้าเท่านั้น ในบางรายพ่อแม่ของหญิงสาวเองเป็นผู้ที่ชักจูงหรือเกลี้ยกล่อมขอร้องให้หญิง

สาวขายบริการทางเพศ รวมถึงพาไปส่งที่สำนักค้าประเวณีด้วยตนเอง การศึกษาของนิวัต (2541) พบว่าบางครอบครัวเมื่อบุตรที่คลอดออกมาเป็นผู้หญิงถึงกับมีการเลี้ยงฉลองกันล่วงหน้าทีเดียว

2. เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ

สัดส่วนของผู้ที่เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และเป็นส่วนใหญ่ของหญิงที่ประกอบอาชีพในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาจากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเหตุผลที่เข้าสู่อาชีพ อาจแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

2.1 พวกที่สมัครใจเพราะได้รู้หรือได้เห็นตัวอย่างของผู้หญิงคนอื่นที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นจนเกิดแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จเช่นนั้นบ้าง หลายคนถูกชวนตรงๆ จากรุ่นพี่หรือเพื่อนที่ทำงานอยู่ก่อน หรือถูกเอเยนต์กล่อมจนเห็นดีเห็นงามด้วย ชื่อน่าสังเกตคือหญิงสาวหลายคนในกลุ่มนี้มีแผนอย่างชัดเจนว่าจะทำงานนี้เพื่ออะไร จะเอารายได้ไปทำอะไร และจะทำนานเท่าไร และอยู่ในความรับรู้ของพ่อแม่

2.2 เป็นกลุ่มที่สมัครใจเช่นกัน แต่เหตุที่สมัครใจนั้นเพราะถูกเหตุการณ์หรือปัญหาที่หาทางออกไม่ได้บังคับ เช่น ทะเลาะกับพ่อแม่ พี่น้องหรือสามี ถูกข่มขืน ภาวะแร้นแค้นของครอบครัว และเมื่อไม่มีทางออกจึงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพนี้

จากข้อมูลในหัวข้อ 2.1 อาจสรุปได้ว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษาจะเข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ บางคนเข้าสู่อาชีพด้วยความอยากมีอยากได้ในของที่เธอเหล่านั้นคิดว่าจำเป็น บางรายเข้าสู่อาชีพด้วยความจำเป็นจริงๆ หากสอบถามผู้ที่ขายบริการ ทุกคนย่อมมีเหตุผลของตนเอง เพียงแต่จะเป็นเหตุผลที่สมเหตุสมผลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้รับรู้ข้อมูลและสังคมเป็นผู้พิจารณา

วิธีการเข้าสู่อาชีพส่วนใหญ่แล้วจะได้รับคำชักชวนจากเพื่อนหรือคนรู้จัก หรือในบางรายอาจเป็นฝ่ายเดินเข้าไปสมัครกับเจ้าของสถานบริการหรือนายหน้าด้วยตนเอง เช่น การเปิดเผยของอดีตมาฆ่าซึ่งที่นักศึกษาปริญญาโทสาขาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิตศึกษา

2.3 จำนวนหญิงขายบริการทางเพศในประเทศไทย

จำนวนหญิงขายบริการในปัจจุบันมีเท่าไรนั้นเป็นคำถามที่ไม่สามารถตอบได้แน่ชัดในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีการเก็บอย่างเป็นระบบจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ หรืออย่างน้อยตั้งแต่ พ.ศ.2503 ที่มีการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการสัณเฑาะ ร.ศ.127 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้มีการจดทะเบียนหญิงขายบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นการประมาณการจำนวนหญิงขายบริการที่รายงานอยู่ในงานวิจัย หรือรายงานฉบับต่างๆ จึงเป็นการประมาณการด้วยวิธีต่าง ๆ กันนับตั้งแต่ประมาณการแบบเดา หรือคาดคะเนจากประสบการณ์การสังเกตการณ์ของนักวิจัย และเจ้าหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชน หรือจากการสำรวจรายย่อยแบบไม่เป็นระบบ หรือ

จากการคำนวณข้อมูลด้านประชากร และการศึกษาระดับตัวอย่างตามแนวทางของมานุษยวิทยา จำนวนที่มีการประมาณการไว้ นั้นจึงมีตั้งแต่ต่ำสุด 75,000 คน จนถึงสูงสุดในระดับ 2,000,000 และ 2,800,000 คน³ เนื่องจากไม่มีสถิติจากทางการที่ใช้เป็นมาตรฐานได้ และถ้าจะทำการสำรวจอย่างเป็นระบบจะต้องใช้กำลังเงินและกำลังคนเป็นจำนวนมาก ในการเลือกใช้ตัวเลขชุดใด นักวิจัยจึงต้องเลือกที่เหมาะสมกับจุดประสงค์พร้อมทั้งอธิบายให้ชัดเจนว่าเหตุใดจึงเลือกข้อมูลชุดดังกล่าว

กองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข เป็นแหล่งข้อมูลที่มีการสำรวจข้อมูลอย่างเป็นระบบมากที่สุด โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2514 แต่ในระยะแรกการเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบมากนัก จนกระทั่งทศวรรษ 2530 ปัญหาเรื่องเอดส์ทวีความรุนแรงมากขึ้น จึงได้เริ่มจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบมากขึ้น เพื่อนำมาประกอบการดำเนินงานควบคุมและลดการแพร่ระบาดของเอดส์ นับแต่ปี 2537 เป็นต้นมาได้ให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดต่าง ๆ เดินสำรวจตามแผนที่ที่แสดงแหล่งค้าประเวณี ทำความรู้จักกับเจ้าของ เพื่อขอความร่วมมือในการใช้ถุงยางอนามัยและให้บริการตรวจโรคกับหญิงขายบริการ นอกจากนี้ยังติดตามข้อมูลด้านสถานบริการทางเพศจากคนใช้ชายหญิงที่ขอรับบริการตรวจเอดส์และกามโรคจากคลินิกของกระทรวงมาประกอบกับการสำรวจ การสำรวจนี้ตัดเรื่องโสเภณีเด็กออกไป เพราะตระหนักดีว่าจะไม่ได้ข้อมูล และอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของและตำรวจเกี่ยวกับงานรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ในบรรดาหญิงบริการทางเพศระดับผู้ใหญ่ทั่วไปของกระทรวง นอกจากนี้ยังไม่ได้สำรวจสถานประกอบการประเภทเมมเบอร์คลับ และเอกซ์คลูซีฟคลับ มิได้ครอบคลุมหญิงที่ทำงานนี้เป็นงานเสริมพิเศษนอกเหนือจากอาชีพหลัก และหญิงต่างชาติที่ลักลอบเข้ามาเมืองหรือถูกลักลอบเข้ามาเพื่อค้าประเวณี ซึ่งการสำรวจก่อนปี 2538 นั้นกระทำปีละ 2 ครั้ง แต่ข้อมูลที่ได้อาจจะไม่แตกต่างกันมากนัก ในปี 2538 เป็นต้นมาจึงสำรวจปีละครั้งช่วงต้นปีเท่านั้น⁴ โดยได้ผลดังตารางที่ 2-1

จากข้อมูลในตารางที่ 2-1 จะพบว่าตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา จำนวนหญิงขายบริการทางเพศโดยตรงมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว แต่หญิงขายบริการโดยแอบแฝงกลับเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาเรื่องเอดส์ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลให้ชายผู้เกี่ยวข้องมีความระมัดระวังในการเที่ยวมากขึ้น โดยอาจจะหันไปเที่ยวหญิงบริการแบบแอบแฝงมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าน่าจะปลอดภัยกว่าหญิงขายบริการโดยตรง จึงมีผลต่อเนื่องไปถึงหญิงขายบริการทางเพศโดยตรงที่ต้อง

³ ผาสุก (2543) ได้วิเคราะห์ประมาณการสูงสุด จำนวน 2-2.8 ล้านคนไว้ว่าน่าจะประมาณการไว้สูงเกินไป เนื่องจากเมื่อนำไปเทียบกับจำนวนประชากรสตรีในกลุ่มอายุที่อยู่ในชายมีอาชีพหญิงบริการได้คืออายุ 15-29 ปีซึ่งตามสำมะโนประชากรปี 2533 พบว่ามีจำนวน 8.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 24 ถึง 34 ของประชากรในกลุ่มนั้นซึ่งหมายความว่าใน จำนวนหญิงอายุ 15-29 ทุก ๆ 100 คนมีคนทำอาชีพหญิงขายบริการ 24-34 คน และจากข้อมูลที่มีอยู่ชี้ว่า หญิงบริการทางเพศมักกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง จำนวนหญิงอายุ 15-29 ปีที่อยู่ในเมืองของประเทศก็มีอยู่ประมาณ 2 ล้านกว่าคน นี่หมายความว่าหญิงอายุ 15-29 ปีในเขตเมืองมีอาชีพเป็นหญิงขายบริการทางเพศแทบทั้งหมด ซึ่งเป็นไปไม่ได้

⁴ อ้างในผาสุก พงษ์ไพจิตร,การค้าประเวณีในประเทศไทย ใน หวย ซ่อง บอน ยาน้ำ เศรษฐกิจนอกระบบกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย ,มกราคม 2543, หน้า 70-71

ปรับตัวตามโดยอาจเปลี่ยนสถานะไปเป็นหญิงขายบริการแอบแฝงมากขึ้น อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าในปี 2538 จำนวนหญิงขายบริการทั้งหมดกลับเพิ่มสูงขึ้น

อีก เนื่องมาจากกองกามโรคได้เปลี่ยนวิธีการสำรวจเป็นการสำรวจเชิงแผนที่ แต่นับแต่ปี 2539 เป็นต้นมาจำนวนหญิงขายบริการกลับลดลงอีก อาจเป็นผลมาจากการที่กองกามโรคเปลี่ยนระบบการนับจากจำนวน

ตารางที่ 2-1 จำนวนหญิงบริการทางเพศ จากการสำรวจของกองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข 2525-2537

พ.ศ.	หญิงบริการทางเพศ		
	โดยตรง	แอบแฝง	รวม
2525	15,808	30,822	46,630
2526	26,952	32,638	59,590
2527	31,791	36,107	67,998
2528	31,180	37,680	68,860
2529	37,511	39,867	77,378
2530	39,145	44,018	83,163
2531	38,315	44,277	82,592
2532	38,233	46,652	84,885
2533	33,240	53,258	86,494
2534	28,737	47,706	76,443
2535	24,643	50,398	75,041
2536	26,246	42,447	68,693
2537	20,584	46,478	67,062
2538	16,383	65,001	81,384
2539	-	-	*1) 98,114 *2) 66,190
2540	-	-	*1) 105,454 *2) 65,983
2541	-	-	*1) 107,591 *2) 63,941
2542	-	-	*1) 114,800 *2) 69,139

ที่มา : กองกามโรค กระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : *1) จำนวนพนักงานทั้งหมดในสถานบริการ

*2) จำนวนผู้ให้บริการทางเพศ

ตารางที่ 2-2 ประมาณการจำนวนหญิงบริการทางเพศแยกตามประเภทสถานบริการ พ.ศ.2539

ประเภทสถาน บริการ	จำนวนสถานบริการ ได้จากการสำรวจ	จำนวนหญิงบริการ		อัตราค่าบริการ ²			จำนวนครั้งของ บริการต่อวัน ³	รายได้รวมต่อ เดือน(บาท) ⁴
		สำรวจ	ปรับแล้ว	ต่ำ	สูง	เฉลี่ย		
สำนักหรือห้อง	831	6,087	18,470	100	500	300	3	22,500
ชานา	5	20	61	1,000	1,500	1,250	1.5	46,875
อาบอบนวด	131	7,871	23,895	800	1,200	1,000	1.5	37,500
นวดแผนโบราณ	587	6,221	18,886	500	1,500	1,000	1.5	37,500
ร้านอาหาร	2,577	13,732	41,688	500	2,000	1,250	1.5	46,875
โรงแรม	200	1,543	4,684	200	500	350	3	26,250
ร้านตัดผม	55	127	386	500	1,000	750	1.5	28,125
โรงน้ำชา	41	1,063	3,227	100	500	300	3	22,500
บังกะไล	27	111	337	500	1,000	750	1	18,750
คาเฟ่	515	7,058	21,427	500	2,000	1,250	1	31,250
เมมเบอร์คลับ	200	0	5,000	2,000	6,000	4,000	0.75	75,000
ค็อกเทลเลาจ์	78	1,122	3,406	1,200	4,000	2,600	0.75	48,750
คาราโอเกะ	916	6,479	19,669	1,200	4,000	2,600	1	65,000
ผับ	112	939	2,851	800	2,500	1,650	1	41,250
เบียร์บาร์	618	4,843	14,702	1,000	2,500	1,750	1	43,750
เกย์บาร์	61	30	91	800	1,500	1,150	1	28,750
บาร์อาโกโก้	177	3,461	10,507	1,000	3,000	2,000	1	50,000
บาร์ร้าว	9	300	911	800	1,500	1,150	1	28,750
ไนต์คลับ	104	1,843	5,595	1,200	4,000	2,600	1	65,000
คอฟฟี่ชอป	58	268	814	800	1,500	1,150	1	28,750
ดิสโกเธค	44	238	723	500	1,500	1,000	1	25,000
ร้านเสริมสวย	31	44	134	500	1,500	1,000	1	25,000
บ้านนางโทรศัพท์	45	322	978	800	1,500	1,150	1	28,750
เตร็ดเตร่	20	220	668	200	1,000	600	2	30,000
สถานบริการอื่น ๆ	65	294	893	1,000	2,000	1,500	1	37,500
รวมทั้งหมด	7,327	64,233	200,000					

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร, "การค้าประเวณีในประเทศไทย" ใน หวย ช่อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย, ผาสุก พงษ์ไพจิตร, สังคีต พิริยะรังสรรค์และนวนน้อย ตริรัตน์, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ตรีวิณ, 2543), หน้า 76-77

หมายเหตุ

- 1) จากการสำรวจของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2539 เป็นตัวเลขจากการสำรวจที่ปรับเพิ่มยกเว้นเมมเบอร์คลับ 200 ราย
- 2) ได้จากการสัมภาษณ์นายแพทย์ที่กองกามโรคและเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการสำรวจจากการสังเกตการณ์ภาคสนาม และผู้สันักดกรณี
- 3) ประมาณการระดับต่ำ
- 4) มีสมมติฐานให้ทำงานเดือนละ 25 วัน

ตารางที่ 2-3 เปรียบเทียบประมาณการจำนวนหญิงขายบริการจากแหล่งต่าง ๆ

แหล่งข้อมูล	ปี	จำนวน (คน)	พื้นที่
Salmon 1725 ¹	สมัยอยุธยา	500 - 600	กรุงศรีอยุธยา
The League of Nations ¹	1926	807	กรุงเทพฯ
The League of Nations ¹	1930	649	กรุงเทพฯ
Fox 1957 ¹	1957	20,000	ทั่วประเทศ
Pasuk Phongpaichit 1982 ²	1964	400,000	ทั่วประเทศ
เทพนม เมืองแมน ¹	2523	400,000	ทั่วประเทศ
กรมตำรวจ ¹	2535	500,000	ทั่วประเทศ
มูลนิธิเด็ก ¹	ประมาณ 2534	2,800,000	ทั่วประเทศ
Werasit Sittitrai 1991 ¹	2533-34	150,000-200,000	ทั่วประเทศ
น.พ. วิชัย โชควิวัฒน์ 2536 ¹	2535	75,000-150,000	ทั่วประเทศ
ผาสุก พงษ์ไพจิตร 2543 ³	2539	200,000	ทั่วประเทศ

ที่มา: 1) อ่างในชาย โปธิสิตาและคณะ, **หนุมิตใหม่ที่ขายตัว : บริบททางสังคม วัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ**, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, เอกสารวิชาการหมายเลข 181, 2537

2) Pasuk Phongpaichit, *From Peasant Girls to Bangkok Masseuses*, Geneva : ILO, 1982

3) ผาสุก พงษ์ไพจิตร, “การค้าประเวณีในประเทศไทย” ใน **หวย ชอง บอน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย**, ผาสุก พงษ์ไพจิตร, สังคิต พิริยะรังสรรค์และนวนน้อย ตริรัตน์, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ตรีวิณ, 2543)

หญิงที่ขายบริการทางเพศโดยตรงและแอบแฝงมาเป็นจำนวนพนักงานทั้งหมดใน สถานบริการและจำนวนผู้ให้บริการทางเพศ ทำให้มีผู้ที่ให้บริการทางเพศอ้างตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่ไม่ให้บริการทางเพศได้ง่ายขึ้น

ผาสุก (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การค้าประเวณีในประเทศไทย” ไว้ในหนังสือ “หวย ชอง บอน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย” ได้ประมาณการจำนวนหญิงขายบริการโดยใช้ฐานข้อมูลจากกองกามโรค กระทรวงสาธารณสุขที่สำรวจในต้นปี 2539 ว่างว่ามีจำนวน 66,190 คนและได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น 55% ตามการร้องขอของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประมาณ 100,000 คน ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมหญิงขายบริการที่อาจตกสำรวจ บวกจำนวนที่ตกสำรวจคือโสเภณีเด็กประมาณ 30,000 คน หญิงขายบริการตามเมมเบอร์คลับชั้นสูงอีกประมาณ 5,000 คน หญิงขายบริการชาวพม่าและชาติอื่น ๆ ประมาณ 30,000 คน และกลุ่มที่ทำงานบางเวลาและทำงานเป็นอิสระโดยแอบแฝงอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ อีกประมาณ 30,000 คน รวมกันแล้วได้จำนวนรวม 195,000 คน หรือประมาณ 200,000 คน⁵

⁵ สำหรับนักวิจัยและองค์กรพัฒนาเอกชนบางราย จำนวนดังกล่าวถือว่าการประมาณการแบบอนุรักษ์นิยม คือ ประมาณการขั้นต่ำเท่านั้น

นอกจากนี้ผ่าสูกยังได้ประมาณการจำนวนหญิงขายบริการแยกตามประเภทของสถานบริการ ซึ่งอ้างอิงจากข้อมูลของกองกวมโรคที่ได้สำรวจไว้ในปี 2539 อีกด้วย ดังตารางที่ 2-2

เนื่องจากมีผู้ประมาณการจำนวนหญิงขายบริการไว้หลายท่านในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ กัน เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องและความแตกต่างในตัวเลขที่ประมาณการไว้ จึงรวบรวมไว้ดังตารางที่ 2-3

แม้ในช่วงบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันการสัจจรโรค ร.ศ.127 จะบังคับให้หญิงที่จะประกอบอาชีพหญิงขายบริการทางเพศต้องจดทะเบียนขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ไม่สามารถทราบจำนวนที่แท้จริงของหญิงเหล่านั้นได้ เนื่องจากหญิงที่มาจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายมีน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนโสเภณีเถื่อนดังแสดงในตารางที่ 2-4 และส่วนใหญ่จะเป็นหญิงขายบริการที่มีอายุมากแล้วเท่านั้น หญิงที่ยังมีอายุน้อยจะไม่มาจดทะเบียนเนื่องจากกลัวจะเสียราคาเสียประวัติ และออกจากอาชีพนี้ลำบาก (กลุ่มเงาเธอ 2525,47)

ตารางที่ 2-4 สถิติเปรียบเทียบระหว่างโสเภณีที่ถูกกฎหมายกับโสเภณีเถื่อนที่ถูกจับกุมในช่วงที่ยังใช้พระราชบัญญัติป้องกันการสัจจรโรค ร.ศ.127 4 ปีสุดท้าย

ปี	จำนวนโสเภณีที่ถูกกฎหมาย	จำนวนโสเภณีเถื่อนที่ถูกจับ
2500	524	12,358
2501	344	14,154
2502	308	16,046
2503	298	8,355

ที่มา : กลุ่มเงาเธอ , โสเภณีที่รัก, 2525 , หน้า 48

ในส่วนของจำนวนนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ เนื่องจากนักศึกษาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ขายบริการทางเพศเป็นประจำ ในขณะที่ส่วนใหญ่จะขายบริการเป็นครั้งคราว อาจเคยขายบริการอยู่เพียง 2-3 ครั้งเท่านั้น และจะขายเมื่อมีความจำเป็นทางการเงิน เช่น ช่วงปิดเทอมจะมีจำนวนนักศึกษาขายบริการทางเพศมากกว่าช่วงเวลาอื่น เพราะจำเป็นต้องหาเงินจ่ายค่าเทอมในช่วงเปิดเทอมและช่วงเวลาดังกล่าวนักศึกษายังมีเวลาว่างมาก สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ และเมื่อเปิดเทอมแล้ว จำนวนนักศึกษาขายบริการทางเพศก็จะลดจำนวนลงบ้าง

มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน (เดลินิวส์,9 ก.ย.41,น.1และ 14) ซึ่งศึกษาเรื่องหญิงขายบริการทางเพศพบว่า มีนักศึกษาขายบริการทางเพศประมาณ 15,000 – 20,000 คนโดยมาจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลเพียงร้อยละ 1 จากมหาวิทยาลัยเอกชนร้อยละ 10-20 และนักเรียนพาณิชยร้อยละ 30

จากการศึกษาของสมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์และอัญชลี ปิยะตานนท์ (2544) คาดว่าจำนวนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเป็นอาชีพมีประมาณ 2-3 หมื่นคน ซึ่งในจำนวนนี้ยังไม่รวมถึงผู้ที่เข้ามาทำเป็นครั้งคราว แต่จากเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารสมัยใหม่ทั้งโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้การดำเนินธุรกิจง่ายขึ้น เป็นช่องทางให้นักศึกษาเข้ามาทำธุรกิจนี้ง่ายขึ้น ทำให้คาดได้ว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเพิ่มขึ้นจากก่อนหน้านี้ที่จะมีอินเทอร์เน็ต 2-3 เท่า กล่าวคือปัจจุบันน่าจะมีประมาณ 5-6 หมื่นราย (เรื่องจริงผ่านจอ, 29 เม.ย. 44)

2.4 บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจค้าประเวณี

เพียงลำพังแค่หญิงขายบริการทางเพศไม่สามารถทำให้ธุรกิจค้าประเวณีดำรงอยู่ได้ หากแต่มีบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวข้องอยู่ด้วย และต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่สัมพันธ์กัน

หญิงขายบริการทางเพศ

ไม่ว่าจะมีสาเหตุอะไรก็ตามที่ผลักดันให้หญิงเข้ามาประกอบอาชีพนี้ ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อประกอบอาชีพดังกล่าว กล่าวคือหญิงบริการได้เรียนรู้ระเบียบแผนการอยู่ร่วมกันของสังคมที่ทำงานด้วย ศุลีมาน (2530, 144) พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในสถานบริการที่เธอไปศึกษานั้นจะมีลักษณะที่ทำให้ทุกคนต่างทำงานต่างอยู่กันไปไม่ยุ่งเกี่ยวกันทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ไม้มีความสัมพันธ์เชิงสนิทสนมกัน ทุกคนคือคู่แข่ง การแนะนำในหมู่เพื่อนร่วมงานมีน้อย ในขณะที่องอาจ (2532, 11) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างหญิงบริการที่หากินอิสระเป็นไปในลักษณะที่ช่วยกันเชียร์แขก เพื่อให้เพื่อนร่วมอาชีพมีแขกค้างนอนด้วย นอกจากนี้หญิงบริการส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อตัวเอง คือ เกิดการรับสภาพตายตัวเชิงลบของอาชีพมาเป็นตราประทับแก่ตนเอง เปลี่ยนจากการให้นิยามตนเองจากผู้หญิงในโลกปกติมาเป็นผู้หญิงในโลกการค้าประเวณี ซึ่งเกิดมาจากการทำงานค้าประเวณีและเรียนรู้จากการทำงาน แม้ว่าบทบาทของการเป็นลูกสาวที่ดีคือได้ช่วยเหลือครอบครัวของตนจะช่วยลดความขัดแย้งในตัวเธอเหล่านั้นลงบ้าง แต่ก็ทำได้แค่เพียงบางส่วนเท่านั้น ทำให้หญิงหลายคนขาดความมั่นใจในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในโลกปกติ จะเก็บตัวอยู่คนเดียวหรือในหมู่หญิงที่มีอาชีพเดียวกันเท่านั้น หลายคนหาทางออกด้วยการไปเที่ยวเร่คั๊บ สถานเริงรมย์ต่าง ๆ หลังเลิกงาน หลายคนหันไปพึ่งยาเสพติด ในขณะที่หลายคนมีงานอดิเรกอย่างอื่น เช่น ดูภาพยนตร์ อ่านการ์ตูน เล่นกีฬา นอนหลับ เป็นต้น (Phongpaichit 1982, 20) เพื่อลดความกดดันที่เกิดขึ้น จากการวิจัยของชาย โพธิ์สิตา (2537) พบว่าหญิงขายบริการเหล่านี้จะปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มคนต่าง ๆ กันไปแล้วแต่ว่าจะเป็นเรื่องใด ดังแสดงในตารางที่ 2-5

หญิงหลายคนมีเป้าหมายว่าจะทำงานนี้เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและเมื่อเก็บเงินได้สักก้อนก็จะเลิกอาชีพนี้แล้วไปประกอบอาชีพอื่น ในขณะที่หลายคนมีความฝันว่าจะมีลูกค้าที่ยอมรับตนและรับอุปการะไว้ จะได้ไม่ต้องประกอบอาชีพนี้อีก (ศุภลีมาน นฤมล ,2530)

ตารางที่ 2-5 ร้อยละของหญิงขายบริการจำแนกตามประเภทของผู้ที่จะไปขอคำปรึกษา ถ้ามีปัญหาต่าง ๆ

ผู้ที่จะไปขอคำปรึกษา	ปัญหา				
	เรื่องเงิน	สุขภาพ	เรื่องแฟน	เรื่องครอบครัว	เรื่องในที่ทำงาน
เจ้าของสถานบริการ	53.1	27.6	4.1	17.0	37.5
เพื่อนหญิงในที่ทำงานเดียวกัน	18.9	17.4	54.6	22.6	43.2
พ่อแม่, พี่น้อง, ญาติ, สามี	16.8	5.5	15.8	39.2	4.7
เพื่อน, แฟน(ที่อยู่อื่น)	1.3	0.9	3.2	2.5	1.9
ลูกค้า ประจำ	0.7	0.3	0.1	0.3	0.9
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	0.0	46.6	0.0	0.1	0.0
ไม่มีคนปรึกษา / ไม่ทราบ	9.1	1.7	22.1	18.3	11.8
รวม	100.0	100.0		100.0	100.0

ที่มา : ชาย โพธิสิตาและคณะ, **หนุมิตใหม่**ที่ขายตัว : **บริบททางสังคม วัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ**, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537, หน้า 28

สำหรับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเท่าที่สำรวจพบทั้งจากการวิจัยและการสำรวจเอกสารทุกคนไม่บอกให้ที่บ้านหรือครอบครัวรู้เช่นกัน ในขณะที่นักศึกษาบางคนก็เข้ามาขายบริการทางเพศด้วยความสนุกคึกคะนอง ตามเพื่อนหลายคนยังไม่มีเป้าหมายชีวิตชัดเจนว่าจะทำไปเมื่อไร และในอนาคตจะทำอะไร แต่หลายคนก็เข้ามาขายบริการอย่างมีเป้าหมายชัดเจนย่อมรู้ว่าขายบริการจนถึงเมื่อไร เช่น เมื่อเรียนจบและมีงานที่ดีทำ หรือมีคนรวยๆมาเลี้ยงดูเป็นต้น อย่างไรก็ตามหลายคนเช่นกันที่รู้แล้วถึงผลกระทบด้านลบจากการขายบริการทางเพศเช่น “แอน” ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น หรือ จากการเปิดเผยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนรายหนึ่งว่า เคยมีเด็กที่ขายบริการทางเพศจบการศึกษาออกไป และไปสมัครงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี เคราะห์ร้ายในการสอบสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ทำหน้าที่สัมภาษณ์คือชายที่เคยใช้บริการทางเพศกับเธอ และยังคงจำเธอได้ ผลคือเธอไม่ผ่านการสัมภาษณ์

“เด็กเสียใจมาก เพราะมั่นใจว่าตนเองมีศักยภาพ และตั้งใจกับการสมัครงานนี้มาก เด็กอยากมีอนาคตที่ก้าวหน้า แต่เอาเข้าจริง สังคมก็ไม่ยอมรับพฤติกรรมที่ผ่านมาของเขา”

(อรสม สุทธิสาคร 2544, 39)

รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เอ็กซีไซท์, 4) แบ่งนักศึกษาที่ขายตัวออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. ระดับล่างสุด ทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่มในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เมื่อพูดคุยตกลงกันได้จะขายบริการทางเพศด้วยราคาตั้งแต่ 500-2,000 บาท
2. กลุ่มที่มาจากต่างจังหวัด อยู่ตามหอพัก แฟลต ได้รับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่เป็นรายเดือน เคยสอบถามเด็กกลุ่มนี้แล้วไม่พบว่ามีปัญหาค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน แต่ที่มาขายบริการเพราะต้องการวัตถุ เช่นโทรศัพท์มือถือ เครื่องแต่งตัว หรือกระเป๋าแฟชั่นๆ ค่านิยมเหล่านี้เกิดจากเพื่อนมีแล้วอยากมีอย่างเพื่อนบ้าง ในระยะแรกจะขายบริการเป็นครั้งคราว แต่ต่อมาจะใจแตก มั่วสุมกัน เมื่อเห็นว่าเพื่อนๆ ก็ทำเช่นนี้จึงไม่รู้สึกรู้ว่าทำผิด และทำตามกัน ขณะนี้นักศึกษาในสถาบันต่างๆ หันมาขายบริการทางเพศเป็นจำนวนมากเหมือนกับเป็นโรคระบาด โดยสนนราคาของกลุ่มนี้ค่อนข้างสูง
3. เบื้องต้นไม่มีความคิดจะขายบริการทางเพศ แต่เนื่องจากมีปัญหาครอบครัว แล้วหนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อนชาย
4. เด็กที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ไม่มีเงินเสียค่าหน่วยกิต
5. เป็นตลาดที่ยกระดับขึ้นและมีจำนวนมากขึ้น ได้แก่นักเรียนพาณิชย์ นักเรียนระดับมัธยม นิสิตนักศึกษา โดยผู้ใช้บริการมักเป็นข้าราชการระดับสูง นักธุรกิจ นักการเมือง เพราะเห็นว่าตลาดกลุ่มนี้มีคุณภาพและปลอดภัยกว่า ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้โสเภณีในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาขยายตัว

หนังสือพิมพ์ “มหาวิทยาลัย” ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ฝึกหัดของนักศึกษาคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบ่งกลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการออกเป็น 3 ระดับคือระดับบนได้แก่นักศึกษาจากสถาบันมีชื่อ ราคาตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป/ครั้ง มีรถขับส่วนตัวและจะไปให้บริการถึงที่ ระดับกลาง ราคาประมาณ 2,500-3,500 บาท/ครั้ง และระดับล่างจะเป็นกลุ่มที่ไม่มีสังกัดติดต่อหาลูกค้าเองและทำเป็นประจำ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับมัธยมปลาย นักเรียนพาณิชย์ราคา 1,500 บาทขึ้นไป/ครั้ง

สุจิตรา แก้วสินवलและสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์(2544) วิเคราะห์ภาพการค้าประเวณีในปัจจุบันไว้ว่า ในปัจจุบันธุรกิจการค้าบริการทางเพศมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และเพื่อหลีกเลี่ยงต่อบทลงโทษตามกฎหมายบ้านเมืองโดยทำให้เด็กและหญิงผู้ค้าบริการทางเพศหันมาให้ความร่วมมือกับผู้ประกอบการด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้น จะปฏิบัติต่อเด็กและหญิงเสมือนหุ้นส่วนโดยที่ผู้ดูแลจะได้รับประโยชน์จากการขายบริการ ไม่ว่าจะเป็อาหาร ดนตรีหรือสถานที่ แทนที่จะเข้าไปบริหารจัดการเองทั้งหมด ปัจจุบันเด็กหรือผู้หญิงจะเดินทางมาทำงานเองโดยผ่านเครือข่ายการทำงานของญาติพี่น้องหรือคนรู้จักที่บางส่วนจะทำงานค้าบริการทางเพศอยู่

ก่อน โดยมากผู้ประกอบการจะจ่ายเงินเดือนให้เด็กและผู้หญิงเหล่านี้ในอัตราที่ต่ำมากหรืออาจจะไม่จ่ายเลย แต่ว่าจะให้ที่อยู่ฟรี อาหารฟรี โดยเด็กและผู้หญิงจะหารายได้จากการขึ้นเตียงกับลูกค้า และธุรกิจค้าบริการทางเพศจะอยู่ในรูปของการแอบแฝงนำธุรกิจอื่นมาบังหน้าไม่ว่าจะเป็น อาบอบ นวด ร้านอาหาร คาราโอเกะ ฯลฯ ทำในรูปแบบของการจ้างเด็กและหญิงไว้เป็นลูกจ้างธรรมดา โดยรู้เห็นในการติดต่อแขกเพื่อซื้อบริการทางเพศ และอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ทำงานได้โดยที่แขกจะต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมในการพาเด็กและหญิงเหล่านี้ไปในระหว่างชั่วโมงทำงาน ดังนั้น รายได้หลักของผู้ประกอบการจึงมีสองส่วนคือ บริการที่ขายให้ลูกค้าโดยตรง และค่าธรรมเนียม ดังกล่าว งามพิศ สัตย์สงวน (2544) สะท้อนภาพการขายบริการทางเพศของนิสิตนักศึกษาและนักเรียนไว้ว่า แหล่งขายบริการของโสเภณีระดับสูงที่ปรากฏเห็นชัดเจนจะเป็นบาร์ระดับสูง ซึ่งมักอยู่ในย่านใจกลางกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายรูปแบบ เช่น การหาลูกค้าด้วยตนเองโดยไปนั่งตามภัตตาคารหรือห้องอาหารของโรงแรมระดับสูง บางรายอาจสมัครเป็นสมาชิกหรือเมมเบอร์ของสถานบริการ เพื่อมองหาลูกค้าที่มีฐานะดี ภูมิฐาน บางรายปรับเปลี่ยนฐานะเป็นเมียน้อยต่อมา หรืออาจสมัครเข้าทำงานในค็อกเทลเลานจ์ ชั้นสูง ในลักษณะของเอสคอร์ตเซอร์วิส ซึ่งกลุ่มนี้จะต้องพูดจาภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้เพราะลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจชาวต่างประเทศที่เข้ามาติดต่องานในไทย นอกจากนี้อาจรวมกลุ่มกันโดยเจ้าของสำนักจะเปิดแฟลต อพาร์ทเมนท์ หรือคอนโดมิเนียมให้นักศึกษาอยู่อาศัย เมื่อถึงเวลานักศึกษาก็จะแต่งตัว รอแขกให้มาใช้บริการถึงที่พัก เป็นต้น

ผู้ซื้อบริการ

ชายไทยนิยมเที่ยวโสเภณีมาแต่โบราณ ดังจะเห็นได้จากสถิติของกรมสุขาภิบาล กระทรวงมหาดไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่สำรวจการระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า “พ่อพวกผู้ชายในพระนครเป็นกามโรคกันถึงร้อยละ 75 ที่เดียว”⁶ ในปี 2534 มีการประเมินว่าจำนวนผู้เที่ยวอาจมีถึง 5 ล้านคนหรือมากกว่านั้น (สยามรัฐ 21 มิถุนายน 2534 อ้างใน สุพิชา เบาทิพย์ ,2540) การที่มีผู้ซื้อบริการจำนวนมากเช่นนี้อาจเนื่องมาจากค่านิยมที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างที่เป็นโสด และหลังจากสมรสของชายไทย (จันทร์เพ็ญ แสงเดือนฉายและคณะ 2538, 51 อ้างในเรื่องเดียวกัน,2540) ว่าเป็นเรื่องของการบันเทิงในกลุ่มเพื่อนของผู้ชาย และจากการศึกษาของ VanLandingham และคณะ (1995) ยังพบว่าชายและหญิงโดยทั่วไปแล้วมองการไปเที่ยวสถานบริการทางเพศของชายโสดว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยมีความเห็นว่าผู้ชายมีความต้องการทางเพศสูง โดยธรรมชาติและจำเป็นต้องมีการปลดปล่อยความต้องการดังกล่าว อีกทั้งผู้หญิงจะไม่ให้

⁶ เทพชู ทับทอง. หญิงโคมเขียว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, 2526

ความสำคัญมากนักกับการที่สามีเคยเที่ยวหญิงบริการก่อนที่จะมาแต่งงานกับตน อย่างไรก็ตามชายไทยไม่ได้เที่ยวทุกคน แต่กลุ่มเพื่อนชายมีอิทธิพลทั้งในทางสนับสนุนและไม่สนับสนุนให้มีการเที่ยวหญิงบริการ ในกลุ่มผู้ชายด้วยกันจะมีการเตือนกันเองว่าควรระวังตัวอย่างไรในการเที่ยวหรือไม่ควรเที่ยวมากจนเกินไป นอกจากนี้ชายที่ไปสถานบริการทางเพศไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการเสมอไป อาจไปเพื่อรักษาความเป็นกลุ่มเพื่อนไว้ พฤติกรรมการเที่ยวหญิงบริการของชายหลายๆ คนมักจะยุติลงเมื่อแต่งงานและมีครอบครัวแล้ว แต่อาจมีขึ้นอีกได้ในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น ในการพบปะสังสรรค์ระหว่างเพื่อนเก่า ในฤดูเทศกาล หรือเมื่อมีรายได้พิเศษ และส่วนใหญ่แล้วภรรยาจะไม่มีทางทราบว่าสามีได้ไปมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสโดยเฉพาะกับหญิงบริการ หรือถ้าทราบภรรยาบางคนสามารถยอมรับได้กับการที่สามีไปเที่ยวหญิงบริการ เพราะคิดว่าดีกว่าที่สามีจะไปมีสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่หญิงบริการซึ่งเป็นเรื่องร้ายแรงกว่าเพราะอาจพัฒนาไปเป็นความสัมพันธ์แบบถาวรได้ จากการศึกษาของรัตนา ธนาพรสังสุทธิ (2528) ในเรื่อง “ชายผู้เที่ยวกับปัญหาการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร” พบว่าสาเหตุของการไปเที่ยวโสเภณีของนิสิตนักศึกษาไม่ใช่เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ แต่เป็นเพราะเพื่อนชวนไปและอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุด ในขณะที่ธีรนาถ (2542) ชี้ให้เห็นว่าความต้องการที่จะใช้บริการนี้หลายกรณีเกิดจากความรู้สึกจำเป็นที่จะต้องผ่อนคลายความกดดันอันเกิดจากสภาพในการทำงาน ปัญหาในครอบครัว ความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเป็นใหญ่ของชายไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ต้องการหรือคาดหวัง ความรู้สึกต่ำต้อยในสังคม ความเป็นผู้นำในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัญหาความกดดัน ขัดแย้ง และสภาวะแปลกแยกในสังคมนี้เป็นผลพวงของระบบเศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนรากฐานของการได้เปรียบของคนฝ่ายหนึ่งกับการเสียเปรียบของคนอีกฝ่ายหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม หญิงบริการมองว่า “แขกที่ดี” คือแขกที่ไม่เบียด สุขภาพและใจดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเจอกับแขกที่หยิ่ง ดูถูกพวกเธอ และขี้โกง กล่าวคือเมื่อใช้บริการแล้วไม่ยอมจ่ายเงิน (ศุภีมาน นฤมล, 2530) ในขณะที่ยังการวิจัยของ Phongpaichit (1982) ในเรื่องดังกล่าวพบว่ากว่าครึ่งมีความเห็นด้านลบต่อผู้ซื้อบริการ ดังสรุปได้ดังตารางที่ 2-6

สำหรับกลุ่มลูกค้าที่นิยมใช้บริการจากนิสิตนักศึกษานั้นได้รับการยืนยันจากหลายแหล่งข้อมูล “เจ็เอ็ด” เปิดเผยว่า “เคยเป็นนายหน้าหาเด็กป้อนให้ผู้ใหญ่อยู่หลายปี โดยผู้ใหญ่ที่เจ็เอ็ดว่า เริ่มตั้งแต่นายพัน นายพล ทั้งสีกาก็และสีเขี้ยว นักการเมือง นักธุรกิจ ยิ่งใหญ่เท่าไรก็มักมีรสนิยมชอบเด็ก และชอบมากที่สุดถ้าได้เด็กซิง คุณสมบัติที่ประเมินด้วยประสบการณ์ทางสายตา และเด็กซิงที่ว่าราคาค่านิยมจะยิ่งสูงขึ้นถ้ามีคุณสมบัติเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย” (นสพ.

ไทยรัฐ, 19 ส.ค.43, 1 และ 5) ข้าราชการระดับสูงรายหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยว่า “เด็กนักศึกษาที่ขายตัวส่วนใหญ่จะถูกจัดให้แก่ข้าราชการระดับสูงของกระทรวงต่างๆ จากส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) ไว้เป็นเครื่องระบายตัณหาหลังเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง” (นสพ.ไทยรัฐ, 5 ก.ย.42, 1 และ 14)

ตารางที่ 2-6 แสดงความคิดเห็นของหญิงขายบริการทางเพศต่อผู้ซื้อบริการ

ความคิดเห็นของหญิงขายบริการต่อผู้ซื้อบริการ	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์
เชื่อถือไม่ได้ ชี้โกง	10	33.33
เห็นแก่ตัว	5	16.67
ดีบ้าง เลวบ้าง	4	13.33
ไม่มีอะไรพิเศษ เหมือนผู้ชายทั่วไป	3	10.00
น่าเบื่อ	2	6.67
ไม่มีความรับผิดชอบ	1	3.33
หยิ่ง	1	3.33
หลบหนีภรรยา	1	3.33
ต้องการขึ้นเตียงอย่างเดียว	1	3.33
ต้องการแก้ไขปัญหา	1	3.33
บางคนก็ยิ่งดีกว่าสามีของพวกเขาเอง	1	3.33
รวม	30	100.00

ที่มา : Pasuk Phongpaichit, From Peasant Girls to Bangkok Masseuses, Geneva: ILO, 1982, P.20

สถานบริการ

เนื่องจากสถานบริการทางเพศมีหลายประเภท หลายระดับ จึงมีกฎระเบียบ ระดับการควบคุม กักขังหญิงขายบริการต่างกันออกไป ฉะนั้นบุคคลที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในสถานบริการจึงต่างกันออกไป ศุภิมา นฤมล พบว่าสถานที่ที่เธอเข้าไปศึกษาวิจัยนั้นเป็นสถานบริการอบบอบนวดที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย มีการจัดระบบการบริหารงานและระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างดี เจ้าหน้าที่ในสถานบริการแห่งนี้ (ยกเว้นหมอนวด, เจ้าหน้าที่ในห้องอาหาร, ห้องแพทย์, ห้องเสริมสวย) ที่สำคัญคือ

1. **มาตาม** คือผู้ซึ่งควบคุมบริหารงานทั้งหมด เป็นผู้มีอิทธิพล มีบทบาทสำคัญในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ของบริษัท มีอำนาจการตัดสินใจตั้งแต่ปัญหาธรรมดาจนถึงปัญหาสำคัญใน

บริษัท มีความยืดหยุ่นผูกพันต่อสถานบริการในระดับสูง และเป็นผู้ประสานระหว่างกลุ่มเจ้าของบริษัทกับกลุ่มพนักงานนวด

2. ครูฝึก เนื่องจากสถานบริการแห่งนี้จะฝึกทำนวดให้กับพนักงานนวดก่อนทำงานจริง จึงมีครูฝึกไว้ทำหน้าที่สอนทำนวด สอนอาบน้ำ บอกรกฎระเบียบของการทำงานที่สำคัญ ข้อห้ามและวิธีปฏิบัติต่อแขกให้แก่พนักงาน ฉะนั้นคนที่จะเป็นครูฝึกได้ต้องมีความสามารถในการนวด ทำงานมานานจนเป็นที่ไว้วางใจจากองค์กรและมาตามเนื่องจากมาตามจะเป็นผู้เลือกครูฝึกเอง นอกจากนี้ยังต้องรู้จักและระบบการทำงานต่าง ๆ ทั้งหมด นโยบายของบริษัท และอุดมการณ์ของอาชีพในฐานะเป็นผู้รักษามูลประโยชน์ขององค์กร ตัวมาตามเองก็เป็นครูฝึกนวดด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะได้รู้จักเด็กทุกคนและทำให้เด็กเกรงกลัว เกรงใจ และเชื่อฟังไปในตัว

3. เจ้าหน้าที่เชียร์แขกหรือคนเชียร์แขก เป็นกลุ่มคนที่มีหน้าที่ต้อนรับหรือแนะนำพนักงานนวดให้แก่แขกตามที่แขกต้องการ รวมถึงอำนวยความสะดวกแก่แขก และยังเป็นผู้รายงานให้มาตามทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ซึ่งมาตามได้บอกคุณสมบัติของคนเชียร์แขกว่า “คนเชียร์แขกที่ดีต้องทำได้ทุกสภาวะ ใจเย็น เข้าใจ มีความสามารถ มีสัญลักษณ์ของตัวเอง มีเทคนิคที่ทำให้แขกติดใจ ให้เด็กไม่เกลียด เจ้านายเห็นทำงานดี แยกแยะถูกผิด ไม่เล่นพวก ไม่มีอำนาจเหนือเด็ก ช่วยกันดูแลเหมือนเรา ไม่กินเงินเด็ก ไม่ทุจริต”

อย่างไรก็ตาม สถานบริการแห่งนี้อาจจะมีการบริหารงานหรือระดับการควบคุมต่างกันออกไป ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ในแต่ละแห่งจึงต่างกันออกไปด้วย ดังเช่นการศึกษาขององอาจ (2532) ซึ่งศึกษาแหล่งค้าประเวณีสำหรับกลุ่มลูกค้าระดับล่างที่กระจายตัวทั่วกรุงเทพมหานครพบว่า มีระบบการทำงานง่าย ๆ อาจมีเพียงเจ้าของช่องและคนคุมอีก 1-2 คนซึ่งทำหน้าที่เชียร์แขกไปในตัว

ตำรวจ

ตำรวจเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้มีหรือไม่มีสถานบริการก็ได้ กล่าวคือถ้าตำรวจปฏิบัติหน้าที่ของตนตามกฎหมายอย่างจริงจัง จำนวนโสเภณีและสถานบริการคงจะน้อยกว่านี้มาก แต่ในความเป็นจริงตำรวจเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงในธุรกิจนี้ ทั้งในเรื่องรีดไถเงิน ขอเที่ยวบริการฟรี การขยายอิทธิพลเข้ามาคุ้มครองสถานบริการและหญิงบริการให้สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขและหญิงขายบริการในย่านพัฒนาพงศ์ของ ผาสุก (อ้างแล้ว, 2543) และการสัมภาษณ์อดีตคนคุมช่องขององอาจ (2532, 21)

โดยสรุปคือ ธุรกิจการค้าประเวณีนี้มีผู้เกี่ยวข้องอยู่หลายฝ่าย ตั้งแต่หญิงขายบริการ ผู้ซื้อบริการ เจ้าหน้าที่ในสถานบริการ รวมถึงตำรวจทหาร ซึ่งเป็นไปในลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน

2.5 รายได้และค่าใช้จ่ายของหญิงขายบริการทางเพศ

แม้ว่ารายได้ของหญิงขายบริการทางเพศจะสูงกว่าอาชีพอื่น แต่ก็แตกต่างกันไปตามประเภทและสถานะของหญิงขายบริการ รูปร่างหน้าตา อายุงาน และสถานที่ที่หญิงนั้นสังกัดอยู่ กล่าวคือ ถ้ารูปร่างหน้าตาดี หรือเพิ่งเข้าสู่ธุรกิจก็จะได้รับราคาสูง แต่เมื่อทำนาน ๆ ไปราคาจะลดลง ยกเว้นเลื่อนขั้นไปเป็นโสเภณีประเภทอื่น ในส่วนของสถานที่นั้นแตกต่างกันทั้งด้านราคาที่สามารถเรียกได้จากลูกค้า และระบบการจ่ายผลตอบแทนแก่หญิงขายบริการ

ผาสุก (2543) ได้ประมาณการรายได้ของหญิงขายบริการดังแสดงไว้แล้วในตารางที่ 2-2 โดยราคาดังกล่าวเป็นค่าบริการทางเพศอย่างเดียว ยังไม่รวมทิปและเงินเดือนประจำจากสถานบริการ(ในกรณีที่ได้รับ) และมีสมมติฐานให้หญิงทำงานเดือนละ 25 วัน และรับแขกวันละ 3 คนโดยเฉลี่ย และยังแสดงระบบการจ่ายเงินค่าบริการทางเพศ การแบ่งสรรรายได้จากค่าบริการระหว่างเจ้าของสถานบริการและหญิงบริการ และมูลค่าเพิ่ม ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามประเภทและขนาดของสถานบริการ โดยได้แบ่งเป็น 3 ระบบใหญ่ๆ

ระบบที่หนึ่ง แยกจ่ายเป็นค่าบริการเบ็ดเสร็จให้กับเจ้าของสถานบริการโดยตรง (เป็นระบบเหมาจ่าย) ถ้าจะมีการให้ทิปก็ให้กับผู้หญิงโดยตรงเป็นจำนวนเล็กน้อย ประมาณการว่าค่าทิปนี้มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของค่าบริการทั้งหมด หลังจากนั้นผู้หญิงจะได้รับรายได้คิดเป็นร้อยละของค่าบริการที่แยกจ่าย ปกติอยู่ในอัตรา 50:50 หรือ 60:40 โดยเจ้าของได้รับร้อยละ 60 ในบางกรณีเปอร์เซ็นต์ที่แบ่งให้ผู้หญิงจะน้อยในระยะเริ่มทำงานแต่อาจจะเพิ่มขึ้นหากทำงานเป็นที่ถูกใจแขก และเพื่อเป็นแรงจูงใจให้อยู่กับเจ้าของเป็นประจำ มูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการค้าประเวณีภายใต้ระบบนี้ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ส่วนแบ่งของค่าบริการที่ผู้หญิงได้รับคิดเป็นร้อยละ 40 ถึง 60 ของค่าบริการทั้งหมด (2) ทิปที่แยกให้กับหญิงบริการโดยตรง และ (3) รายได้ที่เจ้าของได้รับจากค่าบริการหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการประกอบการ

ระบบที่สอง คือ ระบบเงินเดือนบวกค่าคอมมิชชั่น บวกค่าบริการทางเพศ พบได้ในสถานบริการเช่น บาร์ ค็อกเทลเลาจ์ คาราโอเกะ คาเฟ่ และสถานบริการชั้นสูง เช่น เมมเบอร์ชิพคลับ หญิงบริการที่ทำงานในกลุ่มนี้มักจะ (แต่ไม่เสมอไป) ได้รับเงินเดือนประจำระดับต่ำระดับหนึ่งเพื่อเป็นแรงจูงใจให้มาทำงานกับเจ้าของเป็นประจำ และยังได้รับรายได้เป็นค่าคอมมิชชั่นเมื่อแขกสั่งเหล้า บางทีก็ได้จากช่วงเวลาที่นั่งอยู่กับแขก สำหรับค่าบริการทางเพศ แยกจ่ายค่าบริการส่วนหนึ่งให้กับเจ้าของโดยตรงซึ่งหญิงขายบริการจะได้รับเป็นอัตราร้อยละในภายหลังประมาณร้อยละ 80:20 ระหว่างผู้หญิงกับเจ้าของ อีกส่วนหนึ่งแยกจ่ายให้ผู้หญิงโดยตรง

ระบบที่สาม คือ freelance หรือหญิงบริการอิสระ ทำงานค่อนข้างเป็นอิสระจากเจ้าของ (เช่น escort service) โดยมีข้อตกลงการแบ่งรายได้กัน หรือในกรณีของหญิงที่หากินเป็นอิสระของตนเองโดยแอบแฝงหาแขกตามโรงแรมใหญ่ๆ หรือตามสถานเริงรมย์ชั้นสูง กรณีนี้นับรวมค่าบริการทางเพศเป็นมูลค่าเพิ่ม โดยมีได้หักบางส่วนเป็นค่าใช้จ่ายการประกอบกิจการ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณี คิดจากจำนวนหญิงบริการทางเพศประมาณ 200,000 คนที่ทำงานอยู่ใน 3 กลุ่มประเภทสถานประกอบการที่กล่าวมามีมูลค่าประมาณ 100,000 ล้านบาท นับว่าเป็นระดับรายได้ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าเพิ่มจากการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชผล หรือมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมก่อสร้าง ใน พ.ศ.2538 มูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณีเท่ากับประมาณครึ่งหนึ่งหรือถ้าเปรียบเทียบกับมูลค่าเพิ่มของเศรษฐกิจสาขาบริการทั้งหมด มูลค่าเพิ่มจากการค้าประเวณีคิดเป็นประมาณ 1 ใน 4

นอกจากนี้แล้ว ธุรกิจหญิงการค้าประเวณียังมีผลทางอ้อมต่อรายได้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่อเนื่องอีกหลายประเภท ได้แก่การจ้างพนักงานบริการอื่น ๆ ในสถานประกอบการนักแสดง เช่น นักร้อง นักดนตรี ดาวตลก และผู้ทำงานในธุรกิจบันเทิงอื่น ๆ ที่ต่อเนื่องกัน การจัดพิมพ์วารสารโฆษณาสถานบริการ สถานเริงรมย์ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายหญิงบริการ ร้านอาหาร ธุรกิจอาหาร บริการสันตนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของหญิงบริการทางเพศ ยามเลิกงาน รายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ การท่องเที่ยวและการบริการอื่น ๆ ที่ต่อเนื่องกันอย่างแยกไม่ออก

ในขณะที่นักวิจัยรายอื่น ๆ จะประมาณเป็นรายได้เฉลี่ยเท่านั้น กล่าวคือ เทพนม (2523) ประมาณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของหญิง 1 คนเท่ากับ 8,500 บาท จีรพรรณ (2525) พบว่าหญิงขายบริการมีรายได้เฉลี่ย 4,557.52 บาทซึ่งมีสมมติฐานว่ามีลูกค้าเฉลี่ย 6 คนต่อวัน

รายได้ที่หญิงบริการเหล่านี้ได้รับมาถูกใช้จ่ายในเรื่องต่าง ๆ ชาย (2537) พบว่าร้อยละ 49.4 ของหญิงขายบริการกลุ่มที่สำรวจให้ความสำคัญต่อการส่งเงินกลับบ้านให้ครอบครัวเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 24 ของหญิงขายบริการให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายส่วนตัวเป็นอันดับ 1 ในขณะที่ร้อยละ 39.6 ของหญิงขายบริการให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายส่วนตัวเป็นอันดับ 2 ดังแสดงในตารางที่ 2-8 Phongpaichit (1982) พบว่าหญิงส่วนใหญ่ส่งเงินกลับบ้านประมาณ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 2 ของรายได้ที่ได้รับหรือประมาณ 1,000 - 2,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียน ค่าจ้างแรงงานในฤดูเก็บเกี่ยว เป็นต้น จีรพรรณ(2525) พบว่า ร้อยละ 44.82 ส่งเงินกลับไปให้ครอบครัว ในขณะที่ร้อยละ 56.45 ไม่ส่งเงินกลับทั้งนี้มีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ครอบครัวได้รับเงินก้อนแรกจากการเข้าสู่อาชีพนี้แล้วร้อยละ 11.73 ถูกเจ้าสำนักโงงหรือถูกขูดรีดจากผู้ดูแลหรือบอยโรงแรมร้อยละ 14.48 ใช้จ่ายส่วนตัวหมดร้อยละ 12.41 เป็นต้น จำนวนเงินที่ส่งกลับโดยเฉลี่ยต่อคนเดือนละประมาณ 871.20 บาทซึ่งสูงกว่ารายได้ซึ่งสูงกว่ารายได้เดิมที่ครอบครัวมีอยู่ประมาณเดือนละ

ตารางที่ 2-7 ประมาณการมูลค่าเพิ่มจากหญิงขายบริการทางเพศทั้ง 3 ระบบ

ประเภทสำนักบริการ	จำนวนหญิง ขายบริการ	ค่าบริการต่อเดือน (บาท)	เงินเดือนประจำ (บาท)	ส่วนแบ่ง			มูลค่าเพิ่มต่อเดือนต่อหญิง 1 คน			
				เจ้าของ (%)	หญิงบริการ (%)	ทิป	กำไรเจ้าของ		รายได้ของหญิง จากค่าบริการ	มูลค่าเพิ่มต่อปี (ล้านบาท)
							%	บาท		
ระบบที่หนึ่ง : ระบบเหมาจ่าย										
สำนักหรือช่อง	18,470	22,500	-	60	40	2,250	30	4,050	9,000	3,391
ชาน้ำ	61	46,875	-	60	40	4,688	30	8,428	18,750	23
อาบอบนวด	23,895	37,500	-	50	50	3,750	30	5,625	18,750	8,065
นวดแผนโบราณ	18,886	37,500	-	50	50	3,750	90	16,875	18,750	8,924
ร้านหรือสวนอาหาร	41,688	46,875	-	40	60	4,688	90	16,875	28,125	24,856
โรงแรม	4,684	26,250	-	40	60	2,625	90	9,450	15,750	1,564
ร้านตัดผม	386	28,125	-	60	40	2,813	90	15,188	11,250	135
โรงน้ำชา	3,227	22,500	-	60	40	2,250	30	4,050	9,000	592
บังกะไล	337	18,750	-	60	40	1,875	90	10,125	7,500	79
รวม										47,692
ระบบที่สอง : เงินเดือนบวกค่าคอมมิชชั่นบวกค่าบริการทางเพศ										
คาเฟ่	21,427	31,250	2,500	80	20	-	80	5,000	25,000	8,356
เมมเบอร์คลับ	5,000	75,000	5,000	80	20	-	100	15,000	60,000	4,800
ค็อกเทลเลาจ์	3,406	48,750	3,000	80	20	-	100	9,750	39,000	2,115
คาราโอเกะ	19,669	65,000	3,000	80	20	-	100	13,000	52,000	16,050
ผับ	2,851	41,250	2,000	80	20	-	80	6,600	33,000	1,423

ตารางที่ 2-7 ประมาณการมูลค่าเพิ่มจากหญิงขายบริการทางเพศทั้ง 3 ระบบ

ประเภทสำนักบริการ	จำนวนหญิง ขายบริการ	ค่าบริการต่อเดือน (บาท)	เงินเดือนประจำ (บาท)	ส่วนแบ่ง			มูลค่าเพิ่มต่อเดือนต่อหญิง 1 คน			
				เจ้าของ (%)	หญิงบริการ (%)	ทิป	กำไรเจ้าของ		รายได้ของหญิง จากค่าบริการ	มูลค่าเพิ่มต่อปี (ล้านบาท)
							%	บาท		
เบียร์บาร์	14,702	43,750	2,000	80	20	-	80	7,000	35,000	7,763
เกย์บาร์	91	28,750	2,500	80	20	-	80	4,600	2,300	33
บาร์อะโกโก้	10,507	50,000	2,500	80	20	-	80	8,000	40,000	6,367
บาร์วิว	911	28,750	1,500	80	20	-	80	4,600	23,000	318
ไนต์คลับ	5,595	65,000	3,000	80	20	-	100	13,000	52,000	4,566
รวม										51,792
ระบบที่สาม : ระบบอิสระ										
คอฟฟี่ชอป	814	-	-	-	-	-	-	-	-	281
ดิสโกเธค	723	-	-	-	-	-	-	-	-	217
ร้านเสริมสวย	134	-	-	-	-	-	-	-	-	40
นางทางโทรศัพท์	978	-	-	-	-	-	-	-	-	337
เตร็ดเตร่	668	-	-	-	-	-	-	-	-	240
สถานที่อื่น ๆ	893	-	-	-	-	-	-	-	-	402
รวม										1,517

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร, การค้าประเวณีในประเทศไทย, หวย ซ่ง บอน ยาน้ำ เศรษฐกิจนอกระบบกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย, 2543, หน้า 78,80-81

บาท และยังสรุปอีกว่าหญิงที่เข้ามาประกอบอาชีพนี้แล้วส่งเงินกลับบ้านช่วยให้การกระจายรายได้ระหว่างเมืองกับชนบทดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยเหล่านี้สอดคล้องกับสาเหตุที่ผลักดันให้หญิงเข้าสู่ธุรกิจที่พบคือเป็นเพราะปัจจัยทางเศรษฐกิจดังที่กล่าวไว้แล้ว

ตารางที่ 2-8 ร้อยละของหญิงบริการที่ใช้จ่ายเงินในเรื่องต่าง ๆ โดยจัดลำดับตามความสำคัญ

รายการใช้เงิน	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3
ใช้ส่วนตัว(อาหาร,เครื่องแต่งตัว, ฯลฯ)	24.0	39.6	31.0
ส่งกลับบ้านให้พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ	49.4	23.5	8.7
ใช้หนี้	14.0	17.8	16.4
ใช้ในครอบครัวของตัวเอง	5.5	7.7	3.7
ออมไว้ ฝากธนาคาร	6.3	7.2	13.5
ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ	0.7	4.1	26.7
รวม	100.0	100.0	100.0

ที่มา: ชาย โพธิ์สีตาและคณะ, **หนูผิดไหมที่ขายตัว: บริบททางสังคมวัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ**, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, กรกฎาคม 2537, หน้า 31

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ธุรกิจค้าประเวณีเป็นธุรกิจที่ละเอียดอ่อนและมีความสลับซับซ้อน อีกทั้งยังเกี่ยวเนื่องกับผลประโยชน์จำนวนมาก มีผู้ได้รับผลประโยชน์เหล่านั้นอยู่หลายกลุ่ม ในการศึกษาในลักษณะบรรยายเชิงคุณภาพครั้งนี้สามารถแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ

การสำรวจเอกสาร

เนื่องจากการศึกษาเรื่องธุรกิจค้าประเวณี : กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานครนี้ไม่มีฐานข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ ในการศึกษาจำเป็นต้องเริ่มศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงาน องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชนก่อนในเบื้องต้น ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงาน หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องการให้ได้มากที่สุด ดังนี้

- E วิวัฒนาการของธุรกิจค้าประเวณีในประเทศไทยโดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาหญิง รวมถึงปัจจัยที่ผลักดันให้ธุรกิจดังกล่าวเติบโต
- E ลักษณะการบริหารและการจัดการ รวมถึงการจัดองค์กรในธุรกิจดังกล่าว
- E กฎหมายหรือมาตรการที่ใช้ในการปราบปรามและควบคุมธุรกิจค้าประเวณี รวมถึงการหลอกลวงหญิงเข้าสู่ธุรกิจ

การสัมภาษณ์

สำหรับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร หรือข้อมูลที่ยังไม่เคยมีผู้ศึกษาไว้จำเป็นต้องทำการสัมภาษณ์จากผู้ที่อยู่ในธุรกิจ ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลูกค้าที่ซื้อบริการด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ และบางกรณีอาจเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่ม วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มคนต่าง ๆ จึงต้องแตกต่างกันไปด้วย

กลุ่มนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและบุคคลที่อยู่ในธุรกิจโดยตรง เก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ เนื่องจากต้องการข้อมูลในเบื้องต้นและต้องการสังเกตท่าทางของผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วย เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของคำตอบที่ได้รับ แต่การสัมภาษณ์โดยที่นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศรู้สึกว่าถูกสัมภาษณ์อาจได้ข้อมูลที่เบี่ยงเบนได้ เพราะนักศึกษาจะพยายามสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเอง ฉะนั้นการได้มาซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะใช้วิธีล่อซื้อ กล่าวคือ สร้างสถานการณ์เหมือนกับเข้าไปซื้อบริการจริง วิธีในการสัมภาษณ์จะกำหนดเฉพาะแนวทางการสัมภาษณ์ (interview guide)

โดยไม่มีคำถามและรายละเอียดคำถาม มีเพียงแต่แนวของการสัมภาษณ์อย่างกว้างๆ ผู้ที่เข้าไปล่อซื้อจะต้องเข้าใจประเด็นและเรื่องที่วิจัยตลอดจนข้อมูลที่ต้องการมากพอแล้วพลิกแพลงคำถามและวิธีการให้ได้ข้อมูลตามต้องการอย่างมีไหวพริบเอง⁷ อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์การติดต่อนักศึกษาที่ขายบริการและผู้วิจัยได้เลือกที่จะบอกตามความเป็นจริงว่ากำลังทำการศึกษาวิจัยอยู่ ผลปรากฏว่านักศึกษารายนั้นไม่ยอมออกมาพบตามนัดหมายและตัดการติดต่อทุกทาง ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อได้อีก จุดนี้ทำให้ผู้วิจัยเปลี่ยนวิธีการศึกษาโดยสร้างสถานการณ์เหมือนต้องการเข้าไปซื้อบริการจากนักศึกษา แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องเพศทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปล่อซื้อด้วยตัวเองได้ จำเป็นต้องให้ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นเพศชายสร้างสถานการณ์เข้าไปซื้อบริการจากนักศึกษา โดยจะมีการทำความเข้าใจกับคำถามต่างๆ ที่ผู้วิจัยต้องการซึ่งจัดทำเป็น interview guide ให้ชัดเจนรวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการตอบคำถามเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือในคำตอบ ซึ่งในบางสถานการณ์ที่การเจรจาตกลงกระทำในสถานที่สาธารณะ ผู้วิจัยจะร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์อยู่ใกล้ๆ ด้วยโดยที่นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศไม่รู้ตัว

กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลหรือมูลนิธิที่ดูแลและติดตามปัญหาการค้าประเวณี เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพแบบ Key Informant Interview⁸ กล่าวคือ สัมภาษณ์บุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องปัญหาการค้าประเวณีเป็นอย่างดี ซึ่งอาจไม่ต้องมีจำนวนมากก็ได้ วิธีดังกล่าวมีข้อจำกัดคือ จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีจำนวนน้อยอาจเป็นปัญหาเมื่อพิจารณาความน่าเชื่อถือในเชิงปริมาณ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้ อาจมีอคติจากตัวผู้ถูกสัมภาษณ์ และอาจมีปัญหาในแง่ความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้ อย่างไรก็ตามวิธีการสัมภาษณ์ในลักษณะนี้สามารถให้ข้อมูลเบื้องต้นได้ดี

การเก็บแบบสอบถาม

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ศึกษาด้านอุปสงค์หรือลูกค้าผู้ใช้บริการ

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้คัดเลือกเฉพาะผู้ชายอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เคยซื้อบริการทางเพศ โดยขั้นแรกได้สุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูล (pretest) จำนวน 30 ชุด โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administered Questionnaire) เพื่อลดความกระตือรือร้นในการตอบแบบสอบถาม จากสถานที่ 3 แห่งๆละ 10 ชุด ประกอบด้วย บริเวณสถานอาบอบนวดและสถาน

⁷ อ่านเพิ่มเติมในเทียนฉาย กิระนันท์, สังคมศาสตร์วิจัย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 109

⁸ อ่านเพิ่มเติมใน Kumar, Krishna. *Conducting Key Informant Interviews in Developing Countries*. Washington, D.C.: Agency for International Development. A.I.D. Program Design and Evaluation Methodology Report No.13, 1989.

บริการนวดแผนโบราณบนถนนรัชดาภิเษก โรงแรมสยามบนถนนเพชรบุรีตัดใหม่ และอารีซีเอ โดยคิดว่า 2 แห่งแรกจะเจอกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป้าหมายโดยตรง และในแห่งสุดท้ายมีความน่าจะเป็นที่จะพบสูง ผลปรากฏว่า

1) สถานอาบอบนวดและสถานบริการนวดแผนโบราณบนถนนรัชดาภิเษก การเก็บแบบสอบถามบริเวณนี้สามารถเก็บได้เฉพาะด้านหน้าสถานบริการซึ่งเป็นสถานที่สาธารณะจากคนที่เดินผ่านมาเท่านั้น ไม่สามารถเข้าไปสอบถามภายในบริเวณสถานบริการได้ แม้กระทั่งบริเวณลานจอดรถ เนื่องจากทางสถานบริการเกรงว่าจะเป็นการรบกวนแขกที่มาใช้บริการ จึงเก็บแบบสอบถามได้ค่อนข้างน้อยเนื่องจากแขกที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะขับรถมาซึ่งจะตรงเข้าไปจอดในบริเวณลานจอดรถเลย หรือถ้ามาโดยแท็กซี่ก็จะไปจอดหน้าทางเข้าเลยเช่นกัน อีกทั้งในบริเวณสถานที่สาธารณะจะค่อนข้างห่างออกมาจากสถานบริการทำให้ค่อนข้างมีดิสครีมาในการตอบแบบสอบถาม และที่สำคัญแขกที่มาใช้บริการจะไม่ค่อยเต็มใจตอบแบบสอบถามเท่าไรนัก อาจเนื่องมาจากรู้สึกเสียเวลาในการมาพักผ่อนก็เป็นได้ นอกจากนี้การที่ต้องเก็บแบบสอบถามอยู่ในสถานที่สาธารณะจะพบกับกลุ่มเป้าหมายที่กระจุกตัวอยู่ในระดับรายได้เดียว ซึ่งทำให้ได้ตัวแทนที่ไม่ดีนัก

2) โรงแรมชื่อดังบนถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เนื่องจากเป็นสถานที่สาธารณะที่ใครสามารถเข้าออกได้ การเก็บแบบสอบถามในตัวโรงแรมบริเวณที่ขายอาหารจึงสามารถทำได้ ภายในจะนั่งกันเป็นโต๊ะ มีทั้งโต๊ะที่เป็นกลุ่มผู้ที่ต้องการมาซื้อบริการ โต๊ะที่เป็นกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศ และโต๊ะที่เป็นผู้คุมหญิงขายบริการ (แมงดา) อีกทั้งมีบรรยากาศของตลาดซื้อขายสินค้า (บริการทางเพศ) ค่อนข้างสูง การเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มผู้ที่ต้องการมาซื้อบริการจึงเป็นที่สังเกต และมักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือเท่าไรนัก นอกจากนี้บริเวณด้านหน้าโรงแรมซึ่งมีผู้ที่ต้องการซื้อบริการเดินเลือกสินค้า (หญิงขายบริการทางเพศ) อยู่เช่นกัน ก็สามารถทำได้ แต่ยากกว่าภายในโรงแรม เนื่องจากมีดิสครีมาค่อนข้างน้อยเห็นแบบสอบถาม และไม่สะดวกที่ต้องยื่นทำ อีกทั้งไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากผู้ซื้อบริการด้วย เนื่องจากต้องการเดินเลือกสินค้ามากกว่า

3) ย่านอารีซีเอ สามารถเก็บแบบสอบถามได้ง่าย เนื่องจากเป็นสถานบันเทิงที่เป็นแหล่งชุมนุมของวัยรุ่นจำนวนมาก บางกลุ่มไปเพื่อดื่มกินสังสรรค์กับเพื่อน บางกลุ่มไปเต้นเพื่อความสนุก และวัตถุประสงค์อื่นๆ การเก็บแบบสอบถามไม่เป็นที่น่าสงสัยมากนัก และสามารถสอบถามจากผู้ที่นั่งพักอยู่ด้านนอกได้ อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามในบริเวณนี้โดยมากจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่งมีทั้งที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วและยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจะกระจายตัวได้ไม่ดีนัก

นอกจากนี้การเก็บแบบสอบถามโดยผู้หญิงกับการเก็บแบบสอบถามโดยผู้ชายยังได้ลักษณะคำตอบที่แตกต่างกันไป ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการพยายามสร้างภาพลักษณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้วย

จากการทดลองสุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูล (pretest) ดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่าคำถามบางข้อยังไม่ชัดเจนเท่าใดนัก ซึ่งทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสับสนในการตอบแบบสอบถามได้ จึงได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้อุปสรรคในการเก็บแบบสอบถามดังกล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจึงตัดสินใจปรับวิธีการเก็บแบบสอบถามโดยใช้ระเบียบวิธีแบบกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sample) ตามอาชีพ โดยขอให้เพื่อน คนรู้จัก และญาติผู้ใหญ่ที่นับถือที่เป็นผู้ชายช่วยเก็บแบบสอบถามให้จากเพื่อน คนรู้จัก ผู้ร่วมงานเป็นต้น ทั้งนี้ได้เลือกกลุ่มคนที่มีช่วงอายุแตกต่างกันไป เพื่อป้องกันการกระจุกตัวอยู่ในช่วงอายุใดอายุหนึ่ง ซึ่งผลจากการปรับวิธีการเก็บตัวอย่างดังกล่าวทำให้ได้ผู้ตอบแบบสอบถามที่ตรงกลุ่มเป้าหมายขึ้น นอกจากนี้การที่ผู้ชายสอบถามกันเองจะลดความกระดากอายในการตอบแบบสอบถามให้น้อยลง และได้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงมากกว่า อย่างไรก็ตามระเบียบวิธีดังกล่าวมีข้อด้อยคือ เป็นการจำกัดกลุ่มตัวอย่างอยู่ในกลุ่มที่ได้จำกัดกรอบไว้ในขั้นต้นแล้ว ไม่สามารถใช้อธิบายประชากรในภาพรวมได้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 115 คน ซึ่งจำนวนดังกล่าวมีระดับความเชื่อมั่น 90% เมื่อประชากรมีจำนวนตั้งแต่ 100,000 คนขึ้นไปจนกระทั่งเข้าใกล้อินฟินิตี้ตามตารางของ Yamane⁹ ระเบียบวิธีในการเก็บตัวอย่างใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sample) ตามอาชีพ กล่าวคือ

กำหนดให้มี	กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	ร้อยละ 15	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	17 คน
	กลุ่มข้าราชการ	ร้อยละ 15	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	17 คน
	กลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ร้อยละ 15	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	17 คน
	กลุ่มนักธุรกิจ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	ร้อยละ 15	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	17 คน
	กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน	ร้อยละ 30	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	34 คน
	และอาชีพอื่นๆ	ร้อยละ 10	ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคิดเป็น	13 คน

เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวแล้วจะนำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม SPSS ด้วยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ของคู่ตัวแปรด้วยค่าสถิติ Pearson Chi Square สมมติฐานในการทดสอบคือ

H_0 : ตัวแปรทั้งสองตัวเป็นอิสระต่อกัน H_1 : ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน

⁹ Yamane Taro, *Statistics : An Introductory Analysis*, (New York, Harper and Row 1967), p.886-887

สถิติทดสอบคือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(X_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ X_{ij} แทน ความถี่ของลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่งและลักษณะที่ j ของตัวแปรที่สอง

E_{ij} แทน ความถี่ที่คาดว่าจะได้ของลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่งและลักษณะที่ j ของตัวแปรที่สอง คำนวณจาก

$$E_{ij} = \frac{n_i \cdot n_j}{n}$$

n_i แทน ความถี่รวมของลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่งและทุกๆ ลักษณะของตัวแปรที่สอง

n_j แทน ความถี่รวมของลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สองและทุกๆ ลักษณะของตัวแปรที่หนึ่ง

n แทน ความถี่รวมทั้งหมด

r แทน จำนวนลักษณะของตัวแปรที่หนึ่ง

c แทน จำนวนลักษณะของตัวแปรที่สอง

ในการทดสอบจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อ $\chi^2 > \chi^2_{1-\alpha}$ โดยที่ $\chi^2_{1-\alpha}$ เปิดได้จากตาราง Chi Square ที่องศาอิสระ $(r-1)(c-1)$ หรือเมื่อ Significance ของค่าสถิติทดสอบน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการทดสอบของ Chi Square คือ

1. ความถี่ที่คาดไว้ในแต่ละ Cell ไม่ควรต่ำกว่า 5 หรือ $E_{ij} \geq 5$ เมื่อ $i = 1, 2, \dots, r$ $j = 1, 2, \dots, c$ ควรมี $E_{ij} < 5$ ไม่เกิน 20% ของจำนวน Cell ทั้งหมด และไม่มี Cell ใดที่มีค่า $E_{ij} < 1$

2. ขนาดตารางแตกต่างกันมาก

3. ขนาดตัวอย่างไม่มากพอ

4. มี Cell ที่มีค่า $X_{ij} = 0$ หรือมีค่าน้อยๆ หลาย Cell ในขณะที่บาง Cell มีค่า X_{ij} มากๆ

จะทดสอบซ้ำด้วยการคำนวณค่า Significance ด้วยวิธี Monte Carlo ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับขนาดตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้งมาคำนวณหาค่าประมาณ

ของ Exact Significance ที่เป็นค่าประมาณไม่เอนเอียง (unbiased estimator) ของค่า Significance จริง

2. ศึกษาทัศนคติของบุคคลต่างๆ ในสังคมต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

การศึกษาในเรื่องนี้จะแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เฉพาะนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี และบุคคลทั่วไป เพราะคาดว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษาซึ่งมีความใกล้ชิดกับนักศึกษาขายบริการทางเพศ น่าจะมีความคิดเห็นบางอย่างแตกต่างจากบุคคลอื่นในสังคม อย่างไรก็ตามก็ได้ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูล (pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเช่นกัน โดยกลุ่มนิสิตนักศึกษาได้ สุ่มตัวอย่างจากนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 20 คน ในส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปได้สุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูล (pretest) จากพ่อค้าแม่ค้าภายนอกที่เข้ามาขายของในตลาดนัดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 20 คนเช่นกัน ทั้งสองกลุ่มใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administered Questionnaire) ซึ่งจากการสุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูล (pretest) พบว่าไม่มีอุปสรรคในระเบียบวิธีการเก็บข้อมูล แต่แบบสอบถามบางข้อยังสื่อความหมายไม่ชัดเจน และการมีคำถามปลายเปิดมากเกินไปทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามลำบากในการตอบคำถามด้านหลัง อีกทั้งควรปรับลำดับคำถามใหม่เพื่อความต่อเนื่องทางความคิดด้วย จึงได้ปรับปรุงคำถามให้เข้าใจง่ายขึ้น และมีตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อสะดวกในการตอบคำถามสำหรับข้อที่ต้องการเหตุผลสนับสนุน หลังจากนั้นจึงได้เก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างโดยในแต่ละกลุ่มย่อยมีระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลต่างกันไปดังนี้

2.1 กลุ่มนิสิตนักศึกษา จำนวน 215 คน มีระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลแบบโควต้าตามมหาวิทยาลัย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire) ทั้งนี้เก็บจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชนอย่างละ 50% ในส่วนของมหาวิทยาลัยรัฐบาลได้เลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นตัวแทน มหาวิทยาลัยเอกชนเลือกมหาวิทยาลัยศรีปทุมและมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นตัวแทน โดยเก็บแบบสอบถามจาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จำนวน	55 ชุด
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	จำนวน	50 ชุด
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	จำนวน	60 ชุด
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	จำนวน	50 ชุด

2.2 กลุ่มบุคคลทั่วไป จำนวน 215 คน และมีระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลแบบโควต้า ตามพื้นที่เขตการปกครองกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire) เช่นกัน แบ่งเป็นฝั่งธนบุรีร้อยละ 30 และฝั่งพระนครร้อยละ 70 โดยเลือกเก็บบริเวณห้างสรรพสินค้าที่กระจายตัวอยู่ทั่วไป เนื่องจากเป็นสถานที่ที่รวมของคนกรุงเทพฯ ในทุกระดับการศึกษา อาชีพ และช่วงอายุ ฝั่งธนบุรีเลือกห้างเซ็นทรัล สาขาปิ่นเกล้าเป็นตัวแทน ในขณะที่ฝั่งพระนครเลือกห้างเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ, ห้างเซ็นทรัล สาขาพระรามสาม, และห้างซีคอนสแควร์ ถนนศรีนครินทร์เป็นตัวแทน เก็บแบบสอบถามจาก

ห้างเซ็นทรัล สาขาปิ่นเกล้า	จำนวน 65 ชุด
ห้างเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ	จำนวน 50 ชุด
ห้างเซ็นทรัล สาขาพระรามสาม	จำนวน 50 ชุด
ห้างซีคอนสแควร์ ถนนศรีนครินทร์	จำนวน 50 ชุด

การประมวลผลข้อมูลจากทั้งสองกลุ่มจะประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS ด้วยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ของคู่ตัวแปรด้วยค่าสถิติ Pearson Chi Square ดังเช่นกลุ่มอุปสงค์ นอกจากนี้ยังทดสอบความสอดคล้องกันของคู่ตัวแปรด้วยค่าสถิติ Kappa โดยสูตรที่ใช้คือ

$$K = \frac{n \sum_{i=1}^r X_{ii} - \sum_{i=1}^r r_i c_i}{n^2 - \sum_{i=1}^r r_i c_i}$$

ค่าสถิติ Kappa ที่ได้เป็นค่าที่ใช้วัดความสอดคล้อง และเมื่อต้องการทดสอบสมมติฐานของความสอดคล้องจะสร้างสถิติทดสอบ t (โดย Asymptotic Standard Error)

ถ้า	$K > 0.75$	แสดงว่า มีความสอดคล้องกันอย่างมาก
	$0.4 \leq K \leq 0.75$	แสดงว่า มีความสอดคล้องกันปานกลาง
	$K < 0.4$	แสดงว่า มีความสอดคล้องกันไม่มากนัก

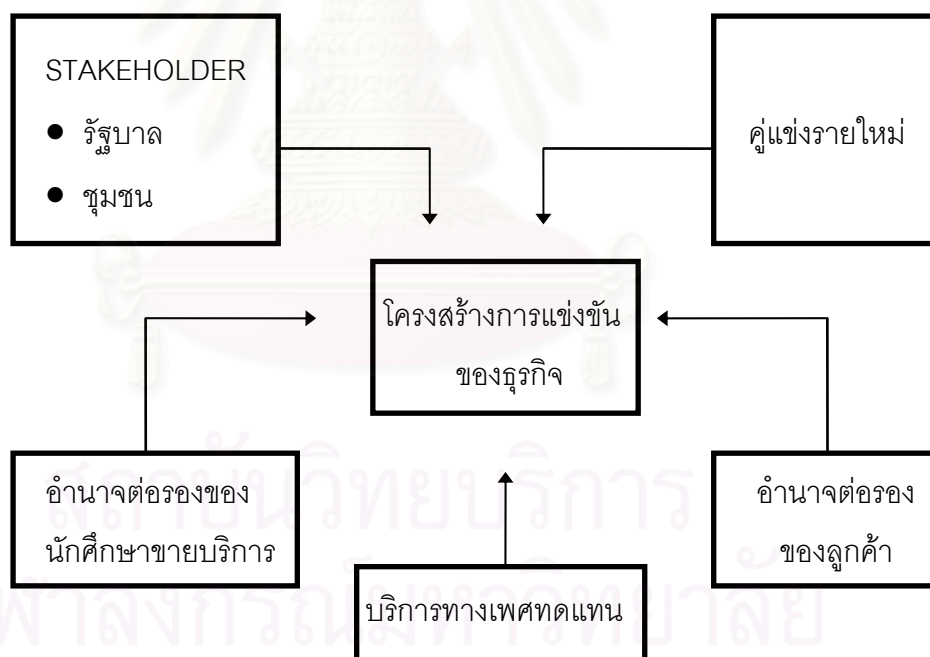
แนวคิดในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์กลยุทธ์การแข่งขันและสภาพการแข่งขันของธุรกิจค้าประเวณี: กรณีศึกษา นักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานครนี้ใช้แนวคิดและแบบจำลองในการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ธุรกิจอื่นๆ กล่าวคือ

วิเคราะห์โครงสร้างการแข่งขันว่าเป็นไปตามตลาดลักษณะใด อันได้แก่ ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ตลาดผู้ขายมากมาย ตลาดผู้ขายน้อยราย หรือตลาดที่มีการผูกขาด วิเคราะห์สภาวะการแข่งขันของธุรกิจเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการแข่งขันของกิจการกับคู่แข่งว่ามีข้อได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร ซึ่งจะวิเคราะห์จาก PORTER's 5 FORCES MODEL อันประกอบด้วย

1. ได้รับผลกระทบจากกลุ่มต่างๆ เช่น รัฐบาล ชุมชนอย่างไร ทั้งในแง่กฎหมายและทัศนคติของสังคมที่มีต่อธุรกิจขายบริการทางเพศ
2. สินค้าในธุรกิจนั้นมีสินค้ากลุ่มอื่นทดแทนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด
3. อำนาจต่อรองของลูกค้าเป็นอย่างไร
4. อำนาจต่อรองของนิสิตนักศึกษาที่ขายบริการต่อธุรกิจเป็นอย่างไร
5. การเข้าหรือออกจากธุรกิจนี้ทำได้ง่ายหรือยาก

PORTER's 5 FORCES MODEL

บทที่ 4

โครงสร้างและรูปแบบธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิง

โครงสร้างของธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างจากโครงสร้างของธุรกิจอื่นๆ กล่าวคือมีทั้งฝ่ายผู้เสนอซื้อและผู้เสนอขาย (อุปสงค์และอุปทาน) โดยตลาดเกิดขึ้นเมื่อผู้ซื้อและผู้ขายเจรจาตกลงซื้อขายสินค้ากันได้ ในธุรกิจนี้สินค้าคือบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง กลุ่มอุปสงค์คือ “ชายผู้ซื้อบริการทางเพศ” และกลุ่มอุปทานคือ “นักศึกษาหญิงที่เสนอขายบริการทางเพศ” โดยมีนายหน้าหรือที่เรียกกันว่า “เอเยนต์” เป็นผู้ประสานให้ผู้ซื้อและผู้ขายมาพบปะกัน ในบทนี้จะพิจารณาโครงสร้างส่วนต่างๆ รวมถึงรูปแบบการซื้อขายภายในธุรกิจ ดังนี้

4.1 อุปสงค์ (ชายผู้ซื้อบริการทางเพศ)

ด้านผู้ซื้อบริการ ศึกษาโดยการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 115 ชุด ในจำนวนนี้สูญหาย 3 ชุด มีข้อมูลไม่ครบถ้วน 8 ชุด จึงมีแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ในทีนี้ทั้งสิ้น 104 ชุด

4.1.1 ข้อมูลทั่วไป

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 104 คนตามช่วงอายุพบว่า มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 18 คนหรือคิดเป็น 17.31% มีอายุระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 53 คนหรือคิดเป็น 50.96% มีอายุระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 20 คนหรือคิดเป็น 19.23% มีอายุระหว่าง 45-54 ปี จำนวน 12 คนหรือคิดเป็น 11.54 และ มีอายุ 55 ปีขึ้นไปจำนวน 1 คนหรือคิดเป็น 0.96% ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15-24 ปี	18	17.31
25-34 ปี	53	50.96
35-44 ปี	20	19.23
45-54 ปี	12	11.54
55 ปีขึ้นไป	1	0.96
รวม	104	100.00

ช่วงอายุที่พบมากที่สุดอยู่ระหว่าง 25-34 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ปัจจัยต่างๆ เอื้อต่อการซื้อบริการทางเพศ กล่าวคือ มีรายได้เป็นของตนเองและค่อนข้างอยู่ตัวในการทำงานแล้ว ประกอบกับเป็นช่วงอายุที่ผู้ชายส่วนใหญ่ยังเป็นโสดอยู่จึงไม่มีภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากนัก จากข้อมูลด้านสถานภาพสมรสมีถึง 65.4% ที่ยังเป็นโสด ในขณะที่ช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปียังเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ประกอบกับมีกิจกรรมอื่นให้เลือกทำมากมาย จึงเป็นกลุ่มที่มีไม่มากนัก ในขณะที่กลุ่มที่มีช่วงอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปเริ่มมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ อาจเนื่องมาจากเป็นช่วงอายุที่ผู้ชายส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว จึงมาซื้อบริการลดลง

ถึงแม้ว่าจะกำหนดโควตาการเก็บแบบสอบถามตามอาชีพ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามเบี่ยงเบนจากที่กำหนดไว้เล็กน้อย กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม 14 คน หรือ 13.46% เป็นข้าราชการ 15 คนหรือ 14.42 % เป็นนักธุรกิจหรือประกอบอาชีพส่วนตัว 19 คนหรือ 18.27% เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีจำนวนเท่ากับนักเรียน/นักศึกษา ในขณะที่ 33 คนหรือ 31.73% เป็นพนักงานบริษัทเอกชน อีก 4 คนหรือ 3.85% ที่เหลือประกอบอาชีพอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	14	13.46
นักธุรกิจ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	15	14.42
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	18.27
นักเรียน/นักศึกษา	19	18.27
พนักงานบริษัทเอกชน	33	31.73
อื่นๆ	4	3.85
รวม	104	100.00

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีเพียง 1 คนหรือ 0.96% ที่จบระดับประถมศึกษา 5 คนหรือ 4.81 % จบระดับมัธยมศึกษา 11 คนหรือ 10.58% จบระดับปวช./ปวส. 66 คนหรือ 63.46% จบระดับปริญญาตรี 21คนหรือ 20.19% จบระดับปริญญาโท และจากการเก็บแบบสอบถามไม่พบผู้ที่จบระดับปริญญาเอกเลย ดังตารางที่ 4-3 ทั้งนี้ไม่อาจสรุปได้แน่นอนว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจะไม่ซื้อบริการทางเพศเลย อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่ครอบคลุมถึงบุคคลเหล่านั้น

ตารางที่ 4-3 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1	0.96
มัธยมศึกษา	5	4.81
ปวช./ปวส.	11	10.58
ปริญญาตรี	66	63.46
ปริญญาโท	21	20.19
ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	104	100.00

เมื่อจำแนกตามระดับรายได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาทมีจำนวน 55 คนหรือคิดเป็น 52.9% ในขณะที่ระดับรายได้อยู่ระหว่าง 20,000-50,000 บาท 50,000-100,000 บาทและมากกว่า 100,000บาทขึ้นไปคิดเป็น 36.5%, 5.8% และ 4.8% ตามลำดับดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 ระดับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับรายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 20,000 บาท	55	52.88
20,001-50,000 บาท	38	36.54
50,001-100,000 บาท	6	5.77
มากกว่า 100,000 บาท	5	4.81
รวม	104	100.00

ในขณะที่จำแนกตามสถานภาพสมรสพบว่า 68 คนหรือ 65.4% ยังเป็นโสด 34คนหรือ 32.7% แต่งงานแล้ว และ 2 คนหรือ 1.9% เป็นหม้าย/หย่า และในกลุ่มผู้ที่แต่งงานแล้วรวมทั้งกลุ่มที่เป็นหม้าย/หย่า 36คน 32 คนหรือ 88.88%มีบุตรแล้ว 2 คนหรือ 11.12%ยังไม่มีบุตร นอกจากนี้เมื่อจำแนกจำนวนบุตรที่มีจากกลุ่มคนที่มีบุตรแล้ว 32 คน พบว่า 28 คนหรือ 87.5 %มีบุตร 1-2 คน และ อีก 4 คนหรือ12.5%มีบุตร 3-4 คน

จะเห็นว่าข้อมูลด้านรายได้ที่สำรวจได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับช่วงอายุ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาทประมาณ 50% ขณะเดียวกันกลุ่มที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปีซึ่งเป็นช่วงที่จบการศึกษาและทำงานมาไม่เกิน 10ปี มีประมาณ 50% เช่นกัน

4.1.2 ข้อมูลเชิงวิเคราะห์

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 104 ราย ปรากฏว่ามีเพียง 3 รายที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน อีก 101 รายเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ดังนั้นในการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ จึงใช้ข้อมูลเพียงแค่ 101 ชุดเท่านั้น

ช่วงอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เมื่อนำข้อมูลมาจำแนกตามช่วงอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกพบว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปีมีจำนวน 10 คนหรือคิดเป็น 9.9% เมื่อมีอายุระหว่าง 15-17 ปีมีจำนวน 31 คนหรือคิดเป็น 30.69% ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุระหว่าง 18-20 ปี ในขณะที่ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุระหว่าง 21-23 ปี และ 24 ปีขึ้นไปมีจำนวน 19 และ 10 คนหรือคิดเป็น 18.81% และ 9.9% ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 ช่วงอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	10	9.90
15-17 ปี	31	30.69
18-20 ปี	31	30.69
21-23 ปี	19	18.81
24 ปีขึ้นไป	10	9.90
รวม	101	100.00

จากตารางที่ 4-5 จะเห็นว่าช่วงอายุที่ผู้ชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่าง 15-20 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอุดมศึกษา รวมกันแล้วถึงร้อยละ 60 สาเหตุอาจมาจากความรักแบบคู่รักก็ได้หากเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตน หรืออยากรู้ อยากลองก็ได้หากมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศ จากการศึกษาของรัตน ธนาพรสังสุทธิ์ (2528) ในเรื่อง “ชายผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร” พบว่าสาเหตุของการไปเที่ยวโสเภณีของนิสิตนักศึกษามาไม่ใช่เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ แต่เป็นเพราะเพื่อนชวนไปและอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุด

บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก

เมื่อจำแนกบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกพบว่า ร้อยละ 53.47 หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงขายบริการทางเพศ รองลงมาคือมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 35.64 ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนใหม่ร้อยละ 9.9 และหญิงกลุ่มอื่นๆ ร้อยละ 0.99

ตารางที่ 4-6 กลุ่มบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก

บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนรัก	36	35.64
เพื่อนใหม่	10	9.90
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	54	53.47
อื่นๆ	1	0.99
รวม	101	100.00

ประสบการณ์การซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศ

ในการพิจารณาในหัวข้อนี้เป็นการพิจารณาในภาพรวม กล่าวคือไม่ได้เฉพาะเจาะจงลงไปว่าซื้อบริการทางเพศจากกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มใด จากข้อมูลข้างต้น แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงขายบริการทางเพศทุกคน แต่เมื่อสอบถามว่าเคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการหรือไม่พบว่า 85 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 84.16 เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการ ในขณะที่ 16 คนหรือร้อยละ 15.84 ไม่เคยซื้อบริการจากหญิงขายบริการ

ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการทั้ง 85 รายมีปัจจัยในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าแตกต่างกันไป โดยแต่ละคนอาจมีปัจจัยในการพิจารณา มากกว่า 1 ปัจจัยก็ได้ ซึ่งเมื่อผู้ซื้อบริการพิจารณาแล้วว่าหญิงขายบริการที่ตนจะซื้อมีคุณสมบัติที่เหมาะสมก็จะเลือกซื้อหญิงนั้น โดยปัจจัยที่ผู้ซื้อบริการให้ความสำคัญมากที่สุดได้แก่รูปร่างหน้าตา รสนิยมการแต่งกายคิดเป็นร้อยละ 52.9 จากผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศ 85 ราย ปัจจัยด้านความสะดวกปลอดภัยในบริการสำคัญรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 40 ในขณะที่ปัจจัยในเรื่องความน้อยครั้งของการผ่านงานมีความสำคัญน้อยที่สุดในการพิจารณาคิดเป็นร้อยละ 3.5 เท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศ

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
ความสามารถในการให้บริการ	13	12.4	15.3
รูปร่างหน้าตา รสนิยมในการแต่งกาย	45	42.9	52.9
ความน้อยครั้งของการผ่านงาน	3	2.9	3.5
ราคาการขายบริการ	10	9.5	11.8
ความสะอาดปลอดภัยในการซื้อบริการ	34	32.4	40.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	105	100.0	123.5

หมายเหตุ : 1. จำนวนแบบสอบถามจากผู้ที่เคยซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศจำนวน 85 คน
2. ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศ

หากพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศแต่ละครั้งพบว่า ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-2,000 บาทมีมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 58.82 รองลงมาคือ 2,001-3,000 บาท เท่ากับ ร้อยละ 22.35 และ ร้อยละ 15.29 มีค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการแต่ละครั้งไม่เกิน 1,000 บาท จุดนี้จะพบว่าราคาที่ต่ำกว่า 1,000 บาทมีความถี่น้อยกว่าราคาระหว่าง 1,001-2,000 ซึ่งแตกต่างไปจากหลักอุปสงค์โดยทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ซื้อบริการไม่มั่นใจในความปลอดภัยจากโรคติดต่อและบริการจากหญิงกลุ่มดังกล่าวก็เป็นได้ และเมื่อกลับไปพิจารณาร่วมกับปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการจะเห็นว่าปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีความสำคัญในอันดับ 2 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 95 ของผู้ตอบแบบสอบถามเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศอยู่ไม่เกิน 3,000 บาท ในขณะที่ระดับค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไปมีอยู่ไม่มากนัก ถ้าพิจารณาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการซื้อบริการทางเพศโดยใช้ฐานนิยมจะอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท ซึ่งเป็นระดับราคาที่ไม่สูงเกินไปและผู้ซื้อบริการมีความสามารถเพียงพอที่จะจ่าย

ความถี่ในการซื้อบริการทางเพศ

จากผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการจำนวน 85 คน พบว่า กว่าร้อยละ 80 ซื้อบริการทางเพศไม่เกินเดือนละ 2 ครั้งกล่าวคือ มีจำนวน 52 คนหรือร้อยละ 61.18 ซื้อบริการทางเพศน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 24.71 ซื้อบริการทางเพศ 1-2 ครั้ง/เดือน ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 4.71 เท่านั้นที่ซื้อบริการมากกว่า 5 ครั้ง/เดือน ดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-8 ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศต่อครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	13	15.29
1,001-2,000 บาท	50	58.82
2,001-3,000 บาท	19	22.35
3,001-4,000 บาท	1	1.18
4,001-5,000 บาท	2	2.35
มากกว่า 5,000 บาท	0	0.00
รวม	85	100.00

ตารางที่ 4-9 ความถี่ในการซื้อบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 85 ราย

ความถี่ในการซื้อบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	4	4.71
3-5 ครั้ง/เดือน	8	9.41
1-2 ครั้ง/เดือน	21	24.71
น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน	52	61.18
รวม	85	100.00

ซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการกลุ่มใดบ่อยที่สุด

เมื่อจำแนกกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างไปใช้บริการบ่อยที่สุด(ดังตารางที่ 4-10) พบว่า กลุ่มตัวอย่างไปซื้อบริการทางเพศจากสถานอาบ อบ นวดบ่อยที่สุดมีจำนวนมากที่สุดคือ 50 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาคือคาเฟ่/คาราโอเกะ จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 14.12 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มที่ซื้อบริการทางเพศจากช่อง ซึ่งมีจำนวน 10 คนหรือร้อยละ 11.76 ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาบ่อยที่สุดนั้นมีเพียง 2 รายหรือร้อยละ 2.35 เท่านั้น นอกจากนี้จะพบว่ากลุ่มหญิงขายบริการทางเพศที่ใช้บริการบ่อยที่สุด 3 อันดับแรกจะเป็นกลุ่มที่ทำงานในสถานที่ที่เป็นหลักแหล่ง หาง่าย สามารถเข้าไปใช้บริการได้ทันทีหากต้องการซื้อบริการ นอกจากนี้ในสถานอาบ อบ นวดที่มีผู้นิยมไปใช้บริการมากที่สุดยังมีปัจจัยอย่างอื่นเอื้อต่อการขายบริการ เช่น ความปลอดภัยจากโรคติดต่อเนื่องจากการตรวจโรคอย่างสม่ำเสมอ ผู้ให้บริการทำงานจนเกิดความชำนาญในอาชีพ ให้บริการดีและยังเป็นสถานที่ที่ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้

ระดับราคาในการขายบริการมีความสอดคล้องกับความเต็มใจที่จะจ่ายของลูกค้า ในขณะที่ช่องทาง การซื้อบริการจากกลุ่มนักศึกษาทำได้ค่อนข้างจำกัด และต้องใช้เวลาในการหาซื้อ ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับช่องทางที่ใช้ ทำให้กลุ่มนักศึกษาไม่เป็นที่นิยมเท่ากับกลุ่มหญิงขายบริการทาง เพศมืออาชีพ

ตารางที่ 4-10 กลุ่มหญิงขายบริการทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการบ่อยที่สุด

หญิงขายบริการทางเพศที่ใช้บริการบ่อยที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาบ อบ นวด	50	58.82
ช่อดัง	10	11.76
คาเฟ่/คาราโอเกะ	12	14.12
นางทางโทรศัพท์	1	1.18
อิสระนอกสถานที่	6	7.06
นักศึกษา	2	2.35
อื่นๆ	4	4.71
รวม	85	100.00

ประสบการณ์การซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง

จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยซื้อบริการทางเพศจำนวน 85 ราย มีเพียง 34 รายเท่านั้นที่ เคยซื้อบริการจากนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อบริการทางเพศเท่านั้น ใน จำนวนนี้เมื่อสอบถามถึงจำนวนครั้งที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษาพบว่าร้อยละ 64.71 ซื้อบริการจาก นักศึกษาเพียง 1-3 ครั้ง ในขณะที่รองลงมาคือซื้อบริการจากนักศึกษามาแล้วมากกว่า 10 ครั้ง คิด เป็นร้อยละ 20.59 หรืออาจสรุปได้ว่าในจำนวนผู้ที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษาส่วนใหญ่แบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก คือซื้อบริการเพียงไม่กี่ครั้ง หรืออีกกลุ่มหนึ่งคือซื้อบริการจากนักศึกษาเป็นประจำ ดัง ตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 จำนวนครั้งที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา

จำนวนครั้งที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 ครั้ง	22	64.71
4-6 ครั้ง	3	8.82
7-9 ครั้ง	2	5.88
10 ครั้งขึ้นไป	7	20.59
รวม	34	100.00

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการจากนักศึกษาต่อครั้งโดยทั่วไปจะมีอัตราที่สูงกว่าการซื้อจากหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่น กล่าวคือร้อยละ 61.76 ใช้ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาอยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาท รองลงมาคือ ระหว่าง 1,001-2,000 บาท และ 3,001-4,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 26.47 และ 11.76 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงอัตราราคาของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศบางรายสูงกว่า 4,000 บาท แต่ในกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจมานั้นไม่พบ แต่อัตราราคาที่ต่ำกว่า 1,000 บาทนั้นจะไม่มี ยกเว้นว่าเป็นการให้บริการทางเพศตามความพอใจส่วนตัว และหากพิจารณาค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาโดยฐานนิยมจะอยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาทสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่นักศึกษาซึ่งราคาอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท

ตารางที่ 4-12 ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา

ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	0	0.00
1,001-2,000 บาท	9	26.47
2,001-3,000 บาท	21	61.76
3,001-4,000 บาท	4	11.76
4,001-5,000 บาท	0	0.00
มากกว่า 5,000 บาท	0	0.00
รวม	34	100.00

สาเหตุที่ซื้อบริการจากนักศึกษา ทั้งที่ราคาสูงกว่าหญิงกลุ่มอื่น

ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการซื้อบริการจากนักศึกษาโดยเฉลี่ยจะสูงกว่าหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่น แต่ยังมีผู้ซื้อบริการจากนักศึกษาอยู่ เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่ซื้อบริการจากนักศึกษาพบว่าผู้ซื้อบริการคิดว่าใช้บริการจากนักศึกษาน่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่าหญิงกลุ่มอื่นร้อยละ 38.2 และรู้สึกอยากทดลองว่าเป็นอย่างไรร้อยละ 32.4 ในขณะที่ปัจจัยเรื่องความคิดที่ว่าน่าจะสะอาดและปลอดภัยมากกว่ากลุ่มอื่นได้รับความสำคัญเพียงร้อยละ 17.6 และปัจจัยเรื่องอยากที่ได้คนที่มีความรู้ คู่กันรู้เรื่องคิดเป็นร้อยละ 20.1 ดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 สาเหตุที่ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา ทั้งที่ราคาสูงกว่าหญิงกลุ่มอื่น

สาเหตุที่ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา แม้ว่าราคาจะสูงกว่า	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
แค่อยากทดลองว่าเป็นอย่างไร	11	28.9	32.4
น่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่า	13	34.2	38.2
น่าจะสะอาดและปลอดภัยมากกว่ากลุ่มอื่น	6	15.8	17.6
อยากได้คนที่มีความรู้ คู่กันรู้เรื่อง	7	18.4	20.6
อื่นๆ	1	2.6	2.9
จำนวนคำตอบทั้งหมด	38	100.0	111.8

หมายเหตุ : 1. จำนวนแบบสอบถามจากผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาทางเพศจำนวน 34 คน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับนักเที่ยว (ผู้ที่ซื้อบริการทางเพศบ่อยและมีความชำนาญในธุรกิจดังกล่าว) ทั้งที่เป็นบุคคลที่ผู้วิจัยรู้จักและผู้ตอบแบบสอบถามทั้งแบบสอบถามในกลุ่มอุปสงค์และแบบสอบถามทัศนคติต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการพบว่า นักเที่ยวส่วนใหญ่ทดลองใช้บริการทางเพศจากหญิงมาแล้วทุกกลุ่ม หากชอบใจกลุ่มไหนก็จะไปใช้บริการกลุ่มนั้นบ่อย แต่หากมีกลุ่มใหม่ๆมาขายบริการก็อยากที่จะทดลอง และยังบอกอีกว่าผู้ซื้อบริการทางเพศทั่วไปส่วนใหญ่คิดว่าการใช้บริการทางเพศจากนักเรียนนักศึกษาน่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่ากลุ่มอื่นปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอื่น เพราะเข้าใจว่าหญิงกลุ่มนี้มีประสบการณ์ทางเพศไม่มาก และแนวโน้มมากขึ้นที่จะใช้บริการจากหญิงที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับสาเหตุที่รวบรวมได้จากการเก็บแบบสอบถาม น่าจะมีผลเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันไปถึงจำนวนครั้งที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา กล่าวคือหากกลุ่มผู้ซื้อบริการที่เข้ามาซื้อบริการเพราะอยากทดลองว่าเป็นอย่างไร หากบริการที่ได้รับสร้างความพึงพอใจให้กับตนก็จะซื้อบริการต่อเป็นประจำ ในขณะที่หากทดลองแล้วได้รับบริการที่ไม่ดีก็จะหันกลับไปซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มเดิมที่เคยซื้อบริการอยู่ได้ทันที และยังมีราคาถูกกว่าหรือพอๆ กันด้วย ขณะเดียวกันปัจจัยด้านราคาที่สูงกว่าหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่นมีผลต่อการเลือกซื้อบริการเช่นกัน กล่าวคือผู้ซื้อบริการกลุ่มใดที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายในราคาที่สูงกว่าเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวก็จะเลือกที่จะไม่ซื้อบริการจากนักศึกษาไปเลย ดังเช่นผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยซื้อบริการทางเพศ 51 รายที่ไม่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา

นอกจากนี้ในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษานั้น เมื่อโยงกลับไปถึงปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศในตารางที่ 4-7 พบว่าผู้ซื้อบริการทางเพศ

โดยทั่วไปให้ความสำคัญกับความน้อยครั้งในการผ่านงานซึ่งเป็นจุดขายหลักของกลุ่มนักศึกษาเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้น ทำให้ผู้ซื้อบริการทางเพศหลายรายไม่ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา เพราะปัจจัยในการพิจารณาเลือกซื้อไม่เน้นความน้อยครั้งของการผ่านงาน ปัจจัยที่มีสำคัญมากอีกปัจจัยหนึ่งคือความปลอดภัยในการซื้อบริการจะมีผลต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศพอสมควร กล่าวคือกลุ่มที่เป็นนักศึกษามากจะไม่มีกระบวนการตรวจโรคเช่นในสถานบริการทางเพศโดยตรง จึงอาจทำให้ผู้ซื้อบริการไม่กล้าที่จะเสี่ยงมากนัก

ช่องทางในการซื้อบริการจากนักศึกษา

เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจะเป็นกลุ่มที่ทำงานแอบแฝง กล่าวคือไม่เปิดเผยอย่างโจ่งแจ้งเช่นหญิงที่ขายบริการตามสถานบริการอาบ อบ นวด หรืออื่นๆ ฉะนั้นช่องทางในการซื้อบริการจากนักศึกษาจึงค่อนข้างจะยุ่งยากกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา 34 คน พบว่าช่องทางการซื้อผ่านเอเยนต์ และได้เบอร์ติดต่อนักศึกษาโดยตรงจากเพื่อนหรือคนรู้จักเป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมสูงสุดพอๆกันคิดเป็นร้อยละ 35.3 และ 38.2 ตามลำดับ ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็ว แต่ก็ยังต้องใช้เวลาเอเยนต์ในการติดต่อประสานงานกับนักศึกษาอยู่ดี อย่างไรก็ตามผู้ซื้อบริการมีความเสี่ยงพอสมควรว่าจะได้นักศึกษาที่ถูกใจหรือไม่ เนื่องจากไม่เคยพบตัวจริงมาก่อน ในขณะที่การซื้อบริการจากนักศึกษาในสถานที่ที่มีนักศึกษาขายบริการทางเพศอยู่คิดเป็นร้อยละ 26.5 ซื้อบริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 5.9 และช่องทางอื่นๆ อีกร้อยละ 2.9 ดังตารางที่ 4-14

จากการที่ผู้วิจัยแฝงตัวโดยทิ้งข้อความแสดงความสนใจที่จะขายบริการทางเพศพร้อมกับ e-mail address ที่ติดต่อได้ไว้ตามข้อความที่ประกาศรับสมัครนักศึกษาขายบริการทางเพศ เพื่อจะดูว่าข้อความเหล่านั้นเป็นจริงหรือไม่ และถ้าเป็นจริงมีกระบวนการอย่างไร พบว่าไม่มีการติดต่อกลับมาแต่อย่างใด จึงอาจสันนิษฐานได้ว่าข้อความเหล่านี้ไม่เป็นความจริง อย่างไรก็ตามไม่อาจสรุปลงไปได้อย่างแน่ชัด เนื่องจากผู้วิจัยทดลองทิ้งข้อความไว้เพียง 6-7 ครั้งเท่านั้น แต่สิ่งที่ได้รับการติดต่อกลับมาคือมีผู้ซื้อบริการ ซึ่งสนใจซื้อบริการและอยากให้ติดต่อคุยรายละเอียดกันก่อน จุดนี้ผู้วิจัยไม่สามารถตรวจสอบกลับได้ว่าผู้ซื้อบริการที่ติดต่อกลับมานั้น ทราบ e-mail address จากข้อความใดใน 6-7 ข้อความนั้น แต่ทำให้ทราบว่าผู้สนใจซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาผ่านทางอินเทอร์เน็ตอยู่จำนวนหนึ่ง และกลุ่มคนพวกนี้จะวนเวียนเข้ามาดูตามข้อความที่ post เอาไว้ใน web board ของเว็บไซต์ต่างๆ เป็นประจำ และจะทดลองติดต่อไปยัง e-mail address ต่างๆ ที่ทิ้งเอาไว้ เผื่อว่าจะเจอนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศตัวจริง

และเมื่อผู้วิจัยทดลองตรวจสอบจากช่องทางการซื้อบริการผ่านอินเทอร์เน็ตพบว่า หากมีข้อความประกาศหรือโฆษณาว่ามีนักศึกษาหรือเด็กหญิงที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ไว้ให้บริการทาง

เพศ ในแต่ละครั้งจะมีผู้สนใจใช้บริการโดยทิ้งเบอร์ไว้ให้ติดต่อกลับไม่ต่ำกว่า 50-60 รายภายในระยะเวลาเพียงแค่ 1-2 วัน เมื่อพิจารณาประกอบกับช่องทางการซื้อบริการผ่านอินเทอร์เน็ตที่สำรวจพบว่าเท่ากับร้อยละ 5.9 (ดูตารางที่ 4-14 ประกอบ) จึงอาจประมาณได้ว่าในวันหนึ่งๆมีผู้ต้องการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาทั้งหมดจำนวนมากทีเดียว

ตารางที่ 4-14 ช่องทางในการซื้อบริการจากนักศึกษา

ช่องทางในการซื้อบริการจากนักศึกษา	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
ผ่านเอเย่นต์	12	32.4	35.3
ได้เบอร์ติดต่อโดยตรงจากเพื่อน	13	35.1	38.2
ผ่านทางอินเทอร์เน็ต	2	5.4	5.9
จากสถานที่ที่มีนักศึกษาขายบริการอยู่	9	24.3	26.5
อื่นๆ	1	2.7	2.9
จำนวนคำตอบทั้งหมด	37	100.0	108.8

หมายเหตุ : 1. จำนวนแบบสอบถามจากผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาทางเพศจำนวน 34 คน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสถาบันใด

เมื่อสอบถามถึงสถาบันการศึกษาของนักศึกษาที่ผู้ซื้อบริการทางเพศเคยซื้อบริการด้วย โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ผู้ซื้อบริการพบนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของเอกชนร้อยละ 58.8 สถาบันราชภัฏ/ราชมงคลร้อยละ 29.4 มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐร้อยละ 20.6 มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐร้อยละ 17.6 และกลุ่มที่ศึกษาในระบบการศึกษานอกโรงเรียนและศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 11.8 และ 14.7 ตามลำดับ

เมื่อสอบถามว่าทราบได้อย่างไรว่าได้รับบริการทางเพศจากนักศึกษาจริงๆ ร้อยละ 52.9 ทราบจากการพูดคุยกัน ร้อยละ 35.3 ได้รับการยืนยันจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 8.8 ขอคู่มือหรือนักศึกษา และทราบด้วยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 2.9 ดังตารางที่ 4-15 และ 4-16

ตารางที่ 4-15 สถาบันการศึกษาของนักศึกษาที่ผู้ให้บริการทางเพศเคยใช้บริการด้วย

สถาบันการศึกษาของนักศึกษา	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
มหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาล	7	13.5	20.6
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล	6	11.5	17.6
มหาวิทยาลัยเอกชน	20	38.5	58.8
สถาบันราชภัฏ/ราชมงคล	10	19.2	29.4
การศึกษานอกโรงเรียน	4	7.7	11.8
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	9.6	14.7
จำนวนคำตอบทั้งหมด	52	100.0	152.9

หมายเหตุ : 1. จำนวนแบบสอบถามจากผู้ที่เคยใช้บริการทางเพศจากนักศึกษาทางเพศจำนวน 34 คน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4-16 วิธีการตรวจสอบว่าได้รับบริการจากนักศึกษาจริง

วิธีการตรวจสอบว่าได้รับบริการจากนักศึกษาจริง	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
ขอคู่มือตราการศึกษา	3	8.8	8.8
ทราบจากการพูดคุยกัน	18	52.9	52.9
ได้รับการยืนยันจากเพื่อน/คนรู้จัก	12	35.3	35.3
อื่นๆ	1	2.9	2.9
จำนวนคำตอบทั้งหมด	34	100.0	100

หมายเหตุ : 1. จำนวนแบบสอบถามจากผู้ที่เคยใช้บริการทางเพศจากนักศึกษาทางเพศจำนวน 34 คน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 อุปทาน (นักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ)

การศึกษาในส่วนของนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศนี้ ใช้วิธีการศึกษาหลายวิธี ประกอบกันทั้งการสำรวจเอกสารไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วารสาร งานวิจัย ติดตามจากทั้งสื่อวิทยุและโทรทัศน์ที่น่าเสนอเกี่ยวกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ และการสัมภาษณ์เจาะลึกกับผู้ที่คลุกคลีและติดตามเกี่ยวกับปัญหาการขายบริการทางเพศ ผู้บริหารระดับสูงของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการทำวิจัยภาคสนาม

4.2.1 รูปแบบการขายบริการทางเพศ

การขายบริการทางเพศของนักศึกษาเมื่ออยู่หลายรูปแบบ มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องขึ้นอยู่กับประสบการณ์การขายบริการ ความเข้าใจในการติดต่อและเจรจาต่อรองกับลูกค้า การรู้จักหลบหลีกตำรวจ โดยมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมากขึ้นเป็นเครื่องมือสำคัญ ในระยะแรกอาจเริ่มจากกลุ่มผู้ชายที่สนใจผู้หญิงที่นิยมเที่ยวกลางคืน หากแต่อาศัยหญิงขายบริการทางเพศที่ทำงานอาชีพและคนรู้จักให้เข้าไปติดต่อให้ เมื่อหญิงขายบริการทางเพศมีอาชีพเหล่านี้เห็นว่าเป็นธุรกิจที่ดีมีอนาคตจึงผันตัวออกมาเป็นนายหน้า ซึ่งในระยะแรกการติดต่อจะเป็นไปอย่างไม่เป็นทางการ ต่อมาจึงเริ่มมีการทำเป็นทางการมากขึ้น โดยมีสำนักค้าประเวณีจากหญิงนักศึกษา แต่เนื่องจากวิธีนี้ไม่เป็นที่นิยม ปัจจุบันรูปแบบเริ่มกลับมาเป็นแบบไม่เป็นทางการเช่นเดิม รูปแบบที่สำคัญในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ ขายบริการผ่านนายหน้า(เอเยนต์) ขายบริการผ่านสถานบริการ ขายบริการอิสระ(เป็นเดี่ยว) และขายบริการในรูปแบบอื่นๆ โดยผู้วิจัยเลือกเก็บตัวอย่างภาคสนามเพียงช่องทางละ 1 รายเท่านั้น เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณในการวิจัยเป็นประเด็นหลัก

1. กลุ่มที่ขายผ่านนายหน้า (เอเยนต์)

เป็นรูปแบบที่มีมากในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นวิธีที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมากด้วย ในระยะแรกเอเยนต์คือผู้ที่อยู่ในธุรกิจค้าประเวณีมาก่อน อาจเป็นหญิงขายบริการ หรือเชียร์แขกก็ได้ เมื่อเห็นว่ากลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่สามารถสร้างรายได้ได้มาก และเริ่มเป็นที่นิยมของแขกจึงผันตัวเองขึ้นมาเป็นนายหน้าให้นักศึกษาให้แก่ลูกค้า ในปัจจุบันแม้ว่าจะไม่เคยขายบริการหรืออยู่ในธุรกิจนี้มาก่อนก็สามารถเป็นเอเยนต์ได้ อย่างไรก็ตามเอเยนต์จำนวนมากคือนักศึกษาที่เคยขายบริการทางเพศมาก่อน

การวิจัยภาคสนาม

การซื้อขายบริการทางเพศผ่านนายหน้า (เอเยนต์)นี้ ผู้วิจัยพยายามสอบถามจากเพื่อน และคนรู้จักว่ามีเบอร์นายหน้า(เอเยนต์)บ้างหรือไม่ แต่ไม่มีใครสามารถให้ข้อมูลได้ ในบางรายมีเพื่อนที่มีเบอร์ติดต่อเอเยนต์ แต่ทำยที่สุดก็ไม่ติดต่อกลับมา ทำยที่สุดมีเพื่อนคนหนึ่งส่งชื่อเว็บไซต์หนึ่งมาให้โดยระบุว่าเว็บไซต์ขายบริการทางเพศ ซึ่งจากการสอบถามทราบว่าเว็บไซต์นี้ลงโฆษณาไว้ในอีกเว็บไซต์หนึ่งซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่รู้จักกันโดยทั่วไป และสามารถเชื่อมโยง (Link) ต่ไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องได้

เมื่อเปิดเข้าไปพบว่าเว็บไซต์อัลบั้มภาพของเอเยนต์รายหนึ่ง(สมมติให้ชื่อ ล.) ซึ่งเปิดเว็บไซต์เพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้ามาดูรูปผู้หญิงก่อนได้ ในเว็บไซต์อัลบั้มภาพดังกล่าวมีรูปผู้หญิงอยู่ 7 คน เมื่อเราเลื่อนลูกศรไปที่รูปใดก็จะมีข้อความบรรยายถึงสัดส่วน อายุ และสีผิวของผู้หญิงคนนั้นอยู่ โดยได้บอกถึงสถานที่นัดพบ อัตราค่าบริการ ระยะเวลาที่ทำงาน และเบอร์โทรติดต่อของเอเยนต์ไว้ด้วย ซึ่งถือว่าเสี่ยงมาก เนื่องจากเป็นหลักฐานแสดงอย่างชัดเจนว่าเป็นการจัดหาและขายบริการทางเพศซึ่งผิดกฎหมาย ที่น่าสนใจคือมีอยู่รายหนึ่งทิ้งเบอร์ไว้ให้ติดต่อโดยตรงได้(โดยสมมติให้ชื่อ ม.) ซึ่งค่อนข้างแปลกเพราะการทิ้งเบอร์ไว้ติดต่อได้โดยตรง เอเยนต์จะเสียโอกาสที่จะได้ค่านายหน้าจากการติดต่อ เนื่องจากลูกค้าย่อมสนใจที่จะติดต่อโดยตรงมากกว่า เพื่อที่จะไม่ต้องเสียค่านายหน้า ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัยทดลองติดต่อไปยัง ม. ตามเบอร์ที่ได้ให้ไว้ โดยทำที่ว่าสนใจซื้อบริการ ปรากฏว่าเพื่อนของ ม.เป็นคนรับสาย แต่ก็รู้รายละเอียดเรื่องดังกล่าวดี และพยายามชักชวนให้ซื้อบริการจากกลุ่มของ ม. เช่นโฆษณาสินค้า(นักศึกษา)ว่าคืออะไรโดยเปรียบเทียบกับกลุ่มของ ล. นอกจากนี้ยังคิดค่าบริการแค่ 2,000 บาทซึ่งถูกกว่ากลุ่มของเอเยนต์ ล. ให้โปรโมชั่นพิเศษว่าหากสามารถพาคนมาใช้บริการครบ 10 คน สามารถใช้บริการได้ฟรี 1 คน และได้ให้ชื่อเว็บไซต์อีกเว็บไซต์หนึ่งเพื่อให้ทดลองเข้าไปดูรูปภาพก่อนได้ ซึ่งในเว็บไซต์นั้นมีรูปผู้หญิงให้บริการอยู่ 8 คน โดยมี 2 คนที่มีรูปซ้ำกับรูปเว็บไซต์ของ ล. และในเว็บไซต์ของ ม. นี้จะไม่มีรูป ม.อยู่ เพราะจะเสียระบบหากเอเยนต์ขายบริการเอง และเป็นการเสี่ยงหากถูกตำรวจจับได้ เพราะถือเป็นหลักฐานผูกมัดที่ชัดเจน ในเว็บไซต์ของ ม. นี้จะมีเพียงเบอร์ติดต่อของ ม.ไว้เท่านั้น แต่ไม่มีรายละเอียดการติดต่ออื่นๆ

นอกจากนี้ยังได้ทดลองติดต่อเอเยนต์ ล. ด้วย ทำให้ทราบว่าตัวเอเยนต์ ล. ไม่เคยขายบริการทางเพศมาก่อน นักศึกษาในกลุ่มของ ล. ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหมด ถ้าต้องการซื้อบริการทางเพศจริงต้องติดต่อล่วงหน้า 3 ชั่วโมง เพราะต้องใช้เวลาในการติดต่อกับนักศึกษา นอกจากนี้จะนัดพบในสถานที่ที่เธอรระบุไว้ในเว็บไซต์เท่านั้น

การโทรศัพท์ติดต่อเอเยนต์นี้จะต้องอ้างแหล่งที่มาให้ชัดเจนว่าทราบข้อมูลมาจากที่ใด ถ้าไม่สามารถบอกได้เอเยนต์ก็จะตัดสายทิ้งทันที ตัวเอเยนต์เองก็กลัวการล่อซื้อจากตำรวจอยู่เหมือนกัน จะเห็นได้จากเมื่อผู้ช่วยวิจัยโทรไปหา ม. ในครั้งแรกที่เพื่อนของ ม. เป็นคนรับสาย คำพูดแรกจากเพื่อนของ ม. คือ “พี่เป็นตำรวจหรือเปล่า”

หลังจากได้ข้อมูลจากเอเยนต์ทั้งสองรายมาเปรียบเทียบกันแล้ว ผู้วิจัยตัดสินใจให้ผู้ช่วยวิจัยติดต่อกลับไปหาเอเยนต์ ม. อีกครั้ง เพราะน่าจะให้ข้อมูลดีกว่าเนื่องจาก ม. เป็นทั้งเอเยนต์และขายบริการทางเพศคูไปด้วย แต่ ล. ไม่เคยขายบริการทางเพศมาก่อน การติดต่อกครั้งนี้ได้นัดพบที่ล็อบบี้ของโรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อนัดดูตัวนักศึกษาและตกลงราคากันก่อน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์เช่นเดิม แต่ในครั้งนี้ผู้ช่วยวิจัยได้ชวนเพื่อนไปด้วยอีกคนหนึ่งเพื่อไม่ให้เป็นที่ผิดสังเกต เหตุที่นัดพบที่ล็อบบี้โรงแรมเนื่องจากเป็นสถานที่สาธารณะ มีกลุ่มคนที่นั่งรอเพื่อนอยู่หลายกลุ่ม และพยายามจะสื่อให้เอเยนต์เห็นว่าเป็นผู้ซื้อบริการที่มีเงิน เริ่มแรกเอเยนต์เดินเข้ามาเพียงคนเดียวก่อนเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าเป็นคนที่ต้องการซื้อบริการทางเพศจริงๆ ไม่ใช่ตำรวจ หลังจากแน่ใจแล้วจึงเดินออกไปเรียกผู้หญิงเข้ามา 3 คน จากการสังเกตของผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเด็กสาวแต่งตัวเช่นวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งถ้าไม่ทราบมาก่อนว่าขายบริการก็จะไม่ทราบเลยว่าทำอาชีพนี้ ผู้ช่วยวิจัยเล่าว่าในการซักถามข้อมูลต่างๆ เอเยนต์จะเป็นผู้ตอบคำถามเองทั้งหมด ทั้งนี้คาดว่าเป็นการแอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยเพื่อดึงราคา อย่างไรก็ตามหลังจากพูดคุยกันแล้ว ทำยที่สุดผู้ช่วยวิจัยได้ตกลงเลือกตัวอย่างมาเพียงแค่ 1 คนเท่านั้นที่คิดว่าน่าจะเป็นนักศึกษามากที่สุด

เมื่อเลือกได้แล้วอาจมีการเจรจาเรื่องราคากันอีกครั้ง เนื่องจากบางครั้งเอเยนต์จะโก่งราคาแพงเกินคุณภาพของสินค้าได้หรือบางครั้งอาจไม่ใช่ นักศึกษาจริงก็ได้ ซึ่งจุดนี้ลูกค้าต้องพิจารณาเอาเองว่าเหมาะสมหรือไม่ ถ้าตกลงกันได้ก็ไม่มีการซื้อขายเกิดขึ้น หรือถ้าดูแล้วไม่ถูกใจก็ไม่เป็นไร แต่อาจต้องจ่ายค่าเสียเวลาบ้างเล็กน้อย ในระหว่างการตกลงราคาเอเยนต์มักจะกันนักศึกษาไปนั่งอีกโต๊ะหนึ่งเพื่อสะดวกในการเจรจาต่อรอง เนื่องจากถ้านักศึกษารู้ว่าถูกหักเปอร์เซ็นต์ไปเท่าไรจะรู้สึกต่อต้านทันทีว่าเอเยนต์ไม่ได้ทำอะไรมากมายทำไมจึงหักค่านายหน้ามาก อย่างไรก็ตามทำยที่สุดนักศึกษาก็สามารถรู้ได้อยู่ดีว่าถูกหักค่านายหน้าไปเท่าไร และรายได้ของเอเยนต์นี้เป็นจุดที่ดึงดูดให้นักศึกษาที่เคยขายบริการเหล่านี้ผันตัวขึ้นมาเป็นเอเยนต์แทน เนื่องจากได้เงินเหมือนกันและยังไม่ต้องขายบริการทางเพศอีกด้วย เมื่อลูกค้าตกลงกับเอเยนต์ได้แล้วจะต้องจ่ายเงินให้กับเอเยนต์ก่อนแล้วจึงใช้บริการ เพราะหากให้บริการทางเพศก่อนลูกค้าอาจเบี่ยงไม่ชำระค่าบริการได้ และเมื่อนักศึกษาทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงมารับเงินภายหลังเนื่องจากถ้าให้เงินแก่นักศึกษาไปก่อน นักศึกษานั้นอาจจะงอแงไม่ยอมให้บริการได้ หลังจากการติดต่อกับลูกค้าผ่านเอเยนต์ในครั้งแรก ครั้งต่อไปนักศึกษาจะติดต่อกับลูกค้าโดยตรงเพื่อที่นักศึกษาจะได้

ค่าตอบแทนเต็มเม็ดเต็มหน่วย และลูกค้ายิ่งน้อยลงโดยเปรียบเทียบด้วยด้วย อย่างไรก็ตาม หากใช้บริการกันเป็นประจำระหว่างลูกค้าและเอเยนต์ มีความไวใจกันแล้ว อาจไม่ต้องมีการนัดดูตัวล่วงหน้าก็ได้ ลูกค้าสามารถไปรอในห้องเลยก็ได้แล้วเอเยนต์จะติดต่อนักศึกษาและให้เดินขึ้นมาหาเองถึงห้อง

ตัวอย่างที่ผู้ช่วยวิจัยเลือกออกมานั้นปรากฏว่าเธอเป็นนักศึกษาจริง แต่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในสถาบันตามที่เอเยนต์บอกไว้ ข้อมูลที่พบคือ เธอเริ่มขายบริการมาไม่ถึง 1 ปีโดยเพื่อนเป็นคนแนะนำให้รู้จักกับเอเยนต์รายนี้ ปัจจุบันเธออาศัยอยู่ที่หอพักแห่งหนึ่งเพียงคนเดียว เพื่อนของเธอก็ขายบริการเช่นกัน แต่ครอบครัวและคนรอบข้างไม่มีใครทราบว่าเธอขายบริการ สาเหตุที่ขายบริการเพราะเงินไม่พอใช้ แม้ว่าทางบ้านจะส่งเงินมาให้ใช้จ่ายก็ตาม โดยเธอจะขายบริการเพียงเดือนละ 2-3 ครั้งเท่านั้น

วิธีการซื้อขายบริการทางเพศ

นอกเหนือจากวิธีการซื้อขายบริการดังกล่าวจากภาคสนามแล้ว วิธีการซื้อขายผ่านเอเยนต์มีได้หลายรูปแบบไม่ตายตัวขึ้นอยู่กับการประยุกต์ของเอเยนต์และผู้ขายแต่ละกลุ่ม เช่น อาจให้ติดต่อผ่านทางอีเมล เมื่อตกลงกันได้ก็จะนัดเวลาและสถานที่ที่ลูกค้าสะดวก เอเยนต์จะขับรถพานักศึกษามาให้เลือกถึงที่ ถ้าไม่ชอบก็จ่ายค่าเสียเวลา 300-400 บาท แต่ถ้าพอใจก็ตกลงซื้อขายกัน

เอเยนต์บางรายจะเปิดห้องในแฟลต อพาร์ทเมนต์ หรือคอนโดมิเนียมให้นักศึกษาหญิงอยู่อาศัย และลูกค้าสามารถมาเลือกผู้หญิงได้ถึงที่พัก ซึ่งผู้หญิงจะแต่งตัวนั่งรอลูกค้ามาใช้บริการ ในขณะที่เอเยนต์บางรายจะติดต่อผ่านโทรศัพท์เพียงอย่างเดียว โดยจะบอกต่อนักไปในกลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มคนรู้จักที่ไวใจได้ให้ช่วยหาลูกค้าให้ บางรายมีอาชีพอื่นเป็นอาชีพหลักอยู่แล้วเช่น ขายกับข้าว ขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เป็นต้นแต่รับติดต่อนักศึกษาไว้คอยให้บริการควบคู่กันไปด้วย (รายการคมชัดลึก, Nation Channel, 6 มิ.ย.44)

หรือหากลูกค้าไปมองหาตามสถานบันเทิงยามราตรี เช่น อาร์ซีเอ จะมีเอเยนต์แฝงตัวอยู่หลายกลุ่ม หากลูกค้าสนใจคนใดสามารถติดต่อกับเอเยนต์ได้ เอเยนต์จะเข้าไปเรียกเด็กมานั่งดื่มกินและพูดคุยกันก่อน เมื่อถูกใจและตกลงราคากับเอเยนต์ได้ จ่ายเงินกับเอเยนต์เรียบร้อยแล้ว จึงจะสามารถพาเด็กไปใช้บริการที่โรงแรมละแวกนั้น เมื่อเด็กทำงานเสร็จแล้วจึงจะกลับมารับเงิน

เอเยนต์หานักศึกษาอย่างไร (การหา Supplier)

1. ลงโฆษณาตามหนังสือพิมพ์ต่างๆ จะเห็นได้ตามหน้าจัดหางานของหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือจัดหางานต่างๆ เนื้อหาในการลงโฆษณาอาจเป็นตำแหน่งพนักงานต้อนรับ เป็นต้น

2. จากการแนะนำบอกต่อกันระหว่างเพื่อน กล่าวคือ ถ้าเด็กในสังกัดพอใจกับผลตอบแทนที่ได้และพอใจในการอยู่ใต้สังกัด จะแนะนำบอกต่อเพื่อนๆให้มาอยู่ในสังกัดเดียวกัน
3. พบเองในแหล่งเที่ยวกลางคืน หากเอเยนต์เห็นเด็กคนไหนรูปร่างหน้าตาดี และมีแนวโน้มที่จะมาทำงานนี้ อาจเดินเข้าไปชักชวนให้มาทำโดยตรงก็ได้
4. นักศึกษามาติดต่อเอง เพื่อให้ช่วยเหลือหาแขกให้

เอเยนต์หาลูกค้าอย่างไร (การหา Customer)

วิธีการหาลูกค้าในปัจจุบันมีหลากหลายมาก ตัวอย่างเช่น

1. บอกต่อกันไปในกลุ่มเพื่อน คนรู้จักในกลุ่มของคนที่เคยใช้บริการกับเอเยนต์นั้นๆ เป็นวิธีที่ใช้กันมาก เนื่องจากค่อนข้างปลอดภัยจากตำรวจ และตัวผู้ซื้อบริการสามารถมั่นใจได้ในระดับหนึ่งเนื่องจากมีผู้รับประกันบริการ
2. ผากเพื่อนหรือคนรู้จักของเอเยนต์ให้ช่วยเหลือลูกค้าให้ เช่น บอกเพื่อนที่ทำงานในบริษัทเดียวกันหรือคนรู้จักเป็นต้น
3. โฆษณาในอินเทอร์เน็ต โดยจะแสดงรูปของนักศึกษา พร้อมทั้งบอกสัดส่วน สีผิว อายุ ประกอบ อย่างไรก็ตามรูปที่แสดงไว้ไม่สามารถเชื่อถือได้มากนัก เพราะเอเยนต์อาจนำรูปบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องมาแสดงไว้ก็ได้ และจะบอกเบอร์ติดต่อของเอเยนต์ เงื่อนไขในการซื้อขายบริการไว้ด้วย วิธีนี้ถือว่าเป็นวิธีที่เสี่ยงต่อการจับกุมเป็นอย่างมาก และมักจะแสดงเบอร์ติดต่อไว้ไม่นาน เมื่อคิดว่ามีคนรู้จักแล้วจำนวนหนึ่ง ก็จะลบทิ้ง และเปลี่ยนวิธีติดต่อเป็นการ post คำถามไว้แทน
4. ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์กีฬา หรือนิตยสารทางกีฬาต่างๆ
5. ในกรณีที่เอเยนต์หาแขกตามแหล่งเที่ยวยามราตรี เช่น อาร์ซีเอ เอเยนต์จะพาเด็กสาวในสังกัดเดินเข้าไปในสถานบริการเป็นกลุ่มๆ จากนั้นเด็กๆ จะออกไปเดินร่ำเพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้บริการ โดยมีเอเยนต์คอยเดินหาและเป็นผู้ติดต่อกับนักท่องเที่ยวเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเอเยนต์เหล่านี้ยังรับงานนอกคือจัดหาเด็กไปส่งตามที่มีผู้ติดต่อมาอีกด้วย

รายได้และการจัดสรรรายได้ระหว่างเอเยนต์และนักศึกษา

อัตราค่าบริการของนักศึกษามักจะเริ่มต้นที่ 1,500 บาทขึ้นไปขึ้นอยู่กับรูปร่างหน้าตา ความน้อยครั้งของการผ่านงาน สถาบันการศึกษาดังรายละเอียดในหัวข้อ 4.2.3 แต่ราคาเฉลี่ยของนักศึกษาที่ขายผ่านวิธีนี้จะอยู่ในราว 2,000-3,000 บาท นักศึกษาจะถูกหักค่านายหน้า 500-1,000 บาท แต่หากเอเยนต์สามารถเรียกค่าตัวนักศึกษามากกว่านี้ค่านายหน้าจะเพิ่มขึ้นด้วย เช่น

น้องฟ้าซึ่งขายบริการผ่านเอเยนต์ในราคา 3,500 บาทจะถูกหักค่านายหน้า 1,000 บาท (ไทยรัฐ, 1 ก.ย.42, น.10)

เอเยนต์หนึ่งรายอาจมีนักศึกษาอยู่ในกลุ่ม 10-40 คนขึ้นอยู่กับว่าเป็นเอเยนต์รายเล็กหรือรายใหญ่ อย่างไรก็ตามก็เฉลี่ยให้เอเยนต์หนึ่งรายมีนักศึกษาอยู่ในกลุ่มเท่ากับ 20 คน ถ้านักศึกษาแต่ละคนทำงานสัปดาห์ละ 2 วันโดยให้บริการเพียงวันละครั้ง โดยเรียกค่าตัวนักศึกษาได้ 2,500 บาท หักค่านายหน้าครั้งละ 500 บาท ในแต่ละเดือนนายหน้าจะมีรายได้ทั้งสิ้น 80,000 บาท นักศึกษาแต่ละคนจะมีรายได้เดือนละ 16,000 บาท รายได้รวมในกลุ่มนั้นเท่ากับ 400,000 บาท แต่ในความเป็นจริงเอเยนต์แต่ละรายอาจมีนักศึกษาอยู่ในกลุ่มมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ และนักศึกษาอาจทำงานมากกว่าวันกว่านี้ และในแต่ละวันที่ทำงานอาจขายบริการมากกว่า 1 ครั้งก็ได้ และในจำนวนนี้ยังไม่รวมค่าทิปที่นักศึกษาได้โดยตรงจากลูกค้าที่มาใช้บริการซึ่งมักน้อยแตกต่างกันไป

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ

ในรูปแบบการซื้อขายบริการผ่านเอเยนต์นี้จะมีบุคคลที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 3 กลุ่มคือ

1. ลูกค้า (ผู้ซื้อบริการ)
2. เอเยนต์
3. นักศึกษา (ผู้ขายบริการ)

ซึ่งบุคคลแต่ละกลุ่มจะมีความสัมพันธ์และควบคุมพฤติกรรมซึ่งกันและกัน กล่าวคือ

1) ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าและเอเยนต์

ในปัจจุบันมีเอเยนต์นักศึกษาจำนวนมาก มีการแข่งขันกันสูง ฉะนั้นเอเยนต์จึงต้องเอาใจและให้บริการแก่ลูกค้าเป็นอย่างดี เพราะถ้าลูกค้าไม่ประทับใจตั้งแต่คุยกันครั้งแรกก็ยากที่จะมีการซื้อขายเกิดขึ้น นอกจากนี้เอเยนต์จะต้องมีเด็กที่รูปร่างหน้าตาดีอยู่ในสังกัดแล้ว ต้องกำหนดราคาอย่างเหมาะสมแล้ว ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญ กล่าวคือ หากลูกค้าต้องการนักศึกษาก็ต้องหานักศึกษามาให้ หรือถ้าต้องการแบบใดก็ต้องจัดหาให้ตามที่ต้องการ หากมีการหลอกลวงแล้วถ้าลูกค้าจับได้ก็จะไม่ใช้บริการจากเอเยนต์รายนั้นอีก เพราะผู้ที่ซื้อบริการทางเพศส่วนใหญ่จะลองซื้อบริการทางเพศมาแล้วจากทุกกลุ่มและสามารถทราบถึงความแตกต่างได้จากการปฏิบัติ แต่หากจัดหานักศึกษาได้อย่างดี ภูมิใจลูกค้าก็จะมีการบอกกันปากต่อปาก ลูกค้าก็จะรู้จักมากขึ้น ขณะเดียวกันหากลูกค้าประพฤติไม่ดีต่อนักศึกษาที่ซื้อไป เอเยนต์รายนั้นก็อาจไม่หานักศึกษาให้อีกนอกจากนี้เบอร์ติดต่อของลูกค้าดีๆ ที่ยังสามารถขายต่อได้ด้วย (เดลินิวส์, 1 ก.ย.42, น.18)

2) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและเอเยนต์

นักศึกษาที่ขายบริการผ่านเอเยนต์มักจะเป็นกลุ่มที่ไม่เคยขายบริการทางเพศมาก่อน ยังไม่รู้จักลูกค้า และไม่รู้ขั้นตอนในการเจรจาต่อรองกับลูกค้า หรืออาจเป็นกลุ่มที่เคยขายบริการแล้วแต่ไม่ต้องการยุ่งยากในการออกหาลูกค้าเอง ความสัมพันธ์ของคน 2 กลุ่มนี้จะคานอำนาจซึ่งกันและกันอยู่ ไม่มีใครมีอำนาจเหนือใครมากนัก กล่าวคือ นักศึกษาจะมีเอเยนต์มากกว่า 1 คน หากคนใดมีงานเข้ามาก็จะไปทำ และหากไม่พอใจเอเยนต์คนไหนก็สามารถไม่ทำให้เอเยนต์รายนั้นได้ แล้วจะมีการบอกต่อกันปากต่อปากเช่นกัน ทำที่สุดจะไม่มีใครอยู่ในสังกัดเอเยนต์รายนั้น ฉะนั้นเอเยนต์ไม่สามารถบังคับหรือควบคุมนักศึกษาเหล่านี้ได้มากนัก ต้องใช้วิธีการเลี้ยงดูอย่างดี เด็กจึงจะอยากเข้ามาอยู่ด้วย ดังที่ตุ้ยซึ่งเป็นเอเยนต์ในย่านอารีชีเอ (ไทยรัฐ, 19 ส.ค. 43, น. 5) เปิดเผยว่า

“การมีเด็กหลายๆในสังกัดไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเด็กเขาจะเลือกสังกัดกันเอง เขาพอใจคนไหนก็ไป ในความคิดของตุ้ย การเป็นเอเยนต์ไม่ใช่เป็นกันง่ายๆ ข้อแรกต้องพอมีสถานะพอที่จะเลี้ยงดูเด็กๆ ได้ ต้องดูแลพวกเขาให้ดี เด็กก็อยากเข้ามาอยู่ด้วย ส่วนมากเด็กจะชักชวนกันเข้ามา”

นอกจากนี้เอเยนต์ต้องมีลูกค้าประจำมากพอที่จะแฉ่งงานเด็กได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากสาเหตุที่เด็กสังกัดเอเยนต์ เพราะต้องการงานที่ต่อเนื่อง และไม่ต้องเสียเวลาหางานเอง อย่างไรก็ตามนักศึกษาไม่สามารถต่อรองเรื่องอัตราผลตอบแทนได้มากนัก กล่าวคือ โดยทั่วไปนายหน้าจะเป็นผู้รับเงินจากลูกค้า ดังนั้นจะหักค่านายหน้าเท่าใดก็ได้ แต่โดยทั่วไปนายหน้าไม่สามารถหักได้ตามใจชอบ หรือเอาเปรียบนักศึกษาได้มากนัก เพราะหากนักศึกษาไม่พอใจก็อาจย้ายไปอยู่สังกัดเอเยนต์คนใหม่ หรือหากนักศึกษาไม่รู้จักรักเอเยนต์อื่นก็อาจจะหาลูกค้าเองหรือผันตัวไปเป็นนายหน้าเองก็ได้

กลุ่มเด็กในสังกัดของเอเยนต์อาจเป็นเอเยนต์ซึ่งกันและกันด้วย กล่าวคือ เมื่อเด็กเคยรับแขกคนใดแล้ว จะตัดเอเยนต์ออก ในการติดต่อครั้งต่อไปจะติดต่อโดยตรงกับลูกค้าเอง หากแต่ตนไปขายบริการเองทุกครั้งราคาจะลดลงเรื่อยๆ ฉะนั้นจะเป็นเอเยนต์ให้เพื่อนในกลุ่มไปขายบริการก็ได้ ซึ่งก็จะได้ค่าตอบแทนเป็นค่านายหน้าเช่นกัน ดังที่ “แดง” ซึ่งเป็นนักศึกษาคนหนึ่งขายบริการ (มติชน, 11 มิ.ย. 40, น. 20) เปิดเผยว่า

“เดี๋ยวนี้เพื่อนๆ จะเป็นเอเยนต์กันเอง คือ จะรวมกลุ่มกันกลุ่มละ 4-5 คน แล้วหางานมาเผื่อกัน ใครหางานมาให้เพื่อนได้เพื่อนจะต้องจ่ายค่าตอบแทน 500 บาท ให้กับคนที่หางานมาให้ ทุกคนเป็นเอเยนต์ของกันและกัน แบบนี้มีรายได้มากกว่าเพราะหักกันเอง แต่ทำอย่างนี้ต้องระวังไม่ให้เอเยนต์ใหญ่รู้เพราะจะถูกหมายหัวไม่จัดงานให้”

ถึงแม้ว่านักศึกษาที่ขายบริการจะผันตัวไปเป็นเอเยนต์ควบคู่ไปกับการเป็นเด็กในสังกัดให้กับเอเยนต์รายเดิมของตน แต่ตัวนักศึกษาเองต้องทำงานให้ดีขึ้น เพราะต้องพึ่งเอเยนต์เดิมในการหาลูกค้าให้ ถ้าลูกค้าติดใจก็จะเรียกใช้บริการมากก็จะมีรายได้มากตามไปด้วย ดังที่ “แดง” ได้กล่าวอีกว่า

“นักศึกษานั้นอย่างไรก็ต้องพึ่งเอเยนต์ใหญ่ซึ่งมีเครือข่ายลูกค้าขาประจำมากกว่า การหาแขกมาแบ่งกันเองจะทำเฉพาะกับแขกที่ค่อนข้างสนิทกันหน่อยเท่านั้น”

และลูกค้ากลุ่มนี้ก็จะกลายมาเป็นลูกค้าให้กับเด็กในสังกัดของตนเองด้วย แต่หากนักศึกษาทำงานไม่ดี เอเยนต์จะไม่หางานให้

3) ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าและนักศึกษา

ความสัมพันธ์ของคนกลุ่มนี้เป็นไปในลักษณะของผู้ซื้อและผู้ขายบริการ ซึ่งความสัมพันธ์อาจเป็นแค่ครั้งเดียวหรือติดต่อกันหลายครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับทั้งสองฝ่าย นั่นคือ หากนักศึกษารูปร่างหน้าตาดี ให้บริการดี เอาใจเก่ง ลูกค้าจะติดใจใช้บริการอีก หรืออาจจะแนะนำต่อกันไปในกลุ่มเพื่อนให้มาใช้บริการได้ เช่นเดียวกันหากลูกค้าเป็นผู้ใช้บริการที่ดี นักศึกษาจะแนะนำต่อให้เพื่อนที่ขายบริการด้วยกันโดยจะหักค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน แต่ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจก็อาจใช้บริการแค่เพียงครั้งเดียวก็ได้

เมื่อพิจารณาถึงเหตุที่ทำให้กลุ่มนักศึกษายังเลือกขายบริการผ่านนายหน้าถึงแม้ว่าจะถูกหักค่านายหน้าไปส่วนหนึ่งนั้น เป็นเพราะตัวนักศึกษาเป็นกลุ่มคนที่ไม่ต้องการให้คนอื่นรู้ว่าตนขายบริการ เป็นกลุ่มที่ต้องรักษาภาพลักษณ์ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขายบริการจึงสูงมากเมื่อเทียบกับหญิงกลุ่มอื่น (High Transaction Cost) ทั้งในแง่ต้นทุนความเสี่ยงที่จะถูกตำรวจจับ ต้นทุนความเสี่ยงที่จะเจอกับคนรู้จัก ต้นทุนความเสี่ยงจากการถูกลูกค้าที่ซื้อบริการหลอกหลวงหรือถูกรุมข่มขืน รวมทั้งเสียเวลาในการดำเนินการหาลูกค้าเอง จึงทำให้นักศึกษาเลือกขายบริการในลักษณะนี้มากกว่าแบบอื่น

2. กลุ่มที่ทำงานเป็นอิสระ (บินเดี่ยว)

นักศึกษาที่ขายบริการแบบนี้อาจเปรียบได้กับธุรกิจขายตรงที่มีเจ้าของเพียงคนเดียว เป็นผู้ดำเนินธุรกิจเองทุกอย่างตั้งแต่การหาลูกค้า การเจรจาต่อรอง และการให้บริการ โดยมีทุนดำเนินการเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อาทิเช่น ค่าใช้จ่ายในการแต่งตัว และการติดต่อลูกค้า

การวิจัยภาคสนาม

การเก็บตัวอย่างในกลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการอิสระ ผู้วิจัยเลือกเก็บตัวอย่างผ่านอินเทอร์เน็ตเนื่องจากเป็นช่องทางที่ผู้วิจัยสามารถทำได้โดยไม่มีอุปสรรคมากนัก โดยผู้วิจัยได้ติดต่อผ่านโปรแกรม Pirsch¹⁰ ซึ่งจะมีห้องสนทนาหลายห้องที่มีการขายบริการทางเพศโดยดูจากชื่อห้องที่สื่อไว้ได้ชัดเจน เช่น ห้องนักศึกษาสาวขายบริการ เป็นต้น โดยในการติดต่อนี้ผู้วิจัยแฝงตัวเป็นผู้ชายที่ต้องการหาซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา การติดต่อต้องใช้เวลาพอสมควร ในบางครั้งอาจจะไม่พบนักศึกษาที่ขายบริการก็เป็นได้ แต่จะพบกับผู้ที่ต้องการหาซื้อบริการทางเพศเหมือนกันแทน และหากถ้าพบแล้วต้องใช้เวลาในการพูดคุยพอสมควรเพื่อตรวจสอบว่าเป็นนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจริง หรือเป็นกลุ่มคนที่แฝงตัวเข้ามาเล่นๆ นอกจากนี้ถ้าพบนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจริงๆ แล้ว ต้องแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศจริงและพยายามสร้างสัมพันธภาพไว้ให้ดีกว่าจะสามารถติดต่อนัดหมายออกมาพบข้างนอกได้ เนื่องจากการติดต่อวิธีนี้ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจที่จะพูดคุยด้วยอีก ก็สามารถตัดการติดต่อได้ทันที ซึ่งผู้วิจัยมีโอกาสได้พูดคุยกับนักศึกษาหลายคน หากแต่เมื่อผู้วิจัยปฏิเสธที่จะซื้อบริการทางเพศในคืนนั้น แต่จะขอเบอร์ไว้และจะซื้อบริการในวันถัดไป หลายรายเช่นกันได้ตัดการติดต่อ และมุ่งไปเจรจาตกลงกับผู้ที่มีโอกาสจะซื้อบริการจากเธอในคืนนั้นทันที

อย่างไรก็ตามนักวิจัยได้พบและพูดคุยกับนักศึกษาขายบริการทางเพศตัวจริงรายหนึ่งเป็นเวลาหลายชั่วโมงจนกระทั่งเวลาประมาณตีสองจึงได้หยุดการติดต่อในวันนั้น โดยนักศึกษาผู้นั้นใช้บริการจากร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่แห่งหนึ่งอยู่ และในวันที่ได้พูดคุยกับเธอนั้น เธอได้บอกทางบ้านว่าจะไปทำการบ้านและค้างคืนที่บ้านเพื่อน ข้อมูลที่ได้คือนักศึกษาผู้นั้นมีฐานะไม่ค่อยดีนักจึงต้องหารายได้พิเศษเพื่อนำเงินมาใช้จ่าย จากการพูดคุยเธอนำเงินที่ได้ใช้จ่ายในสินค้าที่ค่อนข้างฟุ่มเฟือย เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ งานพิเศษของเธอมีทั้งไปช่วยญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งขายของ และขายบริการทางเพศ ในสถาบันการศึกษาที่เธอศึกษาอยู่มีนักศึกษาประกอบอาชีพนี้หลายคน และเพื่อนของเธอก็ขายบริการด้วย ในการขายบริการทางเพศนี้ไม่มีใครในครอบครัวทราบมีเพียงกลุ่มเพื่อนของเธอเท่านั้นที่ทราบ ช่องทางในการติดต่อหาลูกค้าใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว ในครั้งนั้นเธอเสนอราคาการขายบริการทางเพศไว้ 1,500 บาท ข้อมูลที่เธอบอกนั้นยังไม่สามารถเชื่อได้มากนัก เพราะการติดต่อผ่านคอมพิวเตอร์ ทั้งสองฝ่ายย่อมสามารถจะพิมพ์ข้อความอะไรก็ได้ ผู้วิจัยจึงขอเบอร์เพจเจอร์เพื่อนัดหมายออกมาพบ แต่ผู้วิจัยได้อ้างว่าขอเอาไว้เพื่อติดต่อซื้อบริการในภายหลัง สาเหตุที่ต้องติดต่อออกมาพบตัวจริง เจรจากันจริงเพราะสามารถตรวจสอบข้อมูลได้

¹⁰ สามารถ download ได้จาก website ทั่วไป ภายในมีห้องสนทนาจำนวนมากแบ่งตามความสนใจด้านต่างๆ สำหรับการสนทนาซื้อขายบริการทางเพศมีอยู่หลายห้อง เช่น ห้องนักศึกษาสาวขายบริการ, ห้องสอนเช็กซีให้ห้อง ฯลฯ

มากกว่าการพูดจาผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ โดยรายนั้นเป็นตัวอย่างรายแรก เมื่อผู้วิจัยติดต่อไปทางเพจเจอร์และนักศึกษาผู้นั้นโทรกลับมา ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะบอกกับความจริงนักศึกษาคนนั้นว่ากำลังทำวิจัยอยู่และอยากจะทำพูดคุยด้วย ผลปรากฏว่านักศึกษาผู้นั้นไม่ยอมออกมาพบตามนัดหมายและยกเลิกการใช้เพจเจอร์นั้นทันที ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อได้อีก

จากประสบการณ์การติดต่อกับนักศึกษารายแรก ทำให้ผู้วิจัยตัดสินใจที่จะใช้วิธีการแฝงตัวเข้าไปล่อซื้อบริการทางเพศ โดยที่ไม่ให้นักศึกษารู้ตัว และจำเป็นต้องใช้ผู้ช่วยวิจัยที่เป็นผู้ชายในการล่อซื้อแต่ละครั้งดังที่กล่าวไว้แล้วในวิธีดำเนินการวิจัย

การหาตัวนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศยังคงดำเนินต่อไป แล้วในวันหนึ่งขณะที่ผู้วิจัยกำลังสุมติดต่อกับคนอื่น ๆ ในห้องสนทนานั้นอยู่ ก็มีนักศึกษารายหนึ่งติดต่อเข้ามาเองว่าสนใจจะซื้อบริการหรือไม่ เธอเสนอขายในราคา 2,500 บาท เมื่อผู้วิจัยตอบกลับไปว่าสนใจแต่ยังไม่ใช้วันนี้เธอกลับส่งเบอร์โทรศัพท์ทั้งเบอร์ที่หอพัก และเบอร์โทรศัพท์มือถือกลับมา ซึ่งค่อนข้างแปลกเพราะตามธรรมเนียมนักศึกษาเหล่านี้จะไม่บอกเบอร์ที่พัก แต่จะบอกแค่เบอร์โทรศัพท์มือถือเท่านั้น ผู้วิจัยจึงคาดเดาว่าเธออาจจะเป็นผู้ขายรายใหม่ อย่างไรก็ตามเธอได้ขอเบอร์ติดต่อจากผู้วิจัยด้วย ผู้วิจัยจึงได้ให้เบอร์โทรศัพท์ของผู้ช่วยวิจัยไป

จากนั้นในวันรุ่งขึ้นเธอได้ติดต่อกลับมาที่ผู้ช่วยวิจัย และถามว่าจะซื้อบริการคืนนี้เลยหรือไม่ แต่ผู้ช่วยวิจัยถ่วงเวลาออกไปก่อน อีก 2 วันถัดมาเธอได้ติดต่อกลับมาอีก ผู้ช่วยวิจัยจึงได้นัดวันเวลาและขอว่าจะไปรับที่หอพัก ซึ่งเธอตอบตกลง จุดนี้เป็นจุดที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษารายนี้มีความต้องการเงินมากเพราะโทรมาตามถึงสองครั้ง และยังไม่ยอมให้ไปรับถึงหอพักด้วย

จากการพูดคุยผ่านทางโทรศัพท์ทำให้ทราบว่าเธอพักอยู่กับพี่ชายของเธอ ซึ่งพี่ชายเธอไม่ทราบว่าเธอขายบริการทางเพศ และเธอจะขายบริการได้ในช่วงเวลาที่พี่ชายของเธอไม่อยู่เท่านั้น ในวันเวลาที่นัดนั้น ผู้ช่วยวิจัยได้นัดเธอไว้ว่าเวลา 5 โมงเย็นจะไปรับที่หอพัก โดยบอกว่าจะพามาทานอาหารก่อน ณ ร้านอาหารในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งใกล้หอพักของเธอ หลังจากนั้นค่อยตัดสินใจว่าจะซื้อบริการหรือไม่ โดยเธอบอกว่าเธอต้องกลับถึงหอพักก่อน 2 ทุ่ม การนัดว่าจะพามาทานอาหารก่อนไม่ถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติแต่อย่างใด เพราะถือว่าเป็นการดูตัวก่อนว่าเป็นอย่างไร ถ้าผู้ซื้อบริการเห็นแล้วพอใจก็ตกลงซื้อบริการ แต่ถ้าไม่พอใจก็สามารถปฏิเสธได้นอกจากนี้ถือว่าเป็นการทำความคุ้นเคยกันให้มากขึ้นอีกระดับหนึ่ง และการนัดเจอในที่สาธารณะก่อนทำให้ผู้วิจัยสามารถไปร่วมสังเกตการณ์ได้ด้วย ในวันนั้นผู้ช่วยวิจัยตั้งใจไปสาย(เพื่อบีบเวลาให้เหลือน้อยลง และจะใช้เป็นข้ออ้างที่จะบอกเลิกการซื้อบริการทางเพศไปในวันหลัง) เมื่อใกล้จะถึงที่พักของเธอ ผู้ช่วยวิจัยจึงได้ติดต่อเข้าไปอีกครั้ง แต่นักศึกษารายนั้นบอกว่าเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เธอจะออกไปพบที่ร้านอาหารแห่งนั้นเอง

เมื่อพบกันที่ร้านอาหารเวลาประมาณ 1 ทุ่ม ก่อนที่จะมีการพูดคุยกัน นักศึกษารายนั้น หยิบยาเม็ดคุมกำเนิดขึ้นมารับประทานทันที ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเธอรู้จักการป้องกันตัวเองพอสมควร และพร้อมแล้วที่จะมีเพศสัมพันธ์ จากนั้นผู้ช่วยวิจัยก็เริ่มบทสนทนาตามแผนที่วางไว้คือ แกล้งถามว่ากลับหลัง 2 ทุ่มได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ผู้ช่วยวิจัยจะไม่ใช้บริการทางเพศเพราะไม่อยากจะรีบร้อน ซึ่งคำตอบเป็นไปอย่างที่คาดไว้คือไม่ได้ ผู้ช่วยวิจัยจึงบอกต่อไปว่าถ้าอย่างนั้นวันนี้คุยกันก่อนแล้วกัน แล้ววันหลังจะนัดใหม่ จากนั้นก็เริ่มชวนคุยเพื่อสอบถามข้อมูล พบว่า เธอเป็นเด็กต่างจังหวัด หลังจากจบการศึกษาชั้นม.6 จึงเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ โดยอาศัยอยู่กับพี่ชายของเธอที่หอพักแห่งหนึ่ง และทางบ้านจะส่งเงินมาให้ใช้เดือนละครั้ง เธอมีพี่น้อง 4 คนโดยเธอเป็นน้องคนสุดท้อง เธอเพิ่งจะเคยขายบริการทางเพศมาเพียง 2 ครั้ง โดยเพื่อนสนิทเป็นคนชักชวน เนื่องจากเพื่อนของเธอก็ขายบริการทางเพศเช่นเดียวกัน สาเหตุที่ขายบริการทางเพศคือเงินที่ทางบ้านส่งมาให้ไม่พอใช้ แต่ก็ไม่ใช่ทุกเดือนและจะขายก็ต่อเมื่อต้องการเงินจริงๆ โดยจะนำเงินไปซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับที่อยากได้ การติดต่อหาลูกค้าจะทำผ่านอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวและหากว่าเห็นลูกค้าแล้วไม่พอใจก็สามารถปฏิเสธได้ เธอเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมาแล้ว โดยคบกับคนรักอยู่ประมาณ 1 ปี แต่เลิกกันไปแล้วประมาณ 5 เดือน หลังจากเลิกคบกับคนรักจึงเริ่มขายบริการทางเพศ และเมื่อเลียบเคียงถามว่าคิดจะเลิกขายเมื่อไร คำตอบทำให้เราคิดต่อได้ว่าเธออาจจะพอใจในช่องทางหารายได้นี้เสียแล้ว เพราะจากการพูดจาไม่บ่งบอกเลยว่าคิดจะเลิกขาย

วิธีการซื้อขายบริการทางเพศ

วิธีในการหาลูกค้ามีได้หลายวิธี ส่วนหนึ่งขายบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ตซึ่งทำการวิจัยภาคสนาม ในขณะที่บางกลุ่มขายบริการโดยการหาลูกค้าเองตามสถานที่สาธารณะต่างๆ ซึ่งแม้ว่าวิธีนี้ไม่เป็นที่นิยมมากนักสำหรับนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาเป็นกลุ่มคนที่ต้องคำนึงถึงสถานะทางสังคม และยังเป็นวิธีที่เสี่ยงต่อการพบปะคนรู้จัก และเสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับกุม อย่างไรก็ตามยังมีนักศึกษาใช้วิธีการนี้อยู่ สถานที่หาแขกอาจเป็นโรงแรมที่ขึ้นชื่อว่ามีการค้าประเวณีบนถนนเพชรบุรีตัดใหม่ อารีย์โฮ หรือสวนสาธารณะที่มีการค้าประเวณีของหญิงขายบริการ (รายการถอดรหัส, สถานีโทรทัศน์ iTV) แต่จะเป็นสถานที่ที่นักศึกษาต้องพิจารณาแล้วว่าปลอดภัยต่อการพบปะกับคนรู้จัก หลักในการพิจารณาสินค้าของผู้ซื้อบริการด้วยวิธีนี้จะพิจารณาจากรูปร่างหน้าตาก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อถูกใจก็จะเข้าไปพูดคุยต่อรองราคากัน ถ้าตกลงราคากันเรียบร้อยแล้วจึงเริ่มทำงาน

นักศึกษาอาจไปนั่งตามพับหรือร้านอาหาร หรือแหล่งบันเทิงยามราตรี ซึ่งเมื่อสบตากับชายหนุ่มคนใดแล้วถูกใจ ชายหนุ่มมีการเข้ามาพูดคุยแล้วพอใจก็จะมีการขายบริการทางเพศเกิดขึ้น โดยที่เจ้าของร้านอาหารอาจจะรู้หรือไม่รู้แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้

นอกจากนี้นักศึกษาอาจทิ้งนามบัตรไว้ที่พับ หรือร้านอาหารบางแห่งที่อยู่ใกล้ห้องพักของตน ถ้ามีลูกค้าสอบถามบ่อยหรือเจ้าหน้าที่ที่ร้านอาจให้เบอร์ไปติดต่อ ซึ่งจะได้ผลตอบแทนเป็นค่านายหน้าจากนักศึกษาเช่นกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและลูกค้าจะเป็นไปแบบผู้ชายและผู้ขาย ในกรณีนี้นักศึกษาได้รายได้เต็มราคาไม่ต้องแบ่งค่านายหน้าให้กับคนอื่น อย่างไรก็ตามนักศึกษาก็ต้องรับภาระความเสี่ยงเองทั้งในด้านความเสี่ยงในการถูกจับกุม ความเสี่ยงที่จะถูกเบี้ยวค่าบริการ เป็นต้น

3. กลุ่มที่ขายบริการผ่านสถานบริการ

การค้าประเวณีในรูปแบบนี้มีกระจุกกระจายทั่วกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ Exclusive Club สำหรับบุคคลชั้นสูง สถานอาบอบนวด คาราโอเกะ หรืออาจเปิดเป็นร้านอาหารเล็กๆ บ้างหน้าก็ได้ วิธีนี้เป็นวิธีที่มีมานานแล้ว แต่เดิมหญิงที่ขายบริการในสถานที่แบบนี้อาจไม่ใช่นักศึกษา หากแต่เมื่อกลุ่มนักศึกษาได้รับความนิยมจึงเริ่มที่จะขายกลุ่มสินค้ามาที่กลุ่มนักศึกษาด้วย

การวิจัยภาคสนาม

การศึกษาในกลุ่มนี้ได้ศึกษาจากร้านอาหารย่านรัชดาภิเษกแห่งหนึ่ง เป็นอาคารพาณิชย์ 3 คูหาติดกันโดยกันหนึ่งคูหาด้านซ้ายเปิดให้บริการนวดแผนโบราณ มีผู้หญิงขายบริการทางเพศนั่งในตู้กระจกให้ลูกค้าเลือกซื้อได้ อีกสองคูหาที่เหลือตีทะเล่กันเปิดเป็นร้านอาหารเล็กๆ อย่างไรก็ตามสถานบริการนวดแผนโบราณและร้านอาหารมีประตูเชื่อมถึงกันอยู่ บรรยากาศภายในร้านอาหารเป็นแบบสบายๆ มีโต๊ะสนุ๊กเกอร์ไว้ให้บริการ และมีคาราโอเกะอยู่ชั้น 2 ร้านอาหารเปิดบริการตั้งแต่เวลา 18.00 - 4.00 น. หากดูจากภายนอกเป็นร้านอาหารธรรมดา แต่เป็นที่รู้จักในหมู่นักเที่ยวว่าทางร้านจัดให้นักศึกษาหญิงหรือผู้หญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาที่ทำงานแบบ sideline ขายบริการทางเพศซึ่งหญิงกลุ่มนี้จะไม่นั่งตู้กระจกอย่างเปิดเผยมีอยู่ทั้งสิ้น 40-50 คนผลัดกันมาให้บริการ ลูกค้าของร้านนี้ทั้งหมดจึงเป็นผู้ชายซึ่งมีทั้งที่ต้องการมาซื้อบริการทางเพศ หรือแค่มานั่งทานอาหาร จิบเบียร์ เล่นสแน็กเกอร์ โดยไม่มีการซื้อบริการทางเพศก็ได้

เนื่องจากช่องทางนี้ผู้วิจัยไม่สามารถร่วมสังเกตการณ์ได้เพราะจะเป็นที่ผิดสังเกต ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ จึงมาจากการบอกเล่าของผู้ช่วยวิจัย กล่าวคือเมื่อลูกค้าเดินเข้ามานั่งทานอาหารในร้าน จะมีคนเชียร์แขกที่อยู่ในคราบของพนักงานเสิร์ฟเข้ามาอรับรายการอาหาร และถ้าคนเชียร์

แขกดูแล้วเห็นว่าลูกค้าคนนั้นต้องการซื้อบริการทางเพศ จะเป็นผู้คอยแนะนำผู้หญิงให้ และจะไปเรียกผู้หญิงให้เป็นฝ่ายเข้ามาหาลูกค้า ผู้ซื้อบริการไม่สามารถไปยื่นเลือกผู้หญิงได้เอง ถ้าลูกค้าไม่พอใจไม่ว่าจะเป็นด้วยรูปร่างหน้าตาหรืออื่นๆ ก็จะเปลี่ยนให้ผู้หญิงคนอื่นมาแทนจนกว่าลูกค้าจะพอใจ

แต่ถ้าลูกค้าพอใจกับผู้หญิงที่เชียร์แขกเรียกมา และตกลงที่จะซื้อบริการทางเพศ ลูกค้าจะต้องจ่ายเงินให้กับทางร้านก่อนจึงจะพาผู้หญิงออกไปได้ในอัตรา 2,000-3,500 บาทต่อครั้งขึ้นกับรูปร่างหน้าตาของนักศึกษา และสามารถไปใช้บริการ ณ โรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้ๆ ได้โดยไม่เสียค่าเช่าห้อง เนื่องจากมีเจ้าของคนเดียวกัน นอกจากนี้ทางร้านจะให้บัตรลดราคาสำหรับการมาใช้บริการครั้งต่อไป เพื่อจูงใจให้ลูกค้ากลับมาเที่ยวอีกครั้งด้วย หากแต่ถ้าลูกค้าไม่ได้ซื้อบริการทางเพศ เช่นต้องการมาหาเพื่อนนั่งคุยก็สามารถทำได้ และผู้หญิงจะได้ค่าตีมะละ 40 บาทหากสามารถขายเครื่องตีมาได้

อย่างไรก็ตาม หากผู้หญิงไม่ต้องการไปกับลูกค้าก็สามารถปฏิเสธได้เช่นกัน และทางร้านก็ไม่ได้บังคับให้ขายบริการ เนื่องจากร้านถือหลักความพอใจทั้งสองฝ่าย อีกทั้งยังเห็นว่าถ้ามีการบังคับก็จะมีนักศึกษามาคอยขายบริการ เพราะจุดขายของร้านนี้คือนักศึกษาผู้ซึ่งยังมีวิธีอื่นในการหารายได้ โดยปกตินักศึกษาจะมาขายบริการกันมากในวันศุกร์และวันเสาร์ เนื่องจากในวันถัดไปไม่มีเรียนหนังสือ เช่นเดียวกับลูกค้าที่ไม่ต้องทำงานในวันรุ่งขึ้น ลูกค้าของร้านในวันศุกร์และวันเสาร์จึงมากกว่าวันอื่นๆ

ในการไปเก็บข้อมูลครั้งนั้น ผู้ช่วยวิจัยทำที่ว่าการมานั่งทานอาหาร จิบเบียร์และต้องการศึกษามานั่งเป็นเพื่อนคุยเท่านั้น จากตัวอย่างที่พบในวันนั้น พบว่าเธอเป็นเด็กต่างจังหวัดและศึกษาอยู่ที่ต่างจังหวัดด้วย ขณะเดียวกันได้ทำงานพิเศษเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหารที่ผับแห่งหนึ่งได้เงินเดือนๆละ 1,200 บาท เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของบิดาที่ทำงานอยู่เพียงคนเดียว เนื่องจากมารดาของเธอเสียชีวิตไปแล้วตั้งแต่เธอยังเด็ก เธอจึงอาศัยอยู่กับบิดาและน้องอีก 2 คน เธอเล่าว่ามามาซังของร้านนี้ไปรับประทานอาหารที่ผับที่เธอเสิร์ฟอาหารอยู่ และได้ตั้งนามบัตรไว้และยังบอกว่าถ้าต้องการรายได้พิเศษให้ติดต่อไป ซึ่งเธอคาดว่ามันจะเป็นการขายประเวณีจึงไม่ได้สนใจ จนกระทั่งบิดาไปเสียการพนันแล้วไม่มีเงินชดเชย เธอจึงโทรศัพท์มาหามาซังและบอกว่าจะมาทำงานด้วย โดยบอกกับบิดาเพียงว่าจะมาหางานทำในกรุงเทพฯ เมื่อได้รับการติดต่อมามาซังได้ส่งเงินค่ารถไปให้และเมื่อมาถึงกรุงเทพฯ มามาซังก็เป็นคนจัดหาที่พักให้ เธอเล่าว่าเพิ่งเริ่มขายบริการทางเพศได้ไม่นาน โดยขายบริการไปแค่ครั้งเดียวเท่านั้นก่อนที่จะมานั่งคุยกับผู้ช่วยวิจัย อย่างไรก็ตามเธอเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมาก่อนแล้ว และปัจจุบันนี้ช่วยให้การตัดสินใจของเธอง่ายขึ้น เมื่อผู้ช่วยวิจัยถามว่าจะขายบริการไปถึงเมื่อไร เธอตอบว่าเมื่อได้เงินครบตามที่ต้องการ

วิธีการซื้อขายบริการทางเพศ

นอกเหนือจากการแฝงตัวขายบริการทางเพศในสถานบริการที่อยู่ในรูปของร้านอาหารดังตัวอย่างการสำรวจภาคสนามแล้ว นักศึกษาอาจแฝงตัวขายบริการทางเพศอยู่ตามสถานคาราโอเกะบางแห่ง กล่าวคือเมื่อเข้าไปใช้บริการร้องเพลงคาราโอเกะ ถ้าสนใจจะเรียกเด็กนักศึกษามานั่งเป็นเพื่อน พูดคุย และคอยปรนนิบัติเอาใจก็สามารถให้มามาซึ่งเรียกนักศึกษาหญิงมานั่งเป็นเพื่อนได้ หรือในบางแห่งอาจให้ลูกค้าเลือกนักศึกษาเองก็ได้ หากลูกค้าพอใจอยากซื้อบริการทางเพศก็สามารถทำได้ โดยต้องจ่ายเงินให้กับร้านก่อนเพื่อพานักศึกษาออกมาข้างนอก อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่ทำงานตามร้านคาราโอเกะอาจจะไม่ได้ขายบริการทางเพศทุกคน บางคนมาทำงานโดยเป็นเพื่อนนั่งคุย และคอยปรนนิบัติเอาใจแขกเท่านั้น และหากนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศไม่เต็มใจที่จะขายบริการทางเพศให้กับลูกค้ารายใดสามารถปฏิเสธได้เช่นกัน (จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์)

นอกจากนี้ยังอาจอยู่ตามสถานบริการระดับสูงเช่น Exclusive Club หรือคอกเทลเล้าจน์ชั้นสูง ซึ่งต้องสมัครเป็นสมาชิกหรือที่เรียกว่า "เมมเบอร์" จึงจะสามารถเข้าไปใช้บริการได้ ลูกค้ากลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในสังคมระดับสูง ลูกค้าจะถือบัตรสมาชิกที่เรียกว่าบัตรมาสเตอร์การ์ดซึ่งมีมูลค่าตามที่สมัครไว้ หลังจากมาใช้บริการแต่ละครั้งก็จะถูกหักมูลค่าจากบัตรไปเรื่อยๆจนหมด (นสพ.ฝึกหัด "มหาวิทยาลัย", 30 ก.ค.- 5 ส.ค. 42, น.10)

สถานอาบอบนวดที่หรูหราก็มีนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศทำงานอยู่ด้วย แต่นักศึกษาที่ทำงานในสถานอาบอบนวดชั้นสูงเหล่านี้จะไม่นั่งดู จะให้บริการเฉพาะลูกค้าขาประจำ ถ้าเป็นลูกค้าขาจรต้องลองสอบถามจากเชียร์แขกเอง

อีกลักษณะหนึ่งคือบริการแบบเอสคอร์ตเซอร์วิส ซึ่งจะเน้นบริการชาวต่างประเทศเป็นหลัก ส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจที่เข้ามาติดต่องานในไทย และอยากได้เพื่อนเที่ยว เพื่อนนอน จึงเรียกใช้บริการจากหญิงกลุ่มนี้

ร้านหานักศึกษามาทำงานได้อย่างไร (การทำ Supplier)

วิธีการจัดหาผู้หญิงเข้ามาขายบริการอาจสรุปกว้างๆ ได้ 2 วิธีดังนี้

1) ผู้หญิงเข้ามาสมัครด้วยตัวเอง เนื่องจากนโยบายของทางร้านที่ไม่มีการบังคับให้ขายบริการ ยึดหลักความพอใจทั้งสองฝ่าย อีกทั้งไม่ได้กำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน กล่าวคือ หากใครสะดวกที่จะมาทำงานเวลาใดก็สามารถมาได้ และมีการแบ่งผลตอบแทนในอัตราที่ผู้ขายบริการพอใจ ทำให้มีการบอกต่อให้เพื่อนหรือคนรู้จักที่ต้องการทำงานให้มาสมัครงานได้

2) มองหาตามสถานที่ต่างๆ โดยใช้วิธีเข้าไปพูดจาชักชวนให้มาทำงาน ในลักษณะที่อยากให้ความช่วยเหลือในกรณีของเด็กนั้นเดือดร้อนเรื่องเงิน และจะทิ้งนามบัตรสำหรับติดต่อกลับไว้กับเด็กที่สนใจจะทำงาน เพื่อให้เด็กมีเวลาในการตัดสินใจทำงานด้วยตัวเอง

อย่างไรก็ดี นอกจากวิธีดังกล่าวแล้ว หลายแห่งยังลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์อีกด้วย มีทั้งทำงานประจำและทำชั่วคราว หรืออาจจะแจกใบปลิวในแหล่งที่มีนักศึกษาจำนวนมาก เช่น สยามสแควร์ เป็นต้น

รายได้และการจัดสรรรายได้ระหว่างร้านและหญิงขายบริการ

1. รายได้ของนักศึกษาและหญิงขายบริการทางเพศที่ทำงานแบบ sideline แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ถูกค่าจ่ายให้กับทางร้านจำนวน 2,000-3,500 บาทก่อนที่จะพาหญิงออกไป ซึ่งโดยทั่วไปจะแบ่งระหว่างผู้หญิงกับร้านในอัตราส่วน 50:50 หรือบางรายที่รูปร่างหน้าตาดี มีความสามารถ อัตราส่วนอาจเปลี่ยนเป็น 60:40 หรือ 70:30 ก็ได้ โดยเงินส่วนนี้จะได้นำมาฝากธนาคารเพื่อซื้อบริการอีกส่วนหนึ่งคือทิปที่ถูกค่าให้กับผู้หญิงโดยตรง รายได้ส่วนนี้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับลูกค้า และความสามารถในการให้บริการทางเพศของผู้หญิงเอง และสุดท้ายคือค่าดื่มที่ขายได้ โดยร้านจะให้ค่าดื่มกับผู้หญิงดื่มละ 40 บาท

ในที่นี้หากกำหนดขั้นต่ำให้นักศึกษาที่มาขายบริการทางเพศได้เงินส่วนแรกในอัตรา 50: 50 คือ 1,000 บาทต่อครั้ง ทิปที่ได้ต่อครั้งกำหนดให้เท่ากับ 200 บาท มาขายบริการสัปดาห์ละ 2 วัน และมีลูกค้าซื้อบริการทางเพศวันละ 1 คน รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับจะเท่ากับ 9,600 บาท อย่างไรก็ตามนักศึกษาอาจมาทำงานมากหรือน้อยวันกว่านั้น และแต่ละวันอาจมีลูกค้าซื้อบริการทางเพศมากกว่านั้น และหากสมมติต่อไปว่าผู้หญิงขายเครื่องดื่มได้เฉลี่ยวันละ 5 ชุด รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับจะเพิ่มเป็น 11,200 บาท ถือว่าเป็นรายได้ที่สูงมากเมื่อเทียบกับงานที่ทำ

2. รายได้ของร้านอาหาร ร้านแห่งนี้มีบริการค่อนข้างครบวงจร กล่าวคือมีทั้งบริการจากหญิงขายบริการในส่วนของนวดแผนโบราณ ส่วนที่ทำเป็น sideline มีขายอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้ยังมีโต๊ะสนุกเกอร์และคาราโอเกะ หากพิจารณาเฉพาะในส่วนของร้านอาหาร ถ้าพิจารณาโดยใช้ข้อกำหนดเดียวกับนักศึกษาคือนักศึกษา 1 คนมาทำงานสัปดาห์ละ 2 วัน มีลูกค้ามาซื้อบริการวันละ 1 คนและแบ่งสัดส่วนรายได้ 50:50 มีผู้หญิงทั้งสิ้น 40 - 50 คน ร้านจะได้รายได้จากส่วนนี้ประมาณเดือนละ 320,000 - 400,000 บาท นอกจากนี้ร้านยังมีรายได้จากค่าอาหารและเครื่องดื่ม คาราโอเกะ และสนุกเกอร์อีกด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ

กลุ่มคนต่างๆ ที่สัมพันธ์กันในร้านแห่งนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1. ลูกค้า ในที่นี้จะพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่มาซื้อบริการทางเพศ
2. เจ้าของร้านอาหารและเชียร์แขก
3. นักศึกษาที่มาขายบริการทางเพศ

ทั้ง 3 กลุ่มมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และยังคงควบคุมพฤติกรรมซึ่งกันและกันในธุรกิจนี้ด้วย

1) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่ขายบริการกับเจ้าของร้านอาหารและเชียร์แขก

เนื่องจากร้านนี้อยู่ในย่านที่มีการขายบริการทางเพศ การแข่งขันระหว่างธุรกิจสูง เจ้าของจึงเล็งการแข่งขันโดยตรงด้วยการเจาะลูกค้าเฉพาะกลุ่ม คือ เฉพาะกลุ่มผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา ฉะนั้นนักศึกษาจึงถือเป็นจุดขายของร้านนี้ ทางร้านจึงต้องอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาพอสมควรเพื่อการบริการที่มีคุณภาพที่นักศึกษามอบให้แก่ลูกค้า หรืออาจเรียกได้ว่าคุณภาพของสินค้าของร้านจะได้ดีด้วย กล่าวคือ

1. ไม่กำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน นักศึกษาสะดวกที่จะมาทำงานวันใดก็สามารถมาได้ ทำงานเสร็จสามารถรับเงินได้เลย ใครขยันทำงานก็จะได้เงินมาก
2. ร้านจะไม่มีการบังคับนักศึกษาหากไม่เต็มใจที่จะขายบริการให้แก่ลูกค้า การซื้อขายบริการจะเป็นไปตามความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายเท่านั้น
3. กระจายงานให้ทั่วถึง ถ้านักศึกษามาทำงานก็จะได้งาน เนื่องจากถ้านักศึกษามาแล้วไม่ได้ทำงาน ไม่ได้เงินกลับไป ก็จะไม่มีความตั้งใจให้นักศึกษามาขายบริการอีก

ในทางกลับกัน นักศึกษาไม่ได้มีอิทธิพลเหนือเจ้าของร้านและเชียร์แขกแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้จากต้องแบ่งรายได้ให้ทางร้านในอัตราส่วน 50:50 รวมทั้งยังต้องทำงานให้ดีด้วย เพราะถ้าทำงานไม่ดี ร้านอาจไม่มอบงานให้ แต่เหตุผลที่ทำให้ให้นักศึกษามาทำงานที่ร้านนี้น่าจะเป็นเพราะการมาทำงานที่นี่ได้ลูกค้าแน่นอน นักศึกษาไม่ต้องหาลูกค้าเองซึ่งนอกจากจะเสียเวลาแล้ว ยังเสี่ยงต่อการถูกจับกุม และมีอำนาจการต่อรองกับลูกค้าน้อย หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการทำงานที่ร้านได้มอบความเสี่ยงที่จะไม่ได้รายได้ ความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมให้แก่เจ้าของร้าน ซึ่งการที่เจ้าของร้านยอมรับภาระความเสี่ยงดังกล่าวจะได้ผลตอบแทนเป็นค่านายหน้า

2) ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับเจ้าของร้านอาหารและเชียร์แขก

สถานะของร้านในกรณีนี้เป็นทั้งผู้ขายบริการและนายหน้า กล่าวคือเป็นผู้ขายบริการจากร้านอาหาร ขณะเดียวกันถ้าลูกค้าต้องการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาจะมีสถานะเป็นนายหน้า แต่ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดในธุรกิจ หน้าทีของร้านคือทำอย่างไรให้มีลูกค้าเข้ามาซื้อบริการ จุดขายอย่างหนึ่งที่กล่าวไปแล้วคือเป็นนายหน้าขายบริการทางเพศจากนักศึกษา นั่นคือหากลูกค้าต้องการซื้อบริการจากนักศึกษาก็ไม่ต้องเสียเวลาไปนั่งหาที่อื่น สามารถมาใช้บริการจากที่นี่ได้ หรือหากต้องการซื้อบริการจากหญิงขายบริการอาชีพก็สามารถมาที่นี่ได้เช่นกัน เนื่องจากมีขนาดแผนโบราณและคาราโอเกะไว้คอยบริการด้วย โดยร้านมีบริการห้องในโรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้ๆ กันให้แบบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม นอกจากนี้ยังพยายามดึงดูดลูกค้าให้กลับมาใช้บริการซ้ำด้วยการให้บัตรลดราคาสำหรับการกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป ในส่วนบริการจากร้านอาหาร จะพยายามให้บริการที่ดี จะเห็นว่าบรรยากาศภายในร้านเป็นแบบสบายๆ เหมาะแก่การมาพักผ่อนภายหลังการทำงาน

3) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่ขายบริการกับลูกค้า

บุคคล 2 กลุ่มนี้มีความสัมพันธ์ในลักษณะของผู้ซื้อและผู้ขายบริการทางเพศโดยตรง และมีอำนาจในการต่อรองพอกันกล่าวคือ การตกลงซื้อขายบริการจะเป็นไปตามความพอใจของทั้งสองฝ่าย หากนักศึกษาไม่อยากจะขายบริการแก่ลูกค้าคนใดก็สามารถปฏิเสธได้ อย่างไรก็ตามก็ไม่สามารถทำได้ตามความพอใจได้มากนัก เพราะถ้าปฏิเสธลูกค้าบ่อยๆ ร้านอาจไม่มอบงานให้ก็ได้ ขณะเดียวกันหากลูกค้าไม่ชอบใจนักศึกษาคนใด ร้านก็จะเปลี่ยนให้จนกว่าจะพอใจ แต่ลูกค้าก็ไม่สามารถเลือกมากเกินไป เพราะอาจทำให้ร้านไม่พอใจได้

จะเห็นว่าบุคคลทั้งสามกลุ่มมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขณะเดียวกันความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของแต่ละกลุ่มให้ดำเนินไปได้อย่างดี

4. การขายบริการรูปแบบอื่นๆ

นอกเหนือจากรูปแบบการขายบริการทางเพศดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว นักศึกษาบางรายยังขายบริการทางเพศประจำกับผู้ซื้อบริการรายใดรายหนึ่ง กล่าวคือ ผู้ซื้อบริการทางเพศรายนั้นจะซื้อคอนโดมิเนียมหรือนักศึกษาพักอาศัย ซึ่งรถให้ขับ และให้เงินไว้ใช้จ่ายในแต่ละเดือน แต่นักศึกษาคณะนั้นห้ามไปขายบริการให้กับคนอื่นในช่วงระยะเวลาที่อยู่กับเขา อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนที่ผู้ซื้อบริการทางเพศมอบให้นักศึกษานั้นย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละคู่กรณี บางรายอาจได้รายได้ทางอื่นด้วย เช่น เพลอร์เซนต์ที่ผู้ซื้อบริการจะแบ่งให้หากนักศึกษาสามารถช่วยเหลือติดต่อทางธุรกิจสำเร็จ เป็นต้น ในกรณีศึกษานี้ได้พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้ซื้อบริการรายหนึ่งที่ซื้อบริการด้วยวิธีนี้ (โดยสมมติให้ชื่อนายเอ) นายเอเล่าให้ฟังว่าเขานิยมซื้อบริการด้วยวิธีนี้

เพราะไม่ต้องเสียเวลาไปหาซื้อในยามที่อยากใช้บริการ และยังเชื่อว่าปลอดภัยจากโรคติดต่อ นอกจากนี้ถ้าเทียบในเรื่องค่าใช้จ่ายแล้วยังถูกกว่าการไปซื้อบริการเป็นครั้งๆ เมื่อเทียบกับจำนวนครั้งของการใช้บริการ โดยคำนวณให้ฟังคร่าวๆว่า นายเอได้จัดซื้อคอนโดมิเนียมไว้โดยใช้ชื่อของตนเอง เพื่อให้นักศึกษาที่ตนเลี้ยงดูนั้นพักอาศัย จุดนี้ถือว่านายเอลงทุนในสินทรัพย์ระยะยาวของตนเอง เพราะหากนายเอเลิกเลี้ยงดูนักศึกษาคนที่หนึ่ง และเปลี่ยนไปเลี้ยงดูนักศึกษาคนที่สองก็ยังสามารถเข้าพักอาศัยในคอนโดมิเนียมแห่งนั้นได้ หรือหากนายเอไม่ยอมเลี้ยงดูใครแล้ว ก็สามารถขายต่อได้โดยมูลค่าสินทรัพย์ไม่ลดลงมากนัก นอกจากนี้นายเออาจซื้อรถยนต์ไว้ให้นักศึกษาใช้ ซึ่งแน่นอนใช้ชื่อของนายเอเอง ซึ่งหากนักศึกษาคนใหม่ที่เลี้ยงดูไม่ชอบใจรถคันเก่าที่ซื้อไว้ให้นักศึกษาคนเก่าใช้ ก็จะเอาไปขายและซื้อคันใหม่ให้ซึ่งก็มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ขึ้นอยู่กับความรวยของนักศึกษาและความชื่นชอบของนายเอ เช่น ค่าใช้จ่ายรายเดือนของนักศึกษา บางรายนายเอให้นักศึกษาไว้ใช้จ่ายเดือนละ 20,000 บาท บางรายเดือนละ 30,000 บาท แต่โดยเฉลี่ยจะอยู่ที่เดือนละ 30,000 บาท ซึ่งนายเอเล่าว่าความรวยของนักศึกษาที่เขาเลี้ยงดูอยู่นั้น หากไปซื้อบริการจะตกอยู่ประมาณครั้งละ 5,000 บาท หากเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เขาจ่ายแล้วจะซื้อได้เพียง 6 ครั้งๆ ละไม่กี่ชั่วโมง ซึ่งการเลี้ยงดูประจำอย่างนี้ราคาย่อมถูกกว่าโดยเปรียบเทียบ

ในแง่ตัวนักศึกษา นายเอวิเคราะห์ว่านักศึกษาก็จะพอใจว่าการไปขายบริการเป็นครั้งๆ เพราะไม่ต้องเปลี่ยนลูกค้าบ่อย ทำให้ความรู้สึกว่าตนขายบริการทางเพศน้อยลง นอกจากนี้ยังมีรายได้ใช้ประจำ ชีวิตความเป็นอยู่หรูหรา สะดวกสบาย เป็นต้น

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของสมประสงค์พบว่า ไม่ใช่ว่านักศึกษาทุกคนจะยอมให้คนเลี้ยงดูเป็นประจำอย่างนี้ เพราะในบางรายที่รูปร่างหน้าตาดีมากๆ รายรับจากการขายบริการทางเพศเป็นครั้งๆ ในแต่ละเดือนมากกว่ารายได้ที่ได้จากการให้คนเลี้ยงดูเป็นประจำ

4.2.2 สาเหตุที่ผลักดันให้นักศึกษาขายบริการทางเพศ

จากการวิจัยภาคสนามและการพูดคุยกับผู้ติดตามปัญหาการค้าประเวณีในเด็กและเยาวชน, ผู้ดูแลคลีกับเด็กนักศึกษา รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาขายบริการทางเพศที่มีผู้ศึกษาเอาไว้บ้าง สามารถสรุปสาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้นักศึกษาที่เดิมเป็นกลุ่มเสี่ยงอยู่แล้วเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีได้ดังนี้

1. **ปัญหาการเงินของครอบครัว** ส่วนใหญ่จะพบในกลุ่มเด็กที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งมักจะมีปัญหาเรื่องเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน อีกกรณีหนึ่งคือครอบครัวอาจมีปัญหาทางการเงินไม่สามารถส่งเงินมาให้ทันในบางเดือน (จากตัวอย่างนักศึกษาที่อ้างอิงในโครงการวิจัยเชิงสำรวจของนักศึกษาศรีอยุธยา สาขาการบริหารจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2544) หรือครอบครัวมีความจำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก นักศึกษาจึงหาทางออกด้วยการขาย

บริการทางเพศ ดังเช่น ตัวอย่างนักศึกษาจากการสำรวจภาคสนามในช่องทาง การซื้อขายผ่านสถานบริการ เป็นต้น ในบางราย ครอบครัวไม่มีปัญหาในการส่งเสียค่าเล่าเรียนแต่รู้สึกว่าจะต้องช่วยแบ่งเบาภาระทางการเงินของครอบครัว ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต ทำให้อีกคนหนึ่งต้องทำงานหนักและรับภาระนั้นอยู่คนเดียว หรืออาจมีปัญหากจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เป็นต้น (จากตัวอย่างนักศึกษาที่อ้างอิงในหนังสือพิมพ์ฝึกหัด “นิสิตนักศึกษา”, ก.ย.-ต.ค.42, น.14-15)

2. สภาพครอบครัวที่แตกแยก แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

2.1 พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการหย่าร้างหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต และอีกฝ่ายหนึ่งมีครอบครัวใหม่ ไม่มีใครใส่ใจดูแลเด็ก ลักษณะนี้เด็กจะรู้สึกแค้น ไม่มีหลักยึด รู้สึกว่าไม่มีใครรัก ฉะนั้นเด็กจะติดเพื่อน พยายามเข้ากลุ่มกับเพื่อนให้ได้ หากบังเอิญมาอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เที่ยวกกลางคืน เสพยาเสพติด หรือขายบริการทางเพศจะมีโอกาสเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี (จากตัวอย่างนักศึกษาที่อ้างอิงในนสพ.ไทยรัฐ, 10 เม.ย.40, น.10)

2.2 พ่อมีเมียน้อย แม่มีชู้ ลักษณะนี้ทำให้เด็กมีทัศนคติเรื่องเพศที่ผิด รู้สึกว่าไม่มีใครสนใจ จึงมักจะประชดชีวิตหรือเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ด้วยการมีเพศสัมพันธ์ โดยมีแนวคิดว่าในเมื่อพ่อแม่มีคู่นอนหลายคนได้ เด็กเองก็ทำได้เช่นกัน และเมื่อเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วจะมีโอกาสพัฒนาไปสู่การขายบริการทางเพศได้ง่าย (ตัวอย่างนักศึกษารายนี้ได้เสียชีวิตไปแล้วด้วยโรคเอดส์ ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีโอกาสดูแลใกล้ชิดระหว่างที่รักษาตัว)

3. ฟุ้งเฟ้อ/วัตถุนิยม จะเป็นพวกที่อยากได้ข้าวของเครื่องใช้เกินตัว เช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ เสื้อผ้า เครื่องประดับแบรนด์เนม ถึงแม้ครอบครัวจะส่งเงินมาให้ใช้จ่ายแต่ก็ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตเมืองจึงหารายได้พิเศษเพิ่มเติมด้วยการขายบริการทางเพศ กลุ่มนี้มักจะค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น และมักจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน กล่าวคือ เมื่อเห็นเพื่อนคนอื่นที่ฐานะทางการเงินของครอบครัวดีกว่ามีใช้ ตนเองจึงอยากจะมีบ้าง เช่น ตัวอย่างนักศึกษาจากการสำรวจภาคสนามในช่องทาง การซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต หรือตัวอย่างนักศึกษาที่อ้างอิงในไทยรัฐ ฉบับวันที่ 9 เม.ย.40 น.17 และฉบับวันที่ 1 ก.ย.42 , น.10 เป็นต้น

4. ปัญหาเสพติด มีทั้งสาเหตุโดยตรงและโดยอ้อมของการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี (นักเรียนเรพทอาร์ นักศึกษาเรทเอกซ์, น.6)

4.1 สาเหตุโดยตรง ในระยะแรกการมั่วสุมจะเป็นไปแบบไม่มีข้อแลกเปลี่ยน แต่มีจุดมุ่งหมายในการขายบริการทางเพศแอบแฝงอยู่ โดยฝ่ายชายจะเป็นคนรับผิดชอบเรื่องยาและสถานที่ จนกระทั่งเสพจนติดแล้ว จะไม่รับผิดชอบเรื่องยาให้อีก หลายคนจึงยอมร่วมหลับนอนกับ

ผู้ชายเพื่อแลกกับการเสพยาแต่ละครั้ง ในบางรายถูกคนรักบังคับให้เสพยาจนติดแล้วจึงนำไปขายบริการทางเพศ โดยใช้ยาเสพติดเป็นตัวบังคับให้ขายบริการ เป็นต้น

4.2 สาเหตุโดยอ้อม เป็นการมั่วสุมเพื่อเสพยาเสพติด ซึ่งมักจะมีการร่วมเพศตามมา อาจเป็นไปได้เพราะความสนุกคึกคะนอง หรือด้วยฤทธิ์ของยาโดยไม่ได้คำตอบแทนอะไร หากเกิดปัญหาด้านการเงิน ไม่มีเงินไปซื้อยา ก็จะออกขายบริการเพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติด นอกจากนี้ยังตรงกับประเด็นที่รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งให้ความสำคัญ อย่างไรก็ตามอาจารย์ได้โยนกลับไปถึงต้นเหตุหลักที่ผลักดันให้นักศึกษาติดยาเสพติดและนำไปสู่การร่วมเพศว่ามาจากปัญหาครอบครัว นักศึกษาหลายคนในสถาบันที่อาจารย์ทำนนี้ดูแลอยู่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก ไม่มีบุคคลยึดเหนี่ยวจิตใจจึงถูกชักจูงให้ติดยาเสพติดในที่สุด

5. ผลจากการพนันและติดหนี้ (นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอกซ์, น.7) การพนันบอลเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาเข้าสู่การค้าประเวณี ในกรณีที่นักศึกษาติดหนี้พนันและไม่สามารถหาทางชดใช้ได้ บางรายใช้วิธีขายบริการทางเพศเป็นการไถ่ถอน นอกจากนี้ก็เกี่ยวข้องกับ (เดลินิวส์, 1 ก.ย.42, น.18) เปิดเผยว่าลูกค้าที่ใช้บริการจากนักศึกษาที่ขายบริการเพราะสาเหตุนี้คือพวกที่เล่นพนันด้วยกัน จนบางแห่งเป็นทั้งบิวบอลและเฮย่นต์นักศึกษาขายบริการทางเพศ

สาเหตุต่างๆ เหล่านี้เป็นการกล่าวโดยรวมถึงสาเหตุที่พบในนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในเด็กคนหนึ่งมักจะไม่ได้มีสาเหตุเดียวที่ชักนำให้ขายบริการทางเพศ แต่จะมีหลายปัจจัยและเกิดต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ เช่น ภาวะครอบครัวแตกแยกอยู่แล้ว ต่อมาถูกคนรักทอดทิ้งและอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ขายบริการทางเพศ หรืออาจเป็นส่วนผสมอื่นก็ได้ เมื่อประกอบกับเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แล้วและการยอมรับการขายบริการของกลุ่มเพื่อนสนิทหรืออยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ขายบริการอยู่มาเป็นปัจจัยเสริม ทำให้นักศึกษาหลายคนตัดสินใจเข้าสู่ธุรกิจขายบริการทางเพศได้ง่ายขึ้น และไม่ว่านักศึกษาจะขายอยู่ในรูปแบบใดทั้งในระบบเฮย่นต์ ขายบริการอิสระโดยออกหาลูกค้าเองหรือทำงานในสถานที่ที่มีการขายบริการทางเพศ กลุ่มเพื่อน คนรัก คนรู้จักเป็นกลุ่มสำคัญที่เป็นผู้ชักชวนให้ขายบริการทางเพศ

ในสาเหตุเรื่องปัญหาความแตกแยกภายในครอบครัว ปัญหาเสพยาเสพติด รวมถึงประเด็นทางสังคมที่อธิบายสาเหตุปัญหาทางการเงินของครอบครัว ปัญหาฟุ้งเฟ้อ วัตถุนิยม และปัญหาการพนันและติดหนี้จะไม่อภิปรายในที่นี้ เนื่องจากต้องวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีทางสังคมซึ่งอยู่นอกเหนือการวิจัยครั้งนี้ แต่จะอภิปรายเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทางเศรษฐศาสตร์

เนื่องจากการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ผู้หญิงไม่ว่าจะมีรูปร่างหน้าตา สีสผิวอย่างไร ก็สามารถเข้ามาทำได้ ทำให้อาชีพขายบริการทางเพศเป็นทางเลือกที่ต่ออย่างหนึ่งในการหารายได้ของ

นักศึกษา แม้ว่านักศึกษาจะมีทางเลือกในการประกอบอาชีพอื่น ไม่ว่าจะเป็นการสอนพิเศษ การรับทำงานวิจัยโดยเป็นผู้ไปเก็บแบบสอบถามหรืองานพิเศษอื่นๆ แต่ถ้าเปรียบเทียบรายได้ที่ได้รับต่อระยะเวลาการทำงานเท่ากันจะพบว่าการขายบริการทางเพศให้รายได้สูงกว่าโดยเปรียบเทียบ และยังเป็นงานที่เบากว่าอาชีพอื่นๆโดยเปรียบเทียบอีกด้วย อย่างไรก็ตามระยะเวลาการทำงานในอาชีพนี้ค่อนข้างสั้นมาก กล่าวคือมีระยะเวลาการทำงานประมาณ 4 ปี ถ้าอายุเกิน 23-24 ปีย่อมไม่สามารถอ้างได้อีกว่าเป็นนักศึกษา ในปัจจุบันเจ้าของธุรกิจค้าบริการทางเพศจากนักศึกษาจึงเริ่มหาหญิงขายบริการตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนอยู่ เพื่อเป็นการขยายเวลาในการขายบริการของนักศึกษาให้ยาวนานขึ้นและยังเป็นการสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่ต้องการเด็กสาวที่มีอายุน้อยด้วย อย่างไรก็ตามหญิงขายบริการที่เป็นนักเรียนมีราคาเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษา

จากการสำรวจเอกสารพบว่านักศึกษาหลายรายคิดว่าการขายบริการทางเพศยังดีกว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือคนอื่นๆโดยไม่ได้เงิน เพราะนักศึกษาเปรียบเทียบแล้วว่า ในการกระทำอย่างเดียวกันควรเลือกกระทำในช่องทางที่ตนได้รับผลตอบแทนสูงสุด แต่อาจไม่ใช่ความพอใจสูงสุด กล่าวคือ การขายบริการทางเพศได้รับผลตอบแทนในรูปของตัวเงิน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงานอื่นแล้วเป็นผลตอบแทนที่สูง แต่นักศึกษาเหล่านี้อาจจะไม่ได้รับความสุขทางจิตใจและร่างกายก็ได้ เพราะเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ตนไม่รู้จักและไม่มีความรักความผูกพันทางอารมณ์

นอกจากนี้หากนักศึกษาคนใดเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วอาจจะรู้สึกว่าขายบริการทางเพศก็ไม่ได้ทำให้ตนเสียหายอะไรมากไปกว่านี้ การที่ตนขายบริการทางเพศไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ใคร อีกทั้งระบบการขายบริการทางเพศเป็นระบบการทำงานที่ไม่เปิดเผย ไม่มีการบังคับ ยึดหลักความสมัครใจ ใครทำมากก็ได้ผลตอบแทนมาก ใครทำน้อยก็ได้ผลตอบแทนน้อย การเข้าออกจากอาชีพสามารถทำได้ง่ายและเสรี กล่าวคือหากคิดจะเลิกทำเมื่อไรก็ได้ จึงทำให้นักศึกษาจำนวนมากตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนใหญ่จะหลงติดอยู่ในธุรกิจนี้ เพราะเป็นอาชีพที่ให้ผลตอบแทนสูงมากเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น และหากมีความเชี่ยวชาญ รู้ถึงทางหนีทีไล่ในการทำธุรกิจดีแล้ว ยังสามารถผันตัวขึ้นมาเป็นนายหน้า (เอเยนต์) ได้อย่างง่ายดายและไม่มีความเสี่ยงอีกด้วย

นักศึกษาที่เข้ามาขายบริการทางเพศมักจะใช้เหตุผลข้างต้นประกอบการตัดสินใจ โดยลืมมองไปถึงผลเสียและต้นทุนที่เกิดขึ้นซึ่งมากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับอย่างไม่สามารถนำมาเทียบกันได้ ดังนี้

1. ต้นทุนมนุษย์ กลุ่มนักศึกษาเป็นเพียงกลุ่มคนจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชากรทั้งประเทศที่มีโอกาสศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี พ่อแม่ผู้ปกครอง รวมถึงรัฐบาลได้ลงทุนในการเลี้ยงดู เสียค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเป็นจำนวนมากในการผลิตคนที่มีความรู้ความสามารถ โดย

คาดหวังว่าจะนำความรู้ความสามารถดังกล่าวไปพัฒนาตนเองและประเทศชาติ หากแต่ถ้า นักศึกษาจำนวนหนึ่งซึ่งแม้จะเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดหันมาขาย บริการทางเพศและหลงติดอยู่ในธุรกิจดังกล่าว การลงทุนดังกล่าวก็จะเกิดผลได้ไม่เต็มที่ กล่าวคือ ถึงแม้ว่าทำดีที่สุดแล้วนักศึกษาจะเลิกขายบริการทางเพศและหันมาประกอบอาชีพตามวิชาความรู้ที่ ได้เล่าเรียนมา หากแต่การที่ต้องเข้าไปขายบริการทางเพศทำให้นักศึกษาหลายคนเสียโอกาสที่จะ ได้พัฒนาทักษะของตัวเองในด้านอื่นที่มีประโยชน์ในอนาคต นอกจากนี้ยังต้องประสบกับผลเสีย หลายอย่าง เช่น

1.1 โอกาสเสี่ยงสูงในการติดโรคติดต่อจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งหากนักศึกษาคนใดได้รับเชื้อเอดส์มา ประเทศไทยก็ได้สูญเสียทรัพยากรที่มี คุณค่าที่สุดไปด้วย 1 คน และหากนักศึกษาได้รับเชื้อเอดส์กันเป็นจำนวนมาก ประเทศย่อมต้อง สูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่าไปเป็นจำนวนมากด้วย แน่นอนว่าเราไม่สามารถประเมินช่วงชีวิตที่ เหลือของคน 1 คนได้ว่ามีมูลค่าเท่าไรหรือจะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้มากเท่าไรหากว่าเขา ได้มีโอกาสมีชีวิตอยู่ รวมทั้งในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ก็ต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็น จำนวนมาก หรือหากบางคนไม่โชคร้ายติดโรคที่สามารถรักษาหายได้ ประเทศก็ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการรักษาพยาบาลด้วยเช่นกัน

1.2 นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมีโอกาสที่ต้องข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ หรืออาจเป็นยาเสพติดที่ออกฤทธิ์รุนแรงกว่านี้ โดยเฉพาะผู้ที่ขายบริการ ทางเพศผ่านสถานบริการ เนื่องจากนักศึกษาอาจต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับแขกที่มาเที่ยว หรืออาจเป็นการดื่มย้อมใจก็ได้ ผลเสียแม้จะไม่รุนแรงนัก แต่ก็ถือว่าส่งผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย เป็นอย่างน้อย

1.3 นักศึกษามีโอกาสที่จะตั้งครรรภ์ได้ ถึงแม้ว่าบางคนอาจจะป้องกันเป็นอย่างดี ดี แต่โอกาสผิดพลาดย่อมเกิดขึ้นได้ และหากเกิดขึ้นแล้วนักศึกษาย่อมมีทางเลือกอยู่แค่ 2 ทางคือ ทำแท้งและไม่ทำแท้ง ไม่ว่าจะเลือกทางเลือกใดย่อมส่งผลลบต่อตัวนักศึกษาทั้งสิ้น หากทำแท้ง นอกจากจะเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมแล้ว อาจเป็นปมให้นักศึกษารู้สึกอยู่ตลอดเวลาได้ฆ่าลูกในไส้ ของตัวเอง หรือหากไม่ทำแท้ง ให้โอกาสเด็กได้มีชีวิตรอด นักศึกษาผู้นั้นย่อมต้องเสียโอกาสในการ เรียนไปอย่างน้อยก็ช่วงเวลาหนึ่งและอาจกลับมาเรียนใหม่ได้ หรืออาจต้องเสียอนาคตทางการ ศึกษาไปเลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมด้วย อย่างไรก็ตามการมีบุตรเมื่อยังไม่พร้อม อาจ ก่อให้เกิดปัญหาสังคมใหม่ขึ้นได้

1.4 อาชีพนี้มีส่วนช่วงระยะเวลาการทำงานสั้น และทำให้สุขภาพร่างกายเสื่อมโทรมเร็ว และหากสังคมรับรู้ว่าคุณค่าบริการทางเพศมาก่อน โอกาสที่จะถูกมองในแง่ลบย่อมสูงขึ้น และอาจส่งผลถึงระดับการยอมรับของคนในสังคม และปัญหาการทำงานได้

2. ประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศลดลง กล่าวคือ ประชากรของประเทศเริ่มมีแนวโน้มเชิงบวกต่อการขายบริการทางเพศมากขึ้น ดังที่เริ่มเห็นแนวโน้มดังกล่าวแล้วในปัจจุบัน จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและความรู้สึกต่อนักศึกษาขายบริการทางเพศที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ดูรายละเอียดในบทที่ 5) ซึ่งสรุปได้ว่า ประชากรรุ่นใหม่ คนที่มีอายุน้อยลง จะให้การยอมรับการขายบริการทางเพศมากขึ้น มีความเคยชินกับเรื่องดังกล่าวมากขึ้น และรู้สึกว่าไม่ใช่สิ่งผิดที่จะกระทำ ส่งผลให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีของนักศึกษาขยับขึ้นเรื่อยๆ และหากเยาวชนของชาติตกอยู่ในธุรกิจนี้เป็นจำนวนมาก โอกาสในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพย่อมลดลงด้วย นอกจากนี้ยังอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา ส่งผลให้ต้นทุนในการแก้ปัญหาสังคมสูงขึ้นอย่างไรก็ดีถือเป็นปัญหาที่รัฐบาลและประชาชนทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข

3. ธุรกิจการค้าประเวณีเป็นธุรกิจภาคบริการที่ไม่ได้ก่อให้เกิดผลิตผล (Productivity) หรือก่อให้เกิดทักษะ(skill) ใดที่เป็นประโยชน์ หรือสามารถนำมาพัฒนาประเทศได้ในระยะยาว

4.2.3 อัตราค่าบริการของนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

อัตราค่าบริการหรือ “ค่าตัว” ของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมีการปรับตัวตามกลไกตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป ในระยะเริ่มแรกของธุรกิจค้าประเวณีของหญิงขายบริการกลุ่มนี้ บริการทางเพศจากนักศึกษาถือเป็นสินค้าอุดมคติ จำนวนอุปทาน (นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ) ยังมีน้อย “ค่าตัว” ของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจึงสูงเป็นหลักหมื่นบาทขึ้นไป เมื่อสินค้าเริ่มเป็นที่รู้จักในกลุ่มลูกค้า ความต้องการซื้อเริ่มมีมากขึ้น เช่นเดียวกับที่จำนวนนักศึกษาขายบริการเพิ่มขึ้น หากแต่อุปทานเพิ่มขึ้นเร็วกว่าอุปสงค์ และมีสินค้ากลุ่มอื่น(หญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่ นักศึกษา) ซึ่งสามารถทดแทนบริการทางเพศจากนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ราคาเฉลี่ยของ “สินค้า” จึงปรับตัวต่ำลง ในปัจจุบัน “ค่าตัว” ของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศขึ้นอยู่กับ

1. สถานที่ในการขายบริการ

สินค้าชนิดเดียวกัน หากวางขายในตลาดที่ต่างกันย่อมขายได้ในราคาที่ต่างกัน บริการทางเพศจากนักศึกษาก็เช่นเดียวกัน หากขายอยู่ในสถานบริการระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นสถานอาบอบนวดระดับสูง Exclusive Club, คอกเทลเล่านัจชั้นสูง อัตราค่าบริการย่อมสูงกว่าสถานค้าบริการทางเพศที่เป็นร้านอาหาร, คาราโอเกะ, แหล่งบันเทิงยามราตรี หรือโรงแรมชื่อดังบนถนนเพชรบุรีตัดใหม่

และในสถานที่แต่ละแห่งมีบรรยากาศ สภาพการตกแต่ง เครื่องอำนวยความสะดวก บริการและคุณภาพของสินค้า(รูปร่างหน้าตาผิวพรรณ ความสะอาดปลอดภัยของผู้หญิง) แตกต่างกัน และมักจะกำหนดระดับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของตน มีราคามาตรฐานของตนเองไว้แล้ว

2. กลุ่มลูกค้า

แม้ว่าจะจะเป็นนักศึกษาคนเดียวกัน ขายบริการด้วยวิธีเดียวกันซึ่งอาจจะเป็นการขายผ่านนายหน้า(เอเย่นต์)หรือหาลูกค้าเอง สถานภาพ,ฐานะด้านการเงินและความซ้ำซ้อนในการเลือกซื้อของลูกค้ามีผลให้ราคาสินค้าแตกต่างกันด้วย กล่าวคือถ้าเป็นลูกค้าที่มีสถานภาพทางสังคมสูง มีฐานะทางการเงินดี นักศึกษาหรือเอเย่นต์จะสามารถเรียกราคาได้สูงกว่าลูกค้าที่มีสถานภาพทางสังคมหรือฐานะทางการเงินต่ำกว่า ส่วนความซ้ำซ้อนในการเลือกซื้อของลูกค้าจะเป็นในลักษณะของการต่อรองราคาจากลูกค้า ลูกค้าที่ซื้อบริการทางเพศบ่อยย่อมสามารถประเมินราคาได้ว่าสินค้า (นักศึกษา) ที่เห็นควรมีราคาเท่าไร ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะประเมินจากรูปร่างหน้าตาเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถในการต่อรองราคาของลูกค้าและความสามารถในการตั้งราคาของผู้ขายด้วย

3. สินค้า (นักศึกษา)

ปัจจัยในตัวสินค้าเองที่ใช้ในการกำหนดราคาของสินค้า (นักศึกษา) อาจแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

3.1) คุณภาพของสินค้า (นักศึกษา) ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ความน้อยครั้งของการผ่านงาน ถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการกำหนดราคา กล่าวคือนักศึกษาที่มีรูปร่างหน้าตาดี สดใ้ย่อมสามารถเรียกราคาได้สูงกว่าผู้ที่มีปัจจัยด้านนี้น้อยกว่า ส่วนในด้านความน้อยครั้งของการผ่านงานนั้น ผู้ที่ผ่านงานมาน้อยครั้งกว่าย่อมได้ราคาดีกว่าผู้ที่ผ่านงานมามากกว่า กล่าวคืออาจเรียกราคาได้สูงกว่าราคาตลาดทั่วไป ส่วนผู้ที่ทำงานด้านนี้มานานราคาเฉลี่ยจะอยู่ที่ราคาตลาด

3.2) มูลค่าเพิ่มของสินค้า (นักศึกษา) ได้แก่ สถาบันการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ความรู้ความสามารถอื่นๆ ในการเข้าสังคมชั้นสูงของตัวนักศึกษาเอง ยิ่งศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมมากเท่าไรก็ยิ่งสามารถเรียกราคาได้เพิ่มขึ้น ความรู้ความสามารถของนักศึกษา เช่น ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ การเต้นรำ การเล่นกอล์ฟ วิเคราะห์ตลาดหุ้น เป็นต้น ยิ่งมีความสามารถมากก็ยิ่งเรียกราคาได้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

ถึงแม้ว่าจะขายบริการทางเพศผ่านช่องทางเดียวกัน ลูกค้าคนเดียวกัน แต่ราคาของสินค้าสามารถยืดหยุ่นได้ตามปัจจัยที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งจะพิจารณาถึงรูปร่างหน้าตามากที่สุด อัตราราคาสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 สรุปราคาค่าบริการของนักศึกษาชายบริการทางเพศ

ระดับสินค้า	ราคาโดยเฉลี่ย	รายละเอียดและคุณสมบัติ
C-D	800-1,800	เป็นกลุ่มที่ขายบริการมานาน รูปร่างหน้าตาไม่ใช่สิ่งสำคัญ หากขายครั้งแรกราคาประมาณ 1,800 บาท มักขายตามสถานที่ที่เที่ยวกกลางคืน
B	2,000-3,000	คุณภาพหน้าตาดีขึ้น สามารถกำหนดสเปคบางอย่างได้ ศึกษาในสถาบัน มีชื่อที่พอยอมรับได้ กลุ่มที่ขายทางอินเทอร์เน็ตอยู่กลุ่มนี้
A	4,000-6,000	ลูกค้าสามารถกำหนดคุณสมบัติก่อนสั่งซื้อได้ มักจะให้แม่เฒ่าจัดเด็กมาเพื่อเลือก สเปคยอดนิยม ชาว สูง ผอมยาว มีเชื้อจีน หุ่นนางแบบ
AA	6,000-10,000	หน้าตาออกลูกครึ่ง มีฐานะ มีรถใช้ ต้องมาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง สภาพร่างกายต้องดีมาก
AAA	10,000 ขึ้นไป	มักจะมีใบปริญญา เวที ชื่อเสียงเป็นตัวกำกับ หรืออยู่ในแวดวงสังคมชั้นสูง

ที่มา :สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์และอัญชลี ปิยะदानนท์,นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์, หน้า80

4.3 นายหน้า (เอเยนต์)

จากช่องว่างที่ทั้งฝ่ายอุปทาน(นักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ) และฝ่ายอุปสงค์(ผู้ซื้อบริการจากนักศึกษา) ต่างไม่ยอมเปิดเผยตัวว่าเป็นผู้ขายและผู้ซื้อบริการทางเพศ จึงทำให้กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่จัดหานักศึกษาให้ผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศ และจัดหาลูกค้าให้แก่นักศึกษา โดยที่นักศึกษาไม่จำเป็นต้องไปนั่งโชว์ตัวในตู้กระจก ซึ่งเสี่ยงที่คนรู้จักจะมาพบเห็นและอาจเสียชื่อเสียงรวมถึงอนาคตทางการศึกษาได้ ขณะเดียวกันผู้ที่ต้องการซื้อบริการจากนักศึกษาก็ไม่ต้องการเปิดเผยตัวว่าตนซื้อบริการทางเพศ โดยเฉพาะกับกลุ่มนักศึกษาซึ่งจากการสำรวจทัศนคติของบุคคลทั่วไปพบว่ารู้สึกรังเกียจผู้ที่ซื้อบริการทางเพศจากกลุ่มนักศึกษามากกว่าซื้อบริการจากกลุ่มหญิงที่ไม่ใช่ศึกษา ดังรายละเอียดในบทที่ 5 โดยนายหน้า(เอเยนต์) จะได้รับเงินค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทนจากการติดต่อให้ทั้ง 2 ฝ่ายซื้อขายกันได้

นายหน้า(เอเยนต์) จะทำหน้าที่หาลูกค้าและเจรจาต่อรองราคาแทนนักศึกษา ซึ่งนอกจากเป็นการปลอดภัยที่ไม่ต้องเปิดเผยตัวของนักศึกษาแล้ว ยังสะดวกต่อนักศึกษาด้วยที่ไม่ต้องเสียเวลาไปเสาะหาลูกค้าเอง นอกจากนั้นถ้าอยู่ในสังกัดของนายหน้าที่ดี กล่าวคือ กลุ่มลูกค้าของนายหน้าเป็นคนที่มีความรู้ทางการเงิน ฐานะทางสังคมดี นักศึกษายังได้รับผลตอบแทนที่ดีด้วย แต่ถ้าอยู่ในสังกัดของนายหน้าที่มีเครือข่ายไม่กว้างขวางนัก ผลตอบแทนอาจลดลงบ้าง

นายหน้า(เอเยนต์) ยังอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศด้วย กล่าวคือ ผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศไม่ต้องเสียเวลาไปหาซื้อนักศึกษาเอง ซึ่งนอกจากจะเสียเวลาแล้ว อาจไม่ตรงตามที่ต้องการก็ได้ หากแต่ถ้าติดต่อผ่านนายหน้าแล้วผู้ที่ต้องการซื้อบริการสามารถกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่ต้องการได้ และหากเป็นนายหน้าที่ติดต่อกันจนพอใจได้แล้ว ก็สามารถมั่นใจได้ว่าได้รับบริการจากนักศึกษาตัวจริง

4.3.1 คุณสมบัติของนายหน้า (เอเยนต์)

เนื่องจากธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนสูง จึงมีนายหน้า (เอเยนต์) รายใหม่เข้าสู่ธุรกิจตลอดเวลา การขายบริการทางเพศผ่านกลุ่มนายหน้าจึงมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ผู้ที่จะเป็นนายหน้า(เอเยนต์) ที่ดีนั้นต้องมีทักษะและความสามารถหลายอย่าง ดังนี้

1. มีทักษะในการเจรจาต่อรองที่ดีและเอาใจเก่ง เนื่องจากลูกค้าที่สนใจซื้อบริการทางเพศมีหลายประเภท มีอุปนิสัยแตกต่างกัน ความต้องการแตกต่างกัน การต่อรองกับลูกค้าอย่างมีลูกล่อลูกชน มีไหวพริบจะสามารถดึงราคาค่าบริการให้สูงขึ้นได้ นอกจากนี้ยังต้องเอาใจเก่ง ต้องมองออกว่าลูกค้าแบบนี้ ชอบนักศึกษาประเภทไหน และต้องจัดหามาให้ได้ตามต้องการ ซึ่งหากถูกใจลูกค้า ก็จะมีลูกค้าติดต่อเข้ามามาก

2. มีทักษะในการโน้มน้าวและชักจูงผู้อื่น ทักษะนั้นนอกจากจะมีส่วนในการเจรจาต่อรองกับลูกค้าแล้ว ยังมีผลกับกลุ่มนักศึกษาด้วย เนื่องจากในกลุ่มนักศึกษานี้อาศัยความสมัครใจเป็นหลัก ไม่สามารถบังคับขู่เข็ญได้ เช่นในกรณีที่นักศึกษาไม่ยอมขายบริการเป็นต้น เอเยนต์ต้องเป็นผู้เข้าไปพูดคุยกับนักศึกษาเพื่อชักจูงให้กลับไปทำงานต่อ

3. มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อลูกค้าและต่อนักศึกษา ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า คือ ถ้าลูกค้ากำหนดคุณสมบัติมาว่าต้องการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา เอเยนต์ก็ต้องหานักศึกษาจริงให้ ดังที่กล่าวในหัวข้ออุปสงค์แล้วว่าผู้ซื้อบริการทางเพศส่วนใหญ่จะทดลองใช้บริการทางเพศไปทุกกลุ่ม การพูดจาของผู้หญิงแต่ละกลุ่มย่อมแตกต่างกัน หากเอเยนต์นำผู้หญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษามาให้บริการแล้วลูกค้าจับได้ การติดต่อขอใช้บริการซ้ำในครั้งต่อไปย่อมเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้เอเยนต์ยังต้องมีความซื่อสัตย์ต่อนักศึกษาด้วย กล่าวคือ ต้องไม่เบียดค่าบริการ ตกลงกันไว้ด้วยราคาเท่าไรก็ต้องให้นักศึกษาตามนั้น รวมทั้งต้องไม่เอาเปรียบค่าบริการจากนักศึกษาจนเกินไปด้วย

4. ต้องมีเครือข่ายลูกค้ากว้างขวาง เหตุผลที่นักศึกษาขายบริการผ่านเอเยนต์ก็เนื่องจากไม่ต้องเสียเวลาไปเสาะหาลูกค้าเอง ซึ่งนอกจากจะเสี่ยงต่อการถูกเสียชื่อเสียงแล้ว ยังเสี่ยงที่จะได้ลูกค้าที่ไม่ดีด้วย ฉะนั้นหากเอเยนต์รายใดมีลูกค้ามาก หางานให้นักศึกษาได้สม่ำเสมอแล้ว ย่อมมีนักศึกษาอยากอยู่ในสังกัดมาก

บทที่ 5

ทัศนคติเปรียบเทียบของสังคมต่อ

หญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษา

ในการสำรวจเปรียบเทียบทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อกรณีหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษาได้แบ่งการศึกษาดังออกเป็น 2 กลุ่มย่อยๆ คือ กลุ่มนักศึกษาทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป เพราะนักศึกษาทั่วไปอยู่ในวัยเดียวกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ มีวิถีชีวิต และวิถีคิดคล้ายคลึงกัน ฉะนั้นสิ่งที่นักศึกษาทั่วไปคิดต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศจึงน่าจะแตกต่างจากบุคคลทั่วไปกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 215 ชุด ในจำนวนนี้สูญหายระหว่างการเก็บ 2 ชุดและไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 2 ชุด จึงมีแบบสอบถามสำหรับประมวลผลเพียงแค่ 211 ชุด กลุ่มบุคคลทั่วไปเก็บแบบสอบถามจำนวน 215 ชุดเช่นกัน สูญหายระหว่างการเก็บ 3 ชุดและไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 6 ชุด จึงมีแบบสอบถามสำหรับประมวลผลในกลุ่มนี้เพียง 207 ชุด

5.1 ทัศนคติจากนักศึกษาทั่วไปที่ศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาประมวลผลมีทั้งสิ้น 211 คนแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 82 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 38.9 เป็นนักศึกษาหญิง 129 คนคิดเป็นร้อยละ 61.1 มีอายุอยู่ระหว่าง 15-24 ปีจำนวน 203 คนคิดเป็นร้อยละ 96.4 และ อายุระหว่าง 25-34 ปีจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 3.6 กำลังศึกษาในคณะทางด้านวิทยาศาสตร์ เช่น คณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้นจำนวน 74 คนคิดเป็นร้อยละ 35.1 คณะทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เช่นคณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ จำนวน 129 คนคิดเป็นร้อยละ 61.1 และไม่ระบุคณะ 8 คนหรือร้อยละ 3.8 กลุ่มตัวอย่างศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลจำนวน 103 คนหรือร้อยละ 48.8 มหาวิทยาลัยเอกชน 108 คนหรือร้อยละ 51.2 มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาทจำนวน 202 คนหรือร้อยละ 95.7 ระหว่าง 10,001-30,000 บาทจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 3.8 และระหว่าง 30,001-50,000 บาทจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.5

5.1.1 ความคิดเห็นต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการทางเพศ

นักศึกษาทั่วไปคิดว่าปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 ที่ทำให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยมร้อยละ 51.2 ความยากจนร้อยละ 27 และการชอบงาน

สบาย รายได้ดีร้อยละ 10 ในขณะที่ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 2 ที่ผลัดกันให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ชอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 31.8 ความพึงพอใจ/บริโภคนิยมร้อยละ 19.4 และเกิดจากปัญหาครอบครัวร้อยละ 14.7 และปัจจัยที่สำคัญอันดับ 3 ที่ผลัดกันให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ความยากจนร้อยละ 19.9 ชอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 19 และปัญหาครอบครัวร้อยละ 15.2 ดังแสดงในตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 สาเหตุผลัดกันให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการทางเพศในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

สาเหตุ	สาเหตุอันดับ 1		สาเหตุอันดับ 2		สาเหตุอันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความยากจน	57	27.01	25	11.85	42	19.91
ถูกล่วง/บังคับ	5	2.37	16	7.58	28	13.27
ชอบงานสบาย รายได้ดี	21	9.95	67	31.75	40	18.96
ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ	5	2.37	5	2.37	5	2.37
เลียนแบบเพื่อน	0	0.00	15	7.11	15	7.11
ปัญหาครอบครัว	12	5.69	31	14.69	32	15.17
พึงพอใจ/บริโภคนิยม	108	51.18	41	19.43	27	12.80
ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต	3	1.42	6	2.84	16	7.58
ไม่ตอบ	0	0.00	5	2.37	6	2.84
รวม	211	100.00	211	100.00	211	100.00

คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมที่ส่งผลให้นักศึกษาเข้าสู่อาชีพมากขึ้น

ค่านิยมในสังคมอาจไม่ใช่สาเหตุโดยตรงที่ผลัดกันให้นักศึกษาเข้ามาขายบริการทางเพศโดยตรง หากแต่เป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจขายบริการทางเพศง่ายขึ้น เนื่องมาจากความเคยชินและเห็นเป็นเรื่องปกติเป็นต้น ในกรณีนี้ได้แบ่งออกเป็น 4 ค่านิยมคือ การปล่อยเนื้อปล่อยตัว ความพึงพอใจ/บริโภคนิยม ความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว และระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่ โดยให้เรียงลำดับความสำคัญ ได้ผลดังตารางที่ 5-2

คุณรู้สึกอย่างไรต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ

จากนักศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 211 คนพบว่า 58 คนหรือร้อยละ 27.5 รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในขณะที่ร้อยละ 57.8 ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ และร้อยละ 14.7 ตอบตัวเลือกอื่นๆ ซึ่งระบุไว้ต่างกันไปอาทิเช่น รู้สึกเฉยๆ หรือยังบอกไม่ได้ว่ารังเกียจ

หรือไม่ขึ้นอยู่กับเหตุผลและความจำเป็นที่นักศึกษาผู้นั้นมาขายบริการทางเพศ เป็นต้น ดังตารางที่ 5-3

สำหรับผู้ที่รังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศให้เหตุผลที่รังเกียจว่าเป็นเพราะนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศทำงานที่ผิดศีลธรรมมากที่สุดร้อยละ 17.5 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 6.6 รังเกียจเพราะมีโอกาสติดโรค ร้อยละ 1.6 รังเกียจเพราะคิดว่านักศึกษาเหล่านี้มีความต้องการทางเพศสูง ในขณะที่ร้อยละ 10.9 รังเกียจด้วยเหตุผลอื่นๆ บ้างคิดว่านักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะหาเงินด้วยวิธีอื่นนอกเหนือจากการขายบริการทางเพศ บ้างคิดว่านักศึกษาเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี เป็นต้น

ในขณะที่ผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพถึงร้อยละ 57.4 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 9.3 มองว่าเป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น (ตารางที่ 5-4)

ตารางที่ 5-2 ค่านิยมที่ส่งผลให้นักศึกษาขายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

ค่านิยม	ความสำคัญ อันดับ 1		ความสำคัญ อันดับ 2		ความสำคัญ อันดับ 3		ความสำคัญ อันดับ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปล่อยเนื้อปล่อยตัว	49	23.22	103	48.82	35	16.59	10	4.74
ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	139	65.88	43	20.38	15	7.11	8	3.79
ความรับผิดชอบต่อความ เป็นอยู่ของครอบครัว	18	8.53	30	14.22	68	32.23	74	35.07
ระดับการยอมรับการขายบริการทาง เพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่	5	2.37	18	8.53	71	33.65	97	45.97
ไม่ตอบ	0	0.00	17	8.06	22	10.43	22	10.43
รวม	211	100.00	211	100.00	211	100.00	211	100.00

ตารางที่ 5-3 จำนวนและร้อยละความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและลักษณะการคบนักศึกษาเหล่านั้นในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

ความรู้สึกต่อนักศึกษา ขายบริการทางเพศ	ระดับการคบหา			รวม
	คบเหมือนบุคคลอื่นทั่วไป	คุยด้วยแต่ไม่คบ	ไม่คุยและไม่คบด้วย	
รังเกียจ	19	37	2	58
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกรังเกียจ	32.8	63.8	3.4	100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	13.4	55.2	100.0	27.5
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	9.0	17.5	0.9	27.5
ไม่รังเกียจ	101	21		122
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกไม่รังเกียจ	82.8	17.2		100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	71.1	31.3		57.8
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	47.9	10.0		57.8
อื่นๆ	22	9		31
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกอื่นๆ	71.0	29.0		100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	15.5	13.4		14.7
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	10.4	4.3		14.7
รวม	142	67	2	211
ร้อยละเทียบกับรวม	67.3	31.8	0.9	100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	100.0	100.0	100.0	100.0
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	67.3	31.8	0.9	100.0

หากบังเอิญได้รู้จักกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจะคบหาด้วยหรือไม่

หากพิจารณาจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นักศึกษาทั่วไปยังให้การคบนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเหมือนเพื่อนปกติทั่วไปถึงร้อยละ 67.3 คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อนร้อยละ 31.8 และมีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาดดังตารางที่ 5-3 โดยร้อยละ 53 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลต่อการเลือกคบบากับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศว่าตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ และร้อยละ 18.5 ให้เหตุผลว่าเป็นคนในสังคมเดียวกัน ในขณะที่ร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลต่อการที่คุยด้วยแต่ไม่คบหาเป็นเพื่อนว่าตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย และร้อยละ 9.5 ให้เหตุผลว่าอาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้ นอกจากนี้ร้อยละ 1 ให้เหตุผลต่อการที่ไม่คบและไม่คุยด้วยเด็ดขาดเพราะคิดว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี ตารางที่ 5-5

ตารางที่ 5-4 เหตุผลของความรู้สึกที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

เหตุผล	ความถี่	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อรู้สึกรังเกียจ			
มีโอกาสติดโรค	12	5.8	6.6
ทำงานที่ผิดศีลธรรม	32	15.5	17.5
เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง	3	1.5	1.6
อื่นๆ	20	9.7	10.9
เมื่อไม่รู้สึกรังเกียจ			
เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น	17	8.3	9.3
เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว	3	1.5	1.6
เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ	105	51	57.4
อื่นๆ	14	6.8	7.7
จำนวนคำตอบทั้งหมด	206	100	112.6

หมายเหตุ คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 183 ชุด

ตารางที่ 5-5 เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อคบด้วยเหมือนบุคคลทั่วไป			
เป็นคนในสังคมเดียวกัน	37	16.4	18.5
ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ	106	47.1	53.0
อื่นๆ	16	7.1	8.0
เมื่อคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน			
อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้	19	8.4	9.5
ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย	40	17.8	20.0
อื่นๆ	5	2.2	2.5
เมื่อไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาด			
คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี	2	0.9	1.0
อื่นๆ	0	0.0	0.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	225	100.0	112.5

หมายเหตุ คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด

ในจำนวนนักศึกษาผู้ที่ตอบว่ารู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศพบว่า ร้อยละ 32.8 ยังคบหาดูด้วยดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป ร้อยละ 63.8 คบด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และร้อยละ 3.4 ไม่คุยและไม่คบเด็ดขาด ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศร้อยละ 82.8 ยังคบหาดูด้วยดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป ในขณะที่ร้อยละ 17.2 แคคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และผู้ที่ตอบตัวเล็อกอื่นๆในการถามความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศร้อยละ 71 ยังให้การคบหาดูด้วยดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป และร้อยละ 29 คบด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน

จากข้อมูลจะเห็นว่านักศึกษาที่รู้สึกรังเกียจบางส่วนอาจจะยังคบหาอยู่กับนักศึกษาเหล่านั้นดังเช่นคนอื่นทั่วไป อาจเนื่องด้วยบทบาททางสังคมบังคับอยู่เนื่องจากยังเป็นนักศึกษาทั้งคู่ หรือบางคนรู้สึกรังเกียจแต่ขณะเดียวกันคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้นั้นจึงยังคบหาอยู่ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจบางส่วนอาจจะแคคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อนก็ได้ ด้วยสาเหตุต่างๆ กันไป เช่น ไม่รู้สึกรังเกียจแต่รู้สึกไม่ปลอดภัยต่อการคบหาอย่างสนิทสนม หรือบางกลุ่มให้สาเหตุว่าไม่รู้สึกรังเกียจแต่วิถีทางดำเนินชีวิตต่างกันอยู่แล้ว อยู่กันคนละสังคม การที่จะคบหาอย่างสนิทสนมจึงเป็นเรื่องยาก

คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อนักศึกษาหญิงที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม 198 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 93.8 คิดว่าสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม มีเพียง 9 คนหรือร้อยละ 4.3 เท่านั้นที่คิดว่าสังคมไม่ควรให้การยอมรับหญิงเหล่านั้น โดยร้อยละ 84.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลว่าเพื่อที่นักศึกษาที่ขายบริการเหล่านี้สามารถมีโอกาสเริ่มต้นใหม่ได้ จะได้ไม่กลับไปทำอีก ร้อยละ 20.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลว่าควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่เคยทำ ในขณะที่นักศึกษาที่ร้อยละ 0.5 ให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นการลงโทษทางสังคม และร้อยละ 3.9 ให้เหตุผลว่าการยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย ดังแสดงในตารางที่ 5-6 และ 5-7

ตารางที่ 5-6 แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้วในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

สังคมควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม	198	93.8
ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น	9	4.3
อื่นๆ	4	1.9
รวม	211	100.0

ตารางที่ 5-7 เหตุผลเมื่อนักศึกษาทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขายบริการแล้ว

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่น			
การคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ	42	18.3	20.4
ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก	174	75.7	84.5
อื่นๆ	5	2.2	2.4
เมื่อสังคมไม่ควรให้การยอมรับ			
เป็นการลงโทษทางสังคม	1	0.4	0.5
การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น	8	3.5	3.9
เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย			
อื่นๆ	0	0.0	0.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	230	100.0	111.7

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 206 ชุด

คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติอย่างไร หากพบนักศึกษาขายบริการทางเพศ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 58.8 คิดว่าทางมหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะลงโทษแต่ไม่ไล่ออก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น ร้อยละ 25.6 คิดว่าไม่ควรลงโทษไม่ไล่ออกและควรให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น ร้อยละ 7.6 คิดว่ามหาวิทยาลัยควรจะไล่ออกทันที ร้อยละ 0.9 คิดว่าไม่ต้องทำอะไรเลย เพราะอาจเสียชื่อเสียงสถาบันได้หากมีบุคคลภายนอกรู้เรื่อง ในขณะที่อีกร้อยละ 7.1 ตอบทางเลือกอื่นๆ ซึ่งระบุแนวทางมาหลากหลาย อย่างไรก็ตามแนวทางหลักๆ คือ มหาวิทยาลัยควรเรียกนักศึกษาผู้นั้นเข้าไปสอบถามหาสาเหตุก่อนแล้วจึงตัดสินใจว่าจะดำเนินการกับนักศึกษาผู้นั้นอย่างไร รวมทั้งให้ความช่วยเหลืออย่างไร และบางส่วนระบุว่าไม่ต้องทำอะไรเลยเพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละบุคคล เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 5-8

คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อเป็นการป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอันดับหนึ่งกับการปลูกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตั้งแต่เด็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.3 แนวทางที่นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับสองมากที่สุดคือ การปฏิรูปการศึกษา สอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 25.6 และแนวทางที่มีความสำคัญเป็นอันดับสามและมีจำนวนมากที่สุดคือ ควรจัดระบบปรึกษา/แนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 27 ดังแสดงในตารางที่ 5-13

ตารางที่ 5-8 แนวทางที่มหาวิทยาลัยควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ไล่ออกทันที	16	7.58
ลงโทษ แต่ไม่ไล่ออก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น	124	58.77
ไม่ลงโทษ ไม่ไล่ออก และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น	54	25.59
ไม่ทำอะไรเลย เพราะอาจเสียชื่อเสียงสถาบันได้ หากบุคคล ภายนอกรู้เรื่อง	2	0.95
อื่นๆ	15	7.11
รวม	211	100.00

คุณคิดอย่างไรต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 42.7 รู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง ร้อยละ 14.2 ไม่รู้สึกรังเกียจ และอีกร้อยละ 43.13 ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้

สำหรับผู้รู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เป็นสาเหตุหนึ่งให้มีกลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเพราะหากไม่มีผู้ซื้อก็จะมีผู้ขายบริการ หรือเป็นผู้ทำลายเยาวชนของชาติ หรือเป็นผู้หมกมุ่นในเรื่องเพศมากเกินไป เป็นต้น ในขณะที่ผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจให้เหตุผลที่ค่อนข้างหลากหลาย เช่น เป็นธรรมชาติของผู้ชายในเรื่องซื้อบริการทางเพศ หรือมองว่านักศึกษาเต็มใจขายบริการเพราะฉะนั้นผู้ซื้อบริการย่อมไม่ผิดอะไร และบางส่วนก็ยอมรับว่าเป็นหนึ่งในผู้ที่เคยซื้อบริการมาแล้ว เป็นต้น อย่างไรก็ตามร้อยละของผู้ที่ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้กลับมีมากที่สุด อย่างไรก็ตามไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัดว่ากลุ่มนี้รู้สึกรังเกียจหรือไม่รังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศ

คุณรู้สึกอย่างไรต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษา

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 69.7 รู้สึกรังเกียจผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษา ซึ่งในที่นี้รวมความถึงผู้ที่เป็นเอเยนต์นักศึกษาด้วย ร้อยละ 3.8 ไม่รู้สึกรังเกียจ และร้อยละ 26.5 ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้

สำหรับประเด็นนี้ค่อนข้างชัดเจนว่านักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกรังเกียจผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจหรือเอเยนต์นักศึกษาโดยให้เหตุผลว่าเป็นบุคคลที่เห็นแก่ตัว หากความสุขจากความทุกข์ของผู้อื่น หรือเป็นตัวการที่ทำให้ธุรกิจนี้ขยายตัว ส่วนผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจให้เหตุผลว่าเป็นแค่อาชีพหนึ่ง ธุรกิจอย่างหนึ่งซึ่งไม่ได้ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น หรืออีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่ซื้อบริการจากนักศึกษา หาก

จึงเกี่ยวแล้วจะใช้บริการจากที่ได้ และเช่นเดียวกันว่าไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่ากลุ่มที่ไม่แสดงความ
 คิดเห็นรู้สึกเช่นไรต่อบุคคลกลุ่มนี้

5.1.2 ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการทางเพศ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามคิดว่าปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 ที่ทำให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขาย
 บริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ความยากจนร้อยละ 55 ถูกล่อลวงบังคับร้อยละ 12.8 และการ
 ขอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 10.4 ในขณะที่ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 2 ที่ผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่
 นักศึกษายขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ถูกล่อลวงบังคับร้อยละ 27.5 ขาดโอกาสในการ
 ประกอบอาชีพร้อยละ 17.1 และความยากจนร้อยละ 16.1 และปัจจัยที่สำคัญอันดับ 3 ที่ผลักดัน
 ให้นักศึกษายขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพร้อยละ 20.9
 ถูกล่อลวงบังคับร้อยละ 18 และขอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 15.2 ดังแสดงในตาราง 5-9

ตารางที่ 5-9 สาเหตุผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการทางเพศในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

สาเหตุ	สาเหตุอันดับ 1		สาเหตุอันดับ 2		สาเหตุอันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความยากจน	116	54.98	34	16.11	24	11.37
ถูกล่อลวง/บังคับ	27	12.80	58	27.49	38	18.01
ขอบงานสบาย รายได้ดี	22	10.43	31	14.69	33	15.64
ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ	14	6.64	36	17.06	44	20.85
เลียนแบบเพื่อน	0	0.00	2	0.95	8	3.79
ปัญหาครอบครัว	15	7.11	22	10.43	34	16.11
ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	14	6.64	19	9.00	14	6.64
ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต	3	1.42	4	1.90	9	4.27
ไม่ตอบ	0	0.00	5	2.37	7	3.32
รวม	211	100.00	211	100.00	211	100.00

คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษาเข้าสู่อาชีพมากขึ้น

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามคิดว่าความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวเป็น
 ค่านิยมอันดับหนึ่งที่ผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการทางเพศมากที่สุด ค่านิยมสำคัญ
 อันดับสองและสี่ที่ผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการคือ ระดับการยอมรับการขายบริการ

ทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่เหมือนกัน และค่านิยมที่สำคัญอันดับสามคือ การปล่อยเนื้อปล่อยตัว ดังตารางที่ 5-10

ตารางที่ 5-10 ค่านิยมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาชายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

ค่านิยม	ความสำคัญ อันดับ 1		ความสำคัญ อันดับ 2		ความสำคัญ อันดับ 3		ความสำคัญ อันดับ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปล่อยเนื้อปล่อยตัว	42	19.91	57	27.01	64	30.33	32	15.17
ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	52	24.64	38	18.01	53	25.12	50	23.70
ความรับผิดชอบต่อความ เป็นอยู่ของครอบครัว	99	46.92	34	16.11	39	18.48	24	11.37
ระดับการยอมรับการชายบริการทาง เพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่	18	8.53	64	30.33	30	14.22	80	37.91
ไม่ตอบ	0	0.00	18	8.53	25	11.85	25	11.85
รวม	211	100.00	211	100.00	211	100.00	211	100.00

ความรู้สึกอย่างไรต่อหญิงชายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 60.1 ไม่รู้สึกรังเกียจหญิงกลุ่มนี้ ร้อยละ 29.4 รู้สึก
รังเกียจ ร้อยละ 10.4 เลือกตอบอื่นๆ บ้างระบุว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ใช่เรื่องของเรา บ้างระบุว่าต้อง
ดูเหตุผลที่มาทำอาชีพนี้ เป็นต้น ดังตารางที่ 5-11

ตารางที่ 5-11 จำนวนและร้อยละของความรู้สึกต่อหญิงชายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาในมุมมองของนักศึกษา
ทั่วไป

ความรู้สึกต่อหญิงชายบริการที่ทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
รังเกียจ	62	29.4
ไม่รังเกียจ	127	60.2
อื่นๆ	22	10.4
รวม	211	100.0

ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกรังเกียจให้เหตุผลว่ามีโอกาสติดโรคจากหญิงกลุ่มนี้ 33 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.8 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นผู้ที่ทำงานผิดศีลธรรม 29 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 15.7 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และมีผู้ตอบแบบสอบถาม 3 คนที่ระบุสาเหตุที่รังเกียจว่าเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง ในส่วนของผู้ที่ตอบว่าไม่รู้สึกรังเกียจให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ 91 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 49.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นอาชีพที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น 20 คนคิดเป็นร้อยละ 10.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว 16 คนหรือคิดเป็น 8.6 ของผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังตารางที่ 5-12

ตารางที่ 5-12 เหตุผลของความรู้สึกที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ(เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อรู้สึกรังเกียจ			
มีโอกาติดโรค	33	15.8	17.8
ทำงานที่ผิดศีลธรรม	29	13.9	15.7
เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง	3	1.4	1.6
อื่นๆ	4	1.9	2.2
เมื่อไม่รู้สึกรังเกียจ			
เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น	20	9.6	10.8
เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว	16	7.7	8.6
เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ	91	43.5	49.2
อื่นๆ	13	6.2	7.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	209	100	113.0

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 183 ชุด

หากบังเอิญได้รู้จักกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษาจะคบหาด้วยหรือไม่
 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเลือกที่จะคบด้วยเหมือนบุคคลอื่นๆ ทั่วไปร้อยละ 45.5 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันมากกับผู้ที่จะคบด้วยเพียงอย่างเดียวแต่ไม่คบเป็นเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 45 ในขณะที่ร้อยละ 9.5 เลือกที่จะไม่คบและไม่คบด้วยเด็ดขาด จะเห็นว่าแตกต่างจากการเลือกคบหากับกลุ่มหญิงขายบริการที่เป็นนักศึกษาที่ร้อยละ 67.3 เลือกที่จะคบด้วยดังเช่นบุคคลอื่น ร้อยละ 31.8 เลือกที่จะคบด้วยแต่ไม่คบหาเป็นเพื่อน และมีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ไม่คบและไม่คบด้วยเด็ดขาด

แนวทางป้องกันที่มหาวิทยาลัย/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องควรทำ	สำคัญอันดับ 1		สำคัญอันดับ 2		สำคัญอันดับ 3		สำคัญอันดับ 4		สำคัญอันดับ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ควรดูแลนักศึกษาให้ใกล้ชิดมากขึ้น	12	5.69	27	12.80	44	20.85	53	25.12	36	17.06
เพิ่มทุนการศึกษา ให้การช่วยเหลือทางการเงินมากขึ้น	34	16.11	34	16.11	27	12.80	26	12.32	50	23.70
จัดระบบปรึกษา/แนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	21	9.95	34	16.11	57	27.01	45	21.33	23	10.90
ปลูกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตั้งแต่เด็ก	121	57.35	37	17.54	11	5.21	12	5.69	8	3.79
ปฏิรูประบบการศึกษา สอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น	18	8.53	54	25.59	39	18.48	23	10.90	43	20.38
อื่นๆ	4	1.90	1	0.47	0	0.00	2	0.95	0	0.00
ไม่ตอบ	1	0.47	24	11.37	33	15.64	50	23.70	51	24.17
รวม	211	100.00	211	100.00	211	100.00	211	100.00	211	100.00

ตารางที่ 5-13 แนวทางป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่การขายบริการทางเพศที่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำในมุมมองนักศึกษาทั่วไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้ยังเป็นนักศึกษาอยู่ จึงให้การยอมรับหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาด้วยกันมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ นักศึกษา ดังตาราง 5-14

ตารางที่ 5-14 จำนวนและร้อยละของระดับการคบหากับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ นักศึกษาในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คบหาเหมือนบุคคลอื่นในสังคม	96	45.5
คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน	95	45.0
ไม่คบและไม่คุยด้วยเด็ดขาด	20	9.5
รวม	211	100.0

สำหรับผู้ที่ให้การคบหาด้วยดังเช่นบุคคลอื่นในสังคมให้เหตุผลว่าหญิงเหล่านี้เป็นคนในสังคมเดียวกัน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ 61 คนคิดเป็นร้อยละ 31.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันผู้ที่เลือกที่จะคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อนให้เหตุผลว่าอาจได้รับอันตรายจากการคบหา 37 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 18.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตัวเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย 41 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 20.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 5.1 มองว่าหญิงขายบริการเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี ร้อยละ 7.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลอื่นๆ เช่น เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรา หรือไม่รังเกียจถ้าไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นต้น ดังตารางที่ 5-15

คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อหญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 196 คนหรือร้อยละ 92.9 คิดว่าสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม โดยให้เหตุผลสนับสนุนว่าการคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำจำนวน 25 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 12.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 86.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลว่าควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก ในขณะที่ร้อยละ 6.2 หรือจำนวน 13 คนคิดว่าสังคมไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น โดยให้เหตุผลว่าการยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพมากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัยจำนวน 11 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 5.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และมี 4 คนที่ให้เหตุผลว่าเป็นการลงโทษทางสังคมดังตารางที่ 5-16 และ 5-17

ตารางที่ 5-15 เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

เหตุผล	ความถี่	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อคบด้วยเหมือนบุคคลทั่วไป			
เป็นคนในสังคมเดียวกัน	34	16.1	17.3
ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ	61	28.9	31.1
อื่นๆ	7	3.3	3.6
เมื่อคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน			
อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้	37	17.5	18.9
ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย	41	19.4	20.9
อื่นๆ	14	6.6	7.1
เมื่อไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาด			
คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี	10	4.7	5.1
อื่นๆ	7	3.3	3.6
จำนวนคำตอบทั้งหมด	211	100.0	107.7

หมายเหตุ คำนำวนจากแบบสอบถามจำนวน 196 ชุด

ตารางที่ 5-16 แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษาเมื่อเลิกขายบริการทางเพศแล้วในมุมมองของนักศึกษาทั่วไป

สังคมควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม	192	93.2
ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น	12	5.8
อื่นๆ	2	1.0
รวม	206	100.0

ตารางที่ 5-17 เหตุผลเมื่อนักศึกษาทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ นักศึกษา
เมื่อเลิกขายบริการ

เหตุผล	ความถี่	ร้อยละ (เทียบกับ จำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับ จำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่น			
การควบคุมควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ	25	11.1	12.1
ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก อื่นๆ	179 7	79.2 3.1	86.5 3.4
เมื่อสังคมไม่ควรให้การยอมรับ			
เป็นการลงโทษทางสังคม	4	1.8	1.9
การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย อื่นๆ	11 0	4.9 0.0	5.3 0.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	226	100.0	109.2

หมายเหตุ คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 207 ชุด

ความคิดเห็นต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษา

เป็นไปในแนวทางเดียวกับผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง กล่าวคือ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 74 คนหรือร้อยละ 35.1 รู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษา ร้อยละ 19 ไม่รู้สึกรังเกียจแต่อย่างไร และจำนวน 97 คนหรือร้อยละ 46 ที่ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ โดยเหตุผลสนับสนุนแนวความคิดดังกล่าวไม่แตกต่างจากความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง

ความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 122 คนหรือร้อยละ 57.8 รู้สึกรังเกียจบุคคลที่เป็นเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษา จำนวน 12 คนหรือร้อยละ 5.7 ไม่รู้สึกรังเกียจ ในขณะที่ร้อยละ 36.5 ไม่แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ และเหตุผลที่สนับสนุนแนวความคิดดังกล่าวไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เป็นเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิงเช่นกัน

5.1.3 การทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้มีลักษณะทั่วไปหลายประการที่คล้ายคลึงกันเช่น ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ แต่ขณะเดียวกันลักษณะบางประการยังสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้เช่น เพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา ฉะนั้นแนวความคิดและความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา ต่อผู้ซื้อบริการทางเพศ และต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับเพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างกัน สมมติฐานและผลการทดสอบ¹¹เป็นดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : ความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา และต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่าปัจจัยทุกตัวทั้งความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา และต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาต่างมีความสัมพันธ์กับเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับคณะและมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือเพศชายจะรู้สึกรังเกียจนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศน้อยกว่าโดยเปรียบเทียบกับเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนมากกว่า รู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาน้อยกว่าโดยเปรียบเทียบกับเพศหญิง ในขณะที่คณะและมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาไม่มีนัยสำคัญต่อบัจจัยดังกล่าว

การที่ผลทดสอบสมมติฐานออกมาดังนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายโดยทั่วไปมีข้อมูลการซื้อบริการทางเพศมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งจากประสบการณ์การซื้อบริการด้วยตัวเองหรือไปกับกลุ่มเพื่อน ทำให้ได้รับทราบความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มคนเหล่านี้อยู่บ้าง ในขณะที่นักศึกษาหญิงทั่วไปไม่เคยได้รับรู้ในเรื่องดังกล่าว ทำให้รู้สึกต่อต้านมากกว่า ข้อเสนอแนะฐานดังกล่าวเป็นไปในแนวทางเดียวกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเรื่องอุปสงค์(ผู้ซื้อบริการทางเพศ) ในบทที่ 4 ที่สำรวจพบว่าช่วงอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่าง 15-20 ปีถึงร้อยละ 60 ซึ่งวัยดังกล่าวเป็นวัยนักเรียนนักศึกษา และกลุ่มหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกคือหญิงขายบริการทางเพศถึงกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ข้อเสนอแนะฐานนี้ยังเป็นเหตุผลให้นักศึกษาชายความรู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาหญิง

¹¹ ดูสถิติผลการทดสอบที่ภาคผนวก ก

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ กับความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง นักศึกษาทั่วไปไม่ว่าจะหญิงหรือชายจะรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการในเชิงที่เห็นใจมากกว่าผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษา เพราะมองว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศอ่อนประสบการณ์ในการใช้ชีวิต หรือน่าจะมีเหตุผลจำเป็นจึงมาขายบริการทางเพศ แต่ผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีกระทำไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

ในส่วนของระดับการคบหากับนักศึกษาที่ขายบริการ นักศึกษาหญิงจะให้การคบหาน้อยกว่าเพศชายด้วยเหตุผลหลักคือ ไม่มั่นใจในความปลอดภัยและเกรงว่าสังคมจะมองตนเองไปในทางที่ไม่ดีไปด้วย

สมมติฐานที่ 2 : ความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา ระดับการคบหาเป็นเพื่อน ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศ และต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่าความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดเลยทั้งเพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% นั่นคือนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเพศ คณะหรือมหาวิทยาลัยใดต่างรู้สึกไม่รังเกียจหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

ในขณะที่ผลการทดสอบระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษากับเพศ คณะและมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏว่าระดับการคบหาเป็นเพื่อนมีความสัมพันธ์กับเพศและคณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่อย่างมีนัยสำคัญแค่ 2 ปัจจัยเท่านั้น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือเพศชายจะมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษามากกว่าเพศหญิงโดยเปรียบเทียบ ขณะเดียวกันนักศึกษาที่เรียนในคณะทางด้านวิทยาศาสตร์มีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษามากกว่านักศึกษาที่เรียนในคณะทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา และความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษาพบว่าต่างก็มีความสัมพันธ์กับเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% นั่นคือ เพศหญิงรู้สึกรังเกียจทั้งผู้ซื้อบริการทางเพศและเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีมากกว่าเพศชาย เช่นเดียวกับสมมติฐานที่ 1

2. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปร

การทดสอบความสอดคล้องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาว่านักศึกษาโดยทั่วไปคิดต่อ นักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศแตกต่างจากกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาหรือไม่

สมมติฐานที่ 3 : นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าสถิติ t เท่ากับ 7.494 แต่จากค่า kappa ที่เท่ากับ 0.388 เท่านั้นแสดงว่าระดับความสอดคล้องต่ำ อย่างไรก็ตามก็ดีจากข้อมูลข้างต้นแม้ว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่รู้สึกรังเกียจหญิงขายบริการทางเพศทั้งที่เป็นนักศึกษาและไม่เป็นนักศึกษา แต่ร้อยละของการไม่รู้สึกรังเกียจหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาจะมีมากกว่าที่เป็นนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มนักศึกษามองว่าหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษามีสาเหตุที่ทำให้ต้องขายบริการทางเพศน่าเห็นใจกว่ากลุ่มหญิงขายบริการที่เป็นนักศึกษา

สมมติฐานที่ 4 : นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าสถิติ t เท่ากับ 6.359 และค่า kappa เท่ากับ 0.354 ซึ่งแสดงว่ามีระดับความสอดคล้องระหว่าง 2 ปัจจัยนี้ไม่มากนัก นั่นคือนักศึกษามีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการที่เป็นนักศึกษาแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่เป็นนักศึกษา กล่าวคือให้การคบหากับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ นักศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้ตอบแบบสอบถามก็เป็นนักศึกษาเช่นเดียวกัน ต้องเรียนด้วยกัน มีวิถีชีวิตใกล้เคียงกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ จึงไม่รู้สึกหวาดกลัวอะไรมากนัก ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ใช่ นักศึกษาที่นักศึกษาทั่วไปไม่ได้รู้จักมักคุ้นด้วย

สมมติฐานที่ 5 : นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศที่เลิกขายบริการแล้วสอดคล้องกับการปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาที่เลิกขายบริการแล้ว

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาขายบริการทางเพศที่เลิกขายบริการแล้วสอดคล้องกับการปฏิบัติต่อนักศึกษาขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ นักศึกษาที่เลิกขายบริการแล้วอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือนักศึกษาเกือบทั้งหมดคิด

ว่าสังคมควรยอมรับหญิงขายบริการทางเพศทั้งสองกลุ่มที่เลิกขายบริการแล้ว เพื่อที่หญิงเหล่านี้จะได้มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ และไม่กลับไปทำอาชีพเดิมอีก

5.2 ทักษะคติจากบุคคลทั่วไปที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

ในกลุ่มนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 215 ชุด อย่างไรก็ตามที่สูญเสียระหว่างทางเก็บ 3 ชุดและไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 7 ชุด จึงมีแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพียง 206 ชุด ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชาย 98 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 47.6 เพศหญิง 108 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 52.4 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปีจำนวน 84 คนหรือร้อยละ 40.8 ระหว่าง 25-34 ปีจำนวน 76 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 36.9 ระหว่าง 35-44 ปีจำนวน 28 คนหรือร้อยละ 13.6 ระหว่าง 45-54 ปีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 4.9 และอายุ 55 ปีขึ้นไปจำนวน 8 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.9 เท่านั้น

ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนมากที่สุดจำนวน 119 คนคิดเป็นร้อยละ 57.8 จบชั้นประถมศึกษา 6 คนคิดเป็นร้อยละ 2.9 ระดับมัธยมศึกษา 22 คนคิดเป็นร้อยละ 10.6 ระดับปวช./ปวส./อนุปริญญาจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 20.4 ระดับปริญญาโท/เอก 12 คนคิดเป็นร้อยละ 5.8 และอื่นๆ อีก 5 คนคิดเป็นร้อยละ 2.4

ในด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาและเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 64 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 31.1 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ 3 คนหรือร้อยละ 1.5 เป็นนักธุรกิจ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว 27 คนหรือร้อยละ 13.1 เป็นข้าราชการ 17 คนหรือร้อยละ 8.3 และอีก 31 คนหรือร้อยละ 15 ประกอบอาชีพอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในที่นี้

ในด้านรายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทจำนวน 102 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 49.5 มีรายได้ 10,001-30,000 บาทจำนวน 60 คนหรือร้อยละ 29.1 มีรายได้ 30,001-50,000 บาทจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 7.3 มีรายได้ 50,001-100,000 บาทจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 5.3 มีรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไปจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.5 และอีก 15 คนไม่ได้ระบุไว้ว่ามีรายได้เท่าใด

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 143 คนหรือร้อยละ 69.4 ยังเป็นโสด มีผู้ที่แต่งงานแล้ว 56 คนหรือร้อยละ 27.2 และ ผู้ที่เป็นหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 3.4 ในจำนวนผู้ที่แต่งงานแล้วรวมถึงผู้ที่ที่เป็นหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ทั้งสิ้น 63 คนมีบุตรแล้วจำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 19.9 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.2.1 ความคิดเห็นต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการทางเพศ

บุคคลทั่วไปคิดว่าปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 ที่ทำให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยมร้อยละ 36.7 ความยากจนร้อยละ 29 และการชอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 11.1 ในขณะที่ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 2 ที่ผลักดันให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ชอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 21.3 ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยมร้อยละ 19.3 และเกิดจากปัญหาครอบครัวร้อยละ 15 ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับที่นักศึกษาทั่วไปที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มแรก ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 3 ที่ผลักดันให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ปัญหาครอบครัวร้อยละ 17.4 ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยมร้อยละ 15.9 และชอบงานสบาย รายได้ดีร้อยละ 14.5 ซึ่งปัจจัยสำคัญอันดับ 3 นี้แตกต่างจากความคิดเห็นนักศึกษาทั่วไปในกลุ่มแรก กล่าวคือในกลุ่มแรกคิดว่าปัจจัยสำคัญอันดับ 3 ใน 3 อันดับแรกคือ ความยากจน ชอบงานสบาย/ รายได้ดี และฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม ตามลำดับ ดังตารางที่ 5-18

ตารางที่ 5-18 สาเหตุผลักดันให้นักศึกษาหญิงมาขายบริการทางเพศในมุมมองของบุคคลทั่วไป

สาเหตุ	สาเหตุอันดับ 1		สาเหตุอันดับ 2		สาเหตุอันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความยากจน	59	28.6	25	12.1	22	10.7
ถูกล่วง/บังคับ	9	4.4	19	9.2	15	7.3
ชอบงานสบาย รายได้ดี	23	11.2	44	21.4	29	14.1
ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ	4	1.9	5	2.4	13	6.3
เลียนแบบเพื่อน	5	2.4	20	9.7	22	10.7
ปัญหาครอบครัว	20	9.7	31	15.0	36	17.5
ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	76	36.9	39	18.9	33	16.0
ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต	8	3.9	14	6.8	17	8.3
ไม่ตอบ/อื่นๆ	2	1.0	9	4.4	19	9.2
รวม	206	100.00	206	100.00	206	100.00

คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมที่ส่งผลให้นักศึกษาเข้าสู่อาชีพมากขึ้น

ค่านิยมในสังคมที่บุคคลทั่วไปคิดว่ามีความสำคัญอันดับ 1 ที่ส่งผลให้นักศึกษาเข้าสู่อาชีพมากขึ้นมากที่สุดคือความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยมร้อยละ 58.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ความสำคัญอันดับ 2 คือ การปล่อยเนื้อปล่อยตัว ความสำคัญอันดับ 3 คือความรับผิดชอบต่อ

ความเป็นอยู่ของครอบครัว และความสำคัญอันดับ 4 คือ ระดับการยอมรับการขยายบริการทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่ ได้ผลดังตารางที่ 5-19

ความรู้สึกอย่างไรต่อนักศึกษาที่ขยายบริการทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 31.6 หรือจำนวน 65 คนรู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขยายบริการทางเพศ ในขณะที่จำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 53.4 ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขยายบริการทางเพศ และร้อยละ 15 ตอบตัวเลือกอื่นๆ ซึ่งระบุไว้ต่างกันไปอาทิเช่น รู้สึกเฉยๆ หรือยังไม่ได้ว่า รังเกียจหรือไม่ขึ้นอยู่กับเหตุผลและความจำเป็นที่นักศึกษาผู้นั้นมาขยายบริการทางเพศ เป็นต้น ซึ่งไม่แตกต่างจากกลุ่มแรกซึ่งนักศึกษาทั่วไปเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 5-20

สำหรับผู้ที่รังเกียจนักศึกษาที่ขยายบริการทางเพศให้เหตุผลที่รังเกียจว่าเป็นเพราะนักศึกษาที่ขยายบริการทางเพศทำงานที่ผิดศีลธรรมมากที่สุดร้อยละ 23.9 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 9.7 รังเกียจเพราะมีโอกาสติดโรค ร้อยละ 2.3 รังเกียจเพราะคิดว่านักศึกษาเหล่านี้มีความต้องการทางเพศสูง ในขณะที่ร้อยละ 15.4 รังเกียจด้วยเหตุผลอื่นๆ บ้างคิดว่านักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะหาเงินด้วยวิธีอื่นนอกเหนือจากการขยายบริการทางเพศ บ้างคิดว่านักศึกษาเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี เป็นต้น

ตารางที่ 5-19 ค่านิยมที่ส่งผลให้นักศึกษาขยายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป

ค่านิยม	ความสำคัญ อันดับ 1		ความสำคัญ อันดับ 2		ความสำคัญ อันดับ 3		ความสำคัญ อันดับ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปล่อยเนื้อปล่อยตัว	55	26.7	77	37.4	38	18.4	5	2.4
ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	120	58.3	47	22.8	11	5.3	10	4.8
ความรับผิดชอบต่อความ เป็นอยู่ของครอบครัว	23	11.2	27	13.1	57	27.7	62	30.0
ระดับการยอมรับการขยายบริการทาง เพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่	7	3.4	21	10.2	53	25.7	82	40.1
ไม่ตอบ	1	0.5	34	16.5	47	22.8	47	22.8
รวม	206	100.00	206	100.00	206	100.00	206	100.00

ตารางที่ 5-20 จำนวนและร้อยละความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและลักษณะการคบหานักศึกษาเหล่านั้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป

ความรู้สึกต่อนักศึกษา ขายบริการทางเพศ	ระดับการคบหา			รวม
	คบเหมือนบุคคลอื่นทั่วไป	คุยด้วยแต่ไม่คบ	ไม่คุยและไม่คบด้วย	
รังเกียจ	25	35	5	65
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกรังเกียจ	38.5	53.8	7.7	100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	17.9	57.4	100.0	31.6
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	12.1	17.0	2.4	31.6
ไม่รังเกียจ	89	21		110
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกไม่รังเกียจ	80.9	19.1		100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	63.6	34.4		53.4
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	43.2	10.2		53.4
อื่นๆ	26	5		31
ร้อยละเทียบกับกลุ่มที่รู้สึกอื่นๆ	83.9	16.1		100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	18.6	8.2		15.0
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	12.6	2.4		15.0
รวม	140	61	5	206
ร้อยละเทียบกับรวม	68.0	29.6	2.4	100.0
ร้อยละเทียบกับแต่ละระดับการคบหา	100.0	100.0	100.0	100.0
ร้อยละเทียบกับทั้งหมด	68.0	29.6	2.4	100.0

ในขณะที่ผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพร้อยละ 49.7 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 8.6 มองว่าเป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ร้อยละ 6.3 มองว่าเป็นผู้ที่เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ดังตาราง 5-21

หากบังเอิญได้รู้จักกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจะคบหาด้วยหรือไม่

หากพิจารณาจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 68 ยังให้การคบหานักศึกษาที่ขายบริการทางเพศดังเช่นบุคคลอื่น ร้อยละ 29.6 คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และมีเพียงร้อยละ 2.4 เท่านั้นที่ไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาดดังตารางที่ 5-20 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มแรกที่เป็นนักศึกษาจะพบว่าจำนวนคนที่ไม่คุยและไม่คบด้วยเลยในกลุ่มนักศึกษามีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามและนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศอยู่ในสังคมเดียวกัน

มีอายุและวิถีชีวิตใกล้เคียงกันระดับการยอมรับเป็นเพื่อนจึงมีมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปซึ่งอาจจะไม่ค่อยได้สนิทกับกลุ่มนักศึกษามากนัก

ตารางที่ 5-21 เหตุผลของความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อรู้สึกรังเกียจ			
มีโอกาสติดโรค	17	7.5	9.7
ทำงานที่ผิดศีลธรรม	41	18.2	23.4
เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง	4	1.8	2.3
อื่นๆ	27	12.0	15.4
เมื่อไม่รู้สึกรังเกียจ			
เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น	15	6.7	8.6
เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว	11	4.9	6.3
เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ	87	38.7	49.7
อื่นๆ	23	10.2	13.1
จำนวนคำตอบทั้งหมด	226	100.0	128.6

หมายเหตุ คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 175 ชุด

ร้อยละ 21.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลต่อการเลือกคบหานักศึกษาที่ขายบริการทางเพศว่าเป็นคนในสังคมเดียวกัน และร้อยละ 46 ให้เหตุผลว่าตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ ในขณะที่ร้อยละ 6.9 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลต่อการที่คุยด้วยแต่ไม่คบหาเป็นเพื่อนว่าอาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้ และร้อยละ 19 ให้เหตุผลว่าตัวเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย นอกจากนี้ร้อยละ 0.5 ให้เหตุผลต่อการที่ไม่คบและไม่คุยด้วยเด็ดขาดเพราะคิดว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี ดังตารางที่ 5-22

ในจำนวนนักศึกษาผู้ที่ตอบว่ารู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศพบว่า ร้อยละ 38.5 ยังคบหาด้วยดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป ร้อยละ 53.8 คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และร้อยละ 7.7 ไม่คุยและไม่คบเด็ดขาด ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศร้อยละ 80.9 ยังคบหาด้วยดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป ในขณะที่ร้อยละ 19.1 แ่คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และผู้ที่ตอบตัวเลือกอื่นๆในการถามความรู้สึกต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศร้อยละ 83.9 ยังให้การคบหาดังเช่นบุคคลอื่นทั่วไป และร้อยละ 16.1 คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน

ตารางที่ 5-22 เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ

เหตุผล	ความถี่	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อคบด้วยเหมือนบุคคลทั่วไป			
เป็นคนในสังคมเดียวกัน	40	18.7	21.2
ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ	87	40.7	46.0
อื่นๆ	26	12.1	13.8
เมื่อคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน			
อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้	13	6.1	6.9
ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย	36	16.8	19.0
อื่นๆ	9	4.2	4.8
เมื่อไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาด			
คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี	1	0.5	0.5
อื่นๆ	2	0.9	1.1
จำนวนคำตอบทั้งหมด	214	100.0	113.2

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 189 ชุด

คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อนักศึกษาหญิงที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว

ผู้ตอบแบบสอบถาม 193 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 93.7 คิดว่าสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม มีเพียง 10 คนหรือร้อยละ 4.9 เท่านั้นที่คิดว่าสังคมไม่ควรให้การยอมรับหญิงเหล่านั้น โดยผู้ที่ให้เหตุผลว่าเป็นการให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่และจะได้ไม่กลับไปทำอีกมีถึงร้อยละ 81.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 18.8 ให้เหตุผลว่าควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่เคยทำ ในขณะที่ผู้ที่ให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นการลงโทษทางสังคมมีเพียงร้อยละ 0.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และร้อยละ 3.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลว่าการยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย ดังแสดงในตารางที่ 5-23 และ 5-24

ตารางที่ 5-23 แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้วในมุมมองของบุคคลทั่วไป

สังคมควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม	193	93.7
ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น	10	4.9
อื่นๆ	3	1.5
รวม	206	100.0

ตารางที่ 5-24 เหตุผลเมื่อบุคคลทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อนักศึกษาชายบริการทางเพศเมื่อเลิกขายบริการแล้ว

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่น			
การควบคุมควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ	36	17.0	18.8
ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก	155	73.1	81.2
อื่นๆ	12	5.7	6.3
เมื่อสังคมไม่ควรให้การยอมรับ			
เป็นการลงโทษทางสังคม	1	0.5	0.5
การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น	7	3.3	3.7
เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย			
อื่นๆ	1	0.5	0.5
จำนวนคำตอบทั้งหมด	212	100.0	111.0

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 191 ชุด

คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติอย่างไร หากพบนักศึกษาชายบริการทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 59.7 คิดว่าทางมหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะลงโทษแต่ไม่ไล่ออก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น ร้อยละ 22.8 คิดว่าไม่ควรลงโทษ ไม่ไล่ออกและควรให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น ร้อยละ 3.9 คิดว่ามหาวิทยาลัยควรจะไล่ออกทันที ร้อยละ 1.0 คิดว่าไม่ต้องทำอะไรเลย เพราะอาจเสียชื่อเสียงสถาบันได้หากมีบุคคลภายนอกรู้เรื่อง ในขณะที่อีกร้อยละ 12.1 ตอบทางเลือกอื่นๆ ซึ่งระบุแนวทางมาหลากหลาย อย่างไรก็ตามแนวทางหลักๆ คือ มหาวิทยาลัยควรเรียกนักศึกษาผู้นั้นเข้าไปสอบถามหาสาเหตุก่อนแล้วจึงตัดสินว่าจะดำเนินการกับนักศึกษาผู้นั้นอย่างไร รวมทั้งให้ความช่วยเหลืออย่างไร และบางส่วนระบุว่าไม่สามารถทำอะไรได้อยู่แล้วเพราะมหาวิทยาลัยไม่มีทางรู้ได้ว่านักศึกษาคนใดขายบริการทางเพศ เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 5-25

ตารางที่ 5-25 แนวทางที่มหาวิทยาลัยควรปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในมุมมองของบุคคลทั่วไป

มหาวิทยาลัยควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ไล่ออกทันที	8	3.9
ลงโทษ แต่ไม่ไล่ออก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น	123	59.7
ไม่ลงโทษ ไม่ไล่ออก และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น	47	22.8
ไม่ทำอะไรเลย เพราะอาจเสียชื่อเสียงสถาบันได้ หากบุคคล ภายนอกรู้เรื่อง	2	1.0
อื่นๆ	26	12.6
รวม	206	100.00

คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อเป็นการป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับแนวการปฏิบัติเหมือนกับที่นักศึกษาทั่วไปตอบไว้ในกลุ่มแรกกล่าวคือ อันดับหนึ่งควรปลูกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตั้งแต่เด็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 แนวทางที่นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับสองมากที่สุดคือ การปฏิรูปการศึกษา สอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 24.8 อย่างไรก็ตามมีจำนวนใกล้เคียงกันมากกับการจัดระบบแนะแนวให้มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 24.3 และแนวทางที่มีความสำคัญเป็นอันดับสามและมีจำนวนมากที่สุดคือ ควรจัดระบบปรึกษา/แนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.5 ดังแสดงในตารางที่ 5-26

คุณคิดอย่างไรต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง

ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงร้อยละ 27.2 ที่รู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง ร้อยละ 19.9 ไม่รู้สึกรังเกียจ และมีผู้ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ถึงร้อยละ 52.9 จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษา กลุ่มที่เป็นนักศึกษาจะรู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศถึงร้อยละ 42.7 ไม่รังเกียจร้อยละ 14.2 และไม่แสดงความคิดเห็นร้อยละ 43.13 สำหรับเหตุผลที่สนับสนุนแต่ละแนวคิดไม่แตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมากนัก

คุณรู้สึกอย่างไรต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 58.7 รู้สึกรังเกียจผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษา ร้อยละ 4.4 ไม่รู้สึกรังเกียจ และร้อยละ 36.9 ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้

สำหรับกลุ่มบุคคลทั่วไปนี้ร้อยละที่รู้สึกรังเกียจผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาจะน้อยกว่ากลุ่มนักศึกษาทั่วไปถึงร้อยละ 10 และส่วนที่ไม่แสดงความคิดเห็นจะมากกว่ากลุ่มแรกที่นักศึกษาทั่วไปตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 10 เช่นกัน ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มบุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาแตกต่างกัน จึงคิดว่าการไม่แสดงความคิดเห็นในบางเรื่องน่าจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า แต่ยังคงแสดงได้ชัดเจนว่าบุคคลส่วนใหญ่รู้สึกรังเกียจผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจหรือเอเย่นต์นักศึกษา

จากข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามข้างต้นทั้งในกลุ่มนักศึกษาทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปที่พบว่าส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและยังให้ความสนับสนุนในการคบหาเหมือนกับบุคคลอื่นๆในสังคม โดยมองว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถกระทำได้ รวมทั้งยังเป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น แต่ถ้ามหาวิทยาลัยทราบว่ามีนักศึกษาคนใดขายบริการทางเพศก็ควรที่จะถูกลงโทษ แต่ไม่ควรถูกไล่ออก จุดนี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้คนส่วนใหญ่จะให้การยอมรับคนที่ขายบริการทางเพศโดยมีสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลเป็นกรอบคิดหลัก แต่ก็ยังคิดว่าการขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นความผิดจึงควรที่จะถูกลงโทษ แต่ความผิดนั้นไม่รุนแรงถึงขนาดที่จะถูกไล่ออกจากสถานศึกษา อย่างไรก็ตามก็มีความคิดเห็นหลายความคิดเห็นที่น่าพอใจโดยแสดงไว้ในคำถามปลายเปิด ระบุไปในแนวทางเดียวกันว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่ละลบละล้างเข้าไปศึกษาชีวิตของผู้อื่น บ้างระบุว่า เป็นความคิดของคนในสมัยโบราณที่ยังถือสาในเรื่องพรหมจรรย์ เพราะเขาเหล่านั้นมองว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเป็นเรื่องปกติสามารถยอมรับได้ และในกลุ่มคนเหล่านี้หลายรายระบุว่าเคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษามาแล้ว ขณะเดียวกันก็ระบุว่าถ้าเป็นลูกสาว หรือญาติพี่น้องของเขาเองไปขายบริการทางเพศเขาเหล่านั้นถึงจะรู้สึกเครียด และคิดว่าต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อแก้ไข จุดนี้แสดงให้เห็นถึงความเพิกเฉยต่อสังคมของบุคคลบางกลุ่มในสังคม เนื่องจากถ้าเป็นบุคคลอื่นที่ไม่สนับสนุนด้วยไปขายบริการทางเพศจะมองว่าเป็นเรื่องของคนอื่น เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่จะกระทำ แต่ถ้าเป็นญาติเราเองค่อยรู้สึกเดือดร้อนและคิดแก้ไข ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในสังคมควรจะปรับทัศนคติในเรื่องดังกล่าว

แนวทางป้องกันที่มหาวิทยาลัย/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องควรทำ	สำคัญอันดับ 1		สำคัญอันดับ 2		สำคัญอันดับ 3		สำคัญอันดับ 4		สำคัญอันดับ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ควรดูแลนักศึกษาให้ใกล้ชิดมากขึ้น	29	14.1	22	10.7	26	12.6	44	21.4	33	16.0
เพิ่มทุนการศึกษา ให้การช่วยเหลือทางการเงินมากขึ้น	20	9.7	12	5.8	24	11.7	37	18.0	51	24.8
จัดระบบปรึกษา/แนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	24	11.7	50	24.3	61	29.5	17	8.3	16	7.8
ปลูกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตั้งแต่เด็ก	98	47.6	45	21.8	24	11.7	9	4.4	4	1.9
ปฏิรูประบบการศึกษา สอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น	26	12.6	51	24.8	34	16.5	26	12.6	22	10.7
อื่นๆ	8	3.9	0	0.0	0	0.0	0	0.0	2	1.0
ไม่ตอบ	1	0.5	26	12.6	37	18.0	73	35.4	78	37.9
รวม	206	100.00	206	100.00	206	100.00	206	100.00	206	100.00

ตารางที่ 5-26 แนวทางป้องกันนักศึกษาหญิงเข้าสู่การขายบริการทางเพศที่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำในมุมมองบุคคลทั่วไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.2 ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษามาขายบริการทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 ที่ทำให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ความยากจนร้อยละ 57.3 ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพร้อยละ 10.2 ชอบงานสบาย/รายได้ดีและถูกล่อลวงบังคับมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 9.2 ในขณะที่ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 2 ที่ผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือขาดโอกาสในการประกอบอาชีพและถูกล่อลวงบังคับเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกันมากร้อยละ 19.9 และ 19.4 ตามลำดับ ในขณะที่ความยากจนคิดเป็นร้อยละ 16 และปัจจัยที่สำคัญอันดับ 3 ที่ผลักดันให้นักศึกษามาขายบริการทางเพศ 3 อันดับแรกคือ ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพร้อยละ 20.9 ชอบงานสบาย/รายได้ดีร้อยละ 15 และถูกล่อลวงบังคับร้อยละ 14.1 ดังแสดงในตาราง 5-27

ตารางที่ 5-27 สาเหตุผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษามาขายบริการทางเพศในมุมมองของบุคคลทั่วไป

สาเหตุ	สาเหตุอันดับ 1		สาเหตุอันดับ 2		สาเหตุอันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความยากจน	118	57.3	33	16.0	10	4.9
ถูกล่อลวง/บังคับ	19	9.2	40	19.4	29	14.1
ชอบงานสบาย รายได้ดี	19	9.2	25	12.1	31	15.0
ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ	21	10.2	41	19.9	43	20.9
เลียนแบบเพื่อน	0	0.0	4	1.9	9	4.4
ปัญหาครอบครัว	12	5.8	30	14.6	32	15.5
ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	13	6.3	11	5.3	22	10.7
ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต	3	1.5	13	6.3	18	8.7
ไม่ตอบ/อื่นๆ	1	0.5	9	4.4	12	5.8
รวม	206	100.00	206	100.00	206	100.00

คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษาเข้าสู่อาชีพมากขึ้น

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวเป็นค่านิยมอันดับหนึ่งที่ผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการทางเพศมากที่สุด ค่านิยมสำคัญอันดับสองผลักดันให้หญิงที่ไม่ใช่ศึกษายขายบริการคือ ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม ค่านิยมสำคัญอันดับสามและสี่คือ การปล่อยเนื้อปล่อยตัวและระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่ตามลำดับ ดังตารางที่ 5-28

ตารางที่ 5-28 ค่านิยมที่ส่งผลให้หญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาชายบริการทางเพศมากขึ้นในมุมมองของบุคคลทั่วไป

ค่านิยม	ความสำคัญ อันดับ 1		ความสำคัญ อันดับ 2		ความสำคัญ อันดับ 3		ความสำคัญ อันดับ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปล่อยเนื้อปล่อยตัว	41	19.9	50	24.3	51	24.8	30	14.6
ความฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม	66	32.0	53	25.7	40	19.4	32	15.5
ความรับผิดชอบต่อความ เป็นอยู่ของครอบครัว	80	38.8	31	15.0	34	16.5	33	16.0
ระดับการยอมรับการชายบริการทาง เพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่	19	9.2	45	21.8	39	18.9	69	33.5
ไม่ตอบ	0	0.00	27	13.1	42	20.4	42	20.4
รวม	206	100.00	206	100.00	206	100.00	206	100.00

คุณรู้สึกอย่างไรต่อหญิงชายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงร้อยละ 25.2 เท่านั้นที่รู้สึกรังเกียจหญิงกลุ่มนี้ ในขณะที่จำนวนถึงร้อยละ 66.5 ที่ไม่รู้สึกรังเกียจหญิงกลุ่มนี้ ร้อยละ 8.3 เลือกตอบอื่นๆ ดังตารางที่ 5-29

ตารางที่ 5-29 จำนวนและร้อยละของความรู้สึกต่อหญิงชายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาในมุมมองของบุคคลทั่วไป

ความรู้สึกต่อหญิงชายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
รังเกียจ	52	25.2
ไม่รังเกียจ	137	66.5
อื่นๆ	17	8.3
รวม	206	100.0

ผู้ที่ตอบว่ารู้สึกรังเกียจให้เหตุผลว่ามีโอกาสติดโรคจากหญิงกลุ่มนี้ 26 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 14.2 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ให้เหตุผลว่าเป็นผู้ที่ทำงานผิดศีลธรรม ในส่วนของผู้ที่ตอบว่าไม่รู้สึกรังเกียจให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ 107 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 58.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นอาชีพที่ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น 22 คนคิดเป็นร้อยละ 12 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว 24 คนหรือคิดเป็น 13.1 ของผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดดังตารางที่ 5-30

ตารางที่ 5-30 เหตุผลของความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อรู้สึกรังเกียจ			
มีโอกาสติดโรค	26	11.4	14.2
ทำงานที่ผิดศีลธรรม	26	11.4	14.2
เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง	5	2.2	2.7
อื่นๆ	3	1.3	1.6
เมื่อไม่รู้สึกรังเกียจ			
เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น	22	9.6	12.0
เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว	24	10.5	13.1
เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ	107	46.7	58.5
อื่นๆ	16	7.0	8.7
จำนวนคำตอบทั้งหมด	229	100.0	125.1

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 183 ชุด

หากบังเอิญได้รู้จักกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาจะคบหาด้วยหรือไม่

ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกที่จะคบหาในกลุ่มนี้เหมือนบุคคลอื่นๆ ทั่วไปร้อยละ 59.7 ในขณะที่ร้อยละ 35.9 เลือกที่จะคุยด้วยเพียงอย่างเดียวแต่ไม่คบเป็นเพื่อน และร้อยละ 4.4 ไม่คบและไม่คุยด้วยเด็ดขาด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษา เนื่องจากในกลุ่มนักศึกษาทั่วไปจำนวนคนที่เลือกที่จะคบด้วยเหมือนบุคคลอื่นๆ และเลือกคุยด้วยแต่ไม่คบมีจำนวนใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 45 ดังตาราง 5-31 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุและประสบการณ์ชีวิตมากกว่ากลุ่มตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษา จึงมองหญิงขายบริการทางเพศเป็นเหมือนกับคนอื่นๆ ในสังคม อีกทั้งไม่รู้สึกรอคงกลัวในการคบหาด้วยมากนัก

ตารางที่ 5-31 จำนวนและร้อยละของระดับการคบหากับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ศึกษาในมุมมองของบุคคลทั่วไป

ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คบหาเหมือนบุคคลอื่นในสังคม	123	59.7
คุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน	74	35.9
ไม่คบและไม่คุยด้วยเด็ดขาด	9	4.4
รวม	206	100.0

สำหรับผู้ที่ให้การคบหาดูด้วยดังเช่นบุคคลอื่นในสังคมให้เหตุผลว่าหญิงเหล่านี้เป็นคนในสังคมเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 28 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำคิดเป็นร้อยละ 36 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันผู้ที่เลือกที่จะคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อนให้เหตุผลว่าอาจได้รับอันตรายจากการคบหาเพียงแค่อ้อยละ 9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตัวเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วยร้อยละ 22.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 2.6 มองว่าหญิงขายบริการเหล่านี้ต้องเป็นคนไม่ดี เป็นต้น ถ้าพิจารณาในประเด็นเหตุผลว่าอาจได้รับอันตรายจากการคบหานี้ กลุ่มบุคคลทั่วไปให้เหตุผลดังกล่าวเพียงร้อยละ 9 ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาทั่วไปให้เหตุผลดังกล่าวถึงร้อยละ 18.9 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มนักศึกษายังอยู่ในวัยเดียวกับหญิงขายบริการทางเพศจึงมีความหวาดกลัวและระมัดระวังตัวมากกว่าบุคคลทั่วไปซึ่งมีช่วงอายุมากกว่ากลุ่มหญิงขายบริการทางเพศไปแล้ว ดังตารางที่ 5-32

ตารางที่ 5-32 เหตุผลของระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่บุคคลทั่วไปมีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อคบด้วยเหมือนบุคคลทั่วไป			
เป็นคนในสังคมเดียวกัน	53	24.5	28.0
ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ	68	31.5	36.0
อื่นๆ	18	8.3	9.5
เมื่อคุยด้วยแต่ไม่คบเป็นเพื่อน			
อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้	17	7.9	9.0
ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย	43	19.9	22.8
อื่นๆ	10	4.6	5.3
เมื่อไม่คุยและไม่คบด้วยเด็ดขาด			
คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี	5	2.3	2.6
อื่นๆ	2	0.9	1.1
จำนวนคำตอบทั้งหมด	216	100.0	114.3

หมายเหตุ: คำนวณจากแบบสอบถามจำนวน 189 ชุด

คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 192 คนหรือร้อยละ 93.2 คิดว่าสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม โดยให้เหตุผลสนับสนุนว่าการคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำคิดเป็น

ร้อยละ 16.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 79.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหตุผลว่าควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก ในขณะที่ร้อยละ 5.8 หรือจำนวน 12 คนคิดว่าสังคมไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น โดยให้เหตุผลว่าการยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพมากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัยจำนวน 9 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 4.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และมีเพียง 2 คนหรือร้อยละ 1 เท่านั้นที่ให้เหตุผลว่าเป็นการลงโทษทางสังคมดังตารางที่ 5-33 และ 5-34

ตาราง 5-33 แนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่เลิกขายบริการทางเพศแล้วในมุมมองของบุคคลทั่วไป

สังคมควรจะ	จำนวน	ร้อยละ
ให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม	192	93.2
ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น	12	5.8
อื่นๆ	2	1.0
รวม	206	100.0

ตารางที่ 5-34 เหตุผลเมื่อบุคคลทั่วไประบุแนวทางที่สังคมควรปฏิบัติต่อหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษาเมื่อเลิกขายบริการแล้ว

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนคำตอบ)	ร้อยละ (เทียบกับจำนวนแบบสอบถาม)
เมื่อสังคมควรให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่น			
การคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ	31	15.2	16.2
ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก	152	74.5	79.6
อื่นๆ	10	4.9	5.2
เมื่อสังคมไม่ควรให้การยอมรับ			
เป็นการลงโทษทางสังคม	2	1.0	1.0
การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น เพราะเห็นว่าสังคมให้อภัย	9	4.4	4.7
อื่นๆ	0	0.0	0.0
จำนวนคำตอบทั้งหมด	204	100.0	106.8

หมายเหตุ คำานวนจากแบบสอบถามจำนวน 191 ชุด

คุณคิดอย่างไรต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษา

แนวคำตอบในข้อนี้แตกต่างจากความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาทั่วไป และแตกต่างจากความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจาก

นักศึกษาที่บุคคลทั่วไปเป็นผู้ตอบด้วย กล่าวคือในกลุ่มอื่นๆ จะรู้สึกรังเกียจผู้ซื้อบริการทางเพศเป็นจำนวนมากกว่าผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจ แต่จำนวนผู้ไม่แสดงความคิดเห็นอาจจะมีมากน้อยต่างกันไป หากแต่ในครั้งนี้มีผู้ที่รู้สึกรังเกียจเพียงร้อยละ 17.5 ในขณะที่ผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจมีร้อยละ 26.7 และมีผู้ที่ไม่แสดงความคิดเห็นถึงร้อยละ 55.8 ซึ่งสาเหตุที่ร้อยละของผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจมีมากกว่าร้อยละผู้ที่ไม่รู้สึกรังเกียจ และแตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวเคราะห์ได้เป็น 2 สาเหตุคือ ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มบุคคลทั่วไปมีอายุ อาชีพ การศึกษาแตกต่างกัน รวมทั้งยังมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามอีกด้วย ฉะนั้นการจะแสดงความคิดเห็นว่ารังเกียจหรือไม่ รังเกียจบุคคลอื่นจะพิจารณาจากปัจจัยอื่นๆ โดยรวมอย่างรอบคอบมากกว่า และอาจยอมรับพฤติกรรมซื้อบริการทางเพศได้มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ยังมองเห็นโลกสวยงาม นอกจากนี้ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือเป็นการซื้อบริการจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ง่ายกว่าการซื้อบริการจากนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนที่สำคัญของชาติ

ความรู้สึกอย่างไรต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษา

ในขณะที่ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาในความคิดของบุคคลทั่วไปแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ แต่ความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงที่ไม่ใช่ศึกษาในมุมมองของบุคคลทั่วไปกลับไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น กล่าวคือ มีผู้ที่รังเกียจร้อยละ 46.1 ไม่รังเกียจร้อยละ 8.3 และผู้ที่ไม่แสดงความคิดเห็นจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 45.6

5.2.3 การทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้เป็นบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่ามีอาชีพหรืออายุเท่าไร ดังเช่นกลุ่มแรก ฉะนั้นลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจึงแตกต่างกันไปตามบุคคล การทดสอบสมมติฐานในที่นี้มีแนวทางเดียวกับกลุ่มแรก กล่าวคือจะทดสอบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ต้องการศึกษา สมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐาน¹²เป็นดังนี้

สมมติฐานที่ 6 : ความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ สถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการทดสอบปรากฏว่ามีเพียงอายุเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือ เมื่อพิจารณาคคนที่รู้สึก

¹² คู่มือสถิติผลการทดสอบที่ภาคผนวก ข

รังเกียจนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ สัดส่วนของกลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 25-34 ปีจะมีมากที่สุด ในขณะที่สัดส่วนส่วนมากของคนที่ไม่รู้สึกรังเกียจจะเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปีซึ่งเป็นรุ่นเดียวกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในขณะที่ช่วงอายุอื่นจะรู้สึกทั้งรังเกียจและไม่รังเกียจผสมกัน และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงอายุ สัดส่วนของคนที่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศจะมากที่สุด ตามด้วยรู้สึกรังเกียจ และเลือกตัวเลือกอื่นๆ ตามลำดับ ยกเว้นกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไปรู้สึกรังเกียจถึงกว่าร้อยละ 60 และที่เหลือจะเลือกตัวเลือกอื่นๆ ไม่มีผู้ใดเลยที่ไม่รู้สึกรังเกียจ จุดนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่มีช่วงอายุยิ่งน้อยลง จะยังมีระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษามากขึ้น หรือพูดง่ายๆ คือคนรุ่นใหม่มีระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีอายุรุ่นเดียวกับนักศึกษา ซึ่งจุดนี้เป็นปัจจัยเสริมที่สำคัญที่ทำให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการขายบริการทางเพศของนักศึกษาข้างายขึ้น เพราะกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยนี้มากที่สุดคือกลุ่มเพื่อน

ในขณะที่เพศ และสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศที่ระดับความเชื่อมั่นดังกล่าว

สมมติฐานที่ 7 : ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศ และความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ และสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการทดสอบปรากฏว่าระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศมีความสัมพันธ์กับเพศเท่านั้น และเป็นไปในลักษณะเดียวกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป กล่าวคือเพศชายมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศมากกว่าเพศหญิง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ และสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในขณะที่ผลการทดสอบปรากฏว่าความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการทดสอบปรากฏว่าความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษามีความสัมพันธ์กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างมีนัยสำคัญเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศและ สถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

สมมติฐานที่ 8 : ความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา ระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศและต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ และสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการทดสอบปรากฏว่าความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา ระดับการคบหาเป็นเพื่อน และความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษาต่างไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดเลยทั้งเพศ อายุ และสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แต่ความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เหตุที่ผลการทดสอบเป็นดังข้างต้นอาจจะเป็นเนื่องจากบุคคลทั่วไปในสังคมไม่ว่าจะเพศใด อายุเท่าไร และสถานภาพสมรสเช่นใด ส่วนใหญ่แล้วไม่รู้สึกรังเกียจหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา ด้วยมองว่าหญิงกลุ่มนี้มีฐานะยากจน มีภาวะความรับผิดชอบทางครอบครัวสูง แต่ไม่มีโอกาสเลือกประกอบอาชีพที่ดี มีรายได้เพียงพอมากนัก การประกอบอาชีพนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจ และส่งผลให้ระดับการคบหาเป็นไปเช่นเดียวกับการคบหาบุคคลอื่นในสังคม

ในส่วนความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งไม่ว่าจะมีเพศใด อายุเท่าไร และสถานภาพสมรสเช่นใด รู้สึกรังเกียจกลุ่มคนกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากพอๆกับกลุ่มที่รู้สึกรังเกียจ ไม่ขอแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถสรุปผลลงไปอย่างแน่ชัดว่ากลุ่มคนส่วนใหญ่ของสังคมรู้สึกเช่นใดต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษา

อย่างไรก็ตามความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงที่ไม่ใช่ศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศ แต่ไม่สัมพันธ์กับอายุและสถานภาพสมรส กล่าวคือ เพศหญิงไม่ว่าจะอายุเท่าไร สถานภาพสมรสเช่นใดส่วนใหญ่รู้สึกรังเกียจกลุ่มผู้ซื้อบริการฯ มากกว่าเพศชาย

ผลการทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปร

สมมติฐานในการทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปรมีดังนี้

สมมติฐานที่ 9 : บุคคลทั่วไปที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องหรือเป็นไปในแนวทางเดียวกับความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าสถิติ t เท่ากับ 10.86 ค่าสถิติ kappa เท่ากับ 0.570 ซึ่งจะเห็นว่าระดับความสอดคล้องมากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาซึ่งมีค่าสถิติ kappa เพียง 0.388 เหตุที่ผลเป็นดังนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีโอกาสใกล้ชิดกับหญิงขายบริการกลุ่มใดมากเป็นพิเศษ จึงรู้สึกต่อหญิงขายบริการทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก ในขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษามีวิถีชีวิตใกล้เคียงกับกลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ จึงให้การ

ยอมรับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมากกว่าหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษา อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้แยกถึงสาเหตุที่ผลักดันให้หญิงทั้งสองกลุ่มเข้ามาประกอบอาชีพนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

สมมติฐานที่ 10 : บุคคลทั่วไปที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศสอดคล้องกับระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าสถิติ t เท่ากับ 9.666 ค่า $kappa$ เท่ากับ 0.601 ซึ่งถือว่าเป็นระดับความสอดคล้องที่ดีพอสมควร อาจเป็นเพราะบุคคลทั่วไปคิดว่าหญิงขายบริการที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือขายบริการทางเพศเหมือนกัน และเมื่อเทียบกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาซึ่งมีค่าสถิติ $kappa$ เพียง 0.354 กลุ่มบุคคลทั่วไปจะมีระดับความสอดคล้องมากกว่า

สมมติฐานที่ 11 : บุคคลทั่วไปที่ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศที่เลิกขายบริการแล้วสอดคล้องกับการปฏิบัติต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาที่เลิกขายบริการแล้ว

ผลการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาขายบริการทางเพศที่เลิกขายบริการแล้วสอดคล้องกับการปฏิบัติต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษาที่เลิกขายบริการแล้วอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีค่าสถิติ t เท่ากับ 7.441 และค่า $kappa$ เท่ากับ 0.451 ถือเป็นระดับความสอดคล้องที่ดี และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาแล้ว กลุ่มบุคคลทั่วไปยังคงมีระดับความสอดคล้องมากกว่าเช่นเดิม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

การวิเคราะห์ธุรกิจขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษาหญิง

1. เป็นตลาดผู้ขายมากมาย (Monopolistic Competition)

จากคำนิยามของตลาดผู้ขายมากมาย (Monopolistic Competition)¹³ ที่ว่าเป็นตลาดที่มีผู้ขายจำนวนมาก ซึ่งค่ามากในที่นี้ไม่สามารถระบุได้ว่ามีจำนวนเท่าใด แต่จำนวนดังกล่าวต้องมากพอจนอิทธิพลที่ผู้ขายแต่ละคนมีต่อระดับราคาสินค้ามีน้อยมากจนไม่ต้องคำนึงถึง และการดำเนินการนโยบายใดๆ ของผู้ขายคนหนึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ขายคนอื่น สินค้าที่ผลิตอาจแตกต่างกันแต่ใช้แทนกันได้ (Differentiated Product) ความแตกต่างในสินค้าอาจเป็นความแตกต่างที่แท้จริงในตัวสินค้า หรืออาจเป็นความแตกต่างกันที่เย้ยหยันหรือหือหือ โดยตัวสินค้าจริงๆ ไม่ได้แตกต่างกัน และการเข้าออกจากอุตสาหกรรมสามารถทำได้โดยเสรี

จึงอาจพิจารณาได้ว่าธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิงอยู่ในตลาดผู้ขายมากมาย (Monopolistic Competition) ดังนี้

1. จำนวนนักศึกษาหญิงขายบริการทางเพศมีจำนวนมากดังที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 2.3 และมากพอที่นโยบายหรือการดำเนินการใดๆ ของนักศึกษาหรือเอเยนต์แต่ละรายจะไม่กระทบต่อผู้ขายคนอื่นโดยรวม เนื่องจากธุรกิจนี้จะแข่งขันกันด้วยคุณภาพของนักศึกษาที่รูปร่างหน้าตาดี บริการและความซื่อสัตย์ของเอเยนต์หรือสถานบริการที่จัดหานักศึกษาไว้คอยให้บริการ กล่าวคือ ถ้าลูกค้าต้องการนักศึกษาก็ต้องจัดหานักศึกษาจริงๆ ให้ ถ้าลูกค้าไม่พอใจหรือไม่เชื่อใจสามารถเลือกใช้บริการจากผู้ขายรายอื่นได้ตลอดเวลา แต่ถ้าลูกค้าพอใจในบริการที่จัดหาให้ก็จะใช้บริการเรื่อยๆ หรือแนะนำเพื่อนมาใช้บริการด้วย

2. ในแง่ของสินค้าในที่นี้คือบริการทางเพศที่ได้รับจากนักศึกษา โดยกายภาพไม่มีความแตกต่างจากบริการทางเพศที่ได้รับจากหญิงขายบริการกลุ่มอื่น แต่แตกต่างในแง่ของความรู้สึก กล่าวคือ คิดว่าการใช้บริการทางเพศจากนักศึกษาจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่า ชูดนักศึกษาให้ความรู้สึกว่าเป็นกลุ่มที่ยังบริสุทธิ์ เป็นกลุ่มที่ดูแลดี มีความคิด และแสดงควมมีรสนิยมขั้นสูงของผู้ใช้บริการ

3. การเข้าออกจากธุรกิจนี้เป็นไปโดยเสรี นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ขายด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับล่อลวง เมื่อถูกทาบถามจากเอเยนต์ให้มาขายบริการ นักศึกษาจะขายหรือไม่ก็ได้ จะขายมากน้อยแค่ไหนก็ได้ สามารถปฏิเสธงานได้หากไม่สะดวกที่จะ

¹³ นวาทิพย์ ชูติวงศ์, ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค, กรุงเทพมหานคร, คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2539, หน้า

ให้บริการ และเมื่อต้องการเลิกขายบริการก็สามารถเลิกได้ทันที นอกจากนี้ถ้าพิจารณาในด้าน ต้นทุนในการเข้าหรือออกจากธุรกิจนี้ถือว่ามีต่ำมากหรือไม่มีเลย เพราะใช้ร่างกายของตนเองในการ ให้บริการ ส่วนเครื่องมือสื่อสารเช่น โทรศัพท์มือถือ เพจเจอร์ ก็สามารถใช้ต่อในชีวิตประจำวันได้ หรือจะขายต่อก็สามารถทำได้ไม่ยาก

2. วิเคราะห์สภาพการแข่งขันโดยใช้ PORTER'S 5 FORCES MODEL

ในที่นี้จึงจะวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการแข่งขันในธุรกิจว่าเป็นอย่างไร

1. อำนาจการต่อรองของนักศึกษา (Supplier)

เนื่องจากนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล 2 กลุ่มคือ เอเยนต์/เจ้าของสถาน บริการและกลุ่มลูกค้า จึงแบ่งการพิจารณาอำนาจการต่อรองของนักศึกษาต่อกลุ่มคน 2 กลุ่มนี้ด้วย

1.1) อำนาจต่อรองกับเอเยนต์/เจ้าของธุรกิจ : ในธุรกิจค้าประเวณี อำนาจการ ต่อรองของนักศึกษามีค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับหญิงขายบริการกลุ่มอื่น อันจะเห็นได้จากนักศึกษา ตัดสินใจเองว่าจะขายบริการหรือไม่ จะขายบริการมากน้อยแค่ไหน ถ้าเอเยนต์ติดต่อมาในวันที่ ไม่สะดวกจะทำงานไม่ว่ากรณีใดสามารถปฏิเสธงานได้ ขณะเดียวกัน เอเยนต์หรือเจ้าของสถาน บริการก็มีอำนาจในการต่อรองกับนักศึกษาเช่นกัน กล่าวคือ หากลูกค้ามาบ่นว่านักศึกษาทำงานไม่ ดี หรือนักศึกษาปฏิเสธงานบ่อยๆ เอเยนต์จะไม่หางานให้ เช่นเดียวกับในเรื่องค่านายหน้าซึ่งเป็น ราคาทั่วไปที่คิดในธุรกิจ และนักศึกษาจะต่อรองไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาคนอื่นๆ ที่พร้อมจะ เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีอีกมาก

1.2) อำนาจการต่อรองกับลูกค้า : นักศึกษามีอำนาจต่อรองกับลูกค้าเช่นกัน ในกรณีที่นักศึกษาหาลูกค้าเอง ถ้าพิจารณาแล้วนักศึกษาไม่ชอบใจลูกค้ารายใดก็สามารถปฏิเสธ ไม่ขายบริการให้ได้ หรือหากลูกค้าไม่สุภาพในการใช้บริการ นักศึกษาก็จะไม่ให้บริการอีกในครั้ง ต่อไปและมักจะมีการบอกต่อกันไปในกลุ่มที่รู้จักกันด้วย หรือหากนักศึกษามีรูปร่างหน้าตาดี บริการดี ย่อมสามารถเรียกราคาสูงได้ ขณะเดียวกันลูกค้าก็มีอำนาจต่อรองกับนักศึกษาด้วย กล่าวคือ ถ้านักศึกษาให้บริการไม่ดี หรือไม่สมกับที่โฆษณาไว้ในตอนแรก ลูกค้าก็จะไม่เรียกใช้ บริการต่อ ซึ่งหมายความว่านักศึกษาเองต้องทำงานให้ดีขึ้น เพื่อให้ลูกค้าพอใจใช้บริการซ้ำ

2. อำนาจการต่อรองของลูกค้า (Customer)

กลุ่มลูกค้ามีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล 2 กลุ่มเช่นเดียวกับนักศึกษา กล่าวคือปฏิสัมพันธ์ กับเอเยนต์/เจ้าของสถานบริการ และปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ในส่วนของปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ได้กล่าวถึงไปแล้ว ในที่นี้จึงกล่าวเฉพาะอำนาจการต่อรองกับเอเยนต์/เจ้าของสถานบริการ

2.1) อำนาจการต่อรองกับเอเยนต์/เจ้าของสถานบริการ : ลูกคามีอำนาจต่อรองมากพอสมควรโดยเฉพาะถ้าเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีฐานะการเงินหรือฐานะทางสังคมดี กล่าวคือ หากลูกค้าต้องการใช้บริการจากกลุ่มนักศึกษา กลุ่มเอเยนต์/เจ้าของสถานบริการก็ต้องหานักศึกษาจริงๆ ให้เพื่อรักษากลุ่มลูกค้าไว้ให้มาใช้บริการซ้ำ เพราะกลุ่มผู้ซื้อบริการย่อมเคยใช้บริการมาแล้ว และรู้ว่าคนไหนเป็นนักศึกษาจริงหรือไม่ ผ่านการทำงานมานานอย่างน้อยแค่ไหน หากมีการหลอกลวงลูกค้าก็จะไม่ใช้บริการอีกในครั้งต่อไป และหันไปใช้บริการจากเอเยนต์/สถานบริการอื่น ซึ่งสามารถทดแทนกับนักศึกษาได้อย่างดี ขณะเดียวกัน หากลูกค้าไม่สุภาพอาจไม่ได้รับการต้อนรับที่ดีนักจากเอเยนต์หรือนักศึกษาที่จะให้บริการ

3. สิ้นค้าทดแทน

บริการทางเพศจากนักศึกษามีสินค้าอื่นสามารถทดแทนได้เป็นอย่างดี จากแบบสอบถามที่เก็บจากผู้ซื้อบริการแสดงให้เห็นว่าทุกคนที่เคยซื้อบริการทางเพศเคยใช้บริการจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษา และกลุ่มที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษามีเพียงร้อยละ 40 เท่านั้น นอกจากนี้กลุ่มหญิงขายบริการที่ไม่ใช่นักศึกษายังมีข้อได้เปรียบกลุ่มนักศึกษาหลายประการ เช่น ช่องทางในการติดต่อซื้อขายสะดวกกว่า มาทำงานสม่ำเสมอ ซึ่งเมื่อลูกค้าต้องการเมื่อใดก็สามารถขอใช้บริการได้ทันที และราคาเฉลี่ยในการบริการยังต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาอีกด้วย นอกจากนี้ถ้าเทียบถึงส่วนแบ่งตลาดภายในธุรกิจนี้ กลุ่มนักศึกษามีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 20 ในขณะที่สถานอาบอบนวดมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 50-60 และอีกร้อยละ 30 ที่เหลือจะกระจายกันไปในช่วงทางอื่นๆ (จากการสัมภาษณ์ อ.สมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์)

4. คู่แข่งรายใหม่

ในขณะที่หญิงขายบริการทางเพศในประเทศไทยมีจำนวนมากและกระจายตัวอยู่หลายกลุ่มทั้งที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษา กลุ่มนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจึงเป็นเพียงแค่งกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มหนึ่งที่แทรกตัวเข้ามาขายบริการทางเพศ โดยใช้ความเป็นนักศึกษาเป็นจุดขายหลัก และจากที่การเข้าหรือออกจากธุรกิจนี้ทำได้ง่ายตาย ไม่มีกฎข้อบังคับ หรือต้นทุนดำเนินการสูง ประกอบกับผลตอบแทนที่สูง ตลาดเริ่มเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป และยังมีอุปสงค์อีกมากที่จะรองรับอุปทานรายใหม่ที่เข้าสู่ธุรกิจ ทำให้มีทั้งตัวนักศึกษาและเอเยนต์รายใหม่สนใจเข้าสู่ธุรกิจตลอดเวลา

5. ทักษะคิดและผลกระทบจากสังคมแวดล้อม

ในกรณีนี้จะพิจารณาเฉพาะทักษะคิดและผลกระทบจากสังคมแวดล้อมต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1) เพื่อนนักศึกษา

เนื่องจากเพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในการกระทำสิ่งต่างๆ ดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ในการศึกษาคั้งนี้จึงได้เก็บแบบสอบถามจากนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ จำนวน 215 ชุดเพื่อสอบถามถึงทัศนคติต่อนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและแม้ว่าบางคนจะรู้สึกรังเกียจอยู่บ้าง แต่ยังคงให้การคบหาเป็นเพื่อนดังเช่นบุคคลทั่วไปในสังคม เพราะมองว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ผู้นั้นสามารถกระทำได้เพราะไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน และมองว่าการคบหาควรดูที่นิสัยมากกว่า รวมถึงให้การยอมรับกลับสู่สังคม หากผู้นั้นเลิกขายบริการทางเพศแล้ว นักศึกษาหญิงบางส่วนที่ไม่ให้ความสนิทสนมในการคบหามากนัก เนื่องจากเกรงกลัวอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเอง และนักศึกษาชายให้การยอมรับมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชายบางส่วนเคยใช้บริการทางเพศมาแล้ว อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะรู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ทำอาชีพนี้ แต่ลึกๆ ก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำ จะเห็นได้จากความคิดเห็นปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเองที่ส่วนใหญ่จะรู้สึกอะไรถ้าเป็นคนที่เขาเหล่านั้นไม่รู้จัก แต่ถ้าเป็นญาติพี่น้องหรือลูกสาวของตนทำก็จะรู้สึกไม่ดี เครียด

สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาที่กำลังคิดที่จะขายบริการทางเพศตัดสินใจขายบริการได้ง่ายขึ้น เพราะเพื่อนให้การยอมรับในระดับหนึ่ง และยิ่งถ้าอยู่ในสังคมที่การขายบริการทางเพศเป็นเรื่องปกติ การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีของนักศึกษาผู้นั้นจะยิ่งง่ายขึ้น

2) สังคม

ในส่วนทัศนคติของสังคมต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามเช่นเดียวกับทัศนคติจากนักศึกษา รวมทั้งใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันเพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบความสอดคล้องได้ ผลปรากฏว่าบุคคลทั่วไปส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ยังให้การคบหาเป็นเพื่อนดังเช่นบุคคลอื่น และให้การยอมรับกลับสู่สังคมเมื่อนักศึกษาผู้นั้นเลิกขายบริการทางเพศแล้วเช่นเดียวกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป และจากผลการทดสอบสมมติฐานที่อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ กล่าวคือ กลุ่มคนที่มีอายุมากขึ้น จะมีสัดส่วนของคนที่รู้สึกรังเกียจนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศมากขึ้น และกลุ่มคนที่อยู่ในวัยเดียวกับนักศึกษาเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรังเกียจแต่อย่างใด จากจุดนี้นอกจากจะบอกว่าระดับการยอมรับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศจากเพื่อนกลุ่มในวัยเดียวกันกับ

นักศึกษาที่มีมากในระดับหนึ่งแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่อายุน้อยลงจะมีแนวโน้มให้การยอมรับ การขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษามากขึ้น สังคมสมัยใหม่ให้การยอมรับนักศึกษาขายบริการ ทางเพศมากขึ้น อาจมีสาเหตุมาจากค่านิยมเรื่องเพศที่เปลี่ยนไป ความคิดเรื่องสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล และวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป มีความคุ้นเคยกับการขายบริการทางเพศมากขึ้น ซึ่งเป็น จุดที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเข้ามาขายบริการทางเพศง่ายขึ้น เพราะสังคมสมัยใหม่เริ่มเปิดกว้างให้ การยอมรับมากขึ้น การลงโทษจากสังคมไม่รุนแรงเช่นในสมัยก่อน

3) หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน/มหาวิทยาลัย มูลนิธิต่างๆ กรมประชาสงเคราะห์ หรืออื่นๆ ไม่สามารถเข้าไปก้าวไปได้หากนักศึกษาตัดสินใจที่จะขายบริการ ทางเพศ ทั้งนี้มองว่านักศึกษาเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะแล้วในระดับหนึ่ง และเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ใครจะมี เพศสัมพันธ์กับใคร สิ่งที่ได้คือตั้งรับให้ความช่วยเหลือหากนักศึกษาผู้นั้นเกิดปัญหาขึ้นและร้องขอ ความช่วยเหลือ ฉะนั้นจึงเหมือนกับเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้ มากนัก

3. การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดและแนวโน้มในอนาคต

ธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาหญิงเป็นธุรกิจที่มีโอกาสในการขยายตัวสูง ทั้งในแง่ปัจจัย ด้านอุปสงค์ที่ยังคงมีความต้องการซื้อบริการทางเพศในระดับสูง สังคมยังคงมองการซื้อบริการทาง เพศของชายว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา การขยายตัวของนายหน้าหรือเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่ม นักศึกษา การบังคับใช้กฎหมายควบคุมและปราบปรามเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ การ คอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้ธุรกิจเกี่ยวเนื่องทั้งสื่อวีดิโอซีดี ลามก ธุรกิจน้ำเมา ยาเสพติด และธุรกิจค้าประเวณียังคงอยู่และเติบโตได้ สภาพสังคมเมืองที่มี การแก่งแย่งแข่งขันมากขึ้น ผู้คนต้องทำงานหนักมากขึ้นส่งผลให้การสื่อสารระหว่างกันและ ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่แน่นแฟ้น เด็กถูกปล่อยให้โดดเดี่ยวและต้องคบหาอยู่กับกลุ่มเพื่อนวัย เดียวกันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันสังคมก็ไม่ได้มอบทางเลือกให้แก่เด็กในการใช้ชีวิตมากนัก กล่าวคือ ไม่มีสาธารณูปโภคสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจมากเพียงพอ เช่น สนามกีฬาหรือห้องสมุด เป็นต้น ไม่มีที่ปรึกษาให้เด็กในยามที่มีปัญหา ไม่มีเกราะป้องกันใดๆ แก่เด็ก หากแต่ยึดยึดทัศนคติเรื่อง ความเห็นแก่ตัว เห็นว่าเงินสามารถซื้อได้ทุกอย่าง ความรุนแรงแก่เด็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็กมี โอกาสถูกชักจูงเข้าสู่เส้นทางชีวิตที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการขายบริการทางเพศ

นอกจากนี้จุดแข็งในตัวธุรกิจเองยังดึงดูดใจให้กลุ่มคนต่างๆ เข้ามาตักตวงผลประโยชน์ กล่าวคือกลุ่มนายหน้า เจ้าของสถานบริการเล็งเห็นถึงผลตอบแทนในรูปตัวเงินที่สูง กลุ่มผู้ซื้อ

บริการผู้ซึ่งอยากใช้บริการจากนักศึกษาและไม่ต้องทำให้คนอื่นรู้เห็นว่าเป็นการซื้อขายที่เป็นไปในลักษณะปิดมากกว่าการขายบริการทางเพศในลักษณะอื่น และกลุ่มนักศึกษาเองที่มองว่างานในอาชีพนี้เป็นงานเบาที่ได้ผลตอบแทนสูงภายในระยะเวลาสั้น อีกทั้งรูปแบบการขายบริการแบบแอบแฝงไม่ให้คนนอกรู้ ระบบการทำงานที่เป็นไปตามความสมัครใจ ผลตอบแทนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความขยันในการทำงาน ค่านิยมในเรื่องเพศที่เป็นแบบเปิดมากขึ้น หญิงเป็นฝ่ายรุกมากขึ้น แนวคิดในการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีนักศึกษาจำนวนมากที่พร้อมเข้าสู่กระบวนการนี้หรืออาจกล่าวได้ว่ามีอุปทานอีกมากที่พร้อมเข้าสู่ตลาด สิ่งเหล่านี้ทำให้ธุรกิจนี้ยังคงดำเนินต่อไปได้และเป็นไปในลักษณะของการปกป้องซึ่งกันและกันด้วย อีกทั้งภาพลักษณ์ของความเป็นนักศึกษาที่ดูสะอาด สดใส ฉลาดและสามารถเรียกค่าตอบแทนได้สูงกว่ายังคงเป็นจุดแข็งที่สำคัญของธุรกิจนี้

จุดที่แตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและหญิงกลุ่มอื่นคือระบบการทำงาน ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาจะเป็นไปตามความสมัครใจ หากไม่พอใจหรือไม่สะดวกก็สามารถปฏิเสธงานได้ ผลตอบแทนขึ้นอยู่กับความขยันในการทำงาน แต่หญิงกลุ่มอื่นจะมีระบบการทำงานที่เข้มงวดมากกว่า หรือหากทำงานได้ไม่ถึงตามที่กำหนดไว้จะถูกตัดเงินเดือนเป็นต้น ประกอบกับผลตอบแทนของกลุ่มนักศึกษาที่สูงกว่าจึงดึงดูดให้หญิงที่ไม่ใช่ นักศึกษาจำนวนมากแอบอ้างความเป็นนักศึกษามาขายบริการ

อย่างไรก็ดี จุดอ่อนของธุรกิจนี้ยังคงมีอยู่บ้าง เช่น ความไม่สม่ำเสมอในการทำงานของนักศึกษา และรูปแบบการขายที่เป็นแบบแอบแฝงทำให้การซื้อขายบริการไม่สะดวกเมื่อเทียบกับหญิงขายบริการกลุ่มอื่น ซึ่งหากลูกค้าต้องการใช้บริการก็สามารถเข้าไปใช้ได้ทันที ความที่นักศึกษาไม่ได้ขายบริการเป็นอาชีพเช่นหญิงกลุ่มอื่นจึงอาจทำให้บริการทางเพศสู่หญิงกลุ่มอื่นไม่ได้ อีกทั้งราคาค่าบริการของนักศึกษายังสูงกว่าหญิงกลุ่มอื่นด้วยจึงเป็นปัจจัยให้ผู้ที่ต้องการซื้อบริการหันไปใช้บริการจากหญิงที่ขายบริการเป็นอาชีพมากกว่า สิ่งเหล่านี้ทำให้การขายบริการทางเพศยังไม่สามารถขยายตัวได้เร็วเท่าที่ควร

อุปสรรคจากการต่อต้านของสังคม การไม่ยอมรับของสังคมที่รุนแรงกว่าการขายบริการจากหญิงกลุ่มอื่นทำให้ธุรกิจนี้ไม่สามารถกระทำในลักษณะที่เปิดเผยได้ การตีแผ่ข้อมูลของสื่อมวลชนให้สังคมได้รับรู้ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องมีความระมัดระวังมากขึ้น การตีแผ่ข้อมูลความไม่สะอาดปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักศึกษาของสื่อมวลชนยังเป็นอีกจุดหนึ่งที่ทำให้ผู้ซื้อบริการลังเลได้

จากการวิเคราะห์กลุ่มหญิงขายบริการที่เป็นนักศึกษาเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่ นักศึกษาจะเห็นได้ว่าธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของการขยายตัวทางธุรกิจ บริการทางเพศจาก

นักศึกษายังเป็นสิ่งที่สามารถขายได้ มีจุดแข็งและโอกาสทางธุรกิจหลายประการที่ดึงดูดให้ผู้คนเข้าสู่ธุรกิจโดยเฉพาะในแง่ของผลตอบแทนที่ได้รับ ประกอบกับจุดอ่อนและอุปสรรคหลายประการเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่นักศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ เช่น การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อ เทคโนโลยีการติดต่อซื้อขายที่ทันสมัยขึ้น การต่อต้านจากสังคมไม่รุนแรงเช่นแต่ก่อน เป็นต้น ทำให้ธุรกิจนี้มีแนวโน้มที่จะโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และพัฒนาระบบธุรกิจสู่ความเป็นมืออาชีพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การขายบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษายังถือว่ามีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับตลาดขายบริการทางเพศทั้งหมด แต่การที่สังคมและผู้ซื้อบริการบางกลุ่มยังเห็นว่านักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมีความแตกต่างจากหญิงขายบริการกลุ่มอื่น มีความพิเศษกว่ากลุ่มอื่น ทำให้สินค้ากลุ่มนี้ยังขยายตัวและดึงดูดผู้ซื้อบริการทางเพศที่เคยซื้อบริการจากหญิงกลุ่มอื่นให้เข้ามาทดลองใช้บริการอยู่

บทที่ 7

บทสรุป การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การวิจัยในเรื่อง “การค้าประเวณี : กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร” นี้ได้แบ่งเนื้อหาการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนคือ อุปทาน(นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศและธุรกิจค้าประเวณี) และอุปสงค์(ผู้ซื้อบริการทางเพศ) มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ด้านอุปทาน (Supply)

1. ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาหญิงเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณี รวมถึงรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้น
2. ศึกษาลักษณะของธุรกิจค้าประเวณีทั้งในด้านโครงสร้างการจัดการ สัดส่วนการจัดสรรรายได้
3. ศึกษาสภาพการแข่งขันและกลยุทธ์ในการแข่งขัน

ด้านอุปสงค์ (Demand)

4. ศึกษาโครงสร้างของกลุ่มลูกค้าที่มาซื้อบริการ
5. ปัจจัยที่จูงใจให้กลุ่มลูกค้ามาซื้อบริการจากนักศึกษา รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้บริการเลือกซื้อบริการระหว่างนักศึกษาและหญิงขายบริการอื่นๆ

การศึกษาในส่วนของนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นวิธีการหลัก และยังมี การสำรวจเอกสาร สื่อวิทยุ โทรทัศน์, การสัมภาษณ์แบบ Key Informant Interview จากบุคคลที่เกี่ยวข้องและติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด

ในส่วนของอุปสงค์หรือผู้ซื้อบริการทางเพศศึกษาโดยใช้แบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามด้วยตัวเอง (Self-Administered Questionnaire) ระเบียบวิธีการเก็บแบบสอบถามโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา(Quota Sample) ตามอาชีพ ใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 115 ชุด หลังจากนั้นจึงนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS โดยวิธีร้อยละ, ทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi Square, และทดสอบความสอดคล้องด้วย Kappa

ในส่วนของภาพรวมธุรกิจวิเคราะห์ด้วย PORTER'S 5 FORCES MODEL และเนื่องจากองค์ประกอบหนึ่งของ PORTER'S 5 FORCES MODEL คือ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) อันเป็นผลจากสังคม ซึ่งในการวิจัยที่ผ่านมาไม่มีผู้ศึกษาเรื่องดังกล่าวไว้ ผู้วิจัยจึงศึกษาเพิ่มเติมเรื่องทัศนคติเปรียบเทียบของสังคมต่อหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษา โดยใช้วิธีการเก็บ

แบบสอบถามเช่นเดียวกับหัวข้ออุปสงค์จำนวน 430 คน ระเบียบวิธีการเก็บใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS เช่นเดียวกัน

ข้อจำกัดในการศึกษามีหลายประการดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะด้านอุปทานอาจพยายามที่จะปิดบังไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าตนประกอบอาชีพนี้ ประกอบกับวิธีการสัมภาษณ์จะกำหนดเฉพาะแนวทางกว้างๆ ส่วนรายละเอียดคำถามจะต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้สัมภาษณ์และถูกสัมภาษณ์แต่ละคน ฉะนั้นความเข้าใจต่อคำถามและลักษณะคำตอบที่ได้อาจต่างกันบ้างเล็กน้อย
2. การอ้างอิงชื่อตัวบุคคลไม่ว่าจะเป็นหญิงบริการ และบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ชื่อสมมติทั้งสิ้น เพื่อเป็นการปกปิดความลับของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้นอาจมีข้อจำกัดในความน่าเชื่อถืออยู่บ้าง
3. จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนน้อย และจำกัดอยู่ในกลุ่มนักศึกษาขายบริการทางเพศที่ขายบริการอยู่ในช่วงราคา 1,500 -3,000 บาท ซึ่งถือเป็นกลุ่มระดับกลางและล่าง ไม่ครอบคลุมถึงนักศึกษากลุ่มอื่นที่ขายบริการทางเพศในช่วงราคาที่สูงกว่านี้ การวิเคราะห์ต่างๆ จึงไม่อาจเป็นตัวแทนของประชากรนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศทั้งหมดได้
4. การเก็บข้อมูลในช่องทางการขายบริการทางเพศบางแห่ง ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้ด้วยตัวเอง เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องเพศ และในการเก็บข้อมูลโดยแฝงตัวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์จะได้ข้อมูลที่เป็นจริง และไม่มีอคติมากกว่าการเก็บข้อมูลแบบให้กลุ่มตัวอย่างรู้ว่าถูกสัมภาษณ์ จึงจำเป็นต้องใช้ผู้ช่วยวิจัยที่เป็นเพศชายเข้าไปช่วยเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ทำแนวคำถามและซักซ้อมทำความเข้าใจกับผู้ช่วยวิจัยก่อนล่วงหน้า เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลในแต่ละครั้งจะบันทึกข้อมูลทันที เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ไม่ตกหล่นตามที่รวบรวมได้ในครั้งนั้นๆ

ผลการศึกษาพบว่า ด้านนักศึกษาที่เข้ามาขายบริการทางเพศพบว่ามีสาเหตุหลายประการขึ้นอยู่กับตัวบุคคล และนักศึกษาแต่ละคนมักจะมีสาเหตุหลายอย่างประกอบกัน โดยมีการยอมรับการขายบริการทางเพศจากเพื่อนหรือคนสนิทและการเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนเป็นปัจจัยเสริมที่สำคัญและช่วยให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการขายบริการทางเพศง่ายขึ้น สาเหตุส่วนใหญ่ที่พบเช่น ปัญหาครอบครัว

ทั้งในแง่ฐานะการเงิน และสภาพความอบอุ่น ความพึงพอใจของนักศึกษาเอง ผลต่อเนื่องจากการติดยาเสพติด การเล่นพนันและติดหนี้ เป็นต้น

การจัดสรรรายได้ระหว่างนักศึกษาและนายหน้าหรือเจ้าของสำนักค้าประเวณีมักจะอยู่ระหว่าง 80:20 ไปจนถึง 50:50 ขึ้นอยู่กับช่องทางการขาย ความสามารถของนักศึกษาและกลุ่มนายหน้า ซึ่งในจุดนี้มักจะถูกกำหนดโดยกลุ่มนายหน้าหรือเจ้าของสำนักค้าประเวณี หากนักศึกษาไม่พอใจในอัตราส่วนดังกล่าวอาจแยกตัวไปทำเองเป็นอิสระหรือสังกัดนายหน้าคนอื่นก็ได้

ในด้านอุปสงค์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 60 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุ 15-20 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศถึงร้อยละ 53.47 อย่างไรก็ตามจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดร้อยละ 84.16 เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการ โดยปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการเลือกซื้อคือรูปร่างหน้าตาคิดเป็นร้อยละ 52.9 และความสะอาดปลอดภัยคิดเป็นร้อยละ 40 มีค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการเฉลี่ย 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 61.18 ซื้อบริการทางเพศน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน และซื้อบริการทางเพศจากสถานอาบอบนวดบ่อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.82 ในขณะที่มีผู้เลือกซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.35

ในจำนวนผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการทั้งหมดมีเพียงร้อยละ 40 ที่เคยซื้อบริการจากนักศึกษา ส่วนใหญ่จะเคยซื้อบริการระหว่าง 1-3 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 64.71 รองลงมาคือเคยซื้อมา 10 ครั้งขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 20.59 มีค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการจากนักศึกษาเฉลี่ย 2,001-3,000 บาท สาเหตุที่ซื้อบริการจากนักศึกษาเป็นเพราะคิดว่าบริการทางเพศจากนักศึกษาน่าจะให้ความรู้สึกดีกว่าบริการทางเพศจากหญิงกลุ่มอื่นคิดเป็นร้อยละ 38.2 และซื้อเพราะอยากทดลองร้อยละ 32.4 ช่องทางการซื้อบริการส่วนใหญ่จะได้เบอร์ติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงและติดต่อผ่านเอเยนต์คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ 35.3 ตามลำดับ สถาบันการศึกษาของนักศึกษาที่เคยซื้อบริการพบว่า ผู้ซื้อบริการพบนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชนร้อยละ 58.8 สถาบันราชภัฏ/ราชชมงคลร้อยละ 29.4 และมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาลร้อยละ 29.6 ทั้งนี้ทราบได้จากการพูดคุยกับนักศึกษาร้อยละ 52.9 และได้รับการยืนยันจากเพื่อนที่แนะนำร้อยละ 35.3

เมื่อทดสอบสมมติฐานระหว่างจำนวนครั้งในการซื้อบริการจากนักศึกษากับระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุ และระดับรายได้ ด้วย Chi Square พบว่าจำนวนครั้งการซื้อบริการจากนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดเลยที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรืออาจสรุปได้ว่าระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุและระดับรายได้ไม่เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้ชายคนใดจะซื้อบริการจากนักศึกษา และจะซื้อบริการมากหรือน้อย

การศึกษาด้านธุรกิจค้าประเวณีในกลุ่มนักศึกษาพบว่าน่าจะจัดอยู่ในตลาดแบบผู้ขายมากมาย (Monopolistic Competition) เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมากพอจนผู้ขายแต่ละคนไม่มีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้า(บริการทางเพศ) และการดำเนินนโยบายใดๆของผู้ขายคนหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อผู้ขายรายอื่นในธุรกิจ สินค้าในธุรกิจนี้(บริการทางเพศ) โดยกายภาพไม่มีความแตกต่างจากสินค้า (บริการทางเพศ)จากผู้ขายกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่นักศึกษา แต่แตกต่างในแง่ของความรู้สึกที่ได้รับบริการ นอกจากนี้การเข้าออกจากธุรกิจเป็นไปโดยเสรี การขายบริการเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับล่อลวงดังเช่นหญิงขายบริการกลุ่มอื่น

แม้ว่าธุรกิจนี้จะเป็นตลาดซื้อขายนสินค้าที่กระจายตัวมาก ไม่เป็นหลักแหล่งแน่นอน แต่การติดต่อซื้อขายเป็นไปอย่างง่ายดาย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนแต่ประการใด ช่องทางการซื้อขายหลักแบ่งเป็น 3 ช่องทางคือ

1. ติดต่อซื้อขายโดยตรงกับนักศึกษาซึ่งมีวิธีการแล้วแต่นักศึกษาแต่ละคนเช่น ทางโทรศัพท์, ทางอินเทอร์เน็ต, หรืออยู่ในแหล่งที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่ามีการซื้อขายบริการประเภทนี้อยู่
2. ติดต่อซื้อขายผ่านนายหน้า (เอเยนต์)
3. ติดต่อซื้อขายผ่านสำนักค้าประเวณี ซึ่งอาจอยู่ในรูปร้านอาหาร, คาราโอเกะ, หรือสถานอาบน้ำ นวดชั้นสูงบางแห่ง เป็นต้น

ราคาของสินค้า (บริการทางเพศ) เป็นไปตามราคาเฉลี่ยของตลาด ทั้งนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ สถานที่และช่องทางในการขายบริการ, กลุ่มลูกค้า, คุณภาพและมูลค่าเพิ่มของตัวสินค้า(นักศึกษา) ราคาเฉลี่ยของตลาดจะปรับตัวตามกลไกตลาด กล่าวคือ เมื่อมีนักศึกษาเข้ามาขายบริการมากขึ้น ราคาค่าบริการจะลดลงจากเดิมบ้าง เนื่องจากลูกค้าสามารถหาซื้อได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามจะไม่ลดลงต่ำจนเกินไป เพราะจะทำให้ดูเป็นสินค้าคุณภาพต่ำ

การวิเคราะห์ด้วย PORTER'S 5 FORCES MODEL

1. อำนาจการต่อรองของนักศึกษา : กลุ่มคนในธุรกิจนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ ตัวนักศึกษาที่ขายบริการ นายหน้า(เอเยนต์)หรือเจ้าของสำนักค้าประเวณี และลูกค้าความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มคนในธุรกิจนี้คานอำนาจกันอยู่ และทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ ในธุรกิจนี้นักศึกษามีอำนาจในการต่อรองกับนายหน้าหรือเจ้าของสำนักค้าประเวณีมากกว่าหญิงกลุ่มอื่น กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ทำงานด้วยความสมัครใจ จะทำงานวันไหนก็ได้ ความถี่มากน้อยแค่ไหนก็ได้ สามารถปฏิเสธงานได้หากไม่พร้อม

หรือไม่เต็มใจ และจะออกจากธุรกิจเมื่อไรก็ได้ อย่างไรก็ตามนักศึกษาต้องทำงานให้ดีขึ้นด้วยมิฉะนั้น นายหน้าหรือเจ้าของสำนักค้าประเวณีอาจไม่มอบงานให้ และถ้าให้บริการถูกใจลูกค้าย่อมมีโอกาสซื้อบริการซ้ำได้อีก อย่างไรก็ตามก็ดี กลุ่มนายหน้า(เอเยนต์)และเจ้าของสำนักค้าประเวณีก็มีอำนาจต่อรองกับนักศึกษา ทั้งในด้านอัตราผลตอบแทน ค่านายหน้า และการมอบหมายงาน กล่าวคือ ถ้านักศึกษาทำงานไม่ดี นายหน้าอาจไม่มอบงานให้ทำอีกก็ได้

2. อำนาจต่อรองของลูกค้า(ผู้ซื้อบริการทางเพศ) : ลูกค้า(ผู้ซื้อบริการทางเพศ) มีอำนาจในการต่อรองกับนายหน้าหรือเจ้าของสำนักค้าประเวณีสูง ทั้งนี้เพราะสามารถกำหนดคุณสมบัติและลักษณะของนักศึกษาได้ว่าต้องการอย่างไร นอกจากนี้ลูกค้า(ผู้ซื้อบริการทางเพศ) ยังมีทางเลือกสูง เนื่องจากมีหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่นักศึกษาอีกเป็นจำนวนมาก

3. สินค้าทดแทน : สินค้าในธุรกิจนี้(บริการทางเพศจากนักศึกษา) มีสินค้าทดแทนได้เป็นอย่างดีและมีเป็นจำนวนมากจากหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่น และหญิงขายบริการทางเพศกลุ่มอื่นที่ประกอบอาชีพนี้ก็เป็นอาชีพยังมีข้อได้เปรียบกลุ่มนักศึกษาหลายประการทั้งในแง่ความสะดวกของช่องทางการซื้อขาย ความสม่ำเสมอในการทำงาน ราคาค่าบริการ และความสะอาดปลอดภัย

4. คู่แข่งรายใหม่ : มีนักศึกษารายใหม่เข้าสู่ธุรกิจอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากต้นทุนการเข้าหรือออกจากธุรกิจต่ำ ไม่มีกฎข้อบังคับหรือภาระใดผูกพันในการทำงาน และเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนสูง

5. ทัศนคติและผลกระทบจากสังคม : จากผลการสำรวจสรุปได้ว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่โดยเฉพาะเด็กรุ่นใหม่กับนักศึกษาให้การยอมรับนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมากขึ้น การลงโทษทางสังคมไม่รุนแรงเช่นแต่ก่อน รวมทั้งให้โอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมอย่างเปิดกว้างมากขึ้น ค่านิยมและพฤติกรรมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนไป ทำให้การตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีไม่ยากมากนัก อย่างไรก็ตามก็ดี สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ให้การยอมรับในเรื่องดังกล่าว เพราะเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม ขัดต่อความรู้สึกของคนส่วนใหญ่

จากการวิเคราะห์โครงสร้างตลาดและแนวโน้มจะพบว่าจุดแข็งและโอกาสหลักที่ทำให้ธุรกิจนี้ยังคงเติบโตขึ้นเรื่อยๆ คือยังคงมีความต้องการซื้อ(อุปสงค์) ในระดับสูง ผลตอบแทนที่สูงมากของทั้งตัวนักศึกษาเองและนายหน้า (เอเยนต์) นอกจากนี้ความเป็นนักเรียนนักศึกษายังทำให้หญิงกลุ่มนี้ยังสามารถขายได้และได้ในราคาสูง อย่างไรก็ตามจุดอ่อนและอุปสรรคที่สำคัญของธุรกิจนี้คือ การไม่ยอมรับของสังคมและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

7.2 การอภิปรายผล

จากข้อจำกัดด้านงบประมาณในการศึกษาทำให้ขอบเขตการศึกษานักศึกษาหญิงที่ศึกษาในกรุงเทพมหานครจำกัดอยู่ในกลุ่มนักศึกษาที่มีราคาขายบริการประมาณ 1,500-3,000 บาทต่อคน ซึ่งเป็นกลุ่มระดับ B ตามการแบ่งระดับสินค้าของสมประสงค์ตามตารางที่ 4-17 ซึ่งเป็นเพียงแค่งกลุ่มหนึ่ง (Segment) จากนักศึกษาขายบริการทางเพศทั้งหมดที่มีอยู่ เป็นจุดที่ทำให้งานวิจัยนี้ไม่ครอบคลุมถึงปรากฏการณ์หรือระดับถึงปัจจัยที่ผลักดันให้กลุ่มนักศึกษาขายบริการระดับบนซึ่งมีระดับราคาสูงเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศได้ รวมทั้งไม่สามารถเป็นตัวแทนของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศทั้งหมดได้นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์เป็นหลัก แต่ในการที่จะวิเคราะห์ให้ครอบคลุมนั้น ผู้ศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้แบบสหวิทยา ทั้งในด้านมนุษยวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ประกอบกัน

ปัจจัยหลักที่ทำให้ธุรกิจขายบริการทางเพศยังคงขยายตัวอย่างรวดเร็ว คือ ยังมีความต้องการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาอยู่ในระดับสูง จากการศึกษาด้านอุปสงค์ในบทที่ 4 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างชายไทยกว่าร้อยละ 80 เคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการ จำนวนกว่าร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงขายบริการทางเพศในช่วงอายุระหว่าง 15-20 ปี และจะทดลองใช้บริการจากหญิงขายบริการกลุ่มต่างๆไปทุกกลุ่ม และหากพอใจบริการจากหญิงกลุ่มใดก็จะใช้บริการจากหญิงกลุ่มนั้นบ่อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ทำให้วิเคราะห์ได้ในระดับหนึ่งว่าผู้ชายมองการซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถทำได้ การซื้อบริการทางเพศเป็นการสังสรรค์ประเภทหนึ่งในกลุ่มเพื่อนผู้ชาย เป็นธรรมชาติของผู้ชายที่ต้องปลดปล่อยระบายความรู้สึกทางเพศ หากไม่มีการซื้อขายบริการทางเพศในสังคมแล้วอาจทำให้จำนวนผู้หญิงที่ถูกข่มขืนในสังคมมีมากขึ้น แนวคิดดังกล่าวเป็นสิ่งที่นักสังคมวิทยาระบุว่าเป็นแนวความคิดของผู้คนในระบบสังคมแบบชายเป็นใหญ่ จึงทำให้ผู้ชายสามารถมองผู้หญิงเป็นวัตถุชิ้นหนึ่งที่สามารถเลือกซื้อได้ และหากศึกษาย้อนกลับไปในสมัยโบราณจะพบว่าสังคมไทยมีการค้าประเวณีมาเป็นเวลานานมาแล้ว และในปัจจุบันระดับการยอมรับของสังคมมีมากขึ้นซึ่งสรุปจากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุและระดับความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศในบทที่ 5 สังคมจึงให้การยอมรับผู้ชายที่ซื้อบริการทางเพศว่าไม่ใช่บุคคลน่ารังเกียจหรือผิดแปลกแต่อย่างใด แต่ด้วยแนวความคิดแบบมาตรฐานสองชั้น (Double-Standard) สังคมกลับรู้สึกรังเกียจผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศ ทั้งที่ในความเป็นจริงหากไม่มีความต้องการซื้อจากลูกค้า(อุปสงค์)แล้ว ย่อมไม่มีผู้ผลิต (อุปทาน)ใดยังคงเติบโตอยู่ในธุรกิจได้ จากการ

สัมภาษณ์นายหน้านักศึกษาคนหนึ่งซึ่งผันตัวเองขึ้นมาจากการเป็นชายขายบริการทางเพศได้ระบุไว้ตอนหนึ่งว่า “ตราบดีที่มีลูกค้าใช้บริการ เชื่อว่าธุรกิจนี้ยังคงไปได้” และ “หากลูกค้าต้องการนักศึกษา ก็ต้องหานักศึกษาตัวจริงให้” (รายการถอดรหัส, สถานีโทรทัศน์ไอทีวี) ซึ่งแสดงให้เห็นภาพชัดเจนว่าสิ่งที่ทำให้ธุรกิจนี้ยังคงขยายตัวในระดับสูงคือปัจจัยทางด้านอุปสงค์

รูปแบบการค้าประเวณีของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาในปัจจุบันยังมีวิวัฒนาการจากรูปแบบการค้าประเวณีแบบเดิมอย่างมาก จากที่ผู้หญิงจะถูกล่อลวง บังคับให้มาขายบริการทางเพศ จะถูกควบคุมจากเจ้าของสถานบริการอย่างเข้มงวด มีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการทำงานมากมาย ผู้หญิงอาจได้รับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรืออาจไม่ได้เลยทั้งนี้เพราะเจ้าของสถานบริการต้องจ่ายค่าซื้อตัวเด็กแก่นายหน้า หรือผู้ปกครองไปแล้ว แต่รูปแบบการค้าประเวณีของนักศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากที่เคยล่อลวงบังคับมาเป็นการขายบริการด้วยความสมัครใจ ไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับในการทำงานมากมายดังเช่นแต่ก่อน และยังให้ความเป็นกันเอง เลี้ยงดูผู้หญิงเป็นอย่างดี การที่นักศึกษามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับผลประโยชน์มากกว่าหญิงขายบริการในรูปแบบเดิม มีความยินยอมพร้อมใจกันทั้งสองฝ่ายจึงส่งผลดีต่อเจ้าของธุรกิจหลายประการคือ การที่นักศึกษาทำงานด้วยความสมัครใจ และได้รับการดูแลอย่างดีทำให้ผู้หญิงให้บริการทางเพศด้วยความเต็มใจมากกว่าการถูกบังคับซึ่งน่าจะส่งผลให้ลูกค้าได้รับบริการที่ดีขึ้น อีกทั้งเจ้าของธุรกิจยังไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการควบคุมมากนัก กฎหมายไม่สามารถเอาผิดได้เพราะเป็นความสมัครใจของทุกฝ่าย ไม่มีการล่อลวงบังคับ และยังมีการปกป้องซึ่งกันและกัน กล่าวคือ นักศึกษาจะไม่เอาผิดกับเจ้าของธุรกิจเพราะนั่นหมายถึงเธอเหล่านั้นจะไม่มียานพาหนะ ไม่เอาผิดกับลูกค้าหรือผู้ซื้อบริการเพราะเธอเหล่านั้นเต็มใจมาขายบริการ เป็นต้น และเมื่อนักศึกษาผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถในตัวอยู่แล้วระดับหนึ่งได้รู้เห็นรูปแบบการจัดการ การบริหารในกระบวนการค้าประเวณีจึงไม่เป็นการยากที่เธอเหล่านั้นจะพัฒนาตนเองขึ้นเป็นผู้ประกอบการรายย่อยในธุรกิจที่เธอถนัด ซึ่งจะเห็นได้จากที่นักศึกษาหลายคนได้ผันตัวเองออกมาขายบริการอิสระโดยไม่ผ่านนายหน้า หรือบางรายผันตัวเองขึ้นมาเป็นนายหน้า(เอเยนต์) ทำหน้าที่เป็นธุระจัดหาให้แทนที่จะต้องขายบริการทางเพศด้วยตัวเอง สิ่งเหล่านี้ทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวซับซ้อนยิ่งขึ้น

การที่นักศึกษาที่ขายบริการทางเพศยังเป็นสินค้าที่มีอุปสงค์ในระดับสูง มีผลตอบแทนสูงกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น (High Income Opportunity) ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาขายบริการทางเพศที่ศึกษานี้จัดว่าเป็นระดับที่มีลักษณะใกล้เคียงกับหญิงขายบริการทั่วไป เป็นกลุ่มที่มาจากพื้นฐานสังคมใกล้เคียงกัน เช่น เป็นเด็กต่างจังหวัด อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นกลางถึงระดับล่าง ทำให้เหตุผล

ในการเข้าสู่การขายบริการทางเพศคล้ายกับหญิงขายบริการทางเพศทั่วไป และยังคงดูดีให้มีการนำหญิงขายบริการกลุ่มอื่นมาแอบอ้างว่าเป็นนักศึกษาอยู่เสมอ แต่ถึงกระนั้นลักษณะการพูดจา ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัยที่แอบอ้าง ย่อมทำให้กลุ่มที่เป็นนักศึกษาจริงและกลุ่มที่แอบอ้างเข้ามาขายบริการในนามของนักศึกษามีความแตกต่างกันอยู่บ้าง และท้ายที่สุดแล้วผู้ซื้อบริการที่ช่างสังเกตย่อมสามารถแยกแยะได้ อย่างไรก็ตามผู้ซื้อบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่ได้มีการตรวจสอบอย่างจริงจังว่าเป็นนักศึกษาจริง แม้ว่าอาจมีการสอบถามพูดคุยกันบ้าง แต่ท้ายที่สุดจะพิจารณาจากรูปร่างหน้าตา และบริการทางเพศที่ได้รับเป็นประเด็นหลักโดยคาดหวังว่าจะได้รับความรู้สึกที่ดีกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น ซึ่งตรวจสอบได้จากปัจจัยที่ผู้ซื้อบริการใช้พิจารณาในการซื้อบริการจากนักศึกษาดังตารางที่ 4-13 จึงอาจมีบางรายยังถูกลอกซื้อบริการจากกลุ่มที่ไม่ใช่ นักศึกษาอยู่เช่นกัน

หากพิจารณาถึงลักษณะทางกายภาพ กลุ่มนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศเป็นสินค้าที่ไม่มี ความแตกต่างจากหญิงขายบริการที่ไม่ใช่ นักศึกษา เพราะบริการหลักที่ซื้อขายในธุรกิจนี้คือบริการทางเพศ ซึ่งไม่ว่าหญิงขายบริการกลุ่มใดยอมสามารถให้บริการได้ และผู้ซื้อบริการโดยทั่วไปก็มองว่าหญิงสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยกับนักเที่ยวที่กล่าวถึงไปแล้วในกลุ่มผู้ซื้อบริการว่าผู้ซื้อบริการส่วนใหญ่จะทดลองใช้บริการมาแล้วจากหญิงทุกกลุ่ม และหากพอใจบริการทางเพศที่ได้รับจากกลุ่มใดก็จะใช้บริการจากหญิงกลุ่มนั้นๆ เป็นประจำ อย่างไรก็ตามยังมีผู้ซื้อบริการบางกลุ่มที่ยังเห็นว่ากลุ่มนักศึกษาต่างจากหญิงขายบริการกลุ่มอื่นอยู่ มีความพิเศษกว่าหญิงกลุ่มอื่น การกำหนดราคาขายบริการทางเพศของนักศึกษาจึงยังสามารถตั้งราคาสูงกว่าหญิงกลุ่มอื่นได้

อย่างไรก็ดี สาเหตุของการเลือกซื้อบริการทางเพศจากกลุ่มนักศึกษาของผู้ซื้อบริการทางเพศที่ส่วนใหญ่ระบุว่าอยากทดลองว่าเป็นอย่างไร และคิดว่าน่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่าหญิงกลุ่มอื่นนั้นอาจมีผลมาจากอิทธิพลทางสังคมที่มองว่านักศึกษามีความพิเศษกว่ากลุ่มคนทั่วไป เนื่องจากเป็นเพียงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าบุคคลทั่วไป สังคมจึงคาดหวังกับกลุ่มดังกล่าวมากกว่าคนกลุ่มอื่นและมองว่านักศึกษาเป็นกลุ่มคนที่พิเศษกว่าคนกลุ่มอื่น การที่นักศึกษามาขายบริการทางเพศจึงได้รับความสนใจจากสังคมในวงกว้าง และถูกตำหนิมากกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น เพราะคนส่วนใหญ่ในสังคมยังมีความคิดว่าการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่คนดีจะไม่กระทำ ความพิเศษของนักศึกษาในความคิดของคนทั่วไปในสังคมเป็นประเด็นหลักที่ทำให้กลุ่มนักศึกษาซึ่งเป็นเพียงหญิงขายบริการส่วนหนึ่ง (Segment) ของธุรกิจค้าประเวณีสามารถกำหนดราคาซื้อขายบริการทางเพศได้สูงกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น นอกจากนี้สถาบันการศึกษาที่ต่างกันยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ราคาซื้อขาย

บริการทางเพศจากนักศึกษาที่มาจากสถาบันต่างๆ ไม่เท่ากันด้วย (Price Differentiation) อย่างไรก็ตาม ติปัจจัยดังกล่าวเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้นที่มีผลต่อการกำหนดราคา ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการกำหนดราคาอีกดังที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 4.2.3

ความต้องการซื้อบริการจากนักศึกษาที่ยังอยู่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับผลตอบแทนในอาชีพที่สูงมากเมื่อเทียบกับอาชีพอื่นนี้ นอกเหนือจากจะดึงดูดให้หญิงขายบริการกลุ่มอื่นแฝงตัวเป็นนักศึกษาแล้ว ยังดึงดูดนักศึกษารายใหม่เข้าสู่อาชีพด้วย หากพิจารณาถึงสาเหตุที่ผลักดันให้นักศึกษาเข้าสู่อาชีพขายบริการดังที่ได้กล่าวถึงในหัวข้อ 4.2.2 แล้วในภาพรวมอาจไม่แตกต่างจากสาเหตุที่ผลักดันให้หญิงกลุ่มอื่นเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเงิน สภาพครอบครัวและสังคมแวดล้อมที่เปลี่ยนไป หรือมีบุคคลที่รู้จักขายบริการทางเพศ หากแต่มูลเหตุที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจนั้นมีความแตกต่างกันอยู่ ดังนี้

1. มีวิถีทางในการใช้จ่ายและความต้องการสิ่งของ (Demand Function) แตกต่างกันไป กล่าวคือ นอกจากนักศึกษาจะต้องการเงินจำนวนหนึ่งมาใช้จ่ายเพื่อดำรงชีวิตแล้ว ยังต้องการเงินจำนวนมากมาใช้จ่ายเป็นค่าเล่าเรียน, ใช้จ่ายในด้านการศึกษาและยังต้องมีค่าใช้จ่ายอีกส่วนหนึ่งที่ใช้เพื่อดำรงไว้ซึ่งความเท่าเทียมทางด้านเศรษฐกิจกับเพื่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ ในขณะที่หญิงขายบริการกลุ่มอื่นจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวเป็นหลักเท่านั้น
2. เส้นทางอาชีพ (Career Path) ต่างกัน ในกลุ่มนักศึกษาจะตั้งเป้าหมายที่จะมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดี มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของสังคม ผลตอบแทนสูง หลังจากจบการศึกษาไปแล้ว ในขณะที่หญิงขายบริการกลุ่มอื่นอาจไม่ได้ตั้งเป้าหมายในการประกอบอาชีพที่มีเงื่อนไขมากเท่ากลุ่มนักศึกษา
3. ชื่อเสียงและความต้องการปิดบังสังคมต่างกัน ในประเด็นนี้จะส่งผลถึงวิถีในการขายบริการ กล่าวคือ กลุ่มนักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนเอง และปิดบังไม่ให้สังคมรอบข้างทราบว่าตนขายบริการทางเพศ ลักษณะการขายบริการจึงเป็นไปแบบแอบแฝง ในขณะที่หญิงกลุ่มอื่นไม่จำเป็นต้องรักษาชื่อเสียงหรือปิดบังสังคมมากนัก ลักษณะการขายบริการจึงเป็นไปแบบเปิดเผยได้

ในความเป็นจริงนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศเป็นเรื่องที่มีมานานแล้วในสังคม หากแต่ยังไม่เป็นที่สนใจของสังคมมากนัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในช่วงนั้นยังมีจำนวนไม่มาก และไม่ได้รับการสนใจเผยแพร่จากสื่อมวลชนมากนัก ขณะเดียวกันก็มีช่องทางหาเงิน

หลายช่องทางที่หาเงินจำนวนมากได้อย่างไม่ลำบากมากนัก เพื่อนำเงินมาสนองความต้องการใช้ด้าน การศึกษาเล่าเรียนและดำรงสถานภาพทางเศรษฐกิจให้เท่าเทียมกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน จนกระทั่ง ภายหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา จำนวนนักศึกษาชายบริการได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลกระทบหลายประการกล่าวคือ พ่อแม่ผู้ปกครองที่เคยเป็นผู้จุนเจือสถานะ ทางเศรษฐกิจของนักศึกษาหลายรายมีรายได้ลดลง หรือบางรายที่ตกงานย่อมไม่มีรายได้มาจุนเจือ นักศึกษาเช่นแต่ก่อน ขณะเดียวกันช่องทางหารายได้ด้วยตัวเองของนักศึกษาก็ตกลง ในขณะที่ นักศึกษายังคงต้องการศึกษาเล่าเรียนต่อ ต้องการดำรงสถานะความเป็นนักศึกษาต่อไป ประกอบกับ การขายบริการทางเพศเป็นช่องทางหนึ่งที่นักศึกษาสังเกตเห็นแล้วว่าสามารถให้ผลตอบแทนสูงมากพอที่จะ ตอบสนองความต้องการของตัวนักศึกษาได้ จึงดึงดูดให้นักศึกษาเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ หาก เปรียบเทียบกับกลุ่มหญิงขายบริการกลุ่มอื่นที่ต้องการเงินไปเพื่อประทังชีวิตให้อยู่รอด ทำอย่างไรจึงจะ มีรายได้มาซื้อหาอาหารมา และเช่นเดียวกันกับกลุ่มนักศึกษาที่การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพหนึ่งที่มี ผลตอบแทนสูง จึงดึงดูดใจให้หญิงเหล่านี้เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

หากเปรียบเทียบกันในแง่ความรู้ความสามารถแล้ว กลุ่มนักศึกษามีทักษะที่สามารถนำไปใช้ใน การประกอบอาชีพมากกว่า มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากกว่าหญิงกลุ่มอื่น แต่หากมองใน ด้านค่านิยมของสังคมแล้ว สังคมไม่ได้ปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักหารายได้มาช่วยเหลือตัวเองในด้านการ ศึกษาแต่ต้น นักศึกษาจำนวนมากมอบภาระนี้ไว้ให้กับผู้ปกครอง และจะรับภาระการหารายได้ ช่วยเหลือตัวเองก็ต่อเมื่อจบการศึกษาแล้วเท่านั้น ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองเกิดภาวะวิกฤติด้านเศรษฐกิจ ทำให้ไม่สามารถหารายได้มาจุนเจือนักศึกษาได้เช่นเคย นักศึกษาจำนวนมากจึงไม่สามารถปรับตัวได้ และมองว่าการขายบริการทางเพศเป็นเพียงทางเลือกเดียวที่สามารถหาเงินจำนวนมากได้ภายใน ระยะเวลาอันสั้น แทนวิธีการขอเงินจากผู้ปกครอง ขณะเดียวกันสังคมไม่ได้ให้ความช่วยเหลือนักศึกษา มากเท่าที่ควร จะเห็นได้จากการที่นักศึกษาหลายรายพยายามหารายได้จากทางอื่นแล้วแต่ไม่ได้รับการ ตอบสนองมากนัก และเป็นจุดที่ใกล้เคียงกับหญิงขายบริการกลุ่มอื่นซึ่งต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพมาตั้งแต่ เด็ก แต่ความที่มีการศึกษาต่ำกว่าทำให้ไม่มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากนัก และทั้งสองกลุ่มได้ ตัดสินใจเลือกการขายบริการทางเพศเป็นทางออกเหมือนกัน ด้วยเหตุจูงใจด้านผลตอบแทนที่สูงกว่า อาชีพอื่นโดยเปรียบเทียบ

ประเด็นข้างต้น ทำให้มองเห็นว่าการแก้ปัญหาการค้าประเวณีด้วยวิธีการให้การศึกษาดังเช่นใน ปัจจุบันไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการศึกษาที่ให้แก่นักศึกษานั้นเป็นการศึกษาในแง่วิชาการ ล้วนๆ เป็นวิชาการที่ดึงจากภายนอกมาป้อนให้แก่เด็ก เน้นการท่องจำ เด็กไม่มีโอกาสในการวิเคราะห์

และสังเคราะห์วิชาการเหล่านั้นให้เหมาะสมกับตัวเอง การศึกษาไม่ได้สอนให้เด็กนำความรู้ ความสามารถและศักยภาพภายในตัวออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ด้วยเกณฑ์การประเมินผลแบบ ตัวเลือกที่หากผู้ประเมินบอกว่าอย่างไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจหากมีใครบอกให้ทำอะไร เด็กก็จะทำตามโดยไม่ได้แย้ง เพราะระบบการสอนที่เด็กคุ้นเคยมาเป็นระยะเวลานับสิบปีสั่งสอน มาเช่นนั้น ทั้งที่ในความเป็นจริงการจะเลือกตอบสิ่งใดขึ้นอยู่กับเหตุผลที่สนับสนุนแนวความคิดนั้นอยู่นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันตัดเนื้อหาด้านจริยธรรม ศาสนา ที่เป็นจุดสำคัญที่กล่อมเกล่า จิตใจและสั่งสอนให้คนเป็นคนอย่างสมบูรณ์ทั้ง เด็กไทยกลายเป็นหุ่นยนต์ที่ถูกโปรแกรมเพื่อนำไปหาเงินเลี้ยงชีพ โดยไม่ได้มีการป้องกันข้อมูลไว้ว่าการหาเงินด้วยวิธีใดเป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำ สิ่งใดถูกต้องตามจริยธรรม ตามหลักศีลธรรม ฉะนั้นเมื่อเด็กต้องการเงิน และเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ให้ผลตอบแทนสูงและเป็นงานสบาย เมื่อประกอบกับปัจจัยสังคมและครอบครัวแล้ว จึงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพนี้ได้ไม่ยากนัก

7.3 แนวทางการป้องกันและแก้ไข

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นว่าถ้าพิจารณาในแง่ผลตอบแทนในรูปตัวเงินและผลประโยชน์ ในทางธุรกิจแล้ว ธุรกิจนี้เป็นธุรกิจที่ดึงดูดให้นักศึกษาและกลุ่มนายหน้าเข้าสู่ธุรกิจอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามธุรกิจดังเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายและศีลธรรม และยังเป็นธุรกิจที่ทำลายทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต การป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่สามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้นหรือทำได้โดยกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนี้

1. ครอบครัว : ไม่ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ครอบครัวยังเป็นหน่วยทางสังคมที่สำคัญที่สุดทั้งในแง่การอบรมเลี้ยงดูทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพตั้งแต่เด็กจนกระทั่งวัยรุ่น การให้การศึกษา การให้ความอบอุ่น การสื่อสารภายในครอบครัวที่ดีจะช่วยป้องกันนักศึกษาเข้าสู่ธุรกิจได้มาก

2. อดรงศ์ให้นักศึกษาและวัยรุ่นเห็นโทษของการขายบริการทางเพศ เนื่องจากวัยรุ่นยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น เพื่อนจึงเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในหลายด้าน ถ้ากลุ่มวัยรุ่นในวงกว้างเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งไม่ดี เป็นสิ่งผิด ไม่ควรกระทำ ก็จะมีการควบคุมกันเองโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามการอดรงศ์ในเรื่องดังกล่าวไม่ใช่เรื่องง่าย และต้องกระทำต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน

3. สร้างแนวคิดใหม่ในการทำงานหารายได้ เนื่องจากสาเหตุหลักประการหนึ่งที่ผลักดันให้นักศึกษาเข้ามาขายบริการทางเพศคือต้องการเงิน ฉะนั้นทุกฝ่ายควรร่วมกันสร้างแนวคิดใหม่ในการทำงานหารายได้ในกลุ่มเยาวชน กล่าวคือ ร่วมส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาผู้จักทำงานหา

รายได้เองระหว่างกำลังศึกษาด้วยอาชีพที่ไม่ผิดศีลธรรม มีทางเลือกในการทำงานให้แก่นักศึกษา รวมถึง
 วรรณะในเรื่องการใช้จ่ายอย่างมีวินัยในตนเอง โดยการส่งเสริมอาชีพอื่นๆ ให้นักศึกษามีโอกาสได้ทำงาน
 นอกเหนือจากเวลาเรียนในสถานศึกษา ทั้งนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐบาลและ
 ผู้ประกอบการภาคเอกชนในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าทำงานด้วย

4. วรรณะเรื่องการซื้อบริการทางเพศในฝ่ายผู้ซื้อบริการ การแก้ปัญหาด้านอุปทานเพียงฝ่าย
 เดียวย่อมไม่สามารถแก้ปัญหาในภาพรวมได้ หากสินค้าใดยังมีความต้องการสูง ย่อมมีผู้ผลิตสินค้านั้น
 อยู่ บริการทางเพศจากนักศึกษาก็เช่นเดียวกัน トラบโดที่ยังมีความต้องการซื้อจากลูกค้าอยู่ ย่อมมี
 นักศึกษาเข้าสู่ธุรกิจนี้มากขึ้นเรื่อยๆ แต่หากบริการทางเพศจากนักศึกษาไม่สามารถขายได้ จำนวน
 นักศึกษาที่ขายบริการจะลดลงด้วยเป็นผลต่อเนื่องกันไป ฉะนั้นจึงควรวรรณะให้ชายไทยเปลี่ยนค่านิยม
 ในการซื้อบริการทางเพศ กล่าวคือ ถึงแม้ไม่อาจหยุดซื้อบริการทางเพศได้ แต่ไม่ควรซื้อบริการจากกลุ่ม
 นักศึกษา

5. สังคมและมหาวิทยาลัยควรมีทางเลือกหรือสวัสดิการแก่นักศึกษามากขึ้น ทั้งในแง่การ
 พักผ่อนหย่อนใจ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การหารายได้ช่วยเหลือ
 ตัวเอง การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือด้านจิตวิทยา เป็นต้น

7.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในธุรกิจค้าประเวณีนี้ยังมีกลุ่มคนที่ขายบริการทางเพศอีกหลายกลุ่มทั้งชายและหญิง ทั้งที่
 เป็นนักศึกษาและไม่ใช่ นักศึกษา กลุ่มผู้ขายบริการทางเพศที่เป็นผู้ชายมีแนวโน้มการเติบโตในอนาคต
 เช่นเดียวกัน จึงควรที่จะทำการศึกษาในกลุ่มดังกล่าวอย่างจริงจัง

2. การซื้อขายบริการทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่มีแนวโน้มการเติบโตสูง เนื่องจากผู้
 ซื้อและผู้ขายสามารถกระทำได้ด้วยตัวเอง สะดวก และไม่เป็นที่เปิดเผย จึงควรที่จะมีการศึกษาเพื่อ
 หาทางป้องกันและแก้ไข

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาช่วงระยะเวลาสั้นๆ ในช่วงชีวิตหนึ่งของนักศึกษาเท่านั้น จึง
 ไม่สามารถระบุได้ว่าวิถีชีวิตหลังจากนี้ของนักศึกษาจะเป็นอย่างไร ฉะนั้นจึงควรมีผู้ศึกษาเพิ่มเติมใน
 ประเด็นนี้

4. กลุ่มนักศึกษาขายบริการทางเพศในตลาดระดับสูง กล่าวคือ เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความ
 การศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากมีปัจจัยสาเหตุและรูปแบบการซื้อขายบริการที่แตกต่างไป และยังมีผู้
 ศึกษาในเรื่องดังกล่าวเท่าใดนัก

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กลุ่มเงาเธอ. *โสเภณีที่รัก*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก.พันธมิตรปริทัศน์, 2525.
- งามพิศ สัตย์สงวน. “พัฒนาการของโสเภณีหญิงในสังคมไทย” ใน *อาชญาวิทยาและงานยุติธรรมกับสังคมไทย*, เอกสารประกอบคำบรรยาย โครงการสัมมนาสาขาสังคมวิทยา สาขา มานุษยวิทยาและสาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- จรรยา เศรษฐบุตรและสุภาณี เวชพงศา. *NICs- เขตปลอดโสเภณี?*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 184, 2537.
- จีรพรรณ กุลดิลก. *รายได้ของอาชีพหญิงบางประเภทที่บ้านปากเกร็ดตระการที่มีต่อเศรษฐกิจในครัวเรือนของตนในท้องถิ่นชนบท*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เอกสารเศรษฐศาสตร์เล่มที่ 2503(2), 2525.
- ชาย โพธิ์สีดาและคณะ. *หนูผิดใหม่ที่ชายตัว: บริบททางสังคมวัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 181, 2537.
- เทียนฉาย กิระนันท์. *สังคมศาสตร์วิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.
- เทพชู ทับทอง. *หญิงโคมเขี้ยว*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, 2526.
- ธีรนาถ กาญจนอักษร. *หญิงชายกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์, 2542.
- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. *ชุมชนค้าประเวณี*. ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. “การค้าประเวณีในประเทศไทย” ใน *หวย ซ่อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย*. ผาสุก พงษ์ไพจิตร, สังคีต พิริยะรังสรรค์ และนวนลน้อย ตริรัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ตรีสุนิษา (ซิลค์เวอร์มบุคส์), 2543.
- มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. *ร่วมแรงแบ่งปันรัก: สภาพและข้อเท็จจริงแห่งปัญหาโสเภณีและเอดส์*. กรุงเทพมหานคร. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 178.

- ยศ สันตสมบัติ. แม่หญิงสี่ชายตัว: ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: รายงานวิจัยเสนอต่อสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- รัตนา ธนาพรสังสุทธิ. ชายผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณี: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์และอัญชลี ปิยะตานนท์. นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร. บริษัท พี เค อินเทอร์เน็ต จำกัด, 2544.
- สถาบันวิถีทรรศน์ มูลนิธิวิถีทรรศน์. เซ็กซ์ข้ามชาติ เซ็กซ์อินเทอร์เน็ต. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2544.
- ศุภีมาน นฤมล. นางงามผู้กระຈก: การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์. จดทะเบียนโสเภณี: วรรณคดีของประชาชนทั่วไปในคณะชุมชนคลองจั่น. กรุงเทพมหานคร: แผนกอิสระสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์และคณะ. การแสวงหามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสม สำหรับปัญหาโสเภณีในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สภาวิจัยแห่งชาติ, 2525.
- สุพีชา เบาทิพย์. การศึกษากระบวนการทำงานของหญิงบริการเพื่อช่วยเหลือตนเอง: กรณีศึกษา หญิงบริการซอยดาวบอย. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- สุวรีย์ ณ ระนอง. ปัญหาและอุปสรรคในการฝึกอบรมวิชาชีพแก่หญิงโสเภณี (ศึกษาเฉพาะกรณี สถานสงเคราะห์หญิงบ้านปากเกร็ด). กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- องอาจ รุ่งจันทร์ฉาย. ลุยคราบความงาม โสเภณีคู่โลก โศลกแห่งชีวิต(มีด). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2532.
- อรสม สุทธิสาคร. เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี ๒๐๐๐. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สารคดี ในนามบริษัทวิริยะธุรกิจ จำกัด, 2544.
- อัฉรฉา จันทร์ฉาย. การวางแผนกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Bishop, Ryan, and Lillian S. Robinson. *Night Market : Sexual Cultures and the Thai Economic Miracle*. Routledge. New York and London,1998.
- Hill, Catherine. "Planning for Prostitution: An Analysis of Thailand's Sex Industry." In *Women's Lives and Public Policy: The International Experience*. Eds. Meredith Turshen and Briavel Holcomb. Westport, Conn.: Greenwood Press,1993.
- Kumar, Krishna. *Conducting Key Informant Interviews in Developing Countries*. Washington, D.C.: Agency for International Development. A.I.D. Program Design and Evaluation Methodology Report No.13, 1989.
- LePoer, Barbara Leitch. Ed. *Thailand, A Country Study*. Washington, D.C.: United States Department of the Army,1989.
- Phongpaichit, Pasuk. *From Peasant Girls to Bangkok Masseuses*. Geneva: International Labour Organisation,1982.
- Phongpaichit, Pasuk and Chris Baker. *Thailand: Economy and Politics*. Kuala Lumpur : Oxford University Press,1995.
- Richter, Linda K. *The Politics of Tourism in Asia*. Honolulu: University of Hawaii Press,1989.
- Sanitsuda, Ekachai. *Behind the Smile: Voices of Thailand*. Bangkok: Thai Development Support Committee,1990.
- VanLandingham, Mark, Chanpen Saengtienchai, John Knodel, and Anthony Pramualratana. *FRIENDS, WIVES AND EXTRAMARITAL SEX IN THAILAND: A Qualitative Study of Peer and Spousal Influence on Thai Male Extramarital Sexual Behavior and Attitudes*. Institute of Population Studies. Chulalongkorn University,1995.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

1. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	10.422 ^a	3	.015	.005 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	10.956	3	.012	.005 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	10.280			.005 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	.503 ^c	1	.478	.441 ^b	.374	.508	.242 ^b	.184	.299
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .39.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 2000000.

c. The standardized statistic is -.709.

2. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป (FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	10.707 ^a	6	.098	.081 ^b	.044	.117			
Likelihood Ratio	11.931	6	.064	.062 ^b	.029	.094			
Fisher's Exact Test	11.414			.057 ^b	.026	.088			
Linear-by-Linear Association	9.650 ^c	1	.002	.000 ^b	.000	.014	.000 ^b	.000	.014
N of Valid Cases	211								

a. 6 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 624387341.

c. The standardized statistic is 3.106.

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	6.553 ^a	3	.088	.062 ^b	.029	.094			
Likelihood Ratio	6.965	3	.073	.062 ^b	.029	.094			
Fisher's Exact Test	6.447			.062 ^b	.029	.094			
Linear-by-Linear Association	.001 ^c	1	.974	1.000 ^b	.986	1.000	.512 ^b	.444	.579
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .49.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 957002199.

c. The standardized statistic is -.033.

4. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	28.795 ^a	2	.000	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	32.229	2	.000	.000 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	30.492			.000 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	17.452 ^c	1	.000	.000 ^b	.000	.014	.000 ^b	.000	.014
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .78.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 92208573.

c. The standardized statistic is 4.178.

5. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	7.314 ^a	4	.120	.156 ^b	.107	.205			
Likelihood Ratio	7.478	4	.113	.114 ^b	.071	.157			
Fisher's Exact Test	7.338			.118 ^b	.075	.162			
Linear-by-Linear Association	1.985 ^c	1	.159	.161 ^b	.112	.211	.081 ^b	.044	.117
N of Valid Cases	211								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .08.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1993510611.

c. The standardized statistic is -1.409.

6. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	.467 ^a	2	.792	.815 ^b	.763	.868			
Likelihood Ratio	.467	2	.792	.815 ^b	.763	.868			
Fisher's Exact Test	.714			.815 ^b	.763	.868			
Linear-by-Linear Association	.427 ^c	1	.513	.611 ^b	.546	.677	.313 ^b	.250	.375
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .98.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 79654295.

c. The standardized statistic is -.654.

7. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป (SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	35.819 ^a	3	.000	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	38.070	3	.000	.000 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	37.148			.000 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	14.722 ^c	1	.000	.000 ^b	.000	.014	.000 ^b	.000	.014
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .39.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 726961337.

c. The standardized statistic is -3.837.

8. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป (FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	4.195 ^a	4	.380	.417 ^b	.351	.484			
Likelihood Ratio	4.227	4	.376	.488 ^b	.421	.556			
Fisher's Exact Test	4.379			.355 ^b	.291	.420			
Linear-by-Linear Association	1.893 ^c	1	.169	.166 ^b	.116	.216	.118 ^b	.075	.162
N of Valid Cases	211								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.14.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 624387341.

c. The standardized statistic is -1.376.

9. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	.914 ^a	2	.633	.692 ^b	.630	.754			
Likelihood Ratio	.916	2	.633	.692 ^b	.630	.754			
Fisher's Exact Test	.920			.692 ^b	.630	.754			
Linear-by-Linear Association	.001 ^c	1	.971	.976 ^b	.956	.997	.464 ^b	.397	.532
N of Valid Cases	211								

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 14.64.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 957002199.

c. The standardized statistic is .036.

10. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	13.826 ^a	2	.001	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	14.050	2	.001	.000 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	13.413			.000 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	4.649 ^c	1	.031	.009 ^b	.000	.023	.009 ^b	.000	.023
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.11.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 126474071.

c. The standardized statistic is -2.156.

11. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	3.204 ^a	4	.524	.422 ^b	.355	.488			
Likelihood Ratio	3.455	4	.485	.403 ^b	.337	.469			
Fisher's Exact Test	3.280			.403 ^b	.337	.469			
Linear-by-Linear Association	2.803 ^c	1	.094	.085 ^b	.048	.123	.043 ^b	.015	.070
N of Valid Cases	211								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .30.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 92208573.

c. The standardized statistic is -1.674.

12. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกลูกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	2.587 ^a	2	.274	.308 ^b	.246	.370			
Likelihood Ratio	2.680	2	.262	.308 ^b	.246	.370			
Fisher's Exact Test	2.482			.336 ^b	.273	.400			
Linear-by-Linear Association	.421 ^c	1	.516	.592 ^b	.526	.659	.318 ^b	.255	.330
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.91.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1993510611.

c. The standardized statistic is .649.

13. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป (SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	5.508 ^a	3	.138	.114 ^b	.071	.157			
Likelihood Ratio	5.692	3	.128	.128 ^b	.083	.173			
Fisher's Exact Test	5.685			.085 ^b	.048	.123			
Linear-by-Linear Association	.001 ^c	1	.982	1.000 ^b	.986	1.000	.550 ^b	.483	.617
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .78.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1487459085.

c. The standardized statistic is -.022.

14. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	9.466 ^a	6	.149	.161 ^b	.112	.211			
Likelihood Ratio	10.834	6	.094	.104 ^b	.063	.146			
Fisher's Exact Test	9.037			.156 ^b	.107	.205			
Linear-by-Linear Association	5.611 ^c	1	.018	.028 ^b	.006	.051	.014 ^b	.000	.030
N of Valid Cases	211								

a. 6 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .08.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1507486128.

c. The standardized statistic is 2.369.

15. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	3.391 ^a	3	.335	.327 ^b	.264	.390			
Likelihood Ratio	4.167	3	.244	.294 ^b	.232	.355			
Fisher's Exact Test	3.013			.365 ^b	.300	.430			
Linear-by-Linear Association	.295 ^c	1	.587	.621 ^b	.555	.686	.341 ^b	.277	.405
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .98.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1131884899.

c. The standardized statistic is -.544.

16. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	15.119 ^a	2	.001	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	15.239	2	.000	.000 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	14.917			.000 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	12.812 ^c	1	.000	.000 ^b	.000	.014	.000 ^b	.000	.014
N of Valid Cases	211								

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 7.77.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1122541128.

c. The standardized statistic is 3.579.

17. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	10.717 ^a	4	.030	.028 ^b	.006	.051			
Likelihood Ratio	11.318	4	.023	.033 ^b	.009	.057			
Fisher's Exact Test	9.804			.033 ^b	.009	.057			
Linear-by-Linear Association	.006 ^c	1	.938	1.000 ^b	.986	1.000	.502 ^b	.435	.570
N of Valid Cases	211								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .76.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 2110151063.

c. The standardized statistic is -.078.

18. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	.343 ^a	2	.842	.858 ^b	.811	.905			
Likelihood Ratio	.343	2	.842	.858 ^b	.811	.905			
Fisher's Exact Test	.366			.858 ^b	.811	.905			
Linear-by-Linear Association	.198 ^c	1	.656	.673 ^b	.610	.736	.346 ^b	.282	.410
N of Valid Cases	211								

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 9.76.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 605580418.

c. The standardized statistic is -.445.

19. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.275 ^a	2	.000
Likelihood Ratio	20.434	2	.000
Linear-by-Linear Association	8.644	1	.003
N of Valid Cases	211		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 15.55.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

20. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	4.319 ^a	4	.365	.422 ^b	.355	.488			
Likelihood Ratio	5.727	4	.220	.351 ^b	.286	.415			
Fisher's Exact Test	3.975			.431 ^b	.364	.498			
Linear-by-Linear Association	.484 ^c	1	.487	.521 ^b	.454	.589	.256 ^b	.197	.315
N of Valid Cases	211								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.52.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 79654295.

c. The standardized statistic is -.695.

21. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	2.475 ^a	2	.290
Likelihood Ratio	2.485	2	.289
Linear-by-Linear Association	.265	1	.607
N of Valid Cases	211		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 19.53.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

22. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.NON * SEX	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.374 ^a	2	.041
Likelihood Ratio	6.334	2	.042
Linear-by-Linear Association	3.540	1	.060
N of Valid Cases	211		

a. 1 cells (16.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4.66.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

23. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับคณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(FACULTY)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * FACULTY	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	3.204 ^a	4	.524	.422 ^b	.355	.488			
Likelihood Ratio	3.455	4	.485	.403 ^b	.337	.469			
Fisher's Exact Test	3.280			.403 ^b	.337	.469			
Linear-by-Linear Association	2.803 ^c	1	.094	.085 ^b	.048	.123	.043 ^b	.015	.070
N of Valid Cases	211								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .30.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 92208573.

c. The standardized statistic is -1.674.

24. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาทั่วไป(TYPE.U)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * TYPE.U	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	2.587 ^a	2	.274	.308 ^b	.246	.370			
Likelihood Ratio	2.680	2	.262	.308 ^b	.246	.370			
Fisher's Exact Test	2.482			.336 ^b	.273	.400			
Linear-by-Linear Association	.421 ^c	1	.516	.592 ^b	.526	.659	.318 ^b	.255	.330
N of Valid Cases	211								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.91.

b. Based on 211 sampled tables with starting seed 1993510611.

c. The standardized statistic is .649.

1. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * FEEL.NON	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Symmetric Measures

	Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement Kappa	.395	.056	7.494	.000
N of Valid Cases	211			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

2. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่นักศึกษาทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * FRIEND.N	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Symmetric Measures

	Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement Kappa	.354	.051	6.359	.000
N of Valid Cases	211			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

3. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างแนวทางการปฏิบัติของนักศึกษาทั่วไปต่อนักศึกษาหญิง
ที่ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
QUIT.STU * QUIT.NON	211	100.0%	0	.0%	211	100.0%

Symmetric Measures

	Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement Kappa	.320	.119	5.506	.000
N of Valid Cases	211			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

1. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3.710 ^a	2	.156
Likelihood Ratio	3.788	2	.150
Linear-by-Linear Association	1.028	1	.311
N of Valid Cases	206		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 14.75.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	17.570 ^a	8	.025	.024 ^b	.003	.045			
Likelihood Ratio	20.806	8	.008	.010 ^b	.000	.023			
Fisher's Exact Test	18.566			.010 ^b	.000	.023			
Linear-by-Linear Association	.252 ^c	1	.616	.592 ^b	.525	.659	.316 ^b	.252	.379
N of Valid Cases	206								

a. 6 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.20.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 92208573.

c. The standardized statistic is -.502.

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FEEL.STU)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	7.888 ^a	4	.096	.068 ^b	.034	.102			
Likelihood Ratio	6.809	4	.146	.184 ^b	.132	.237			
Fisher's Exact Test	7.152			.087 ^b	.049	.126			
Linear-by-Linear Association	.447 ^c	1	.504	.568 ^b	.500	.636	.272 ^b	.211	.333
N of Valid Cases	206								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.05.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 624387341.

c. The standardized statistic is -.669.

4. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	14.013 ^a	2	.001	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	14.412	2	.001	.000 ^b	.000	.014			
Fisher's Exact Test	14.260			.000 ^b	.000	.014			
Linear-by-Linear Association	11.522 ^c	1	.001	.000 ^b	.000	.014	.000 ^b	.000	.014
N of Valid Cases	206								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 2.38.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1993510611.

c. The standardized statistic is 3.394.

5. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	14.065 ^a	8	.080	.097 ^b	.057	.138			
Likelihood Ratio	13.999	8	.082	.107 ^b	.065	.149			
Fisher's Exact Test	13.521			.083 ^b	.045	.120			
Linear-by-Linear Association	2.014 ^c	1	.156	.194 ^b	.140	.248	.092 ^b	.053	.132
N of Valid Cases	206								

a. 7 cells (46.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .19.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 79654295.

c. The standardized statistic is 1.419.

6. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ(FRIEND.S)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	8.781 ^a	4	.067	.039 ^b	.012	.065			
Likelihood Ratio	7.825	4	.098	.083 ^b	.045	.120			
Fisher's Exact Test	8.119			.039 ^b	.012	.065			
Linear-by-Linear Association	2.846 ^c	1	.092	.102 ^b	.061	.143	.044 ^b	.016	.072
N of Valid Cases	206								

a. 5 cells (55.6%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .17.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 475497203.

c. The standardized statistic is 1.687.

7. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	16.955 ^a	2	.000
Likelihood Ratio	17.603	2	.000
Linear-by-Linear Association	4.161	1	.041
N of Valid Cases	206		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 19.50.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	15.129 ^a	8	.057	.044 ^b	.016	.072			
Likelihood Ratio	13.075	8	.109	.136 ^b	.089	.183			
Fisher's Exact Test	12.375			.097 ^b	.057	.138			
Linear-by-Linear Association	.003 ^c	1	.955	.956 ^b	.928	.984	.539 ^b	.471	.607
N of Valid Cases	206								

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.59.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 126474071.

c. The standardized statistic is .056.

9. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากนักศึกษาหญิง(BUY.STU)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.STU * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	2.532 ^a	4	.639	.607 ^b	.540	.673			
Likelihood Ratio	2.551	4	.635	.650 ^b	.585	.716			
Fisher's Exact Test	2.268			.675 ^b	.611	.739			
Linear-by-Linear Association	.361 ^c	1	.548	.539 ^b	.471	.607	.252 ^b	.193	.312
N of Valid Cases	206								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.39.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1487459085.

c. The standardized statistic is .601.

10. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป (SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	4.745 ^a	2	.093	.068 ^b	.034	.102			
Likelihood Ratio	4.905	2	.086	.068 ^b	.034	.102			
Fisher's Exact Test	4.619			.068 ^b	.034	.102			
Linear-by-Linear Association	.856 ^c	1	.355	.325 ^b	.261	.389	.184 ^b	.132	.237
N of Valid Cases	206								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4.28.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1131884899.

c. The standardized statistic is -.925.

11. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกลูกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป (AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	22.907 ^a	8	.003	.000 ^b	.000	.014			
Likelihood Ratio	16.299	8	.038	.029 ^b	.006	.052			
Fisher's Exact Test	14.276			.029 ^b	.006	.052			
Linear-by-Linear Association	.487 ^c	1	.485	.505 ^b	.437	.573	.248 ^b	.189	.307
N of Valid Cases	206								

a. 8 cells (53.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .35.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1122541128.

c. The standardized statistic is -.698.

12. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง(OWN.STU)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.STU * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	2.642 ^a	4	.619	.597 ^b	.530	.664			
Likelihood Ratio	2.838	4	.585	.592 ^b	.525	.659			
Fisher's Exact Test	2.621			.607 ^b	.540	.673			
Linear-by-Linear Association	.528 ^c	1	.467	.466 ^b	.398	.534	.262 ^b	.202	.322
N of Valid Cases	206								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .31.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 957002199.

c. The standardized statistic is -.727.

13. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป (SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	.418 ^a	2	.811
Likelihood Ratio	.420	2	.810
Linear-by-Linear Association	.008	1	.930
N of Valid Cases	206		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 8.09.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

14. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป (AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	13.369 ^a	8	.100	.073 ^b	.037	.108			
Likelihood Ratio	12.984	8	.112	.117 ^b	.073	.160			
Fisher's Exact Test	13.619			.039 ^b	.012	.065			
Linear-by-Linear Association	1.190 ^c	1	.275	.306 ^b	.243	.369	.175 ^b	.123	.227
N of Valid Cases	206								

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .66.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1615198575.

c. The standardized statistic is -1.091.

15. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FEEL.NON)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.NON * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	6.911 ^a	4	.141	.146 ^b	.097	.194			
Likelihood Ratio	6.641	4	.156	.199 ^b	.145	.254			
Fisher's Exact Test	7.507			.102 ^b	.061	.143			
Linear-by-Linear Association	3.549 ^c	1	.060	.087 ^b	.049	.126	.044 ^b	.016	.072
N of Valid Cases	206								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .58.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 792558341.

c. The standardized statistic is -1.884.

16. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	5.703 ^a	2	.058	.073 ^b	.037	.108			
Likelihood Ratio	5.758	2	.056	.087 ^b	.049	.126			
Fisher's Exact Test	5.737			.073 ^b	.037	.108			
Linear-by-Linear Association	2.651 ^c	1	.103	.121 ^b	.077	.166	.063 ^b	.030	.096
N of Valid Cases	206								

a. 2 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4.28.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1634676757.

c. The standardized statistic is 1.628.

17. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	10.071 ^a	8	.260	.316 ^b	.252	.379			
Likelihood Ratio	10.985	8	.203	.262 ^b	.202	.322			
Fisher's Exact Test	10.511			.209 ^b	.153	.264			
Linear-by-Linear Association	.093 ^c	1	.761	.772 ^b	.715	.829	.388 ^b	.322	.455
N of Valid Cases	206								

a. 8 cells (53.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .35.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 846668601.

c. The standardized statistic is -.305.

18. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนกับหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(FRIEND.N)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.N * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	1.730 ^a	4	.785	.757 ^b	.699	.816			
Likelihood Ratio	1.930	4	.749	.733 ^b	.673	.793			
Fisher's Exact Test	1.682			.704 ^b	.642	.766			
Linear-by-Linear Association	.149 ^c	1	.699	.718 ^b	.657	.780	.369 ^b	.303	.435
N of Valid Cases	206								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .31.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 391318613.

c. The standardized statistic is .386.

19. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	7.106 ^a	2	.029	.024 ^b	.003	.045			
Likelihood Ratio	7.344	2	.025	.024 ^b	.003	.045			
Fisher's Exact Test	7.152			.024 ^b	.003	.045			
Linear-by-Linear Association	1.296 ^c	1	.255	.218 ^b	.162	.275	.146 ^b	.097	.194
N of Valid Cases	206								

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 17.13.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1110856691.

c. The standardized statistic is -1.139.

20. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)		Monte Carlo Sig. (1-sided)			
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	9.826 ^a	8	.277	.301 ^b	.238	.364			
Likelihood Ratio	10.681	8	.220	.311 ^b	.247	.374			
Fisher's Exact Test	8.832			.345 ^b	.280	.410			
Linear-by-Linear Association	.612 ^c	1	.434	.437 ^b	.369	.505	.199 ^b	.145	.254
N of Valid Cases	206								

a. 6 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.40.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1831435319.

c. The standardized statistic is -.782.

21. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อผู้ให้บริการทางเพศจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(BUY.NON)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
BUY.NON * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	1.781 ^a	4	.776	.796 ^b	.741	.851			
Likelihood Ratio	1.811	4	.770	.791 ^b	.736	.847			
Fisher's Exact Test	1.621			.820 ^b	.768	.873			
Linear-by-Linear Association	.001 ^c	1	.981	.985 ^b	.969	1.000	.524 ^b	.456	.592
N of Valid Cases	206								

a. 3 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.22.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1810951851.

c. The standardized statistic is .024.

22. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับเพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(SEX)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.NON * SEX	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	3.101 ^a	2	.212	.252 ^b	.193	.312			
Likelihood Ratio	3.107	2	.212	.257 ^b	.198	.317			
Fisher's Exact Test	3.089			.252 ^b	.193	.312			
Linear-by-Linear Association	3.050 ^c	1	.081	.102 ^b	.061	.143	.049 ^b	.019	.078
N of Valid Cases	206								

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 8.09.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1291153757.

c. The standardized statistic is -1.746.

23. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(AGE)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.NON * AGE	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	9.243 ^a	8	.322	.403 ^b	.336	.470			
Likelihood Ratio	9.791	8	.280	.364 ^b	.298	.430			
Fisher's Exact Test	9.268			.350 ^b	.284	.415			
Linear-by-Linear Association	.620 ^c	1	.431	.364 ^b	.298	.430	.175 ^b	.123	.227
N of Valid Cases	206								

a. 7 cells (46.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .66.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1156607048.

c. The standardized statistic is -.787.

24. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา(OWN.NON)กับสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไป(STATUS)

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
OWN.NON * STATUS	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Monte Carlo Sig. (2-sided)			Monte Carlo Sig. (1-sided)		
				Sig.	95% Confidence Interval		Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound		Lower Bound	Upper Bound
Pearson Chi-Square	4.277 ^a	4	.370	.325 ^b	.261	.389			
Likelihood Ratio	4.461	4	.347	.325 ^b	.261	.389			
Fisher's Exact Test	3.621			.417 ^b	.350	.485			
Linear-by-Linear Association	.030 ^c	1	.862	.903 ^b	.862	.943	.461 ^b	.393	.529
N of Valid Cases	206								

a. 4 cells (44.4%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .58.

b. Based on 206 sampled tables with starting seed 1993510611.

c. The standardized statistic is -.174.

1. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FEEL.STU * FEEL.NON	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Symmetric Measures

		Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement	Kappa	.570	.052	10.860	.000
N of Valid Cases		206			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

2. การทดสอบความสอดคล้องกันระหว่างระดับการคบหาเป็นเพื่อนที่บุคคลทั่วไปมีต่อนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
FRIEND.S * FRIEND.N	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Symmetric Measures

		Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement	Kappa	.601	.055	9.666	.000
N of Valid Cases		206			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

3. การทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างแนวทางการปฏิบัติของบุคคลทั่วไปต่อนักศึกษาหญิงที่
ขายบริการทางเพศและต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

Case Processing Summary

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
QUIT.STU * QUIT.NON	206	100.0%	0	.0%	206	100.0%

Symmetric Measures

	Value	Asymp. Std. Error ^a	Approx. T ^b	Approx. Sig.
Measure of Agreement Kappa	.451	.118	7.441	.000
N of Valid Cases	206			

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แนวทางข้อมูลที่ต้องการถามนักศึกษา

แนวทางข้อมูลที่ต้องการถามนักศึกษานี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ช่วยวิจัยที่เข้าไปเก็บข้อมูลจากนักศึกษาโดยการแฝงตัวเข้าไปเป็นผู้ให้บริการทางเพศได้ทราบรายละเอียดว่าต้องการข้อมูลอะไร อย่างไรบ้าง ผู้ช่วยวิจัยได้ซักซ้อมทำความเข้าใจกับคำถามแต่ละข้อกับผู้วิจัยก่อนเข้าไปเก็บข้อมูลจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามกับผู้วิจัยต้องการ อย่างไรก็ตามแนวทางในการถามต้องปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ และบทสนทนาในระหว่างการสอบถามข้อมูล เพื่อไม่ให้นักศึกษารู้ตัวว่ากำลังถูกสัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไป

1. อายุ.....ปี
2. ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ .....คณะ..... ม.เอกชน ม.เปิดของรัฐบาล
 ม.เปิดของรัฐบาล สถาบันราชภัฏและอื่นๆ
3. มีพี่น้อง(รวมตัวเองด้วย) 1-3 คน 4-6 คน มากกว่า 6 คน
4. บิดาประกอบอาชีพ
 เจ้าของกิจการ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ
 พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. มารดาประกอบอาชีพ
 เจ้าของกิจการ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ
 พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ
 พ่อแม่ อยู่กับญาติระหว่างเปิดภาคเรียนและกลับบ้านเมื่อปิดภาคเรียน
 อยู่คนเดียว อยู่กับเพื่อนระหว่างเปิดภาคเรียนและกลับบ้านเมื่อปิดภาคเรียน
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ข้อมูลเชิงวิเคราะห์

7. ขายบริการทางเพศมานานเท่าไร
 น้อยกว่า 1 ปี 1-4 ปี มากกว่า 4 ปี

8. เริ่มขายบริการด้วยวิธีใด

- เพื่อนแนะนำลูกค้าให้   หาลูกค้าเอง ด้วยวิธี.....
- เข้าไปสมัครงานในสถานที่ที่มีการขายบริการทางเพศ
- ผ่านเอเจนต์ โดยรู้จักเอเจนต์โดยวิธี   เอเจนต์เข้ามาติดต่อเอง
- โฆษณาในสิ่งพิมพ์ต่างๆ
- เพื่อนแนะนำ
- อื่นๆ.....

9. ในครอบครัวมีใครรู้อ้างว่าขายบริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีใครรู้   พ่อ   แม่   พี่น้อง
- ญาติ   อื่นๆ(โปรดระบุ).....

10. กลุ่มเพื่อนหรือสังคมรอบข้างรู้หรือเปล่าว่าขายบริการ

- รู้   ไม่รู้   ไม่แน่ใจว่ารู้หรือเปล่า

11. ในกลุ่มเพื่อนหรือสังคมรอบข้างมีใครขายบริการด้วยหรือไม่

- มีคือ.....   ไม่มี   ไม่แน่ใจว่ามีหรือเปล่า

12. คุณเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะขายบริการทางเพศหรือไม่

- ไม่เคย   เคย - กับใคร.....

ยอมด้วยเหตุผลอะไร.....

- มีผลต่อการตัดสินใจขายบริการใหม่ อย่างไร.

.....

13. ปัจจุบันหาลูกค้าอย่างไร

- ผ่านเอเจนต์ แล้วเอเจนต์ติดต่อลูกค้าอย่างไร.....

- ลงโฆษณาแล้วให้ลูกค้าติดต่อกลับมาเอง

- ลูกค้าที่เคยใช้บริการบอกต่อกันไปเรื่อยๆ

- เป็นลูกค้าที่มาเที่ยวในสถานที่ที่ทำงานอยู่ (ในกรณีที่ทำงานในสถานที่ที่มีการขายบริการทางเพศ)

- ผ่านทางอินเทอร์เน็ต โปรแกรม.....

เว็บไซต์.....

- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. เวลาขายจำเป็นต้องบอกหรือไม่ว่าเป็นนักศึกษา

- ต้องบอก เพราะ มีผลต่อราคา
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่ต้องบอก เพราะ รู้อยู่แล้วว่าเป็นนักศึกษา
 ลูกค้าไม่สนใจ
- อื่นๆ.....

15. ลูกค้านำถามหรือเปล่านั้นว่าศึกษาอยู่ที่ไหน

- ถ้าม ไม่ถ้าม

16. การที่ลูกค้ารู้หรือไม่รู้ว่าเป็นนักศึกษามีผลต่อราคาหรือไม่

- มี เพราะอัตราค่าบริการของนักศึกษาแต่ละสถาบันไม่เท่ากัน
 ไม่มี เพราะ ถ้าไม่ได้ตามอัตราที่กำหนดก็จะไม่ขาย
 ไม่มี เพราะ เอเจนต์ หรือร้านกำหนดอัตราราคาไว้แล้ว

17. ลูกค้าที่พบส่วนใหญ่อายุ

- 15-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี
 45-54 ปี 55 ปีขึ้นไป

18. ลูกค้าที่พบส่วนใหญ่อาชีพ

- นักเรียน/นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักธุรกิจ / ประกอบกิจการส่วนตัว
 ข้าราชการ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

19. ลูกค้าที่พบ เป็นคนไทยหรือคนต่างชาติที่ตั้งถิ่นฐานในไทย

เป็นคนต่างชาติที่มาเที่ยวหรือทำงานในไทยชั่วคราว

20. ถ้าเห็นหรือพูดคุยกับลูกค้าแล้วไม่ชอบใจจะปฏิเสธได้หรือไม่

- ได้ ไม่ได้ เพราะ.....

21. อัตราการขายบริการต่อครั้ง

- ไม่เกิน 1,000 บาท 1,001-2,000 บาท
 2,001-3,000 บาท 3,001-4,000 บาท
 4,001-5,000 บาท มากกว่า 5,000 บาท

22. มีรายได้ทางอื่นที่ไม่ใช่การขายบริการทางเพศหรือไม่

ไม่มี

มี คือ ครอบครัวส่งเงินมาให้

ทำงาน.....

อื่นๆ.....

23. มีลูกค้าประจำหรือไม่.....

24. ความถี่ในการขาย.....

25. สาเหตุที่ตัดสินใจขายบริการ.....

26. คิดจะทำอาชีพนี้ไปถึงเมื่อไร

จนกว่าจะเรียนจบ

ทำไปเรื่อยๆ ไม่มีกำหนด

จนกว่าจะเก็บเงินได้ตามต้องการ

จนกว่าจะไม่มีลูกค้า

ไม่แน่ใจ/ไม่รู้

27. ถ้ามีคนเดือดร้อนเรื่องเงินมาขอความช่วยเหลือ จะแนะนำให้ทำอาชีพนี้หรือไม่

ไม่แนะนำ เพราะ.....

แนะนำ เพราะ.....

28. ถ้าย้อนเวลากลับได้ จะเลือกขายบริการทางเพศเหมือนเดิมไหม

ยังเลือกทางเดิม เพราะ.....

ไม่เลือก เพราะ.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเลขที่
วันที่
สถานที่

แบบสอบถาม

ทัศนคติของบุคคลทั่วไปต่อกรณีการขายบริการทางเพศ
ในกลุ่มนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้วยดิฉันนางสาวอัญชลี พินิจรักษ์ธรรม นิสิตระดับมหาบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำลังจัดทำวิทยานิพนธ์โดยศึกษาในหัวข้อ “การค้าประเวณี : กรณีศึกษานักศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร” ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตรีรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของธุรกิจการค้าประเวณีเฉพาะกลุ่มนักศึกษาหญิง ทั้งในด้านผู้ขาย ผู้ซื้อ เจ้าของธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้นำไปสู่วิธีการป้องกันแก้ไขที่ถูกต้องมากขึ้น

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของบุคคลต่างๆ ในสังคมที่มีต่อหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและที่ไม่ใช่นักศึกษา รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ดิฉันต้องขอขอบพระคุณล่วงหน้าสำหรับความร่วมมือที่ได้รับจากท่าน ข้อมูลทุกอย่างในแบบสอบถามฉบับนี้จะถูกเก็บเป็นความลับและวิเคราะห์เป็นภาพรวมเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ
 1) 15-24 ปี 2) 25-34 ปี 3) 35-44 ปี
 4) 45-54 ปี 5) 55 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา
 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา 3) ปวช./ปวส./อนุปริญญา
 4) ปริญญาตรี 5) ปริญญาโท/เอก 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. อาชีพ
 1) นักเรียน/นักศึกษา คณะ..... ม.รัฐบาล ม.เอกชน
 2) พนักงานบริษัทเอกชน 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 4) นักธุรกิจ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว 5) ข้าราชการ
 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. รายได้ต่อเดือน
 1) ไม่เกิน 10,000 บาท 2) 10,001 - 30,000 บาท
 3) 30,001 - 50,000 บาท 4) 50,001 - 100,000 บาท
 5) มากกว่า 100,000 บาท
6. สถานภาพสมรส
 1) โสด 2) แต่งงานแล้ว 3) ม่าย/หย่า/แยกกันอยู่
7. จำนวนบุตร มีบุตรแล้ว เป็นชาย.....คน หญิง.....คน
 ยังไม่มีบุตร

ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการทางเพศ ที่เป็นนักศึกษา

8. คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักศึกษาหญิงตัดสินใจขายบริการทางเพศ (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญ 3 ลำดับ)
- 1) ความยากจน 2) ถูกล่อลวง/บังคับ
 3) ชอบงานสบาย รายได้ดี 4) ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ
 5) เลียนแบบเพื่อน 6) ปัญหาครอบครัว
 7) ฟุ้งเฟ้อ / บริโภคนิยม 8) ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต
 9) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมส่งผลให้มีนักศึกษาหญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญ)

- 1) การปล่อยเนื้อปล่อยตัว
- 2) ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม
- 3) ความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว
- 4) ระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่

10. คุณรู้สึกอย่างไรต่อหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษา

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก
  - 1.1) มีโอกาสติดโรค
  - 1.2) ทำงานที่ผิดศีลธรรม
  - 1.3) เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง
  - 1.4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก
  - 2.1) เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น
  - 2.2) เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว
  - 2.3) เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ
  - 2.4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. ถ้าคุณบังเอิญได้รู้จักกับนักศึกษาหญิงที่ขายบริการทางเพศ คุณจะคบหาด้วยหรือไม่

- 1) คบด้วยเหมือนบุคคลอื่นๆ ทั่วไป เนื่องจาก
  - เป็นคนในสังคมเดียวกัน
  - ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) คบด้วย แต่ไม่คบเป็นเพื่อน เนื่องจาก
  - อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้
  - ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 3) ไม่คบ และไม่คบด้วยเด็ดขาด เนื่องจาก
  - คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อนักศึกษาหญิงที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว

- 1) ให้การยอมรับดังเช่นบุคคลอื่นในสังคม เนื่องจาก
  - การคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ
  - ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น เนื่องจาก
  - เป็นการลงโทษทางสังคม
  - การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพมากขึ้น เพราะเห็นว่า สังคมให้อภัย
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

13. คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติอย่างไร หากพบนักศึกษาหญิงขายบริการทางเพศ

- 1) ไล่ออกทันที
- 2) ลงโทษ แต่ไม่ไล่ออก รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น
- 3) ไม่ลงโทษ ไม่ไล่ออก และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษานั้น
- 4) ไม่ทำอะไรเลย เพราะอาจเสียชื่อเสียงสถาบันได้ หากมีบุคคลภายนอกรู้เรื่อง
- 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. คุณคิดว่ามหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของด้านการศึกษาควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อเป็นการป้องกันนักศึกษาหญิงไม่ให้เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ (กรุณาเรียงตามลำดับความสำคัญ)

- 1) อาจารย์ควรดูแลนักศึกษาให้ใกล้ชิดมากขึ้น
- 2) เพิ่มทุนการศึกษา หรือการช่วยเหลือทางการเงินให้มากขึ้น
- 3) จัดระบบปรึกษา/แนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 4) ปลุกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตั้งแต่เด็ก
- 5) ปฏิรูประบบการศึกษา สอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น
- 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15. คุณรู้สึกอย่างไรต่อผู้ซื้อบริการจากนักศึกษาหญิงขายบริการทางเพศ

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 9) ไม่แสดงความคิดเห็น

16. คุณรู้สึกอย่างไรต่อเจ้าของธุรกิจค้าประเวณีจากนักศึกษาหญิง

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 9) ไม่แสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็นต่อหญิงขายบริการทางเพศ ที่ไม่ใช่นักศึกษา

17. คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้ผู้หญิงตัดสินใจขายบริการทางเพศ (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญ 3 ลำดับ)

☐ 1) ความยากจน	☐ 2) ถูกล่อลวง/บังคับ
☐ 3) ชอบงานสบาย รายได้ดี	☐ 4) ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ
☐ 5) เลียนแบบเพื่อน	☐ 6) ปัญหาครอบครัว
☐ 7) ฟุ้งเฟ้อ / บริโภคนิยม	☐ 8) ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาชีวิต
☐ 9) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

18. คุณคิดว่าค่านิยมใดในสังคมส่งผลให้มีผู้หญิงเข้าสู่อาชีพนี้มากขึ้น (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญ)

- 1) การปล่อยเนื้อปล่อยตัว
- 2) ฟุ้งเฟ้อ/บริโภคนิยม
- 3) ความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว
- 4) ระดับการยอมรับการขายบริการทางเพศในสังคมที่หญิงนั้นอาศัยอยู่

19. คุณรู้สึกอย่างไรต่อหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก
  - 1.1) มีโอกาสติดโรค
  - 1.2) ทำงานที่ผิดศีลธรรม
  - 1.3) เป็นผู้มีความต้องการทางเพศสูง
  - 1.4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก
  - 2.1) เป็นอาชีพที่ไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่น
  - 2.2) เป็นผู้เสียสละตัวเองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว
  - 2.3) เป็นสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ
  - 2.4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

20. ถ้าคุณบังเอิญได้รู้จักกับหญิงที่ขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา คุณจะคบหาด้วยหรือไม่

- 1) คบด้วยเหมือนบุคคลอื่นๆ ทั่วไป เนื่องจาก
  - เป็นคนในสังคมเดียวกัน
  - ตัวตนที่แท้จริงไม่ได้วัดจากอาชีพที่กระทำ
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) คบด้วย แต่ไม่คบเป็นเพื่อน เนื่องจาก
  - อาจได้รับอันตรายจากการคบหาได้
  - ตัวเราเองอาจถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 3) ไม่คบและไม่คบด้วยเด็ดขาด เนื่องจาก
  - คิดว่าหญิงเหล่านี้จะต้องเป็นคนไม่ดี
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. คุณคิดว่าสังคมควรปฏิบัติอย่างไรต่อหญิงที่ไม่ใช่นักศึกษาที่เลิกขายบริการทางเพศแล้ว

- 1) ให้การยอมรับดั่งเช่นบุคคลอื่นในสังคม เนื่องจาก
  - การคบกันควรดูที่นิสัยมากกว่าอาชีพที่กระทำ
  - ควรให้โอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ จะได้ไม่กลับไปทำอีก
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 2) ไม่ควรยอมรับหญิงเหล่านั้น เนื่องจาก
  - เป็นการลงโทษทางสังคม
  - การยอมรับอาจทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพมากขึ้น เพราะเห็นว่า สังคมให้อภัย
  - อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22. คุณรู้สึกอย่างไรต่อผู้ซื้อบริการจากหญิงขายบริการทางเพศที่ไม่ใช่นักศึกษา

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก.....

- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 9) ไม่แสดงความคิดเห็น

23. คุณรู้สึกอย่างไรต่อ**เจ้าของธุรกิจ**ค้าประเวณีจากหญิงที่**ไม่ใช่**นักศึกษา

- 1) รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 2) ไม่รังเกียจ เนื่องจาก.....
- 9) ไม่แสดงความคิดเห็น

24. คุณคิดว่ารัฐควรจะดำเนินการกับธุรกิจซื้อขายบริการทางเพศอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) เปิดให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องกฎหมาย และกำหนดให้การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
- 2) ปลดปล่อยให้เป็นไปอย่างในปัจจุบัน แต่ดูแลไม่ให้มีการล่อลวง กักขัง ทารุณผู้ขายบริการทางเพศ
- 3) จับกุมและปราบปรามหญิงขายบริการทางเพศ
- 4) จับกุมและปราบปรามเจ้าของธุรกิจ
- 5) รมรงค์ชายไทยให้มีค่านิยมในการซื้อบริการทางเพศให้น้อยลง
- 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเชิงวิเคราะห์

7. คุณเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

เคย

ไม่เคย (ข้ามไปทำข้อ 22)

8. คุณมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ

ต่ำกว่า 15 ปี

15 – 17 ปี

18 - 20 ปี

21 – 23 ปี

24 ปีขึ้นไป

9. คนที่คุณมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกคือ

แฟน

เพื่อนใหม่ที่เพิ่งรู้จักกัน

หญิงขายบริการทางเพศ

อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

10. คุณเคยซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการหรือไม่

ไม่เคย เนื่องจาก ไม่ชอบวิธีผ่อนคลายวิธีนี้

กลัวเอดส์

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เคย

} ข้ามไปทำข้อ 15

11. คุณซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการกลุ่มใดบ่อยที่สุด

อาบอบนวด

ซ่อง

คาเฟ่/ คาราโอเกะ

นางทางโทรศัพท์

อีตริ่นอกสถานที่

นักศึกษา

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ความถี่ในการซื้อบริการทางเพศ

มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน

3-5 ครั้ง/เดือน

1-2 ครั้ง/เดือน

น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน

13. ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศต่อครั้งประมาณ

ไม่เกิน 1,000 บาท

1,001 - 2,000 บาท

2,001 - 3,000 บาท

3,001 - 4,000 บาท

4,001 - 5,000 บาท

มากกว่า 5,000 บาท

14. ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการซื้อบริการทางเพศจากหญิงขายบริการ

ความสามารถในการให้บริการ

รูปร่างหน้าตา รสนิยมในการแต่งกาย

ความน้อยครั้งของการผ่านงาน

ราคาการขายบริการ

ความสะอาด ปลอดภัยในการซื้อบริการ

15. คุณเคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษากี่ครั้ง
- 1-3 ครั้ง 4-6 ครั้ง
- 7-9 ครั้ง 10 ครั้งขึ้นไป
- ไม่เคยซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษา (ข้ามไปทำข้อ 22)
16. คุณทราบได้อย่างไรว่าได้รับบริการทางเพศจากนักศึกษาจริงๆ
- ขอคู่นอนนักศึกษา ทราบจากการพูดคุยกัน
- ได้รับการยืนยันจากเพื่อน/คนรู้จัก อื่นๆ (โปรดระบุ).....
17. นักศึกษาที่คุณเคยซื้อบริการทางเพศส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ใน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ม.ปิดของรัฐบาล ม.เปิดของรัฐบาล
- ม.เอกชน สถาบันราชภัฏ/ราชมงคล
- การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ต่ำกว่าปริญญาตรี
18. คุณซื้อบริการจากนักศึกษาผ่านวิธีใด
- ผ่านเอเยนซี ได้เบอร์ติดต่อโดยตรงจากเพื่อน/ คนรู้จัก
- ผ่านทาง internet จากสถานที่ที่มีนักศึกษาขายบริการอยู่
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
19. ค่าใช้จ่ายในการซื้อบริการทางเพศจากนักศึกษาต่อครั้งประมาณ
- ไม่เกิน 1,000 บาท 1,001 - 2,000 บาท
- 2,001 - 3,000 บาท 3,001 - 4,000 บาท
- 4,001 - 5,000 บาท มากกว่า 5,000 บาท
20. สาเหตุที่คุณตัดสินใจซื้อบริการจากนักศึกษา ทั้งที่ราคาสูงกว่าหญิงขายบริการกลุ่มอื่น
- แค่อยากทดลองว่าเป็นอย่างไร
- น่าจะให้ความรู้สึกที่ดีกว่า
- น่าจะสะอาด และปลอดภัยจากโรคมากกว่ากลุ่มอื่น
- อยากได้คนที่มีความรู้ คุยด้วยรู้เรื่อง มากกว่าหญิงกลุ่มอื่น
- แสดงถึงความมีรสนิยมขั้นสูงของผู้เที่ยว
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. คุณคิดว่าหญิงขายบริการทางเพศที่เป็นนักศึกษาและไม่ใช่นักศึกษาแตกต่างกันอย่างไร

	นักศึกษาดีกว่า	ไม่ใช่นักศึกษาดีกว่า	พอๆ กันทั้งสองกลุ่ม
ความสามารถในการให้บริการ			
รูปร่างหน้าตา รสนิยมในการแต่งกาย			
ความสะอาด ปลอดภัยในการซื้อบริการ			
ความรู้สึกที่ได้รับหลังการใช้บริการ			

22. คุณคิดว่าควรจะดำเนินการกับธุรกิจซื้อขายบริการทางเพศอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เปิดให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องกฎหมาย และกำหนดให้การขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ได้รับการ

คุ้มครองตาม กม.

ปลดปล่อยให้เป็นไปอย่างในปัจจุบัน แต่ดูแลไม่ให้มีการล่อลวง กักขัง ทารุณผู้ขายบริการทางเพศ

จับกุมและปราบปรามหญิงขายบริการทางเพศ

จับกุมและปราบปรามเจ้าของธุรกิจ

รณรงค์ชายไทยให้มีค่านิยมในการซื้อบริการทางเพศให้น้อยลง

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอัญชลี พิณีจักษ์ธรรม เริ่มศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนช่างตากุ้งีอศ
อนแวนต์ ระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนศึกษานารี จากนั้นเข้าศึกษาต่อในคณะพาณิชยศาสตร์และ
การบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ เข้าศึกษาต่อใน
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา
2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย